

کۈرەشپان ئەجدادلار

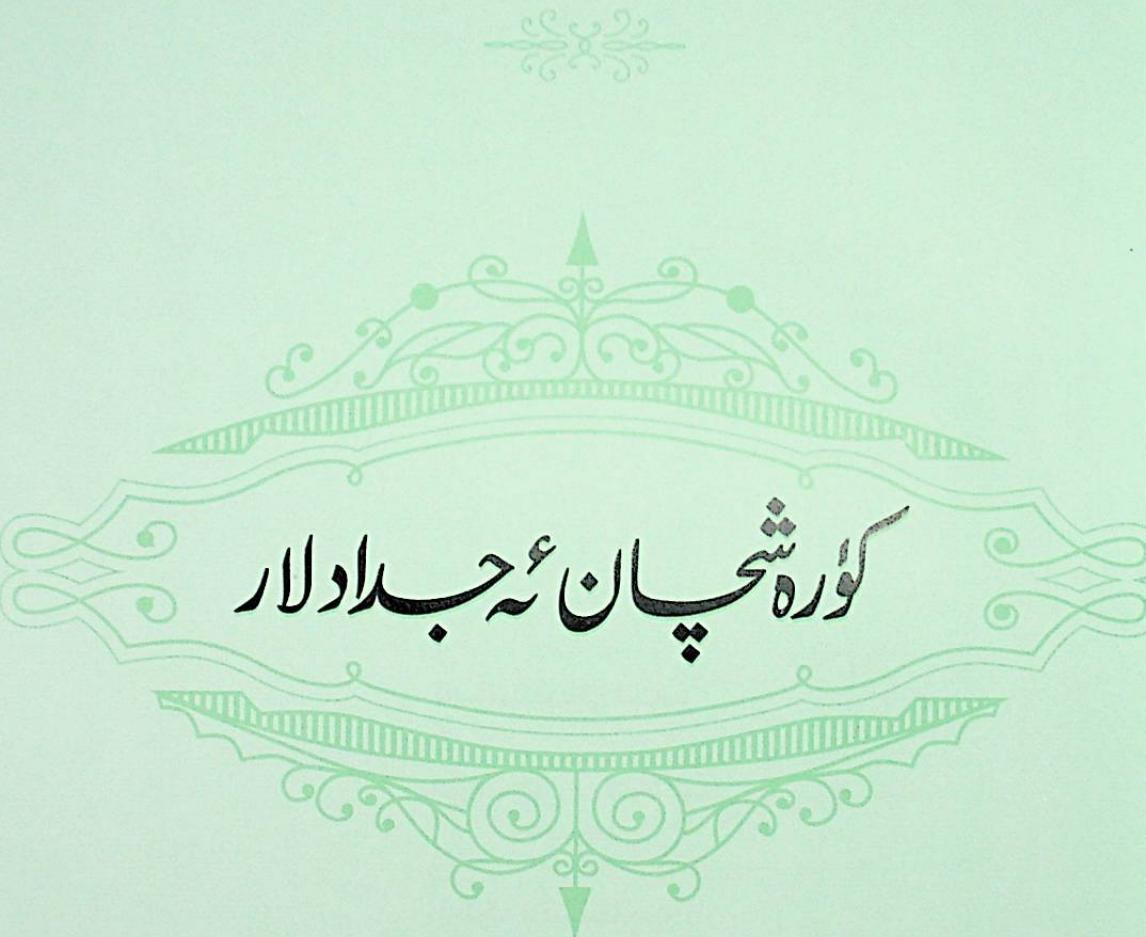
ئۇيغۇرچىلىك بىلەرىنىڭ
ئۇيغۇرچىلىك بىلەرىنىڭ

◦ تۈركىيە كەنگەن ئۇيغۇر نەشر سىاھىتى ◦

کوره شیپان جبادلار

ئابدۇلمېكس باقى ئىلتەبر

ئەقىمىتلىك ئۇيغۇر ئەندىم
ئەقىمىتلىك ئۇيغۇر ئەندىم

ئابدۇلەمپىم باقى ئىلتەبر

كۈرەشچان ئەجدادلار
(مەجمۇئ)

نەشرگە تېيارلىغۇچىلار:
ئابدۇلجىلەن تۇران
دوكتور حاجى قۇتلۇق قادرى

1 - نەشرى

ISBN: 978-605-69486-0-2

2019 - يىلى ئىيۇل

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىدى
ئىستانبۇل - تۈركىيە

مۇندارىجە

009	ئابدۇلھېكىم باقى ئىلتەبرىنىڭ تەرجىمەسى
009	قىسىقچە ھايياتى
011	ئىجتىمائىي پائالىيەتلرى
012	ئۇرۇمچىدە نەشر قىلىنغان كتابلىرى
013	ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان كتابلىرى
014	ئىجادى ئەسەر ۋە ماقالىلەر

ماقالىلەر

019	باللار تەربىيەسى ۋە باللار ئەدەبىياتى
022	باللار ئەدەبىياتى ۋە مېنىڭ ئىجادىيەت يولۇم

باغچە باللىرى ناخشىلىرى

029	ۋەتهن ئانىمىز
030	بىسىمللاھ
031	ئاتا - ئانام بەك ياخشى
032	پاكىز بالا
033	خوراز نېمە دەيدۇ
034	قول ياغلىق

035	ئانام بىلەن دادام بار
036	باغچىمىز
037	چىرايلىق
038	كىچىك شوپۇر
039	كىچىك دوستلار چەتىه مېڭىلەر
040	گۈلبايچە
041	ئەسسالام
042	دوست بولايلى
043	ئات منىدىم
044	توشقانىچاق
045	ئۇيغۇر قىزىمەن
046	كۆچەتمەن
047	دورىمايمەن چۈجىنى
048	يىڭىناغاڭۇچ
049	ئىلەنگۈچ
050	ئاپتاپىھەرس
051	ئاسماندىكى لاچىنلار
052	چېلىكىم
053	خەتنە توي
054	دوختۇر بولىمەن
055	ئالما كۆچتى
056	قارلىعاج كەلدى
057	بايرام سوۋىغىسى
058	ئەللەي ئۇكام

059	بىلەمسىز؟
060	ياخشى بالا
061	كاككۈك سايىرىدى
062	ئاق توقاچ
063	مېنىڭ ئۆيۈم يايلاقتا
064	ئاق كەپتىرىم
065	ئۇستازىم
066	قار ئۆيۈنى
067	يېشىل مايسىلار
068	مېنىڭ يېزام
069	باڭچىمىزنى سۆيىمىز
070	شائىر بولىمەن
071	باھار كەلدى
072	قىزىل گۈل
073	تىك - تاك توب
074	مۇئەللەمنى كۈيەلەيمىز
075	ئاق چېچەك
076	تولۇنىي
077	ئۇستازىم گويا قۇياش

تۆمۈر تۇمشۇق بىلەن سېفىزخان

شېئىرى مەسەللەر

081	ئوغلاق بىلەن قوزىچاڭ
084	ماختانچاڭ باچكا
086	تۆمۈر تۇمشۇق بىلەن كۆچھەت

088	تىيىننىڭ تۈۋۈرۈك سانىشى
091	ھىلىگەر مۆشۈكىنىڭ ھىلىسى
094	ئاغمىخاننىڭ ئەخمە قىلقى
099	كەسلىەنچۈكىنىڭ ئاققۇشتى
102	تۆھپىلەرنىڭ ئىنگىسى
105	يوبۇرماق بىلەن چېكەتكە
108	ئالا كۈچۈك بىلەن تۈلکە
112	قاغا بىلەن قارغۇجا
115	ئىككى مۆشۈك
117	چۈجىلەرنىڭ ئۆلۈمى
119	ئىككى قۇشقاچ
122	ھەرە بىلەن كېپىنەك
124	تۆمۈر تۇمۇشۇق بىلەن سېغىزخان
129	قۇلاق بىلەن كۆز
133	كىرىپىنىڭ ئۆي ياسىشى
136	يولواس بىلەن تۈلکە
138	كەپتەر بىلەن بۇلبۇل
142	قەلم بىلەن ئۆچۈرگۈچ
145	ئانار دەرىخى بىلەن تەشتهكتىكى كۆچەت
148	تۈلکىنىڭ مەسخىرىسى

**كۈرەشچان ئەجدادلار
(باللار داستانلىرى)**

153	قەھرىمانلار مەكتەپتە
157	باتۇر قىز نۇزۇگۇم

165	سادىر پالۋان ھەققىدە
165	زومىگەرنىڭ ئۇۋۇشى
167	ئۆچ ئالغۇچى بالا
170	سادىر پالۋان
173	پالۋان كەلدى
176	بایاندایدیكى قانلىق جەڭ
179	لۇتىپۇللانى ئەسله يىمىز
185	رىزۋانگۈلنىڭ پىدىكارلىقى
185	مۇقەددىمە
186	ئىنتىقام
187	ئۇستاز سۆزى
189	ھەمشىرە
190	قانلىق جەڭ
193	خاتىمە
195	شىخودىكى يېتىم قىز

**غۇنچىلار ئارزۇسى
(باللار شېئىرلىرى)**

209	دەپتەرلەرنىڭ سۆھىبىتى
213	سۇ بىلەن سۆھىبەت
216	دەل - دەرەخلەر سۆھىبىتى
219	يالقۇننىڭ كىتابلىرى
224	ئەركىننىڭ ئەرشكە چىقىشى
228	يېڭى يىل كېچىسى

232	مېنىڭ ئىككى دوستۇم بار
234	نۇمۇس ئىشتۇر كېچىكىش
237	خىجالەت
240	قىش بۇۋايىنىڭ جاۋابى
244	ئىككى تال ئۇرۇق
248	مايسا بىلەن قار
252	ئىككى بېلەت
254	پەرھات
257	دىلمۇراتنىڭ شاتلىقى

تۈلکە بىلەن خوراز
(نه سرى مەسىھىللەر)

269	قاۋان بىلەن كالا
271	ھۆپۈپ بىلەن بۇلبۇل
272	دورامچۇق قاغا
274	چىمپىييون مايمۇن
277	تورغاينىڭ پۇشايمىنى
278	ئەينەك
280	ئالما
282	تىلىنىڭ خىسلىتى
283	كۆكۈپۈن
285	بالا، تېرەك ۋە قۇشقاچ
288	شامال بىلەن شام
289	قىزىل گۈل بىلەن يىئىناغۇچ

290	قۇشقاچ باچكىسى
292	بۇركۇت بىلەن بۇلbulگويا
293	تۈلکە بىلەن خوراز
294	كەپتەرنىڭ ياخشىلىقى
295	يىلىپىز بىلەن بۇغا
297	كەپتەر بىلەن دان
298	چۆچە خورازنىڭ تەدبىرى
299	كېىىكالەرنىڭ تەقدىرى
301	ياۋا توڭگۇزنىڭ ئاقىۋېتى
303	تۈلکە بىلەن تاشپاقا
305	ئەقلىلىق توشقان
307	ئوغىرى مۆشۈك بىلەن توغرا مۆشۈك
308	شر بالىسى ۋە تۈلکە

ھېكاىيە ۋە نەسەرلەر

313	بىر شاپىلاق
316	بىر كاللهاك ناۋات
319	قىزىل رەڭلىك پۇل
325	كاۋاپچىنىڭ ئوغلى
331	مېنى نېمىشقا ئۇرسەن
333	كوتولىمگەن ئۆزگىرىش
339	پۇشايمان
342	نادامەت
349	بەش تال توڭمە

354	مېنىڭ كىتابلىرىم
357	ئۈچىنچى قىتىم ياغقان قار
361	يولدا قالغان ئۇچ بوغچا
366	باغۇهەنىڭ سوۋەغىسى
373	ئالىقۇن ھالقا
378	بەش ياشلىق مەرگەن

ئابدۇلھېكىم باقى ئىلتەبرنىڭ تەرجىمىھالى

ئابدۇلھېكىم باقى ئىلتەبر 1949 - يىلى 10 - ئائىنىڭ 2 - كۈنى شەرقىي تۈركىستاننىڭ ئۈرۈمچى شەھىرىدە توغۇلغان.

كەسپى: مۇھەررر، يازغۇچى، تەتقىقاتچى

ئۇنىۋانى: كاندىدات ئالىي مۇھەررر (مۇئاۋىن پروفېسسور)

قىسىچە ھايياتى

1957 - يىلىدىن 1966 - يىلىغىچە ئۈرۈمچى 5 - باشلانغۇچ مەكتەپ، شۆبە ئوتتۇرا (هازىرقى تەجربى ئوتتۇرا) مەكتەپ ۋە ئۈرۈمچى ئالىي تولۇق ئوتتۇرا (هازىرقى 14 - ئوتتۇرا) مەكتەپلەردە ئوقۇغان.

1966 - يىلى 5 - ئايدىن 1970 - يىلى 5 - ئايغىچە مەكتەپتە مەدەنييەت ئىنقلابى قالايمىقانچىلىقىدا دىنىي ۋە مىللەي ئويغۇنىش پائالىيەتلەرىگە قاتناشقا.

1970 - يىلى 5 - ئايدىن 1973 - يىلى 1 - ئايغىچە غۇلجا توقۇرتارا ناهىيىسى گۆرجىلغا يېزىسىدا مەجبۇرىي دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق ئەمگىكىگە قاتناشقا.

1973 - يىلى 3 - ئايدىن 1975 - يىلى 7 - ئايغىچە ئۈرۈمچى 21 - باشلانغۇچ مەكتەپتە ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ ئىشلىگەن.

1975 - يىلى 9 - ئايدىن 1977 - يىلى 7 - ئايغىچە ئورۇمچى ماڭارىپ ئىنىستىتۇتى ئۇنىۋېرىسال كەسىپى فاكولتىتدا ئوقۇپ ئەلا پۈتۈرگەن.

1977 - يىلى 9 - ئايدىن 1983 - يىلى 12 - ئايغىچە ئورۇمچى تەجربىيە ئوتتۇرا مەكتىپىدە ماتىماتكا، تىل - ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى، مەكتەپ ئىلمىي ژۇرنالىنىڭ باش مۇھەممىرى بولۇپ ئىشلىگەن.

1981 - يىلى 9 - ئايدىن 1984 - يىلى 7 - ئايغىچە رادئۇ پىداگوگكا ئۇنىۋېرىسستىتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتىتدا دۇنيا، ختاي ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخى پەنلىرىدە ئىشتىن سىرتقى ئوقۇپ دىپلوم ئالغان.

1983 - يىلى 12 - ئايدىن 1986 - يىلى 11 - ئايغىچە ئورۇمچى كەچلىك گېزىتىنىڭ قۇرغۇچىلىرى قاتارىدا مۇختىر، ئەدەبىيات، سەنئەت، تارىخ بۆلۈم مۇدىرى بولۇپ ئىشلىگەن.

1986 - يىلى 11 - ئايدىن 1992 - يىلى 8 - ئايغىچە ئورۇمچى شەھەرلىك ئەدەبىياتچىلار بىرلەشمىسىنىڭ ۋە تەڭرىتاغ ژۇرنالىنىڭ قۇرغۇچىسى بولۇپ 42 سان تەڭرىتاغ ژۇرنالىنىڭ باش مۇھەممىرى بولۇپ خىزمەت ئىشلىگەن.

1991 - يىلى 11 - ئاينىڭ 2 - كۈنى ختاي دۆلتى تەرىپىدىن ئاخبارات، نەشرىيات كەسىپى بويىچە كاندىدات ئالىي مۇھەممىرى (مۇئاۇسنى پروفېسسور) كەسىپى ئۇنىۋانغا ئېرىشكەن.

1992 - يىلى 8 - ئايدا ئائىلسى بىلەن بىلە قازاقستان ئالماڭانغا تۇققان يوقلاشقا چىقىپ، تۈركىيە كېلىپ پاناھلىق تىلىگەن. 12 - ئاينىڭ 12 - كۈنى شەرقىي تۈركىستان خەلقئارا قۇرۇلتىيىنىڭ تەييارلىق خىزمەتلەرىگە ياردەملىشىپ، يېزىقچىلىق، ھۇجمەت ھازىرلاش ۋەزىپىلىرىنى ئورۇنلىغان. شۇندىن باشلاپ 2000 - يىلى

2 - ئايغىچە ئىستانبۇلدىكى شەرقىي تۈركىستان ۋەقپىنىڭ كۈلتۈر تەتقىقات ماركىزىدە تەتقىقاتچى، 28 سان شەرقىي تۈركىستان ئاۋازى ژۇرنىلىنىڭ مەسىئۇل مۇھەممەرى بولۇپ ئىشلىگەن.

2000 - يىلى 2 - ئايىنىڭ 4 - كۇنى ئامېرىكا ۋاشينگتونغا كېلىپ سىياسىي پاناھلىق تىلەپ، ئىرകىن ئاسىيا رادىئو ئىستانسىسى ئۇيغۇر بۇلۇمدا مەسىئۇل مۇھەممەرى بولۇپ ئىشلىگەن.

ئىجتىمائىي پائالىيەتلرى

ختتاي ئاز سانلىق مىللەت يازغۇچىلار تەتقىقات جەمئىيتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى

«شىنجاڭ» خانتهڭرى ئەدەبىيات مۇكاباتى جەمئىيتىنىڭ قۇرغۇچىسى، باش كاتىپى

«شىنجاڭ» غۇنچە مۇكاباتى ئىلمىي جەمئىيتىنىڭ مۇئاوشىن رەئىسى

ئۇرۇمچى يازغۇچىلار جەمئىيتىنىڭ مۇئاوشىن رەئىسى ۋە باش كاتىپى

«شىنجاڭ» يازغۇچىلار جەمئىيتى، پەنسى ئومۇملاشتۇرۇش جەمئىيتى، قۇتاڭغۇبىلىك تەتقىقات جەمئىيتى، 12 مۇقام تەتقىقات جەمئىيتى، فولكلور جەمئىيتى قاتارلىقلارنىڭ ئەزاسى

تارىم ژۇرنىلىنىڭ تەھرىر ئەيئەت ئەزاسى، تەڭرىتاغ ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەممەرى

تۈركىيە دۆلەتلەك تۈرك دۇنياسى ئەدەبىياتى پروجىسىنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتى بۇلۇمى مەسىئۇل

تۈركىيە دۆلەتلەك يازغۇچىلار بىرلىكى - ILESAM نىڭ ئەزاسى

شەرقىي تۈركىستان مەدەننەت ھەمكارلىق دەرنىكىنىڭ مۇئاوشىن

باشلىقى

شەرقىي تۈركىستان مىللەي مەركىزىنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى
باشلىقى - 1998 - يىلى

دۇنيا ئۇيغۇر قۇرۇلتىسى مەركىزى كومىتېت ھەيئەت ئەزاسى 1999
- يىلى ئامېرىكا ئۇيغۇر خەلقئارا كۆلتۈر مەركىزىنىڭ مۇئاۋىن رئىسى

ئۇرۇمچىدە نەشر قىلىنغان كتابلىرى

«بىزنىڭ شەھەر» پەننىي ئىلىم - پەن تېخنىكا نەشرىياتى
1982 - يىل

«تىيىننىڭ تۈۋۈرۈك سانشى» مەسەللەر - ئۇرۇمچى خەلق
نەشرىياتى 1983 - يىل

«دەپتەرلەرنىڭ سۆھىبىتى» (شېئىرلار) ئۇرۇمچى خەلق نەشرىياتى
1984 - يىل

«بىلىم ئىشىقىدا» (شېئىرلار) ئۇرۇمچى ياشلار نەشرىياتى 1885
- يىل

«ئۇدۇن ئۇزۇم رىۋايىتى» داستان - تەرجىمە كۆۋۈرۈك ژۇرنىلى
1996 - يىلى

«بەش ياشلىق مەرگەن» ھېكايلەر - بېيىجىڭ مىللەتلەر
نەشرىياتى 1987 - يىل

«ئۇيغانغان ئۇيغۇر» ئەدەبىي ئاخبارات - شەھەرلىك يازغۇچىلار
جەمئىيەتى تۈزگەن 1989 - يىل

«باغچە باللىرى ناخشىلىرى» ناخشا توپلىمى ئۇرۇمچى ياشلار
نەشرىياتى 1989 - يىل

«ھايۋاناتلار باغچىسى ھېكايلىرى» تەرجىمە - خەلق نەشرىياتى
1990 - يىل

«مايمۇنجاننىڭ يۇرتىغا قايىتىشى» چۈچەك تەگىرىتاغ ڏۈرنىلى
1991 - يىل

«قىزىقارلىق ھايۋاناتلار ھېكايللىرى» تەرجمە - خەلق نەشرىياتى
- 1992 - يىل

ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان كىتابلىرى

«ئاسارەتتىدىكى تۈرك مۇسۇلمان دۆلتى شەرقىي تۈركىستان»
ئۇيغۇرچە، ئەردەبىچە، تۈركچە، ئېنگلىزچە رەسىملىك كىتابچە -
ئىستانبۇل 1994 - يىل، 2 - نەشرى 1995 - يىل

«ئۈلۈغ تەگىمىز» تەرجمە - ئابدۇقادىر تۈركىستانى خىراجىتى
بىلەن (تۆزگۈچى ئا. باقى 1996 - يىل

«شەھىدلەر شەجەرسى» ۋەقىپ تەتقىقات مەركىزى 1997 - يىل
ئىستانبۇل

«شەرقىي تۈركىستان قوللانمىسى» ۋەقىپ تەتقىقات مەركىزى
1999 - يىل ئىستانبۇل

«كۈرەشچان ئەجدادلار» داستانلار - تەكلماكان ئۇيغۇر
نەشرىياتى ئىستانبۇل 2012 - يىل

«چۈشۈرگىدىكى ماجىرا» رومان - تەكلماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى
2013 - يىل

«تۆلکە بىلەن خوراز» باللار نەسىرى مەسىھلىرى -
تەكلماكان نەشرىياتى 2013 - يىل.

«تۆلکە بىلەن خوراز» باللار نەسىرى مەسىھلىرى - تەكلماكان
ئۇيغۇر نەشرىياتى 2013 - يىل.

«باغچە باللىرى ناخشىلىرى» (باللار ناخشىلىرى) تەكلماكان
ئۇيغۇر نەشرىياتى 2015 - يىل.

«ئۆلۈمدىن قايتقان مەھبۇس» تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى
2015 - يىل.

«ئۆزگۈرلۈك ئىستىگەن ئانا» (تۈركچە) تەكلىماكان ئۇيغۇر
نەشرىياتى 2015 - يىل.

«شەرقىي تۈركىستان تارىخى ۋە جۇغراپىيەسى» تەكلىماكان
ئۇيغۇر نەشرىياتى 2018 - يىل ئىستانبۇل

ئىجادى ئەسىر ۋە ماقالىلەر

ئۇرۇمچىدە گېزىت، ۋۇناللاردا 20 يىل ئىچىدە 550 پارچىغا
يېقىن ئەدەبىي ئەسىرلەر - شېئىر، ھېكاىيە ھەممە ئىلمىي ماقالىلەر،
مەكتەپ دەرسلىك كىتابلىرىدا 52 پارچە ئەدەبىي ئەسىرى ئىلان
قىلىنغان.

نورۇز بايرىمى ئەدەبىيات - سەنئەت پائالىيىتى مەزمۇنىدا
تېلىپۇزىيىدە ئىلان قىلىنغان 5 پارچە تېلىپۇزىيە فىلەمنى يېرىش ۋە
فىلەم ئىشلەشكە قاتناشقاڭ.

ئىستانبۇلدا 300 پارچىغا يېقىن خەۋەر ۋە ماقالىلەرنى يېزىپ
ھەممە تەرجىمە قىلىپ ئىلان قىلغان.

«ئاسارەتتە ئىڭراۋاتقان شەرقىي تۈركىستان» فىلەمنى يېزىپ،
فىلەم ئىشلىتىپ سامان يولى تېلىپۇزىيىسىدە ئىلان قىلغان.

تۈركىيە ئاتا تۈرك كۈلتۈر مەركىزىنىڭ «تۈرك دۇنياسى ئەدەبىياتى
پروجېسى شەرقىي تۈركىستان ئەدەبىياتى بۆلۈمى مەسئۇللۇقىنى
ئۇتھەپ، ھەربىرى 600 سەھىپلىك، 30 توم كىتاب ئۈچۈن ئۇيغۇر
ئەدەبىيات تارىخى، ئەدبىلىرى، تالانما ئەسىرلىرى ۋە سۆزلۈكلىرى
ئۈچۈن 3000 بەتلىك ماتپىرىيال يېزىپ ۋە تەيىارلاپ چىققان، بۇ
قامۇسلار نەشردىن چىقتى.

ئامېرىكىدا 13 يىلدىن بۇيان ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرىنىڭ تارىخى،
مادەنىيىتى، سىياسىي ۋەزىيەتى، ئۇنسانىي هوقۇقى ھەمەدە ئۇسلامىي
ئەقىدىللىرىنىڭ زىيانكەشلىككە ئۇچرىشى مەزمۇنىدىكى 25000 پارچىغا
يېقىن ماقالە، خەۋەرلەرنى تەھرىرلەپ ئېلان قىلىشقا كاپالەتلەك
قىلغان.

تۈركىيە ۋە ئامېرىكا پۇقراسى بولغان ئابدۇلھېپكىم باقى ئىللەبر
هازىر ئائىلىسى بىلەن ۋاشنگتوندا ياشاؤاتىدۇ.

ماقالىلەر

باللار تەربىيەسى ۋە باللار ئەدەبىياتى

باللار ئەدەبىياتى - باللارنى تەربىيەلەشنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك، ئەڭ جەڭگۈار، ئەڭ ئۇمۇملاشقان مەنىۋى قورالى. باللار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى باللارغا مەلۇم ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى بىۋاسىتە ئەمەس، بەلكى ئادەملەشتۈرۈش ۋاستىسىدىن پايدىلىنىپ، كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسى، ھېسسىياتى ۋە ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى سىمۇوللۇق ياكى ۋاستىلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. باللار ئەدەبىياتىنىڭ ئوبىيكتى ئۇمۇمەن، باللار، باللار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى ئوخشاشمىغان ياشتىكى باللارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىدا، خۇددى چىراگىدەك باللارنىڭ قەلبىنى نۇرلاندۇرىدۇ، كۆزىنى روشهنلەشتۈرىدۇ. مېڭىسىنى سەگەكەشتۈرىدۇ. باللارنىڭ پىسخىك ئالاهىدىلىكىگە نىسبەتنەن شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، باللار ئەدەبىياتى مەۋجۇت بولمىغىندا، باللارنىڭ مەنىۋى تەرقىياتىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن بولمايدۇ.

باللار ئەدەبىياتى باللار تەربىيەسىنىڭ باشقا تۈزۈرىگە نىسبەتنەن تۆۋەندىكى ئالاهىدىلىكلىرى بىلەن ئۆزگىچىلىككە ئىگە:

1. باللار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى باللارغا نىسبەتنەن ئېيتقاندا، ھەقىقەتەنمۇ ياخشى يېتەكلىگۈچى، ياخشى ئوقۇتقۇچى ۋە ياخشى دوست. ئۇ، باللارغا پۇتۇن دۇنيانىڭ ئىشىكىنى يوغان ئېچپ بېرىدۇ، كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ، شۇنداقلا جەمئىيەتنىڭ رەڭگارەڭ كۆرونوشلىرىنى كۆرسىتىدۇ، بارلىق ھادىسىلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ماھىيىتنى ئېچپ بېرىدۇ. بەزىدە باللىق دەۋرىدە ئوقۇغان تۇنجى

كتاب شۇ بالىنى كېلەچەكتە بويۇك پەللەگە ئېلىپ چىققۇچى تۇنجى پەله مېھى بولۇپ قالىدۇ. مەسىلەن، ڑىيول ۋېرىن يازغان ئىلمىي فانتازىيىلىك ھېكايدىلىرىدە ئامېرىكىنىڭ بالتېمۇر تۇنجى ئەسکەرلەر كۈلۈبىدىكى توپچى ئەسکەرلەرنىڭ ئۆزۈنلۈقى 300 مېتر، دېئامېتىر ئۈچ مېتىر كېلىدىغان زەمبىرەك ياساپ، ئىچىگە ئۈچ ئادەم قاچىلانغان سىنارەتنى قانداق قىلىپ ئايغا ئېتىپ چىقارغانلىقى تەسۋىرلەنگەن. دەل مۇشۇ فانتازىيىلىك ھېكايدىنىڭ تەسىرى ۋە ئىلهامى بىلەن روسىيىلىك سىئولكۈۋىسى ئالەم را كېتاسىنى تەتقىق قىلىپ ياساپ چىققان.

2. بەدئىي ئۇبراز ئارقىلىق باللارنىڭ ھېسىسىياتىغا تەسىر كۆرسىتىشنىڭ رولى ئالاھىدە زور. باللار ئەدەبىياتى باللاردا ياخشى ئەخلاق - پەزىلەت يېتىلدۈرىدىغان مۇھىم ۋاستىدۇر.

باللار ئۆسۈش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتقانلىقى، تۇرمۇش تەجربىسىنىڭ كەملىكى، نەزەر دائىرىسىنىڭ تارلىقى ۋە دۇنيا قارشى تېخى شەكىللەنمىگەنلىكى، شۇنىڭدەك، پىسخىك ئالاھىدىلىك جەھەتنىن ھەممە نەرسىگە قىزىقىدىغان، ئۇڭاي تەسىرىلىنىدىغان، ئاسانلا دورايدىغان بولغاچقا، ئۇبرازلىق تەربىيەنى ناھايىتى ئۇڭايلا قوبۇل قىلىدۇ. شۇڭا ئۇبرازلىق تەربىيەنىڭ قانداق بولۇشى باللار تەربىيەسى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك.

3. باللار ئەدەبىياتى يەنە باللارنىڭ بىلىم ئېلىش دائىرىسىنى كېڭىيتسىدۇ. باللىق دەۋر دەل بىلىم ئېلىش مەزگىلى. ئۇلار ھەر خىل بىلىملىر بىلەن قوراللىنىشى، تەبىئەتنى، تەبىئەتنىڭ ھەر خىل قانۇنىيەتلەرنى، ھازىرقى زامان پەن - تېخنىكىسىنى ئىنگىلىشى كېرەك. باللار ئەدەبىياتى ئۆزىنىڭ فانتازىيىلىك شەكلى ئارقىلىق بۇ جەھەتتە ئۆز كىتابخانلىرىنى رازى قىلايىدۇ.

4. باللار ئەدەبىياتى يەنە باللارنىڭ تىلىنى ۋە تەپەككۈرنى

تەرەققىي قىلدۇرۇشتىمۇ ئالاھىدە رول ئۇينايىدۇ. تىل تەرەققىياتى ئەقىل تەرەققىياتىنىڭ ئالدىنلىقى شەرتى. تىل ئۆگەنمەي تۈرۈپ بىلىم ئىگىلىش، تەپەككۈر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. باللارغا توغرا، ئېنسىق، جانلىق تىل ئارقىلىق تىل تدربىيەسى بېرىپ، ئىدىيىتى هېسسىياتىنى توغرا، روشن ئىپادىلەش، تەپەككۈر قابىلىيتنى ۋە لوگىكىلىق ئۇقتىدارنى يېتىلدۈرۈش جەھەتلەردە مۇھىم رول ئۇينايىدۇ.

5. باللار ئەدەبىياتى يەنە باللارنىڭ ئېستېتىك قابىلىيتنى يېتىلدۈرۈشكىمۇ زور ياردەم بېرىدۇ. باللارنىڭ مېڭىسىنى ئىنسانىيەتنىڭ ئەقىل - پاراستى بىلەن قورالاندۇرۇپلا قالماستىن، ئۇلارنى يېڭى ئېستېتىك نوقتئىنەزەرگە ئىگە قىلىپ، تۈرمۇشتىكى گۈزەللىك ۋە سەتلەكلەرنى پەرقەندۇرەلەيدىغان قىلىشىمۇ توغرا كېلىدۇ. مۇشۇ مەندىن ئېيتقاندا، باللار ئەدەبىياتىنىڭ تەربىيەۋى رولى دەل ئېستېتىك تۈيغۇنىڭ رولى ئارقىلىق گەۋدىلىنىدۇ.

ۋەزىيەتنىڭ تەقەززاسى، دەۋونىڭ تەلىپى بىزدىن باللار ئەدەبىياتىغا تېخىمۇ كۆڭۈل بولۇپ، ئۇلارنىڭ مەنىۋى ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش مەسىلىسى ئۆستىنە كۆپرەك ئىزدىنىپ، مول مەنىۋى ئۇزۇق ئىشلەپ چىقىرىشنى كۆتمەكتە. بىز سۈپىتى يۇقىرى باللار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى كۆپلەپ ئىجاد قىلىشقا تىرىشىشىمىز لازىم. بۇنىڭ ئۇچۇن باللار ئەدەبىياتى ئىجادىيەتنىڭ قانۇنىيەتلەرنى پىشىشق ئىگىلىگەن، بىر قەدەر سەۋىلىك باللار ئەدەبىياتى ئىجادىيەتچىلىرى قوشۇنىنى بەرپا قىلىشىمىز كېرەك. باللار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى ڇانپىر، شەكىل، مەزمۇن جەھەتنى كۆپ خىلاشتۇرۇش كېرەك. بىزنىڭ بۇ جەھەتتە ئىشلەشكە تېگىشلىك خىزمىتىمىز تېخىمۇ كۆپ.

باللار ئەدەبىياتى ۋە مېنىڭ ئىجادىيەت يولۇم

70 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ئوقۇتقۇچىلىققا قەدم قويۇشىم، مېنى تەبىئىي ھالدا باللار تۇرمۇشغا يېقىنلاشتۇرۇپ، ئىشق - مۇھەببەت شېئىرلىرى بىلەن ھەپلىشىۋاتقان قەلىممنى ئۇيغۇر باللار ئەدەبىياتى ئىجادىيەتى بىلەن شۇغۇللىنىشقا بۇيرىدى. شۇ چاغلاردا بىزنىڭ باللار ئەدەبىياتىمىز تولىمۇ ئاجىز، باللار ئەدەبىيات ئىجادىيەتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان يازغۇچىلىرىمىز ساناقلىقلا بولۇپ، باللارنىڭ ئېستېتكى تەلپى خۇددى سۇسىرىغان ئېتىزغا ئوخشىپ قالغانىدى. بۇ ھال مېنىڭ باللار ئۈچۈن قەلم تەۋرىتىشىمگە تۈرتكە بولدى.

باشلانغۇچ مەكتەپتە تۆت يىل ئوقۇغان بىر بالنىڭ ئەدەبىيات دەرسىدە كىتاب ئوقۇيالىغانلىقى، بىر جۇملە سۆزىنى راۋان سۆزلىيەلمىگەنلىكى، ھەتا ئىسمىنىمۇ يازالىغانلىقى ھېلىمۇ ئېسىمە. شۇ ۋاقتىا مەن بىر ماڭارىپچى بولۇش سۈپىتىم بىلەنمۇ زىممەمدىكى يۈكىنىڭ بەلكى يازغۇچى بولۇش سۈپىتىم بىلەنمۇ زىممەمدىكى يۈكىنىڭ ئېغىرلىقنى ھېس قىلدىم. باللارنىڭ ئۆگىنىشىگە قىزىقماسلىقى، كەلگۈسى ھەققىدە ئۆيلىمايدىغانلىقى ئوقۇتقۇچىنىڭ سەۋەنلىكلا بولماي، بۇنىڭدا ئىجتىمائىي كەيپىياتنىڭ تەسىرىمۇ زور ئىدى.

ئىجتىمائىي كەيپىياتقا ئۆرنىڭ تەرىبىيىشى رولى ئارقىلىق تەسىر كۆرسىتىۋاتقان ئەدەبىيات باشقا تەشۇنقات ۋاستىلىرىگە پۇتۇنلىي ئوخشىمايتى. ئۇنىڭ تەسىر كۈچى مەزمۇندىلا ئەمەس، بەلكى شەكىلىدىمۇ ئىپادىلىنەتتى. ئەدەبىياتنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكىگە ھۆرمەت قىلىنماي، تەشۇنقاتنى قارىغۇلارچە قوغلاشقان ئەدەبى ئەسەرلەر يەتمەكچى بولغان مەقسەتكە يېتەلمەيلا قالماستىن،

ئەكسىچە، ئەدەبىياتنىڭ ۋە ئەدەبىياتتا ئەكس ئەتكەن مەزمۇنىنىڭ كىشىلەر قەلبىدىكى ئورنىنى تۆۋەنلىتىپ، بىزارلىق تۈيغۈلرېنى قوزغاب قوياتتى. بۇ نۇقتىنى شۇ ۋاقتىنىڭ تەشۇقات ۋە تەشۇقات ئەدەبىياتى بىلەن ئىجتىمائىي كەيپىياتنىڭ تەتۈر تاناسىپ بولغان ھالىتى روشن ئىسپاتلاپ بەرگەندى.

مەن باللار ئەدەبىياتنىڭ باللار ئارىسىدىكى ئۇنۇمى ھەققىدە كۆپ ئىزدەندىم. باللار قانداق ئەدەبىي ئەسەرلەرگە قىزىقىدۇ؟ باللارنى قانداق ئەسەرلەر ئارقىلىق يېتەكلەش كېرىەك؟ دېگەن مەسىلىنىڭ دىئالېكتىكلىق مۇناسىۋىتنى توغرا ھەل قىلىش ناھايىتى مۇشكۇل ئىش ئىدى. مەن ئالدى بىلەن باللارنى قايىسى جەھەتنى يېتەكلەش كېرىەك؟ دېگەن مەسىلىگە تەيىار نەزەربىيە ۋە ئۇقۇملاردىن ئەمەس، بىلكى باللارنىڭ ئۆزىدىن جاۋاب ئىزدىم. شۇنداق قىلىپ، ئەدەبىيات باللارنى قايىسى جەھەتلەردە يېتەكلىيەلەيدۇ؟ قانچىلىك يېتەكلىيەلەيدۇ؟ دېگەن مەسىلىنىڭ كونكىرت جاۋابىنى تېپىپ چىقىتم. باللار كىچىكىدىنلا ئەدەبىياتقا موھتاج بولىدۇ. «ئەللەي ناخشىسى» دىن تارتىپ «ئاق تاش، كۆك تاش»، «ئارقاڭدىكى نېمەلەرلىڭ» دېگەن ئەسەرلەر بۇنىڭ جانلىق مىسالى. باللار ئەدەبىيات ئارقىلىق ئۆز ئەسەرۋۇرنى، تىل بايلىقنى چىنلىقىردى. مەن مۇشۇ نۇقتىلارنى كۆزدە تۇتۇپ، باغچە باللىرى ئۆچۈن 50 نەچچە پارچە ئەسەر يازدىم. ئەلۋەتتە، بۇ ئەسەرلەرنى يېزىشىغا باللار باغچىلىرى تەربىيەچىلىرىنىڭ ساداسىمۇ تۈرتكە بولدى. مەن باغچە باللىرى شبئىلىرىنى يېزىشتا باللار ئويۇنلىرى ناخشىلىرىنى ئۆزىنەك قىلدىم. ئوخشاش بولمۇغان ياشتىكى باللارنىڭ ئوخشاش بولمۇغان تىل بايلىقى، چوشىنىش ئىقتىدارى، ئوخشاش بولمۇغان قىزىقىشا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ھەرخىل ياشتىكى باللار ئۆچۈن ئەسەرنىڭ تەربىيەئى رولى، سىيۇزىتى، كومپوزىتسىسى، تىلى ھەم ژانپىرى قاتارلىق تەرەپلەردە قايىسى ياشتىكى باللارغا

قانداق يېزىش كېرەكلىكىنى ئايىدىڭلاشتۇرۇۋالدىم. ھېس - تۈيغۇسى
چەكلىك بولغان، ئەمدىلا بىر نەچچە يۈز سۆز ئۆگەنگەن ئۈچ
ياشلىق گۆددەك ئۈچۈن مۇنداق يازدىم:

مېنىڭ قولۇم ئاپئاقدا، سېنىڭ قولۇڭ ئاپئاقدا،
كىمنىڭ قولى پاسكىنا، ئوبىدان قاراپ باق...

بەش ياشلىق گۆددەكلەر ئۈچۈن:

قۇقۇقۇق، قۇقۇقۇق، خوراز چىللایدۇ،
ئېيتىڭلارچۇ باللار خوراز نېم دەيدۇ؟
تاڭ ئېتىپتۇ ئورنۇڭدىن چاپسان تۇر دەيدۇ،
ئۇخلاپ ياتساڭ كەچكىچە ئۇياتتۇر دەيدۇ.

دەپ يازدىم. كوتۇلمىگەندە يازغانلىرىم باللارنىڭ ئالقىشىغا
ئېرىشتى. كۆپ ساندىكى ئەسەرلىرىم كومپوزىتورلار تەرىپىدىن ئاھاڭغا
سېلىنىدى، باغچە باللىرى ئۈچۈن ئوقۇشلۇقلار تۈزۈلدى.

مېنىڭچە، باللار ئەدەبىياتى تىلىنى ۋە ئۇنىڭ پەرقىلىق
قانۇنیيەتلرىنى پۇختا ئىگىلىمىگەن كىشى، ئەڭ ياخشىسى، باللار
ئۈچۈن يازىمەن دەپ ئاۋارە بولماسلقى كېرەك. باللار ئەدەبىياتنىڭ
تىلى باللارنىڭ ياش ئالاھىدىلىكى ۋە چۈشىنىش سەۋىيىسىگە
ماسلاشقان حالدا ئاددىي، چۈشىنىشلىك، ئاممىباب، جانلىق بولۇشى
لازىم. باللارنىڭ قوبۇل قىلىش دائىرىسىنى كۆزدە تۇقان حالدا
پەيدىنپەي تېيزىلىقتىن چوڭقۇرلۇققا، ئاددىلىقتىن مۇرەككەپلىككە

ئۆتۈش كېرەك. بۇنىڭ ئۆچۈن باللار تۇرمۇشىنى پۇختا ئىگىلەپ ھەم ئۇلارنىڭ قىلبىنى ئىزهار قىلايدىغان ھەم ئۇلارنى ئالغا يېتىكلىدە ئىدىغان تىلىنى ئىشلىتىش لازىم. باللار تىلىغا ئۆلۈك حالدا سادىق بولۇپ، ئۇنى ئەدەبىياتتا ئۆز ئەينى قوللانماي، بىلكى ئۇنى باللار چۈشىنىدىغان ئەدەبىي تىل دەرىجىسىگە كۆتۈرۈش كېرەك. ئۇندىن باشقا، باللارنىڭ ئاغزاکى تىلىنى، مۇجمەل سۆزلىرىنى ئەينەن كۆچۈرۈۋېلىش مۇقەررەر حالدا باللار تىلىنىڭ ساپلىقىنى، ساغلاملىقىنى بۇزىدۇ. بۇ ئۇسۇل ئارقىلىق يېزىلغان ئەسەرلەرنى باللار ياقتۇرمайдۇ.

باللار ئاددى، ئەمما تېز، چاققان ئىش - ھەركەتلەرگە ئامراق كېلىدۇ. باللاردىكى بۇ خۇسۇسييەت باللار ئەدەبىياتنىڭ سىيۇزىنىڭ قىزىقارلىق بولۇشىنى بىلگىلىگەن. باللار سىيۇزىنى جىددى، توقۇنۇشى كەسکىن، ۋەقەلىكى قىزىقارلىق ۋە يېشىمى تېز ئەسەرلەرنى ياقتۇرۇپ ئۇقۇيدۇ.

مەن مۇشۇلارنى نەزەرдە تۇتۇپ، نەچچە ئون پارچە ئىخچام شېئىرىي مەسەللەرنى يازدىم، شۇنىڭدەك «تىيىنىڭ تۆۋۈزۈك سانىشى» ناملىق شېئىرىي مەسەللەر توپلىمنى نەشر قىلدۇردىم. بۇ مەسەللەرىمنى باللار ياقتۇرۇپ ئوقۇدى، بىر نەچچە مەسەللەرىم ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپ تىل - ئەدەبىيات ئۆقۇشلىقىغا كىرگۈزۈلدى، بىر نەچچىسى ئاپتونۇم رايونىمۇز بويىچە مۇكاباتقا ئېرىشتى.

80. يىللاردىكى بىر تەتىل مەزگىلەدە مەن ئىلى دەرياسى بويىدىكى مەلۇم بىر يېزىدا سەھرا باللىرى بىلەن بىر نەچچە سائەت بىلە بولۇدۇم. ئون ياشلار ئەترابىدىكى بۇ باللار مەندىن شەھەر، زاۋۇت، ماشىنا، تېلېفۇن ھەققىدە كۆپ سوئاللارنى سورىدى. بۇ سوئاللاردىن باللارنىڭ بۇ ھەقتە ساۋاتسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. قايتىپ كېلىپ، ئون ياشتنى تۆۋەن باللار ئۆچۈن

قۇرۇلۇش، ئاپتوموبىل، سانائەت كارخانىلىرى، ئالاقە ئۈسکۈنلىرى، زامانىئى مەكتەپلەر، گېزىت- رۇنال، رادىئو، پوچتا ئالاقىسى، سۇ، ئېلېكتر قاتارلىقلار جانلىق ۋە ئاددىي تىل بىلەن قىزىقارلىق قىلىپ تونۇشتۇرۇلغان «بىزنىڭ شەھەر» ناملىق ئەدەبىي كىتاب يېزىپ نەشر قىلدۇرۇدۇم. بىر نەپەر يېزا ئوقۇتقۇچىسى ماڭا خەت يېزىپ، بۇ كىتابنى ئوقۇپ بالىلارلا ئەمەس، ھەتتا ئۆزىنىڭمۇ ئورۇمچىگە بارغاندەك تۈيغۇغا كەلگەنلىكىنى بىلدۈرۈپ رەھمەت ئېيتتى.

بالىلار ئەدەبىياتى يازغۇچىسى بولغان ئادەم ئەتراپلىق بىلىمگە ئىگە بولۇشى كېرەك. مەن تۇرمۇش ئۆگىنىش بىلەن بىلە، جوڭگو ۋە چەت ئەللەرنىڭ بالىلار ئەدەبىياتىغا داشىر ھۇنەۋەر ئەسەرلىرىنى كۆپ ئوقۇدۇم. بۇلاردىن تۈيغۇر بالىلىرى ئۈچۈن ئەھمىيەتلەك دەپ قارىغان «ھايۋاناتلار باغچىسىدىكى ھېكايلەر»، «ھايۋانات باغچىسىدىكى قىزىقارلىق ئىشلار» ناملىق ئىككى كىتابنى خەنزۇچىدىن تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرۇدۇم.

مەن بالىلار ئەدەبىياتىغا بولغان قىزىغىلىقىم بىلەن ھازىرغا قەدەر 20 يىلغا يېقىن ۋاقت ئىچىدە ھەرخىل ڈانپردا 500 پارچىدىن ئارتۇق ئەسەر يېزىپ، مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلدىم. ئۆسمۈر - بالىلار ئەڭ يېقىن دوستۇم، بالىلار تۇرمۇشى ئىجادىيەت بۇلىقىم بولۇپ قالدى. ھازىر مەن تەجربە - ساۋاقلارنى يەكونىلەپ، ئوخشاش بولىغان ياشتىكى بالىلار ئۈچۈن بىر قەدەر مۇكەممەلرەك، ياخشى ئەسەرلەرنى يېزىش ئۈچۈن تىرىشىۋاتىمەن.

باغچە بالىلىرى ناخشىلىرى

ۋەتەن ئانىمىز (ئۆسمۈرلەر مارشى)

ۋەتەن بىزنىڭ ئانىمىز،
ۋەتەن شەرەپ - شانىمىز.
ۋەتەن ئۈچۈن ھەرقاچان،
پىدا بىزنىڭ جانىمىز.

شەرقىي تۈركىستانىمىز،
گۈزەل گۈلىستانىمىز.
ئەرك ئۈچۈن يۈرەكتە،
قايىنار قىزىل قانىمىز.

قايتارما

ئازادلىق دەپ ماڭىمىز،
سېنىڭ باسقان ئىزىگىدىن.
سلام ساڭا ۋەتىنىم،
باتۇر ئوغۇل، قىزىگىدىن.

بسملاه

بسملاه دهپ سەھەردە،
ئۇرنىمىزدىن تۇرىمۇز.
بسملاه دهپ داسقاندا،
چىيىمىزنى ئىچىمۇز.

بسملاه دهپ ئۇينايىمۇز،
ناخشا، قوشاق قاتىمۇز.
بسملاه دهپ ھەر ئىشتا،
بسملاه دهپ ياتىمۇز.

ئاتا - ئانام بەك ياخشى

مېنىڭ ئاپام بەك ياخشى،
ماڭا بەكمۇ كۆيۈنەر.
مېنىڭ دادام بەك ياخشى،
ئاق قوزام دەپ سۆيۈنەر.

پاکز بالا

مېنىڭ قولۇم ئاپياق،
سېنىڭ قولۇڭ ئاپياق.
كىمنىڭ قولى پاسكىنا،
ئوبدان قاراپ باق.

خوراز نېمە دهيدۇ

قۇقۇقۇق، قۇقۇقۇق،
خوراز چىلايدۇ.
ئېتىڭلارچۇ باللار،
خوراز نېمە دهيدۇ؟

تاڭ ئېتىپتو ئورنىڭدىن،
چاپسان تۇر دهيدۇ.
ئۇخلالپ ياتساڭ كەچكىچە،
ئۇياتتۇر دهيدۇ.

قول ياغلىق

قولياغلىقىم، قولياغلىق،
يانچۇقۇمدا ساقلاقلقى.
تازىلىققا رئايمه قىپ،
بىز بولىمىز ئەخلاقلىق.

ئانام بىلەن دادام بار

ئەتىگەندە داسقاندا،
ھەسەل، مېغىز، بادام بار.
مېنى بېقىپ ئۆستۈرگەن،
ئانام بىلەن دادام بار.

باغچىمىز

باغچىمىدا مۇئەللەم،
بىزگە بەكمۇ يېقىمىلىق.
ئاڭلاپ ئۇنىڭ سۆزىنى،
بىز بولىمىز ئەقىللىق.

چرايلق

ئېگىز، ئېگىز تاغلار،
بەكمۇ چرايلق.
ئېتىكىدە باغلار،
بەكمۇ چرايلق.

باغچىلاردا كىپىنهك،
بەكمۇ چرايلق.
بىز ئوينايىمىز باغچىدا،
بەكمۇ چرايلق.

کچیک شوپور

دۇ دۇ دۇت، دۇ دۇ دۇت،
كەلدى كىچىك ماشىنام.
ماڭا بەكمۇ يارىشار،
كىچىك شوپور دېگەن نام.

كىچىك دوستلار چەتىه مېڭىڭلار

باپ باپ باپ، باپ باپ باپ، باپ باپ باپ،
يولدىن ئۆتەر، يولدىن ئۆتەر نۇرغۇن ماشىنا.
كىچىك دوستلار، كىچىك دوستلار چەتىه مېڭىڭلار،
كىچىك دوستلار، كىچىك دوستلار چەتىه مېڭىڭلار.

جىرىڭىچىك جىرىڭىچىك، جىرىڭىچىك جىرىڭىچىك،
يولدىن ئۆتەر، يولدىن ئۆتەر نۇرغۇن ۋىلسىپت.
كىچىك دوستلار، كىچىك دوستلار چەتىه مېڭىڭلار،
كىچىك دوستلار، كىچىك دوستلار چەتىه مېڭىڭلار.

گۈلباگچە

ئېچىلىدى باغدا،
رەڭمۇ - رەڭ چېچەك.
قونۇپ گۈللەرگە،
ئوينار كېسندەك.

باغچىدا خوشال،
سايرايىدۇ بۇلبۇل.
بالىلار كۈلۈپ،
ئوينايىمىز ئۇسىسۇل.

ئەسسالام

ئەسسالامۇئەلەيکۈم،
سالام بېرىش پەرزىمىز.
ئاتا، ئانا، چوڭلارغا،
سالام بېرىش قەرزىمىز.

ئەسسالامۇئەلەيکۈم،
سالام ئەخلاق زىننتى.
سالام بەرگەن بالىنىڭ،
يۈكىسىك ھۆرمەت، ئىززىتى.

دوزت بولايلى

كېلىڭ، كېلىڭ باللار،
دوزت بولايلى.
بىللە ئۇيناپ كۈلۈشۈپ،
خوش بولايلى.

كېلىڭ، كېلىڭ باللار،
دوزت بولايلى،
بىلم ئېلىپ باغچىدا،
خوش بولايلى.

ئات مىندىم

تاق تاق تاق، تاق تاق تاق،
ياغاج ئېتىم پاتسراق چاپ،
مەن ماڭىمەن باغچىغا،
ئەتقىگەندە قاھ - قاھلاپ.

تاق تاق تاق، تاق تاق تاق،
ياغاج ئېتىم پاتسراق چاپ،
مەن قايتىمەن باغچىدىن،
ئۆيۈم ندە ئۆزۈڭ تاپ.

تۈشقانچاق

كىچىك ئاپياق تۈشقانچاق،
بەكمۇ قورقۇنچاق.
ئۈگەنمەيمەن سېنىڭدىن،
ياق ياق ياق، ياق ياق ياق.

كىچىك ئاپياق تۈشقانچاق،
ماڭا قاراپ باق.
ھېچنەرسىدىن قورقمايمەن،
مبىنى دوراپ باق.

كىچىك ئاپياق تۈشقانچاق،
من ساڭا ئامراق.
قول تۇتۇشۇپ سەكرەيلى،
بىللە تاق تاق تاق.

ئۇيغۇر قىزىمەن

مارت قىزىمەن،
ئۇيغۇر قىزىمەن.
گۈل چېچەكتىن،
دەستە تىزىمەن.

مارت قىزىمەن،
ئۇيغۇر قىزىمەن.
ئەل مەھرىدە،
ئەركىن كېزىمەن.

مارت قىزىمەن،
ئۇيغۇر قىزىمەن.
ئەجدادلارنىڭ،
ۋارىس ئىزىمەن.

كۆچەتمەن

مەن بىر كۆچەتمەن،
باغچىدۇر بېغىم.
ئۆتەر شاد - خورام،
ئۆسمۈرلۈك چېغىم.

مۇئەللەم باغۇھەن،
بەكمۇ مىھربان.
ماڭا ئانامدەك،
كۆپۈنەر ھامان.

ئۆگىتەر دائىم،
ئەخلاق، بىلىمنى.
يورۇقۇپ كۈندەك،
مېنىڭ دىلىمنى.

مەن بىر كۆچەتمەن،
تىمەن ئۆسۈمەن.
چوڭ بولۇپ ئەلگە،
مېۋە بېرىمەن.

دوریمايمەن چۈجىنى

ئاپىاق، سېرىق چۈجىلەر،
يەر چوقىلاب يۈرۈشەر.
چۈك - چۈك قىلىپ سايىرىشىپ،
ئانسىسىنى ئەگىشەر.

دوریمايمەن چۈجىنى،
كىچىك دوستلار ئاڭلاڭلار.
ئانام ئىشقا كەتكەندە،
ئەگەشمەيمەن پەقتەلا.

يىڭناغۇچ

يىڭناغۇچۇم، يىڭناغۇچ،
ئېڭىز - ئېڭىز ئۇچ.
ئۇستىمىزدە ئايلىنىپ،
قېشىمىزغا چوش.

يىڭناغۇچۇم، يىڭناغۇچ،
پەرۋاز قىلغىن شات.
بىزمو بىر كۈن ئۇچىمىز،
ياساپ جۇپ قانات.

ئىلهنگۈچ

ئىلهنگۈچۈم، ئىلهنگۈچ،
ئېگىز، ئېگىز ئۇچ.
ساغلام بىدەن بالا بوب،
شانۇ - زەپەر قۇچ.

ئىلهنگۈچۈم، ئىلهنگۈچ،
ئېگىز، ئېگىز ئۇچ.
كۆكتە پەرۋاز ئەيلەيمىز،
بىزدە تولۇق كۈچ.

ئىلهنگۈچۈم، ئىلهنگۈچ،
ئېگىز، ئېگىز ئۇچ.
بىز قورقمايمىز ھەرگىزمۇ،
مۇشكۇل كەلسە دۇچ.

ئاپتاپپەرەس

ئاپتاپپەرەس، ئاپتاپپەرەس،
كۆكە تەلىپۇنەر.
يۈپۈرمى شوخ شامالدا،
يېنىك يەلىپۇنەر.

ئاپتاپپەرەس، ئاپتاپپەرەس،
قۇياشقا بافار،
گۈل ئېچىلغان چىچەكلىرى،
ئالىنۇن نۇر چاچار.

ئاپتاپپەرەس، ئاپتاپپەرەس،
بىز ساڭا ئوخشاش.
ئۈلۈق ئانا ۋەتنىمىز،
گوياكى قۇياش.

ئاسماندىكى لاچىنلار

ئاسماندىكى لاچىنلار،
يەردە نېمە كۆرۈڭلەر؟
تاقيشىپتۇ ئاسمانغا،
تاغدا ئېگىز قارىغايilar.

ھوسۇل ئاپتۇ ئاشلىقتىن،
مهنهت سۆيەر دېھقانلار،
تولۇپتۇ كەڭ دالاغا،
سېمىز ئات، قوي، كاللار.

مەكتەپلەرده شاد خورام،
ئوقۇماقتا باللار.

چېلىكىم

بەكمۇ ئەپلىك، چىرايلىق،
كىچىككىنه چېلىكىم.
باغچىمىزغا سۇ توشۇپ،
تالماس ھەرگىز بېلىكىم.

سۇ قۇيىدۇ گۈللەرگە،
ئامراق دوستۇم چېلىكىم.
گۈلزار قىلىش باغچەمنى،
مېنىڭ ئارزو - تېلىكىم.

ختە توي

(ئوغۇل بالا ئاغزىدىن)

بۈگۈن ماقا خوشال كۈن،
يىگىت بولدۇم، چوڭ بولدۇم.
ئاتا - ئانام ئەجريدە،
ئەقىل تاپىسىم، ئۆڭ بولدۇم.

جېنىم دادا، جان ئانا،
مەڭگۈ رەھمەت سىلەرگە.
تۈگىمەيدۇ قەرزىڭلار،
بۈدۈپ بارسام ھەرمەگە.

دوختۇر بولىمەن

ئاغرېپ قالدىم تۈيۈقسىز،
ياتىم ۋاي - ۋايلاپ،
دوختۇر ئاچام ساقايىتى،
مېنى ئاۋايلاپ.

ساغلام بەدەن بالا بوب،
كۈچكە تولىمەن.
كەلگۈسىدە مەن چوقۇم،
دوختۇر بولىمەن.

ئالما كۆچتى

زەپ چىرايلىق باغچىدۇر،
يدىلىمىزنىڭ بىر چېتى.
مەنمۇ تىكتىم شۇ باغقا،
بىر جۇپ ئالما كۆچتى.

چوڭ بولغاندا شۇ كۆچەت،
پىشار قىزىل ئالىلار.
مەن مەكتەپكە كەتكەندە،
يېسۇن كىچىك بالىلار.

قارلىغاچ كەلدى

كۆرۈڭ دوستلار، كۆرۈڭلار،
قارلىغاچ كەلدى.
كۈك ئاسماندا پەرۋاز قىپ،
سايرىغاچ كەلدى.

كۆرۈڭ دوستلار، كۆرۈڭلار،
قارلىغاچ كەلدى.
كۆكлем پەسلى ھاۋانى،
پارلىغاچ كەلدى.

كۆرۈڭ دوستلار، كۆرۈڭلار،
قارلىغاچ كەلدى.
مەلىمىزدىن ئۆي ئىزدەپ،
ئارىغاچ كەلدى.

بايرام سوؤغىسى

كەلدى بۈگۈن شاد بايرام،
خوشال ئويناپ كۈلىمىز.
ياساپ رەڭدار گۈلدەستە،
ئانىمىزغا سۇنىمىز.

كەلدى بۈگۈن شاد بايرام،
خوشال ئويناپ كۈلىمىز.
ياساپ رەڭدار گۈلدەستە،
دادىمىزغا سۇنىمىز.

كەلدى بۈگۈن شاد بايرام،
خوشال ئويناپ كۈلىمىز.
ياساپ رەڭدار گۈلدەستە،
مۇئەللىمگە سۇنىمىز.

ئەللهى ئۇكام

ئۇخلاڭ ئۇكام بۈشۈكتە،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.
قۇشلار ئۇخلار دەرەختە،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.

ئاي ۋە يولتۇز ئاسماندا،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.
ئۇخلار بۇلۇت ئۈستىدە،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.

ئۇۋىسىدا مۆشكىلەر،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.
ئۇخلاپ قاپتو كېچىدە،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.

سىزمۇ ئۇخلاڭ بۈشۈكتە،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى.
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى،
ئەللهى ئۇكام، ئەللهى...

بىلەمسىز؟

- ئېيتىڭ دوستۇم بىلدەمسىز،
يورۇق نىدىن كېلىدۇ؟
- يورۇق كېلدر قۇياشتىن،
بۇنى ھەممە بېلىدۇ.

- ئېيتىڭ دوستۇم بىلدەمسىز،
يەندە قانداق يورۇق بار؟
- ئۆيىمىزدە ئاخشىمى،
نۇر چاچىدۇ چىراقلار.

ياخشى بالا

سەھەر تۇرۇپ ئورنۇمدىن،
يۈز، قولۇمنى يۈيىمەن.
يىغىپ ئورۇن، كۆرپەمنى،
ئۆز ئورنىغا قويىمەن.

تەيارلانغان چېيىمنى،
ئۆزۈم ئېچىپ تويمەن.
ئۆز ئىشىمىنى ئۆزۈم قىپ،
ياخشى بالا بولىمەن.

كاڭكۈك سايرىدى

سەھەرde باغدا،
كاڭكۈك سايرىدى.
ئاڭلىسام دائم،
دىلىم يايرىدى.

ئۇنىڭ ئاۋازى،
كۆككە ياكىرىدى.
بولغاچ يېقىملق،
ھەممە ئاڭلىدى.

مەنمۇ كاكۈكمەن،
ۋەتىننىم باغدۇر.
ناخشىچى بولۇش،
ئارزویۇم باردۇر.

ئاق توقاج

ئاق توقاج، ئاپياق توقاج،
نهدىن كەلدى بۇ توقاج؟
پىشتى خېمىر يۇغۇرۇپ،
ئانام تونۇرغا ياققاچ.

ئاق توقاج، ئاپياق توقاج،
تۇخۇم سالغان ماي توقاج.
دادام ئىشلەپ ئېتىزدا،
بۇغدايدىن ھوسۇل ئالغاچ.

مېنىڭ ئۆيۈم يايلاقتا

تاغىنىڭ ئۈستىدە،
مېنىڭ ئۆيۈم بار.
ئاۋازىم ياكىراق،
ناخشا، كۈيۈم بار.

ياب - بېشىل يايلاق،
چىمىق مىدىدان بار.
ئېگىز قارىغاي،
چەكسىز ئورمان بار.

ئات، كالا ۋە قوي،
سېمىز پاقلان بار.
ئۇندا مال باقار،
ئىشچان ئاكام بار.

ئاق كەپتىرىم

ئاق كەپتىرىم ئېگىز ئۆچ،
بۇلۇتلارنى يېرىپ كەل.
قولۇمىدىكى كەمپۈتنى،
بىر دوستۇمغا بېرىپ كەل.

مېنىڭ دوستۇم يۈرۈتۈمدا،
ئەھۋالنى بىلىپ كەل.
سالىمىنى يەتكۈزۈپ،
خەۋىرىنى ئېلىپ كەل.

ئۇستازىم

سەھرى ئىللەق قۇياشتەك،
نۇر چاچقۇچى چراقسەن.
پەنگە تەشنا قەلبىمگە،
سۇ بەرگۈچى بۇلاقسەن.

باڭۋىنismsەن ئۇستازىم،
ئۆگەتتىڭسەن پەن - بىلەم.
سېنىڭ ئىللەق ئەجىرىدىن،
كۈندەك يورىدى دىلەم.

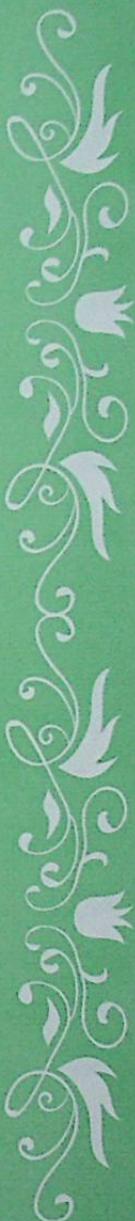
كۆڭۈل قويۇپ ئۆگىنىپ،
ئەقىل، كۈچكە تولىمەن.
سەن كۈتكەندەك ياراملىق،
جه سۇر ئەۋلاد بولىمەن.

قار ئويۇنى

كىچىك چانام بار،
ئاستىدا قەلھى.
كىيىسىم قېلىن،
قولۇمدا پەلھى.

دۇڭدىن سېيرىلسام،
ئۈچىمن ئوقتك.
كۆرۈنمهس ئەtrap،
ھېچنەرسە يوقتك.

قار ياغقان چاغدا،
گۈزەل داللار.
قىشلىق تەتىلده،
ئۇينار باللار.

يېشىل مايسىلار

چەكسىز ئېتىزدا،
يېشىل مايسىلار،
ئۇسۇ قول ئوينىشىپ
يىنىك چايقلار.

كۆركەم تەبىئەت،
تۈزدەك ياسىنار.
سالقىن شامالدا،
ياڭىرا ناخشىلار.

مېنىڭ يېزام

مېنىڭ يېزام بەك چىرايلىق،
گۈزەل يايلاق.
ئۇتلىشىدۇ كالا، قوي ۋە
بۇتا، تايلاق.

مېنىڭ يېزام بەك چىرايلىق،
ھەممە ئامراق،
چوڭ ۋە كىچىك بەكمۇ ئىناق،
كۈيى يائراق.

مېنىڭ يېزام بەك چىرايلىق،
ھايات قايناق.
ئەجەپ مىزىلىك ئۇندა ئىچكەن،
سۇت ھەم قايماق.

باغچىمىزنى سۆيىمىز

باغچىمىزدا ھەر دائم،
خوشال ئويناپ، كۈلىمىز.
بىلىم ئېلىپ كەلگۈسى،
ياخشى بالا بولىمىز.

باغچە بەخت ئۆيىمىز،
ياڭرار ناخشا كۈيىمىز.
بىزگە ئەقل ئۆگەتكەن،
ئۇستازلارنى سۆيىمىز.

شائىر بولىمەن

ياخشى ئوقۇپ چوڭ بولغاندا،
شائىر بولىمەن.
سۆز كاندىن ئۈنچە قېرىزىپ،
ماھىر بولىمەن.

ۋەتىننىڭ بەختى ئۈچۈن،
هارىز بولىمەن.
شېئىر يېزىپ، قوشاق توقۇپ،
سادىر بولىمەن.

باھار کەلدى

باھار کەلدى، کۆكىم کەلدى قار، مۇز ئېرىپ،
ئېرىقلاردا سۇلار ئاقتى مۇزنى يېرىپ.
قارىغۇچىلار کەڭ ئېتىزدا مېھمان بولدى،
كېچە - كۈندۈز ھارماس پەقەت قۇرۇت تېرىپ.

باھار کەلدى، قۇياش كۈلدى، نۇرلار چاچتى،
سوغۇق ھاۋا يەر يۈزىدىن يىراق قاچتى.
دېھقان تاغا كۆپلەپ ھوسۇل ئېلىش ئۈچۈن،
ئېتىزلارغا ئۈمىد بىلەن ئۇرۇق چاچتى.

قىزىل گۈل

گۈلباğچىدا ئېچىلىدى،
رەڭدار گۈللەر،
لاھ، رەيھان، بىنەپشە،
داڭدار گۈللەر.

گۈللەر ئارا تاللىدىم،
ئىسىل گۈللەر.
بەكمۇ كۆركەم كۆرۈنەر،
قىزىل گۈللەر.

ھەر غۇنچىدا قاتمۇ - قات،
ياپراقلرى.
دىماغلارغۇ ئۇرۇلار،
پۇراقلرى.

قىزىل گۈلدىن تىزدىم،
بىر گۈلدەستە.
مۇئەللىمگە سۇندۇممەن،
زور ھەۋەستە.

تىك - تاك توب

تىك - تاك توب، تىك - تاك توب،
كىچىككىنە ئاپپاق توب.
دostوم بىلەن ئوينامسەن،
قېنى ماڭا دەپپاق توب.

مهلىدە بار كۈك تاختا،
قولۇمدا بار جۇپ پالاق.
مهن ئوينايىمەن سەن بىلەن،
دostular بىلەن ھەممە ۋاق.

مۇئەللىمنى كۈيىلەيمىز

گۈل غۇنچىدەك ئېچىلدۇق،
گۈزەل مەكتەپ قوينىدا،
بۈلبۈل بولۇپ سايىرىدۇق،
ئىلىم پەننىڭ ئىشقىدا.

ئۇستازىمىز باغۇهەندۇر،
بىز گۈل غۇنچە مەكتەپتە.
مۇئەللىمنى كۈيىلەيمىز،
بىز ھەممىمىز ھۆرمەتتە.

ئاق چېچەك

ئاق چېچەك، ئاق چېچەك، ئاپياق چېچەكلەر،
چولپان كەبى چاقنایدۇ بىزنىڭ تىلەكلەر.

ئاق چېچەك، ئاق چېچەك، گويا ئاپياق كېپىنەك،
چېچەكلىسەڭ باغلاردا، شادلىنىدۇ شوخ يۈرەك.

ئاق چېچەك، ئاق چېچەك، پاكلىقى ئاق كۆخۈلدەك،
خۇش پۇرىقى بەرمەكتە، شېرىن مېئىدىن دېرەك.

تولۇنئاي

ئاسماندىكى تولۇنئاي،
ئۈزەر كۆكتە توختىماي،
ئەتراپىدا يۈلتۈزلار،
ئۈينىشىدۇ ئۇخلىماي.

تولۇنئايغا قارايمەن،
قاراپ - قاراپ تويمىيمەن.
بولسا بىر جۇپ قانىتىم،
ئۆزلىسىم دەپ ئويلايمەن.

بىلىم ئېلىپ چوڭ بولۇپ،
راكىتاغا ئۆلتۈرۈپ،
ئاي يۈزىنى بىزەيمەن،
گۈل چېچەككە تولدىرۇپ.

ئۇستازىم گويا قۇياش

باغچىغا گۈل تەردىم، كۆتۈم ئاۋايلاپ،
نۇر بەردى باهاردا چاقنىغان ئاپتاپ.
كۆكىلەمنىڭ يامغۇرى ياغدى شارقىراپ،
تېچىلدى غۇنچە گۈل كۈلۈپ قاھ - قاھلاپ.

مۇئەللىم مەھربان گوياكى قۇياش،
كۆيۈنەر ئۇ ماڭا ئانىغا ئوخشاش.
ئۇستازىم سۆزىنى ئاڭلايمەن چوقۇم،
ۋەتەننى پۈركەيمەن گولگە بىر تۇتاش.

تۆمۈر تۇمشۇق بىلەن سېغىزخان

شېئىرى مەسىلەر

ئوغلاق بىلەن قۇزىچاڭ

بىر يايلاقنىڭ چىتىدە،
ئېگىز تاغلار بار ئىكەن.
يولى ئەگرى، داۋىنى
تىك، خەتلەلىك، تار ئىكەن.

تۇغۇلۇپتۇ باهاردا،
ئوغلاق بىلەن قۇزىچاڭ.
دوست بولۇشۇپ، كۈنلىرى -
ئۆنھەر بوبۇ شات - خۇشوق.

دەپتۇ ئوغلاق بىر كۈنى:
- جۇر ئوينايىلى، قۇزىچاڭ.
چىقالايمىز تاغقىمۇ،
ھەمدەملىشىپ تىرىشىساق.

ئۇنىماپتۇ قۇزىچاڭ،
دوستىنىڭ بۇ سۆزىگە.
تاققا چىقىش، - دەپتۇ ئۇ، -
جاپا تېپىش ئۆزىگە.

شۇڭا ئېمىپ قۇزىچاڭ،
ئانىسىنى توېغىچە.

قىمىرىلماي ئورنىدىن،
ئۇخlar بويتۇ كەچكىچە.

ئوغلاق تاغقا چىقىشقا،
كەپتۇ قەتىئى نىيەتكە.
چېنىقىپتۇ هەر كۈنى،
يېتىش ئۈچۈن مەقسەتكە.

ئېگىز تاغقا بىر كۈنى،
يامىشىپتۇ بەك تەستە.
ئاغرىتىپتۇ پۇتنى،
جاپالقى يول دەسلەپتە.

لېكىن ئوغلاق تەۋەرنەمەي،
مەشق قىپتۇ توختىماي.
دائىم شۇنداق تىرىشىپ،
ئۆتۈپتۇ كۈن، ھەپتە، ئاي.

تاغقا چىقىش ھەم چۈشۈش،
بوبىتۇ ئاخىر بەك ئاسان.
بويسىنۇپتۇ ئوغلاقا،
ئېگىز تاغ ھەم تىك داۋان.

شۇندىن تارتىپ بۇ ئوغلاق،
تاغ ئۈستىدە ئوتلاپتۇ.
ئىسىل ئوت ۋە سۈرۈك سۇ،
يۈرىكىنى خوش قىپتۇ.

هورۇن قوزا شۇ پىتى،
ئۆز نۇرنىدا يېتىپتۇ.
كۈنلەر ئۆتۈپ، ئاي ئۆتۈپ،
ياز پەسلىمۇ كېتىپتۇ.

كۆز مەزگىلى چارۋا مال،
سەپەر قىپتۇ قىشلاققا.
راسلىنىپتۇ نوغلاقىمۇ،
مېڭىش ئۈچۈن ييراققا.

ماڭالماستىن قوزىچاق،
تۇرۇپ قاپتۇ ھاسىراپ.
خېجىل بوبىتۇ شۇندىلا،
بېشى تۆۋەن ساڭگىلاپ.

بېرەلمىگەچ بەرداشلىق،
قوزا بۇنداق سىناققا.
جان بېرىپتۇ ئاخىرى،
دۇچكىلىپ بىر پىچاققا.

ماختانچاق باچكا

بىر توب كەپتەر باچكىسى،
كۆكتە ئۇچۇپ ئوينابىتۇ.
چۈش مەزگىلى بولغاندا،
دەم ئېلىشنى ئويلاپتۇ.

قارا باچكا ئۆزىنى،
بەكمۇ قاۋۇل چاغلاپتۇ.
دۇستلىرىنىڭ ئالدىدا،
قانىتىنى ماختاپتۇ.

- كۈچكە تولغان قانىتم،
چەكسىز يۈلەك - ئامىتم.
يەنە ھەپتە ئۇچساممۇ،
پۈكۈلمەيدۇ قامىتم...

ئامال بولماي دۇستلىرى،
يەرگە قايىتىپ چۈشۈپتۇ.
ئەنسىرىشىپ ئۇنىڭدىن،
كۆككە قاراپ تۈرۈپتۇ.

بۇنى كۆرۈپ ئۇ باچكا،
كۆككە مەغرۇر ئۆرلەپتۇ.

ماختىنىشتن مەس بولۇپ،
لاچىن كەلسە كۆرمەپتۇ.

بىر چاغ كۆرۈپ لاچىنى،
يەرگە قاراپ شۇڭغۇپتۇ.
بىراق لاچىن بۇرۇنراق،
ئۇچۇپ ئالدىن توسوپتۇ.

باچكا قورقۇپ ئۆزىنى،
ئۇيان - بۇيان ئېتىپتۇ.
تېلىپ ئاخىر قانىتى،
ماڭدۇرىدىن كېتىپتۇ.

دەل شۇ چاغدا ئېتىلىپ،
لاچىن كېلىپ چاقماقتەك.
بىر ئۇرغانكەن، باچكىدىن،
پەي توزۇپتۇ توزغاقتەك.

بىچارىنىڭ بېشىنى،
لاچىن شۇئان ئوزۇپتۇ.
ئىبرەت قىلىپ دوستلىرى،
مۇنداق تەمىسىل تۈزۈپتۇ:

- قورسقىڭى ئاچ قويۇپ،
ئويۇنغا بېرىلمە.
مهغرۇلىنىش زىيانلىق،
تەمكىن بولغان، كېرىلمە.

تۆمۈر تۇمشۇق بىلەن كۆچەت

ئىككى كۆچەت باغچىدا،
ئۇستى بىلەلە چوڭ بولۇپ.
تۆمۈر تۇمشۇق چوقىدى،
كېلىپ بىرسىگە قونۇپ.

كايىپ تۆمۈر تۇمشۇقتىن،
زارلاپ كەتنى ئۇ كۆچەت:
- سويۇپ مېنىڭ پوستۇمنى،
توكۇلدىشىڭ نە حاجەت؟

دۇمباق چېلىپ كۆكسۈمەدە،
بەكمۇ تەگدىڭ جېنىمغا،
جان ئاغرىتقان دوست ئەمەس،
كەلمە ئەمدى يېنىمغا...

تۆمۈر تۇمشۇق قانچە رەت،
چوشەندۈرسە ئاقىمىدى.
قۇرۇت باركەن دېگەن سۆز،
ئاڭا پەقهت ياقىمىدى.

تۆمۈر تۇمشۇق ئامالسىز،
قارىمىدى ئۇ چەتكە.

کېلىپ قوندی ئايلىنىپ،
يەندە بىر تۈپ كۆچەتكە.

يىللار ئۆزۈپ بۇ كۆچەت،
تولدى گۈزەل ھۆسنىگە.
ساڭگىلىدى شاخلىرى،
تولۇپ شېرىن مېئىگە.

مەمنۇن بولدى شۇڭا ئۇ،
باتۇر تۆمۈر تۇمشۇقتىن.
ئەمدى گەپنى ئاڭلايلى،
زارلاپ كەتكەن ئۇششۇقتىن.

ئۇنىڭ ئاجىز تېنىگە،
ئېغىر كېسىل چاپلاشتى.
قۇرۇپ كېتىپ يايپىقى،
ھالسىرىدى، سولاشتى.

چوشەندى ئۇ دۈشىمنى،
قۇرۇت ئىكەن ئەسلىدە.
تۆمۈر تۇمشۇق دوستىنى،
ئالدى شۇندا ئېسىگە.

دېدى: - دوستۇم، مەقسىتىڭ،
ئىكەن مېنى داۋالاش.
دوست ئاغرىتىپ ئېيتىدۇ،
دېگەن راستكەن جان ئاداش.

تىيىننىڭ تۈۋۈرۈك سانىشى

كىچىك تىيىن، چوڭ تىيىن،
ئېڭىز - پەسکە سەكىرىشىپ.
كۆرۈپ بىر تۇپ دەرەخنى،
يۈگۈرىشىپتۇ بەسىلىشىپ.

بىر تال ئالما بار ئىكەن،
ئۇ دەرەخنىڭ شېخىدا.
دەپتۇ دەرەخ تىيىنلار-
يېتىپ كەلگەن چېغىدا.

- بۇ ئالمنى يېيىشكە،
سېلىپ قويدۇم كۆرۈكىنى.
كۆرۈگۈلارمۇ يول بويلاپ،
قاتار كەتكەن تۈۋۈركىنى.

تۈۋۈركەرنىڭ سانىنى،
كىمكى تاپسا ئالدىدا.
شۇ ئەقىلىق سانىلىپ،
ئېغىز تەگسۇن ئالمىغا.

تىيىنلارنىڭ نەپسىنى،
قىيىن سوئال توراپتۇ.

يېنىپ ئۇلار كەينىگە،
بىر تۈۋۈرۈكتىن سوراپتۇ.

دەپتۇ تۈۋۈرۈك تېپىشماق:
ئەللىك مېتىر ئارىمىز.
بەش مىڭ مېتىر بۇ يولدا،
قانچە بولۇر سانىمىز؟

كىچىك تىيىن ئويلىنىپ،
تۇرۇپ قاپتۇ باش قاشلاپ.
چوڭى بولسا ساناشقا،
يۈگۈرۈپتۇ شاپاشلاپ.

تۈۋۈرۈك سازاب ئالدراب،
كېتىپتۇ ئۇ ھاسىراب.
خېلى ۋاقت ئۆتكۈزۈپ،
كەپتۇ سانى ھېسابلاپ.

ئۇ قارىسا دەرەختە،
كىچىك تىيىن تۇرۇپتۇ.
تېپىپ تۈۋۈرۈك سانىنى،
ئالىمنى يەپ بولۇپتۇ.

كۆرۈپ شۇندى ئۇلارنى،
قاقاھلاپتۇ دەرەخ چال.
دەپتۇ ئىككى تىيىغا،
مۇنداق چوڭقۇر بىر ماقال:

- كۈچلۈك بولسا بىلىكىڭ،
تەستە بىرنى يېڭەرسەن.
چوڭقۇر بولسا بىلىملىڭ،
تېزلا مىڭنى يېڭەرسەن.

تۆۋۈرۈك زادى قانچىكەن،
سىلەر ئويلاپ تېپىڭلار.
قانداق تاپتى كىچىكى،
كىچىك دوستلار ئېيتىڭلار؟

ھىلىگەر مۆشۈكىنىڭ ھىلسىسى

بولغان ئىكەن بىر بۇۋاي،
قېرىسىمۇ، تېنى ساق.
ئىككى مۆشۈك بېقىپتۇ،
بىرى سېرىق، بىرى ئاڭ.

ئۆيىدە بۇ بۇۋايىنىڭ،
چاشقان بەكمۇ تولىكەن.
پىنهان بۇلۇڭ ھەم تورۇس،
چاشقانلارنىڭ يولىكەن.

مۆشۈكلەرگە بۇيرۇپتۇ،
چاشقان تۇتۇش ئىشىنى،
بېرىدىكەن تۇتقانغا،
ئىككى ۋاقلىق ئېشىنى.

سېرىق مۆشۈك تۈن بويى،
تۇوار ئىكەن جىسەكتە.
ئۇخلايدىكەن ئاڭ مۆشۈك،
غەم قىلماستىن توشۇكتە.

تالىڭ ئاتقاندا سېرىقى،
يۇمار ئىكەن كۆزىنى.

ئاش يەيدىكەن ئاق مۆشۈك،
مەلۇم قىلىپ ئۆزىنى.

كۈنلەر شۇنداق ئۆتۈپتۇ،
ئېقى ئاش يەپ يېتىپتۇ.
چاشقان تۈتۈپ سېرىقى،
ماگدۇرىدىن كېتىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ئاق مۆشۈك،
بەك ياراپتۇ بوجايدا.
تهييارتاب دەپ سېرىقنى،
ئەپچىقىپتۇ دالانغا.

شۇندىن باشلاپ سارايدا،
چاشقان ئۆلەمەس بولۇپتۇ.
دالان ئۆلۈك چاشقانغا،
بىر - ئىككىلەپ تولۇپتۇ.

چوشىنەلمەي بۇ ئىشنى،
بوجايدا هەيران بولۇپتۇ.
سىنماق بوب ئۇلارنى،
ئالماشتۇرۇپ بېقىپتۇ.

شۇندا دالان ئۆيىدىن،
تۇتۇلماپتۇ بىر چاشقان.
ساراي ئۆيگە قارىسا،
چاشقانلار ئۆلۈپ ياتقان.

ئايان بوبىتۇ شۇندىلا،
ئاق مۆشۈكىنىڭ ھىلىسى.
قايل قىپىتۇ بۇۋاينى،
سېرىقىنىڭ بىنگىسىسى.

سېرىق مۆشۈك تەر تۆكۈپ،
ئېرىشىپتۇ ئاش - نانغا.
كۆز بويغان ئاق مۆشۈك،
قوغلۇنىپتۇ تالاغا.

ئاغمىخانىڭ ئەخىمەقلىقى

هاۋا ئىسىسىق بىر كۈنى،
چوش مەزگىلى بولغاندا.
ھېچبىر كىشى قالماپتۇ،
ئېتىزلىقتا - خاماندا.

كىچىككىنه ئاغمىخان،
يۈگىرەپ كەپتۇ خۇش بولۇپ،
كۆرۈپ تاغدەك بۇغداينى،
چاۋاك چاپتۇ زوقلىنىپ.

چەش ئۈستىگە ئۆمۈلەپ،
چىقىپتۇ ئۇ شادلىنىپ.
نەزەر ساپتۇ ئەتراپقا،
ئۇسسىۇل ئويىناپ ئايلىنىپ.

كەپتۇ شۇندابىر چاشقان،
ئۇت - چۆپلەرنى ئارىلاپ.
ھېجىيىپتۇ ئۇنىڭغا،
ئۇيان - بۇيان مارىلاپ.

دەپتۇ:- هاي - هاي ئاغمىخان،
سەن ئاجايىپ ئەقىللەق.

زېرىكىپسىن بىر ئۆزۈڭ،
قىلاي ساڭا يېقىنىلىق.

دوست بولالىلى ئىككىمىز،
مېنىڭ كۆركەم ئۆيۈم بار.
سېنى خۇشال قىلغۇدەك،
ھۆنترىم بار، كۈيۈم بار.

قېنى يۈرگىن ئۆيۈمگە،
مبەمان بولغۇن ئولتۇرۇپ.
دەپتۇ دەرھال ئاغزىغا،
بۇغداينى لق تولدۇرۇپ.

بۇ سۆزلەرگە ئاغمىخان،
بەكمۇ ئوڭاي ئېرىپتۇ.
ئەگىشىپ ئۇ چاشقاننىڭ،
ئۇۋىسىغا بېرىپتۇ.

ئۇنىڭ ئۆيى كەڭ ئىكەن،
ئىچكىرى ئامبار ئىكەن.
ئىككى - ئۇچ يىل يەتكۈدەك،
ئاشلىقىمۇ بار ئىكەن.

ھەيران بولۇپ ئاغمىخان،
شۇنچە نۇرغۇن بۇغدايدىن.
- نەدىن ئالدىڭ بۇلارنى؟
دەپ سوراپتۇ چاشقاندىن.

- بۇغدايىلارنى دېقاڭانلار،
ئايىرىپ قويار ساماندىن.
يۆتكۈللەدىم مەن ئۇنى،
دەل پەيتىدە خاماندىن.

دەپتۇ چاشقان ئۆزىچە،
مەغرۇرلىنىپ، كېرىلىپ.
ئاغزىدىكى بۇغداينى،
ياندۇرۇپتۇ كېكىرىپ.

دەپتۇ يەنە:- جۇر بىلله،
چىڭ تۇتايلى پۇرسەتنى.
قورقما، ئۆگەن مېنىڭدىن،
باتۇرلۇقنى، جۇرئەتنى.

بەك قورقۇپتۇ ئاغمىخان،
تەيار ئاشنى ئېلىشتىن.
قېچش توغرا كەلگەندە،
ئارقىسىدا قېلىشتىن.

شۇندا چاشقان بىر غۇلاچ،
شويينا يىپنى تېپپىتۇ.
ئۇلار بىردىن پۇتنى،
شۇ يىپ بىلەن چىكىپتۇ.

نېمە بولساق بىلله دەپ،
كۆڭۈللەرى تىنىپتۇ.

ئۇزۇقلۇنىپ كېلىشكە،
خامانلىققا مېڭىپتۇ.

ھەر ئىككىسى بۇغداينى،
يەپتۇ تازا ئالدىراب.
ئاشۇ پەيتىه ئاسماندىن،
بىر سا كەپتۇ پىقراپ.

ئۇلجىسىنى كۆرۈپ ئۇ،
ئوقنەك ئۇچۇپ چوشۇپتۇ.
قېچىپ يۈرگەن چاشقانغا،
چاڭگال سېلىپ توْتۇپتۇ.

ئۆزلەپتۇ سا ئاسمانانغا،
ئۇلجىسىنى كۆتىرىپ.
پۇتى باغلاق ئاغمىخان،
تەڭ چىقىپتۇ ئېسىلىپ.

ئۇچۇپتۇ سا ئېڭىز - پەس،
مەليلەرنى ئارىلاپ.
كۆرۈپ بۇنى بالىلار،
كولۇشۇپتۇ ۋارقىراپ.

پۇشايماندا ئاغمىخان،
تىپرلاپتۇ تولغىنىپ.
بالىلارغا ھەسرەتنە،
شۇنداق دەپتۇ ئاھ ئۇرۇپ:

– كىم يولۇقسا قازانغا،
يۇقار ئىكەن قارىسى.
دورماڭلار مەندەكىنى،
ئادىمىزات بالىسى.

كەسلەنچۈكىنىڭ ئاققۇشتى

كەسلەنچۈكىلەر ماكانى
ئورمان ئىكەن ئەسىلىدە.
بۈك - باراقسان بولاركەن،
ئورمانلار ياز پەسىلىدە.

ياشايىدىكەن ئۇ يەردە،
جانىۋارلار يايىرىشىپ.
شادلىقىدىن قۇشلارمۇ،
بۈرىدىكەن سايرىشىپ.

كەسلەنچۈكىلەر بىر كۈنى،
زارلىشىپتۇ ناھايىت.
دەل - دەرەخلەر ئۆستىدىن،
قىلىشىپتۇ شىكايدەت.

- نەگە بارساق يېشىلىق،
شاخ - شۇمبا ھەم يوپۇرماق.
مۇمكىنىمىدۇر بۇلاردىن،
ئامال تېپىپ قۇتۇلماق؟

كەسلەنچۈكىلەر ئاخىرى،
مۇنداق پىلان تۈزۈپتۇ.

ھەر كېچىدە دەرەختىن
شاخ، يۈپۈرماق يىغىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ شاخ تۈگەپ،
يىلتىزىمۇ كولاپتۇ.
جانئۈارلار توسمىمۇ،
نىيتىدىن يانماپتۇ.

شۇنداق قىلىپ بۇ جايدا،
دەل - دەرەخلەر تۈگەپتۇ.
قۇش - جانئۈارلار تېرىشىپ،
باشقا ياققا جۈنەپتۇ.

قىش كەلگەندە ئەتراپىنى،
قاپلىۋاپتۇ قبلىن قار.
كەسلەنچۈكلىر تىترىشىپ،
يىغلىشىپتۇ زارۇ - زار.

كەپتۇ باھار پەسلىمۇ،
ھەر يىلىغا ئوخشىمای.
سۇ ئېقىپتۇ ھەر ياندا،
كەلكۈن بولۇپ توختىمای.

ئۇزۇن ئۆتىمەي بۇ يەردە،
قاپتۇ تاش ۋە توزانلار.
يازۇ - قىشى ھەر ياندا،
ھۇۋالار بويپتۇ بورانلار.

كەسلەنچۈكىلەر ماكانى،
بولۇپتۇ چۆل - بايالان.
ئەجەل ئېلىپ كېلەركەن،
كەلكۈن بىلەن قوم، بوران.

پاك تەبىئەت ئۇلارنى،
جازالاپتۇرەھىمىسىز.
كەسلەنچۈكىلەر يىغلايمىش،
پۇشايماندا تىننىمىسىز.

تۆھپىلەرنىڭ ئىگىسى

سۆھبەت بويپتو كۈز پەسى،
جىمچىت ئايىدىڭ كېچىدە.
نهشۇتلەر مەي باغلىغان،
بىر چوڭ باغنىڭ ئېچىدە.

يوبۇرماقلار شىلدىرلاپ،
چاۋاڭ چىلىپ سۆزلەپتۇ.
باشقىلارغا دوق قىلىپ،
ئۆز نەپسىنى كۆزلەپتۇ.

دەپتۇ ئۇلار: - پەقەت بىز
ھەممە ئىشنى باشلىغان.
سۆلەت قوشۇپ دەرەخكە،
سالقىن سايىه تاشلىغان.

يوبۇرماقسىز بۇ دەرەخ،
قۇرۇپ قالار شامالدا.
نهشۇتلەرمۇ ئەلۋەتنە،
مەۋجۇت بولماس جاھاندا.

- يالغان، - دەپتۇشا خلىرى،
ئۇيان - بۇيان سىلكىنىپ.

يويپورماقنىڭ ئىنساپسىز،
سۆزلىرىدىن سەسكىنىپ، -

مانا پاكىت ھەممە شاخ،
يويپورماققا تولغانغۇ.

ھەتنى تاتلىق نەشپۇتىمۇ،
بىزدىن بىنا بولغانغۇ؟

- ئىنساپ كېرەك ئاداشلار،
دەپ سۆزلەپتۇ يىلتىزلار، -
ھەر قايىسىڭلار قانداق قىپ،
ياشايىسلەر بىزىزلا؟

بىز قاتتىق يەر ئاستىدا،
كەڭرى قانات كەرمىسىك.
قېنى ئۆسۈپ بېقىڭلار،
سۇ ۋە ئۆزۈق بەرمىسىك.

تۆھپىلەرنى تالىشىپ،
قاپتۇ ئۇلار سەنلىشىپ.
شۇندა نەشپۇت سۆزلەپتۇ،
سالا قىلىپ گەپ تىشىپ:

توغرا دوستلار، تۆھپە بار،
ھەممىمىزدە بىر ئۆلۈش.
ئادىلراق ھۆكۈم شۇ،
تۆھپىلەرنى تەڭ بۆلۈش.

ياخشى ئەمەس ھەركىشى،
ئۇز نەپسىنى كۆزلىسىه.
قېنى ئاڭلاپ باقايىلى،
تەبىئەتمۇ سۆزلىسىه.

دەل شۇ چاغدا باغ ئىچى،
جاراڭلاپتۇ، ياكىراپتۇ.
يۈپۈرماق، شاخ، يىلتىزلار،
بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپتۇ.

- كۆچەتلەرنى كىم تىكتى،
كىم ئۇلىدى ئۇلاقنى؟
كىم ئەجىر قىپ بۇ باعقا،
باشلاپ كەلدى بۇلاقنى؟

بېغىشلىدى كىم بىزگە،
قان تەرىنى، دىلىنى؟
كىم ناۋاتتەك نەشپۇتنىن،
رازى قىلدى ئېلىنى؟

ئاڭلاپ بۇنى ھەممىسى،
شادلىنىپتۇ ئەجهەپمۇ.
قېنى ئويلاپ تېپىڭلار،
كىچىك دوستلار كىمدۇ بۇ؟

يۇپۇرماق بىلەن چېكەتكە

شامال چىقىپ تۈيۈقسىز،
بوران بولدى كۈچىيپ.
چىمەنلىكتە چېكەتكە
يىغلاپ كەتتى ئۆمىچىيپ.

كۆكتە چاقماق چىقلىپ،
يورۇپ كەتتى ھەممە ياق.
چېكەتكىنىڭ كۆزىگە،
كۆرۈندى كۈك يۇپۇرماق.

كىردى دەرھال بىچارە
قىياپەتكە چېكەتكە.
نەشتىرىنى يوشۇرۇپ،
ئالماشتۇردى كۈلكىگە.

سۆزلەپ كەتتى چېرىلداب،
يۇپۇرماققا يالۋۇرۇپ.
كېلىۋاتقان حالاكتە،
تەقدىرىدىن قايغۇرۇپ.

ئىچى ئاغرىپ ئۇنىڭخا
بۇ رەھىمدىل يۇپۇرماق.

بوران بىلەن يامغۇردىن،
بۇلدى ئۇنى يوشۇرماق.

چېكەتكىنىڭ ئۇستىگە،
يىپىپ قويىدى تۇنسى.
تاڭ ئاتقىچە چېكەتكە،
چىقارمىدى ئۇنسى.

ئاللهم يورۇپ بىرىدىلا،
زەر نۇر تۆكۈپ كۈن چىقى.
يوبۇرماققا چەكچىپ،
چېكەتكىدىن ئۇن چىقى:

- كېچە قارنىم ئاچ ئىدى،
كۆزلىرىمەمۇ ياش ئىدى.
بىلەمەيتىتىگەمۇ ئەزەلدىن،
مېنىڭ باغرىم تاش ئىدى.

شۇڭلاشقا، - دەپ ئاغزىغا
كەلگەن گەپنى دەۋەردى.
يوبۇرماقنى ئەيمەنەمەي
بىر چېتىدىن يەۋەردى.

كۈلكلەرنىڭ تەكتىگە
ئەمدى يەتنى يوبۇرماق.
چىدىماستىن ئەلەمگە،
ئىشى بۇلدى ئاھ ئۇرماق.

- قۇنقۇزۇڭلار، - دېدى ئۇ،
پۇتلۇن ئۇرمان ياڭىرىدى.
يوبۇرماقنىڭ ئەرزىنى،
تۆمۈر تۇمىشۇق ئاڭلىدى.

ئۇقتەك ئۇچۇپ چۈشۈپ ئۇ،
چېكەتكىنى چوقۇدى.
ئۇنىڭ يۈزسىز ئىشىغا،
يۈزمىڭ لەندەت ئوقۇدى.

يوبۇرماقنى تەنقىدلەپ،
قىلىدى ئۇبدان نەسەھەت.
ھەممىسىگە ئاڭلىتىپ،
ئىپىتى مۇنداق تەمىسىل گەپ:

- ۋاپا قىلسالىڭ دوشىمەنگە،
جاپا قىلار ئۆزۈڭگە.
بىخوت بولساڭ ئەگەردە،
توپا چاچار كۆزۈڭگە.

ئالا كۈچۈك بىلەن تۈلکە

بار ئىكەنۇ، يوق ئىكەن،
ئاچ ئىكەنۇ، توق ئىكەن.
ئالا كۈچۈك ئاق كۆڭۈل،
بەكمۇ بەگۋاش، شوخ ئىكەن.

مال باقاركەن ئانسى،
ئىگىسىگە ئەگىشىپ.
كۈچۈك ئۆيىدە ئوبىناركەن،
تۇخو بىلەن تەگىشىپ.

پۇتۇن بىر كۈن يېيىشىكە،
قىلىپ قويغان تاماقنى.
ئەتنىگەندە يەپ بولۇپ،
تېرىپتۇ ئۇ چاتاقنى.

تۆكۈپ سۇتنى يالاققا،
كورسقىنى توقلاركەن.
تۇخولارنى قورقۇتۇپ،
ئېڭىز - پەسکە قوغلاركەن.

چاتاقلارنى ئىگىسى،
تۇخولاىدىن كۆرەركەن.

ئۈچ توخونى كاتەكە،
شۇڭا سولاب قوياركەن.

ئالا كۈچۈك تېرىكىپ،
ئىگىسىنىڭ تىشىدىن.
كەلمەس بويىتۇ كۈندۈزى
يراق ئورمان تىچىدىن.

يولۇقۇپتۇ بىر كۈنى،
ئاڭا ئورمان تۈلکىسى.
قايدىل قىپتۇ كۈچۈكىنى،
ئۇنىڭ خۇشخۇي كۈلکىسى.

شۇندىن باشلاپ ئىككىسى،
دوسىت بولۇپتۇ يوشۇرۇن.
كەپ تۇرۇپتۇ تۈلکىمۇ،
كۈندۈزى ھەم كەچقۇرۇن.

ئالا كۈچۈك ئۆيىگە،
كەپتۇ تۈلكە بىر كۈنى.
ئۆينىشىپتۇ ئىككىسى،
مۆك - مۆكولەڭ ئۆيۈنى.

ئۇنۇپ بىر چاغ ئۇ تۈلكە،
كېتىپ قاپتۇ ئالدىراپ.
قايتىپتۇ ئۆي ئىگىسى،
ھېرىپ - ئېچىپ ساڭگىلاپ.

تۈزۈپ كەتكەن پەيلەرگە،
ھەيران بويتۇ ئىگىسى.
كائەكتىكى توخودىن،
يوقالغانكەن ئىككىسى.

سەپىلىپ ئۇ تۈلکىنىڭ،
يەردە قالغان ئىزىغا.
- به چىغىر قۇۋۇ تۈلكە - دەپ،
ئاچچىقلابىتۇ ھېلىلا.

ئالال كۈچۈك چۈشەنمه يى،
يۇتكەن توخو سرىنى.
سىناش ئۈچۈن تۈلکىنى،
ئويلاپتۇ بىر ھىلىنى.

كەپتۇ تۈلكە ئەتسى،
يەنە ئويىناب كولوشكە.
روخسەت قىپتۇ كۈچۈكمۇ
ئاۋۇال ئۇنى مۆكۈشكە.

كۈچۈك بولسا يالغاندىن،
كۆزىنى چىڭ ئېتىتۇ.
غىپلا قىلىپ قۇۋۇ تۈلكە،
باغ تەرەپكە كېتىتۇ.

- بولدى، - دېگەن بىر ئاۋاز،
ئاڭلىنىپتۇ نېرىدىن.

ئىمما كۈچۈك مائىماپتۇ،
مۆكۈغان يېرىدىن.

تۈلكە دەرھال چۈشۈپتۇ،
ئېگىز تامدىن ئارتىلىپ.
كاتەكتىكى توخوها،
هۇجۇم قىپتۇ ئېتىلىپ.

تۈتۈپلىپ توخونىڭ،
گېلىنى چىڭ بوغۇپتۇ.
توخو بولسا پالاقلاپ،
بىر دىمىدلا ئۆلۈپتۇ.

كۈچۈك كۆرۈپ بۇ ھالنى،
كەپتۇ قاتىق غەزەپكە.
ئوقنمەك ئۇچۇپ بېرىپتۇ،
كاتەك تۇرغان تەرەپكە.

ئىشىكىنى كاتەكىنىڭ،
راسا مەھكەم ئېتىپتۇ.
ئۆي ئىگىسى كەلگىچە،
شۇندا كۆتۈپ يېتىپتۇ.

ئىگىسى كەپ تولكىنى،
تۇمشۇقىدىن ئىلىپتۇ.
ئالا كۈچۈك پەمىگە،
بارىكاللاھ ئېتىپتۇ.

قاغا بىلەن قارغۇجا

قاغا قاخشال دەرەختە،
ياتار ئىكەن قاقلىنىپ.
بىكار تەلەت ئۆمرىدىن،
يۈرىدىكەن ماختىنىپ.

ئەمگەڭ سۆيەر قارغۇجا،
ئۈچۈپ كېلىپ يېنغا.
شۇنداق سوئال سوراپتۇ،
ئەتھى تىگىپ چىشىغا.

-قارا - قارا قانىجان،
بىكار ياتسالڭ بولامدۇ؟
ئىشلىمىسىڭ قورسىقىڭ،
ياتقانغىلا تويمادۇ؟

دەپتۇ قاغا: - ھورۇنلۇق،
مېنىڭ ئەسلى ئادىتىم.
بىكار ئوينىپ ياتساممۇ،
كېلەر تەلەي - ئامىتىم.

تەييار مېنىڭ ئاشلىقىم،
ئېتىزلىقتا، خاماندا.

تېزەك ياسار ئېشەكمۇ،
مېنىڭ ئۈچۈن ساماندا.

سەن بىچارە جاپاڭەش،
داڭگاللىقىتا يۈرۈيىسىن.
تۇپا - داڭگال ئىچىدىن،
قۇرۇت، قوڭغۇز تېرىيىسىن.

مېنى كۆرسە باللار،
قىزغىن قارشى ئالىدۇ.
ئېتىزلاർدا قوغلىشىپ،
نۇرغۇن چاواڭ چالىدۇ.

ئىشەنمسەڭ قېنى، جۇر،
ئېتىزلىققا بارايلى.
گېپىم راستىمۇ - يالغانىمۇ،
نهق مەيدانغا قارايلى.

- ماقول، - دەپتۇ قارغۇجا،
بىللە ئۈچۈپ كېتىپتو.
ئۇچا - ئۇچا ئاخرى،
بىر يېزىغا يېتىپتو.

قاغا خۇشال قونۇپتو،
بىر ئېشەكىنىڭ ئۇستىگە.
قارغۇجىغا قاراپتۇ،
مەغرۇرلىنىپ بەستىگە.

قىلىقسىزنىڭ قىلىقى،
بەك ھار كەپتۇ ئېشەككە.
قاغا شۇندا سەكىرەپتۇ،
يەردە ياتقان تېزەككە.

ئاچچىقىدا ئۇ ئېشەك،
راسا بىرنى تېپتېتۇ.
قاغا بىردىم پالاقشىپ،
خۇددى تاشتكە قېتىپتۇ.

ئىككى مۆشۈك

بىر مۆشۈك بار كارامەت،
كېچە - كۈندۈز ئۇخلايدۇ.
هورۇن ھەمدە ئاچپاقا،
يېسە - يېسە تويىمايدۇ.

قويۇپ قويغان نەرسىلەر،
ئۆز ئورنىدا تۇرمایدۇ.
ئۇغرىلاپ ئۇ يېمەكىنى،
قورسىقىنى توقلايادۇ.

باش - كۆزى بەك پاسكىنا،
 قوللىرىنى يۇمایدۇ.
قېچىپ كېتسپ تالاغا،
ئۆيىدە تىنچ تۇرمایدۇ.

بىر مۆشۈك بار بەك چېچەن،
باشقىلارغا مۇلايم.
ئۇخلىماستىن كېچىسى،
چاشقان تۇتار ھەدائىم.

كۈنده يۇيار يۈزىنى،
ئاش ۋە ناننى تاللىماس.

ئۆيىدە تۈرگان نەرسىگە ،
ھەرگىز نەزەر تاشلىماس .

كىچىك دوستلار ، ئېيتىڭلار ،
قايسى مۇشواك ياخشىكەن ؟
ئەسكى مۇشواك ئادىتى ،
قايسىڭلاردا بار ئىكەن ؟

چۈجىلەرنىڭ ئۆلۈمى

ئۇينار ئىكەن بەش چۈچە،
مېكىيانغا ئەگىشىپ.
دانلار ئىكەن ھەر ياندا،
چۈكۈلدىشىپ، تەگىشىپ.

كۆرۈنگەننى چۈجىلەر،
چوقار ئىكەن تاللىماي.
ھەر نەرسىنى يەيدىكەن،
بۇ نېمە دەپ ئويلىماي.

شۇنداق قىلىپ ئارىدىن،
نەچچە كۈنلەر ئۆتۈپتۇ.
چۈجىلەرنىڭ تۈيۈقىسىز
چوڭ ئاكسى ئۆلۈپتۇ.

- ئامال يوق، - مېكىيان،
ئاھ ئۇرۇپتۇ ئىسەدەپ.
تاڭ ئاتقاندا كېتىپتۇ،
تۆت چۈجىنى يېتىلەپ.

كەچتە يەنە بىر چۈچە،
ئاكىسىنى دوراپتۇ.

ئانسىدىن قالغىنى،
نېمە ئىش بۇ؟ دەپ سوراپتۇ.

- ئامال يوق، - دەپ مېكىيان،
قايدىل قىپتۇ ئۇلارنى.
كەنجىسىمۇ لاغىلداپ،
ئاغرىپ قاپتۇ بىر كۈنى.

كەپتۇ شۇندادا داۋالاش،
مېكىياننىڭ كۆڭلىگە.
يېتىپ كەپتۇ ئالدىراش،
دوختۇلارنىڭ ئۆيىگە.

- زەھەرنىگەن، - دەپتۇ ئۇ،
كۆزۈپ چىقىپ چۈجىنى.
ئىچىش ئۈچۈن بېرىپتۇ،
تېز شىپالىق دورىنى.

ئىچىپ ئۇنى كەنجىسى،
ساقىيىپتۇ به كەمۇ تېز.
ئانىسغا ئەگىشىپ،
دانلار بويپتۇ ئىزمۇ - ئىز.

شۇندىن كېيىن مېكىيان،
قالماس بويپتۇ پۇشماندا.
سەل قارىماي كىسەلگە،
بارار بويپتۇ دوختۇرغا.

ئىككى قۇشقاچ

ئىككى قۇشقاچ بالسى،
بىللە ئويناب يۈرۈپتۇ.
ئېگىز دەرەخ ئاستىدا،
قىزىق بىر ئىش كۆرۈپتۇ.

كەپتۇ كىچىك بىر بالا،
يوغان داسنى كۆتۈرۈپ.
ياغاچ تىرەك تىرەپتۇ،
دېسنى دۇم كۆتۈرۈپ.

داس ئاستىغا ئۇ بالا،
بىر چاڭگال دان چېچىپتۇ.
كىرىپ ئۆيگە ئىشىكىنى،
قىيا قىلىپ ئېجىپتۇ.

ئىككى قۇشقاچ كۆرۈپتۇ،
يەردە ياتقان شويىنى.
چۈشىنىپتۇ بالىنىڭ،
قۇشقاچ تۇتۇش ئويىنى.

ۋېچىرىلىشىپ ئىككىسى،
مەخپى پىلان تۈزۈپتۇ.

ئالداش ئۈچۈن بالىنى،
داس ئاستىغا چۈشۈپتۇ.

چۈشۈپتۈپ ئالدىراش،
نۆھەت بىلەن دانلاپتۇ.
بىرى ئۇنىڭ شوينىدىن،
كۆزىنى ھېچ ئالماتپتۇ.

شوينا مىدىر قىلسلا،
-قاچ ، - دەيدىكەن شېرىكى.
داس ئىچىدە ئولجىنىڭ،
بولمايدىكەن دېرىكى.

زېرىكمەپتۇ ئۇ بالا،
ئوڭشاپ قۇرۇپ تۈزاقنى.
پۇرسەت كوتۇپ تۇرۇپتۇ،
كۆزلەپ خېلى ئۈزاقنى.

دانلىشىپتۇ قۇشقاچلار،
نەچچە قېتىم ئالمىشىپ.
تەگىشىپتۇ بىر چاغدا،
نۇۋىتىنى تاللىشىپ.

ھەر ئىككىسى قېلىشماي،
نۆھەت مېنىڭ، دەيدىكەن.
بىر تەرەپتنى تىلللىشىپ،
بىر تەرەپتنى يەيدىكەن.

بىر چاغ ئۇلار ئۆز ئارا،
سوقۇشۇشقا باشلاپتۇ.
تۈيۈقسىز يېپ تارتىلىپ،
داسنىڭ تېگىدە قاپتۇ.

جىددەل بىلەن ئىككىسى،
ئۇيىلماپتۇ قېچىشنى.
هازىرغىچە قوشقاچلار،
تالىشارمىش شۇ ئىشنى.

ھەرە بىلەن كېپىنەك

ئۇينار چەكسىز يايلاقتا،
سان - ساناقسىز هاشارت.
ئىش ھەرىكتى، كەلگۈسى،
تەقدىرىدىن بىشارەت.

لەيلزاردا ياز كۈنى،
كېپىنەك قىز ئارىلار.
قونۇپ چىمەن بېتىگە،
بارچە قۇشنى قارىلار.

گۈل - گىياھنى ھېچقاچان،
تەڭ قىلماس ئۇ ئۆزىگە.
مەغۇرۇلۇقتىن ھېچنېمە،
كۆرۈنمەيدۇ كۆزىگە.

كۆپىنەكلىرى رەڭكارەڭ،
قىزىل، سېرىق، يېشىل، ئاق.
ئىشى ئۇنىڭ ھەر كۈنى،
بىكار ئۇسسىۇل ئويىنماق.

بال ھەرسى زوقلىنىپ،
گۈلزارلىقتا ئىشلەيدۇ.

ئىسىل گۈللەر لەئىنى،
مەھرى بىلدەن چىشلەيدۇ.

كېچە - كۈندۈز چىمدەندىن،
شىرنىلەرنى ئالار ئۇ.
كېچىكتۈرمەي ۋاقتىدا،
ساندۇقلارغا سالار ئۇ.

قىش پەسلىدە ئەتراپىنى،
قېلىن قار-مۇز قاپلايدۇ.
ھەربىلەرنى كىشلەر،
ئىسىسىق ئۆيىدە ساقلايدۇ.

كېپىنەك قىز شۇ چاغدا،
ھەريان ئۆچۈپ داتلايدۇ.
بۇ ياسانچۇق قىزچاققا،
ھېچكىم نەزەر سالمايدۇ.

تەبىئەتنىڭ يولى تار،
كېپىنەكتەك مىشچانغا.
ئەلنىڭ مەھرى، قويىنى كەڭ،
مەھنەت سۆيەر ئىشچانغا.

تۆمۈر تۇمشۇق بىلەن سېغىزخان

بۇڭ - باراقسان ئورماندا،
ئۇچار قۇشلار دوست ئىكەن.
بولغاچ ئىناق، سەممىي،
بىر - بىرىدىن خوش ئىكەن.

بىر كۈنىسى سېغىزخان،
ئېلىپ كەپتۈ شۇم خەۋەر.
يىغىلىپتۈ ھەممە قۇش،
كەڭ سورۇنغا تالاڭ سەھەر.

سېغىزخاننىڭ سۆزچە،
چوڭ پالاكەت كەلگەنەمىش.
ئۇچار قۇشلار سەرىنى،
تولكە تمام بىلگەنەمىش.

بۇ چارىنى تولكىگە،
تۆمۈر تۇمشۇق دېگەنەمىش.
كېلىپ تولكە كېچىسى،
تالاي قۇشنى يېگەنەمىش.

بۇگۈن كېچە تولكىلەر،
كەلمەك بويىتۇ جاڭگالغا.

ئۇخلاۋاتقان قۇشلارنى،
چۈشۈرمەك بوب چاڭىغا.

ئاڭلاب قۇشلار بۇ سۆزنى،
قورقۇشۇپتۇ كارامەت.
قوغلاپ تۆمۈر تۇمىشۇقنى،
ياغدۇرۇپتۇ ئاهانەت.

تۆمۈر تۇمىشۇق ئۇرماندىن،
ئايىرىلىپتۇ ئامالسىز.
پىلان تۈزۈپ كۆكلىدە،
ئىش باشلاپتۇ هايالسىز.

كەچ كىرىپ ئۇ ئۇرماندا،
پەيدا بويپتۇ تۇيۇقسىز.
سېغىزخاننى يوشۇرۇن،
كۆزىتىپتۇ ئىزىمۇ - ئىز.

يۈرەر ئىكەن سېغىزخان،
ھەممە يەرنى ئارىلاپ.
ئۇخلاۋاتقان قۇشلارنىڭ،
ياتقان يېرىن مارىلاپ.

ئۇچۇپتۇ ئۇ سېغىزخان،
تاغ تەرەپكە كېچىدە.
تۆمۈر تۇمىشۇق مېڭىپتۇ،
شەپھە قىلماي كەينىدە.

پېتىپ كەپتۇ سېغىزخان،
تولكىلەرنىڭ يېنىغا.

دەپتۇ پۈتۈن ئەھۋالنى،
پاتماي قېنى - قېنىغا.

خۇش بۇلۇشۇپ تولكىلەر،
چاۋاڭ چاپتۇ سەكىرىشىپ.
مۇنداق دەپتۇ ھەممىسى،
سېغىزخاننى ماختىشىپ:

- بولدۇڭ بىرگە ساداقەت،
قىلماستىن ھېچ دۈشمەنلىك.
ھەم ساقلىدىڭ ئىچىنگە،
ئۆز پۇشتۇڭغا ئۆچمەنلىك.

ئۇمىدىڭنى ئاقلايمىز،
تەلىپىڭگە يارىشا.
ھەممە قۇشنى يوقاتساق،
سەن بولىسەن پادىشا.

تۆمۈر تۇمشۇق بۇ سۆزنى،
ئاڭلاب دەرھال قېچىپتۇ.
ئورماندىكى قۇشلارغا،
بۇلغان ئىشنى ئېيتىپتۇ.

جىددىي جەڭگە راسلىنىپ،
تەبىيار بويپتۇ پالۋانلار.

بۈركۈت، ئۈكە، قارغۇجا،
لاچىن، ساھىم شۇڭقىلار.

يېتىپ كەپتۈ بىر چاغدا،
بىر توب ئاچكۈز تۈلکىلەر.
ئۇرمانلىقنى بىر ئاپتۇ،
قىيا - چىيا، كۈلکىلەر.

تاڭغا يېقىن ئۇرماندا،
باشلىنىپتۇ جەڭ - ئۇرۇش.
هۇجۇم قىپتۇ تۇيۇقسىز،
تۈلکىلەرگە بارچە قۇش.

قاچقان تۈلكە قۇتۇلۇپ،
قالغانلىرى ئۆلۈپتۇ.
بۇ غەلبىدىن شادلىنىپ،
ھەممە قۇشلار كۈلۈپتۇ.

تۆمۈر تۇمىشۇق غەزەپتە،
ئاخىتۇرۇپتۇ ئۇرماننى.
كىكىرتەكتىن چىڭ بوغۇپ،
تۇتۇپتۇ سېغىزخانى.

ۋايجانلابۇ سېغىزخان،
تۆمۈر تىرناق زەربىدىن.
كىچىككىنه بىر توشۇك،
ئېچىلىپتۇ گېلىدىن.

بۇ ئىبرەتلەك جازانى،
ھەممە لايق كۆرۈپىتۇ.
ۋاپاسىزلىق ئۇنىڭغا،
شۇ تامغىنى ئۇرۇپىتۇ.

شۇندىن باشلاپ سېغىزخان،
زارلار ئىميش چىندىن.
تومۇز كۈنلەر سۇ ئىچسە،
تۆكۈلەرمىش گېلدىن.

قۇلاق بىلەن كۆز

بەكۈاش پولات سىناقتا،
ئۇنبىش ئاپتۇ ھېسابتا.
مۇئەللىمى كۈيۈنلۈپ،
تەنقىدلەپتۇ سىنىپتا.

ئۇ مەكتەپتىن ئالدىرەپ،
ئۆيگە كەپتۇ ساڭىگىلاپ.
خىجالەتتە يېتىپتۇ،
بېشى تازا گاڭىرىراپ.

ئۇ ئۇخلاپتۇ بەكمۇ تېز،
شۇندىدا قۇلاق ھەممە كۆز.
بىر - بىرىنى ئەيىبلەپ،
تالىشىپتۇ نۇرغۇن سۆز.

ئىككى قۇلاق بىر بولۇپ،
ئاچىقىدىن دىڭ تۇرۇپ.
پىچىرلاپتۇ ئۆز ئارا،
غەيۋەت بىلەن ئاھ ئۇرۇپ:

- نەتىجىنىڭ سەۋەبى،
ئىككى كۆزنىڭ ئەيىپى.

بۇنداق تۆۋەن نومۇرغا،
كەلمەس كىمنىڭ غەزىپى.

كۆزلەر دەرس ۋاقتىدا،
دىققەت قىلىماسى دوسكىغا.
يازغان خەتكە قارىماي،
هاڭۋاقدۇ باشقىغا.

ئولتۇرۇشар ماسلىشىپ،
بىر - بىرىگە ياندىشىپ.
نەزەر تاشلار تالاغا،
ئۆز - ئۆزىنى ئالدىشىپ.

ئۇخلاپ قالار بەزىدە،
سىنىپتىلا كۈندۈزدە.
شۇڭا جىمچىت ياتمامدۇ،
گۇنا بولغاچ ئۆزىدە.

كۆز ئۆزىنى تۇتالماي،
ئاھانەتكە چىدالماي.
ۋارقىراتۇ قۇلاققا،
ئۆپكىسىنى باسالماي:

- بىز كۆرمىسىك ھەممىنى.
بىلىسىلەر نېمىنى؟
بىزلا يەيمىز ھەرقاچان،
پولاتجاننىڭ غېمىنى.

بىزلا ئەمەس ئەيىبكار،
ئەسىلى سىلەر گۇناھكار.
پولات ئالغان ئۇنىشىكە،
پەقدەت سىلەر جاۋابكار.

تەلىم بىرەر مۇئەللەم،
ھەممىمىزگە مۇلايىم.
بۇ نەسەھەت سىلەردە،
ساقلانمايدۇ ھەر دائم.

ياخشى گەپكە پاڭ بولۇپ،
سوئاللارغا تاڭ بولۇپ.
يۈرۈيسلەر گىدىيىپ،
قۇرۇق گەپكە زەڭ قويۇپ...

قۇلاق يەنە قايناتپۇ،
كۆزمۇ راسا ۋايسابتۇ.
ھەق - ناھەقنى ئايىرىشقا،
باش مىڭىنى سايلاپتۇ.

مىڭە ئوبدان ئاڭلاپتۇ،
كەڭرەك نەزەر تاشلاپتۇ.
تەنقدى قىلىپ ئۇلارنى،
ئۆز سۆزىنى باشلاپتۇ:

- سەندىمۇ بار چوڭچىلىق،
سەندىمۇ بار كەمچىلىك.

کەمچىلىككە نىسبەتەن،
من قىلمايمەن كەمچىلىك.

ئۇتۇقلارنى تەرىپىلەپ،
كەمچىلىكىنى ئەيىبىلەپ.
دائىم ياخشى ئۇتۇڭلار،
ئۇزۇڭلارنى تەنقىدلەپ.

قۇلاق ئوبدان ئاڭلىسۇن،
كۆزمۇ كۆرسۇن زەڭ سېلىپ.
تىرىشساڭلار پولاتمۇ،
خۇشاللىنار يۈز ئېلىپ ...

ئويغىنىپتۇ شۇھامان،
ئۇييقىسىدىن پولاتجان.
هازىر كۆرگەن چوشىدىن،
بۇپتۇ بەكمۇ خېجىلچان.

شۇندىن كېيىن ئويلىنىپ،
قىزىرىپتۇ پولاتجان.
چوڭ ئىرادە تىكىلەپتۇ،
بولۇش ئۈچۈن تىرىشچان.

کىرپىنىڭ ئۆي ياسىشى

كۈز پەسىلدىدە كىرپىجان،
ئۆي ياساشنى ئويلاپتۇ.
ئۇگدا يېتىپ خام خىال،
دەرياسىنى بويلاپتۇ:

- شۇنداق بىر ئۆي ياسايىكى،
ھەممە ھەيران قالغىدەك.
رەڭدار، كۆركەم ھۆسنىگە،
قاراپ كۆزى تالغىدەك.

ياساش ئۇچۇن شۇ ئۆينى،
تاپاي ئۇستا - ھۇنەرۋەن.
توققۇزى تەل، قولى گۈل،
ئىشتا پىشقان بىلەرمەن.

شۇنداق دەپ ئۇ ھەر جايغا،
چىقىرىپتۇ مۇراجەت.
كەپتۇ تەرەپ - تەرەپتىن،
بىناكارلار كارامەت.

دەپتۇ كىرىيە بىرسىنى،
يوقكەن سەندە شاھادەت.

سېنىڭ ھۇنەر كەسپىگە،
كىم بولىدۇ كاپالەت.

دەپتۇ يەنە بىرسىنى،
چىشى ئىكەن جىنىسىڭ.
ئەگەر سېنى ئىشلەتسەم،
توڭىمەيدۇ جىدىلىڭ.

شۇنداق قىلىپ ئارىدىن،
نەچچە ھەپتە تۈۋىپتۇ.
كىرىپە بولسا يەنلا،
تۈستىلارنى كوتۇپتۇ.

كەپتۇ يەنە ھەر جايىدىن،
قانچىلغان بىناكار.
لېكىن كىرىپە تۇلارنى،
قىپتۇ تمام گۇناكار.

بەزىلەرنى دەپتۇ ئۇ،
مەنەنچىدەك قىلىدۇ.
ئىشەنەيمەن ئۇ قانداق،
ئۇي ياساشنى بىلىدۇ؟

دەپتۇ يەنە بىرىنى،
بەكمۇ كىچىك بالىكەن.
بوى - تۇرقىغا قارىسام،
قىلغان ئىشى چالىكەن.

كۈنلەر شۇنداق تىزىلىپ،
ئايilar ئۆتۈپ كېتىپتۇ.
كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە،
قىش پەسلىمۇ يېتىپتۇ.

كەپتۇ يەرگە قار بۇۋاي،
هاسا تۇتۇپ مۇكچىيىپ.
ئۆي ماكانسىز كىرىپىجان،
قاپتۇ سوغدا دوڭدىيىپ.

كىرىپىجاندەك بالىلار،
ئارىمىزدا يوق ئەمەس.
مەنمەنچىنىڭ ھەر دائىم،
كۆڭلى پۇتون، توق ئەمەس.

يولۇس بىلەن تۈلکە

كەپتۇ ئورمان شاھىغا —
 يولۇساقا بىر شكايىت.
 پاش قىلىنىپ تۈلکۈۋاي،
 سادىر قىلغان جىنайىت.

دەپتۇ خەتنە: تۈلکۈۋاي،
 بىر ئورماڭا باشلىقىمىش.
 ئۇنىڭ قىلغان - ئەتكىنى،
 بەئۇاشلىقىمىش، ياشلىقىمىش.

باشقىلارنىڭ رسقىنى،
 ئالاركەن ئۇ توغرىلاپ.
 ياخشىلىقچە بىرمىسە،
 كېچىلىرى ئوغرىلاپ.

مەھرۇم بوبىتۇ توخولار،
 ئۆز ئىختىيار - مەيىلدىن.
 تو سالماپتۇ تۈلکىنى،
 ھېچكىم ياؤزۇز پەيىلدىن.

خەۋەر تىپپ قىلمىشتىن،
 يولۇس ئويلاپ بىر ھازا.

تۈلکۈۋايغا پېچىپتۇ،
كېلىشتۈرۈپ بىر «جازا».

تەستىق ساپتۇ يولۇس شاھ،
شىكايدىتكە شۇ ھامان.

تۈلکۈۋايغا قارقىپ،
چۈشۈرۈپتۇ بىر پىرمان:

- بۇ ئىش راستىمۇ - يالغانمۇ؟
ئۆزۈڭ تەكشۈر، ئېنىق قىل.
لېيىپ كەتكەن سۈبۈگىنى،
سۈزۈلدۈرۈپ تىنىق قىل.

كۆرۈپ تولىكە تەستىقنى،
ئاپتۇ ھەممە ئۆچىنى.
تەبىيارلاپتۇ جاۋابقا،
بەش خورازنىڭ گۆشىنى.

کەپتەر بىلەن بۇلبۇل

بۇلبۇل بىلەن ئاق كەپتەر،
بىلە ئويناب كۈلەركەن.
ھەممە جايدا، ھەر قاچان،
بىر - بىرىنى يۆلەركەن.

دەپتۇ بۇلبۇل كەپتەرگە،
ئورمانلىقتا بىر كۈنى.
ئەيپىنى تەنقىدلەپ،
كۆكلىدىكى گېپىنى.

- كۈڭ قەھرىدە پەرۋاز قىپ،
ئۇچىمەن دەپ پو ئاتما.
ھوشيار بولغان ئۆزۈڭگە،
بىخوتلۇقنى يولاتما.

لېكىن كەپتەر بۇ سۆزنى،
ئاكلاپ به كەمۇ رەنجىپتۇ.
گۇمانلىنىپ بۇلبۇلدىن،
كەينىگە سەل داجىپتۇ.

كايپىتۇ ئۇ : - نېمىشقا،
ئەيپىمنى ئاچسەن؟

ئىناق ، ئىجىل دوست تۇرۇپ ،
زەھىرىڭنى چاچسىن؟

يوقال دەرھال ييراققا ،
كۆرۈنمىگىن كۆزۈمگە .
كەلگۈسىدە كۆرەرمىز ،
ئىنگە بولغىن سۆزۈگە .

بۇلۇل شۇنچە يالۋۇرسا ،
بىر ئېغىرمۇ ئاقماپتۇ .
چۈشەندۈرۈپ سۆزلىسە ،
ئائىا پەقەت ياقماپتۇ .

شۇندىن كېيىن ئاق كەپتەر
قاغا بىلەن دوست بويپتۇ .
ئۇنىڭ تاتلىق سۆزىدىن ،
شادلىنىپتۇ ، خۇش بويپتۇ .

قاغا ئۇنى ھەر كۈنى ،
ماختايىدىكەن ھارغىچە .
كەپتەر ئائىا مەس بولۇپ ،
ئۇخلايدىكەن قانغىچە .

دەپتۇ قاغا بىر كۈنى ،
-ئۇخلا سائىقا قارايىمەن .
پەيلىرىڭنى پەبلەپ ،
سلق سىپاپ تارايىمەن .

شۇنىڭ بىلەن كېتىپتۇ،
كەپتەر شېرىن ئۇيىقىغا.
قارا قاغا ئويلاپتۇ،
قاراپ ئۇنىڭ تۇرقىغا:

- ئاق كەپتەرنى يوقاتسام،
كېتەر مەندىن قارا داغ.
شان - شەرەپكە ئېرىشىپ،
يايرىمامدىم ھەممە چاغ.

قاغا دەرھال ئاتلىنىپ،
خەۋەر قىپتو تولكىگە.
ئېرىشىپتۇ ئۇنىڭدىن،
مننەتدارلىق كۈلكىگە.

كەلگەن ھامان قۇۋۇ تولكە،
ئېتىلىپتۇ كەپتەرگە،
ھەممە ئەتراب تولۇپتۇ،
ئاپياق مامۇق پەيلەرگە.

دەل شۇ پەيتتە بۇلۇلمۇ،
باشلاپ كەپتۇ بۇركۇتنى.
ئۇلتۇرۇپتۇ تولكىنى،
كۆتۈپ تۇرماي سۇكۇتنى.

ئامان قاپتۇ ئاق كەپتەر،
بۇلۇپ قانات، قۇيرۇقسىز.

ئەسکە ئاپتۇ قاغىنىڭ،
سۆزلىرىنى تۈيۈقسىز.

بۈرکۈت بولسا قاغىغا،
تىكىپ ئۆتكۈر كۆزىنى.
جاكارلاپتۇ ھەممىگە،
دانىشىمەننىڭ سۆزىنى:

- دوستۇڭ ئېيتار يىغلىتىپ،
دۈشىمن سۆزلەر كۈلدۈرۈپ.
دۈشمىنىڭگە ئالدىانساڭ،
قوياრ سېنى ئۆلتۈرۈپ.

قەلەم بىلەن ئۆچۈرگۈچ

قەلەم بىلەن ئۆچۈرگۈچ،
بەكمۇ يېقىن دوست ئىكەن.
بىر - بىرىنىڭ ئىشىدا،
دائىم ھۇشىار پوست ئىكەن.

ئوقۇتقۇچى بىر كۈنى،
بەرگەن ئىكەن تاپشۇرۇق.
قەلەم ئۇنى ئالدىراپ،
ئىشلەپ بوبىتۇ توپ - تولۇق.

- خاتا، - دەپتۇ ئۆچۈرگۈچ،
تاپشۇرۇقنى كۆرسىتىپ.
تۈزەتمەكچى بوبىتۇ ئۇ،
خاتاسىنى ئۆچۈرۈپ.

- توختا، - دەپتۇ تۈيۈقسىز،
قەلەم ئاڭا ۋارقىراپ.
ئەيبلەشكە باشلاپتۇ،
ئۆچۈرگۈچنى ئالدىراپ:

- يازغىنىمىنى ئايىمای،
ئۆچۈرسەن ھەر دائىم.

خەتلەرىمىنى ئۆچۈرمە،
ييراق تۇرغۇن مېنىڭدىن.
سېنى كۆزۈم كۆرمىسۇن،
تۈيدۈم ئەمدى سېنىڭدىن.

ئاڭلاپ بۇنى ئۆچۈرگۈچ،
ئويلىنىپتۇ غەم بىلەن.
ئىبىرەتلىك بىر ئىشنى،
قىلماق بويپتۇ پەم بىلەن.

شۇنداق قىلىپ دەپتەردە،
بولماپتۇ ھېچ ئۆزگىرىش.
بىر كۈن ئۆتۈپ ئارىدىن،
ئايان بويپتۇ ھەممە ئىش.

تاپشۇرۇقنى مۇئەللەم،
قايتۇرۇپتۇ بالغا.
كەپتۇ دەپتەر ئۆمچىيىپ،
قەلەمجاننىڭ ئالدىغا.

كېچە يازغان تاپشۇرۇق،
ئېرىشمەپتۇ نومۇرغا.
ئۆچەر، ئوڭشا دېگەن خەت،
يېزىلىپتۇ بىر قۇرغا.

كۆرۈپ قەلەم بۇ ھالنى،
بويىتۇ به كەمۇ بىتاقەت.
ئۆچۈرگۈچىنىڭ ئالدىدا،
تارتىپ تالاي خىجالەت.

سوراپ ئەپو ئۇنىڭدىن،
يەپتۇ قەلەم پۇشايمان.
قوبۇل قىپتۇ تەنقدىنى،
شۇندىن باشلاپ ھەر زامان.

ئانار دەرىخى بىلەن تەشتهكتىكى كۆچەت

چېچەكلەپتۇ كۆكلەمەدە،
باغدا ئانار دەرىخى.
تۈزگە ئۇخشاش رەڭگارەڭ،
ياسىنىپتۇ ھەر شېخى.

يارىشىپتۇ زەپ كۆركەم،
گۈل - چېچەكلەر بۇ بافقا.
ئۇنىڭ خۇشبۇي پۇرىقى،
چېچىلىپتۇ ھەر ياققا.

دەپتۇ ئانار دەرىخى،
تەشتهكتىكى كۆچەتكە:
- بافقا چىقىپ يىلتىزلان،
جىسمىڭ تولسۇن قۇۋەتكە.

چىدىماستىن ھەسەتتە،
كۆرۈپ ئۇنى ئەينەكتە.
كىچىك ئانار كۆچتى،
بىلەن لاتۇ تەشتهكتە:

- ئۇتەر كۈنۈم راھەتتە،
ئىسىسىق ئۇيىدە تەشتهكتە.

چوڭ بولىمەن خاتىرجهم،
ئاشو جايىدا - جەننەتتە.

قىشنىڭ سوغى، بورىنى،
ساڭا ئازاپ ئەمەسمۇ؟
قاتىق يامغۇر، تومۇزدا،
حالىڭ خاراپ ئەمەسمۇ؟

كۆرگە ئىلمىي دەرەخنى،
قرىپ قويۇپ گېلىنى.
دەپتۇ شۇنداق ئۇ كۆچەت،
تولغاپ نازۇك بېلىنى.

ئۈزۈن ئۆتىمەي شامالدا،
تۆكۈلۈپتۇ چېچەكلەر.
قۇرۇق قاخشال ياغاچتەك،
كۆرۈنۈپتۇ دەرەخلىر.

- دېمىدىمۇ قاراڭلار، -
دەپتۇ كۆچەت ۋارقىراپ، -
دەرەخ ئەمدى ئۆلىدۇ،
يامغۇر ياغسا شاقراپ.

باھار كېتىپ، ياز كېلىپ،
باغ ھۆسىنگە تولۇپتۇ.
دەرەخنىڭ ھەر شېخىغا،
سانسز مېۋە قونۇپتۇ.

«تېشى قىزىل سىرلاغلق،
ئىچى مارجان مىخالاغلىق.»
ئۆي ئىچىدە ئانارلار،
سۈۋەت - سۈۋەت ساقلاغلق.

تاتلىق شەرىپەت ئاقاركەن،
پېرىلغان ھەر پۇستىدىن.
پەقەت زۇۋان چىقماپتو،
تەشتەكتىكى دوستىدىن.

ئانار ئۆيگە قارىسا،
كۆچەت تمام قۇرۇپىتۇ.
گۈلتەشتەكىنىڭ ئىچىدە،
بىر تال ياغاچ تۇرۇپىتۇ.

جاپا تارتىماي ھېچقاچان،
كەلمەس ئاسان ھالاۋەت.
مۇشەققەتنىن قاچقاننى،
باسار ھامان پالاكەت.

تۈلکىنىڭ مەسخىرىسى

(شۇ ناملىق مەسىھىگە تەقلىت)

ئاچ قورساق بىر قۇۋۇ تۈلكە،
ئوزۇق ئىزلىپ ئارىلاپ.
چىغىر يولغا ئورماندىن،
چىقىپ كەپتۇ مارىلاپ.

يول چېتىدە تۈلکىگە،
يولۇ قۇپتۇ بىر ئامەت.
تاش ئۇستىدە پارچە ياغ،
تۇرغىنەكمىش كارامەت.

تۈلكە يۈگىرەپ كەلگۈنچە،
تۇرۇپ قاپتۇ ئويلىنىپ.
- توختا، - دەپتۇ ئۆزىگە،
ئاچ نەپسىنى توختىپ:

- مېنىڭ رسقىم ئەجەبا،
بۇنداق تەبىyar بولامدۇ؟
چۈشۈپ قالغان بولسا ياغ،
تاش ئۇستىدە تۇرامدۇ؟

گۇمان بىلەن قۇۋە تولكە،
چوڭقۇر ئۇيغا پېتىپتۇ.
ئاستا داچىپ كەينىگە،
بىر دالدىغا مۆكۈپتۇ.

شۇ پۇرسەتتە بىر بۇرى،
ھەر تەرەپكە تىكىلىپ.
پۇراپ ياغنى ييراقتىن،
كەپتۇ ئوقندىك ئېتىلىپ.

ئاغزىغا سەپ ئۇ ياغنى،
ئىككى يالماپ يۇتۇپتۇ.
ئارقىدىنلا تولغىنىپ،
يەرده جىمجىت يېتىپتۇ.

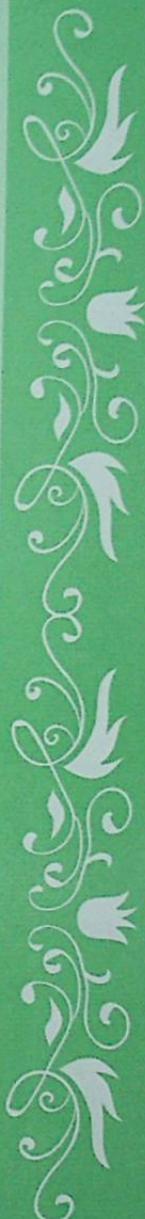
شۇ ئەسنادا ئورماندىن،
دەل - دەرەخلمەر شىلدەرلاب.
يوشۇرۇنغان بىر ئۆزچى،
چىقىپ كەپتۇ قاھ - قاھلاب.

پىچاق بىلەن بۆرىنىڭ،
تىلىپ نېرى - بېرىنى.
ئۆزچى ئەپچىل، ئۇڭايلا،
شۇلۇپ ئاپتۇ تېرىنى.

تولكە چىقىپ دالدىدىن،
كەپتۇ بىردىن زۇۋانغا.

قوۇلۇق بىلەن ھېجىيىپ،
شۇنداق دەپتۇ جاھانغا:

- بىر بالاسى بولمىسا،
قۇيرۇق تاشتا تۇرا مەدۇ؟
تۈلكە ئاكالىڭ ئۈچ كۈندۈر،
ناشتا قىلماي يۈرەمەدۇ؟!

كۈرهشچان ئەجدادلار

(باللار داستانلىرى)

قەھرىمانلار مەكتەپتە

ناغرا - سۇنای ئاۋازى،
ياڭىرار چەكسىز پەلەككە.
مەكتەپ ئىچى پۈركەندى،
لالىزار گۈل - چېچەككە.

جاراڭلىدى ھەرياندا،
تەنتەنە كۆي شاۋقۇنى.
ئۆسمۈرلەرنىڭ قەلبىدىن،
چاقنار شادلىق ئۇچقۇنى.

قەھرىمانلار ۋەكىلى،
كەلدى بىزنىڭ مەكتەپكە.
بەستىلىك، باتۇر قامىتى،
ئىلهاام بەردى يۈرەككە.

رەيھان چەگدى گالىستۇك،
قەھرىمانلار بويىنغا.
روشەن سۇندى گۈلدەستە،
قووال تۇتقان قولىغا.

پارلار يۈكىسىك جەسۇرلۇق،
باتۇرلارنىڭ ھۆسىنده.

ئاي يۇلتۈزلىق مىدى،
نۇر چاچىدۇ كۆكسىدە.

كىچىك جەڭچى سەھىندە،
قەھرىمانلىق ھەققىدە.
پاراسەتلەك جىڭىدىن،
سۆزلەپ بەردى ھېكايدە:

«يېشىم ئىدى ئۇن يەتنە،
ئۇقار ئىدىم مەكتەپتە.
ھۆرلۈك ئۈچۈن ئاتلىنىپ،
جەڭچى بولدۇم دەسلەپتە.

ئازادلىق دەپ غۇلجدَا،
قاتىقى ئۇرۇش باشلاندى.
ختىاي زۇلمىغا قارشى،
پوتۇن خەلق ئاتلاندى.

جاھيل دۈشمەن ھەر يەردە،
قۇرغان ئىكەن ئىستىھىكام.
يۈركىمە دۈشمەنگە،
يانار ئىدى ئىنتىقام.

تۈسالغۇنى ئېچىشقا،
مەرتلەر چىقتى مەيدانغا.
ئەجەل ئۇقى تۇيۇقسىز،
تەگدى بىزنىڭ مەردانغا.

بەكمۇ خەتەر، جىددىي پەيت،
دۈشمىن ئاتار توختىماي.
مەن ئاتلاندىم، يامغۇرداك،
ئۇقلارغىمۇ قارىمای.

بىزنى توسقان شۇ ئاكوب،
قۇماندانلىق تۇيىكەن.
ئۆي ئىچىدە دۈشىمەنىڭ،
باشلىقلرى تولىكەن.

كىچىك ئاكوب ئاغزىدىن،
كۆرۈپ تۈرۈم ھەممىنى،
غەزەپ بىلەن ياندۇرۇم،
پارتلىغۇچى بومبىنى.

سېكۈنت ساناب پەم بىلەن،
پەيتىنى تازا ھېسابلاپ.
پارتلاتقۇچىنى ئېتىپلا،
يوشۇرۇندۇم دۇمىلاد.

گۈمبۈر قىلىدى كارامەت،
تولدى ئەتراب توزاڭغا.
دۈشىمەنلەرنىڭ خەيلرى،
ئۇچۇپ كەتنى ئاسماڭغا.

ئۆتتۈق يېڭى ھۆجۈمغا،
ياڭراپ كاناي ئاۋازى.

کۆتۈرۈلدى پەله كە،
غەلبىمىزنىڭ پەرۋازى...»

قىرغىن چاۋاك، ئالقىشلار،
بۇلدى ئۇنىڭ سۆزىنى.
تەسىرىلىك ياش قاپىلىدى،
ھەممىمىزنىڭ كۆزىنى.

جەگچىلەرگە چىن دىلدىن،
رەھىمەت ئېيتتۇق يېنىشلاپ.
ناخشا - كۈيلەر ياكىراتتۇق،
باتۇرلارغا بېغىشلاپ.

قەھرىمانلىق روھىلار،
بىزگە بېرەر زور مەدەت.
ئۆگىنىمىز سىلەردىن،
ئېلىپ چەكسىز كۈچ - قۇزۇمەت.

بىز تىرىشىپ ئۆگىنىپ،
ئەقىل كۈچكە تولىمىز.
ۋەتەن ئۇچۇن جان پىدا،
باتۇر ئەۋلاد بولىمىز.

باتۇر قىز نۇزۇگۇم

بىر يۈز ئىللەك يىل بۇرۇن،
ۋەتەن ئىدى زۇلمەتتە.
ئاج - يالىچاڭ يوقسۇللار،
ياشار ئىدى كۈلپەتتە.

ئەزىزانە قەشقەر دە،
مانجۇ بەگلەر ئىشىتتە.
دېھقانلارنى زالىلار،
ئېزەتتى ھەر تەرەپتە.

سەۋىي ئىشىپ چېكىدىن،
قوزغالدى ئەل شىددەتتە.
ياۋغا قارشى قوزغىلاڭ،
بولدى ھەربىر تەرەپتە.

كىچىكىنكە نۇزۇگۇم،
ھۆرلۈك دېگەن تىلەكتە.
ۋەتەن ئۈچۈن كۈرەشكە،
قاتناشتى ئۇ غەيرەتتە.

قانخور مەنچىڭ باستۇردى،
ئىنقلابنى شۇ پەيتتە.

قانچە باڭۇر باشچىنى
دارغا ئاستى دەھشەتنە.

پالۋانلارنى چىرىكلەر،
تۇتى تەرەپ - تەرەپتە.
بۇ تۇتقۇندىن قالىدى،
نۇزۇگۇمۇ بىر چەتنە.

غالجىرلاشقان دۇۋاڭ بەگ،
بەكمۇ ياؤۋۇز ھەركەتنە.
تۇتقۇنلارنى ئىلىغا
يۈتكىدى تېز سۈرئەتنە.

نۇزۇگۇمنىڭ ئاتىسى،
قالدى مىسکىن غۇرەتنە.
جىڭىرىنى ئۇزىتىپ،
پەريات چەكتى ھەسرەتنە:

«خەيرى قىزىم نۇزۇگۇم،
ئەقلى قارا قۇندۇزۇم.
كولپەت چوشتى بېشىڭغا،
تۇتقۇن بولدۇڭ يۈلتۈزۈم.

شېرىن قىزىم نۇزۇك ئاي،
ئاكاڭدىنمۇ ئايىرىلدىم.
ھېچكىم مەندەك بولمىغاي،
قاناتىمىدىن قايىرىلدىم.»

کیم موساپیر بولمیغان،
ئەل ئىشقىدا كۈرەشتە.
يۈرهە ئالغا نۇزۇڭۇم،
ئۇمىد بىلەن بىر سەپتە.

«داۋان ئېگىز، ئات ئورۇق»
ماڭار نۇزۇك ھەسەرتتە.
ھۆرلۈك ئوتى ياناتتى،
ئەلنى سۆيىگەن يۈرەكتە.

تازىم قىلار يول بويى،
دەل - دەرەخلىھەر ھۆرمەتتە.
شىلدىرىلىشار گۈل - چىچەك،
باتۇرلارغا مەددەتتە.

شىلدىرىلىشار مەددەتتە،
گۈل - چىچەكلىر بەس - بەستە.
شېھىت بولغان مەرتلەرگە،
تىزىپ قىزىل گۈل دەستە.

چاقار چاقماق ئوت بولۇپ،
دۇشمەنلەرگە غەزەپتە.
ياغار يامغۇر شارقىراپ،
زالىملارغا نەپەرەتتە.

ئەنە ئىلى دەرياسى،
ئاقار سۈرلۈك دەھشەتتە.

ۋادىلاردا ئاهۇ - زار،
زۇلۇم ھۆكۈم سۈرمەكتە....

يۈردى نۇزۇك ئىلىدا،
مۇسابر بوب خار بولۇپ.
ئەممەلدارنىڭ قولىدا،
پارچە نانغا زار بولۇپ.

باقى ئاتلىق بىر بىگىت،
ئىشلەر ئىدى شۇ بايغا.
كۆيۈندى ئۇ ھەرقاچان،
نۇزۇگۇمغا - مالايغا.

سەردىشاتتى ئىككىسى،
پىنهاندا دەرد تۆكۈشۈپ.
قىلمىشنى خىتاينىڭ،
نەپرمت بىلەن سۆكۈشۈپ.

شۇ ئەتراپتن نۇزۇكىنىڭ،
ئاكىسىمۇ تېپىلدى.
دەردكە تولغان ئۈچ يۈرەك،
بىر - بىرىگە قېتىلدى.

ئاتىمىش ياشلىق ئەممەلدار،
زالىم چوقۇر چال ئىدى.
نۇزۇك ئۇنىڭ قولىدا،
قەدرى يوق بىر مال ئىدى.

ئۈچ كۆرهتى نۇزۇگۇم،
بۇ مۇتىھەم بۇزۇقنى.
قارانىيەت ئەمەلدار،
ئالماق بولدى نۇزۇكى.

كۆز سالىمىدى نۇزۇگۇم،
تۇرلۇك ئۇزۇق - تواڭىكە.
ئالتنۇن ئۇزۇلۇك، ھالقا ھەم،
تاۋار - دۇردۇن مۇلۇكە.

باش ئەگىمىدى ئۇ پەقىت،
تلل - ھاقارت، تۆھمەتكە.
ۋىجدانىنى ساقلاشچۇن،
رازى ئىدى ئۆلمەككە.

زالملارنىڭ زۇلمىنى،
تارتىنى نۇزۇل يەتكۈدەك.
ئاسمان ئېڭىز، يەر قاتىقى،
جاي يوق قېچىپ كەتكۈدەك.

باشقا تاغىدەك غەم چوشتى،
چېپىش كېرەك پىلانى.
قۇتۇلۇشقا مەلئۇندىن،
تۈزدى ياخشى پىلانى.

زورلۇق بىلەن توي بولدى،
كۈن ئولتۇرۇپ كەچ بولدى.

ئەمەلدار ھەم چېرىكىلەر،
هاراق ئىچىپ مەس بولدى.

ھۇجرا ئۆيگە مەس چوقۇر،
كىرىپ كەلدى دەلدەڭلەپ.
چىقىتى نۇزۇڭ ئالدىغا،
ئۇتكۇر خەنجهرنى تەڭلەپ.

باتۇرلارچە ئۇردى ئۇ،
دەل يۈرەككە خەنجهرنى.
غەزەپ بىلەن ئۆلتۈردى،
شۇ ئەمەلدار خۇمپەرنى.

قاچتى نۇزۇڭ كېچىلەپ،
يامغۇر ياغدى شارقراپ.
قۇمۇشلىقنىڭ ئىچىگە،
يوشۇرۇندى ئالدىراپ.

زەيلىك ئۇنىڭ كۆرپىسى،
قۇمۇش بولدى ياستۇقى.
قۇمۇشلىقنى تىترەتتى،
ئۇنىڭ مۇڭلۇق قوشقى:

«قۇمۇش ئارىلاپ كۈن چۈشتى،
يالغۇز باشقا مۇڭ چۈشتى.
مەن نۇزۇكىنى تۇتقىلى،
چېرىكىلەر قوغلاپ چىقتى.

قۇمۇشلارغا ئۇت قويىماي،
مەن نۇزۇكىنى تۇتالماس.
مەن نۇزۇكىنى تۇتقاندا،
تەندە بۇجان ساق قالماس.»

ئۈچ كۈن ئىزلىپ چېرىكلەر،
غالىجىر ئىستقا ئۇخىسىدى.
قۇمۇشلۇققا ئۇت قويۇپ،
قورشاپ تۇتى، قىينىدى.

ياتى نۇزۇك ئالىتە ئاي،
زەي يامۇلدا قىينىلىپ.
قىيىن - قىستاق، سوراقتا،
تېنى قانغا مىلىنىپ.

پەرمان كەلدى ئۆلۈمگە،
چىقتى نۇزۇك مەيدانغا.
ئۇنىڭ غەزەپ ساداسى
ياڭرىدى يەر - جاهانغا:

«زالِم پەلەك پوگىلەر
زومىگەرلەر مەيلىچە.
كۈندۈزىمۇ مەن ئۈچۈن
بولدى گوپىا تۇن كېچە.

تۇر تاشلىدى كۈك ئاسمان،
مېنىڭ دەردىم ئۆزگىچە.

زەرداب بىلەن قان تولدى،
بۈرەكتىن تا كۆرگىچە.

مەن ئۆلۈرمەن بىمەھەل
ئاتا - ئانام كۆرگىچە.
ئادالەتسىز بۇ ئىشنى
ئۇنۇتماڭلار ئۆلگىچە!»

جاللاتلارنىڭ قىلىچى
تەگدى نازۇك بەدەنگە.
قەيسەر نۇزۇك جېنىنى
پىدا قىلدى ۋەتەنگە.

نۇزۇك ئۆلدى ۋە لېكىن،
ئار نۇمۇسىنى ساقىلىدى.
ئېزىز ئانا ۋەتەننىڭ،
ئىشەنچنى ئاقلىدى.

ئۇيغۇر قىزى نۇزۇگۇم،
كۆرەش بىلەن تۇغۇلدى.
دۇشمەنلەرگە تىز پۈكەمىي،
پۇتۇن ئەلگە تونۇلدى.

نۇزۇگۇمنىڭ قوشىقى،
داستان بولدى تىللاردا.
باتۇرلىقى ئۇنتۇلماس،
تۇمۇرۋايىت دىللاردا.

سادىر پالۋان ھەققىدە

زومىگەرنىڭ ئۈزۈشى

موللا توختى يېزىسى،
ۋەيران ئىدى ئۆتۈشتە.
كىچىك سادىر بۇ سىرىنى،
تەشنا ئىدى بىلىشكە.

قورسىقى ئاچ سادىرغا،
ئۆيىدە نان يوق يېيىشكە.
تىتەر ئىدى سوغۇقتا،
كىيىمى يوق كېيىشكە.

ئاز ئۇن تېپىپ ئاپسى،
تاماق ئېتىپ بېرىشكە.
بۇيرۇھەتنى سادىرنى،
تاغقا ئوتۇن تېرىشكە.

قۇرۇق ئوتۇن - شاخ ئىزلەپ،
چىقىتى ئۇ تاغ ئۇستىگە.

تەڭ كېلەلمەس ھېچنەرسە،
ئۇنىڭ ئىشچان بەستىگە.

دەل شۇ چاغدا زومىگەر،
كەلدى ئاتلىق يوتىلىپ.
غالچىلىرى ئەگەشكەن،
ئۇۋ قۇشىنى كۆتۈرۈپ.

تاغ ئۇستىدە كۆرۈپ ئۇ،
ئالا - بۇلا بىر نېمە.
قويۇپ بەردى قۇشىنى،
سۈرۈشتۈرمەي ھېچنېمە.

ئۇچۇپ چىققان ئۇۋ قۇشى،
كۆكتە بىردىم پىرقىراپ.
خۇددى ئوقتەك شۇڭغۇدى،
پەسكە قاراپ چىقراپ.

كەلگەن پېتى سادىرغا،
ۋەھشىلەرچە چالڭ سالدى.
چىڭ قاماللاپ كۆتۈرۈپ،
ئەپكەتكىلى تاس قالدى.

تۇتۇپ ئېلىپ يىلتىزنى،
زېرەك سادىر قولىدا.
تەپتى تازا نەچچە رەت،
ۋەھشى قۇشنىڭ بېشىغا.

دومۇلدى تېپچە كلهپ،
سادىر ئۇيان - بۇيانغا.
تەڭ كېلەلمەي قاچتى قوش،
قانات قېقىپ ئاسماغا.

پاتقان ئىدى دۈمبىگە،
قۇشنىڭ زەھەر تىرىنلىقى.
ئايىان بولدى سادىرغە،
زومىگەرنىڭ قىلىقى.

سادىركەن دەپ زومىگەر،
كۈلۈپ كەتتى قاقاقلاب.
يارىسەن، دەپ قۇشنى،
ماختىپ كەتتى چاۋاكلاب.

چاقناب كەتتى سادىرنىڭ،
نەپرەت تولغان كۆزلىرى.
ياندى كىچىك قەلبىدە،
ئىنتىقامنىڭ ئوتلىرى.

ئۆچ ئالغۇچى بالا

كىچىك سادىر چوڭ بولۇپ
ئەمدى ئون بەش يېشىدا.
تۇرار ئىدى سۇ تۇتۇپ،
قوناقلقىنىڭ بېشىدا.

کەلدى ئەبگا تۆت چىرىك،
بىر دېھقاننى چىڭ باغلاب.
ئۇردى تىللاب دېھقاننى،
ئۆزلىرىنى شر چاغلاب.

سادر ئوقتمەك ئېتىلىپ،
توختاش! - دېدى ۋارقىراپ.
قورقىسىدىن چىرىكلەر،
تۇرۇپ قالدى گائىگىراپ.

چىرىكلەرنى قورقۇتنى،
پىرقىرىتىپ كەتمەننى.
قېچىپ كەتتى دەرھاللا،
قۇتۇلدۇرۇپ دېھقاننى.

كەتتى بۇ ئىش شۇ ھامان،
ھەممە يەرگە تارىلىپ.
مۆكۈپ يۈردى يوشۇرۇن،
سادر ئۇيىدىن ئاييرىلىپ.

ئاق جاڭزىدا بىر ئۆيگە،
سادر كەلدى بىر كېچە.
يىغىلىشىپ دوستلىرى،
ناخشا ئېيتتى تاڭغىچە.

ئاڭلاب بۇنى شاڭىيۇ بەگ،
باشلاب كەلدى چىرىكىنى.

قورشاپ ھەممە ئەتراپىنى،
توسۇپ ئالدى ئىشىكىنى.

ئۇرۇش بولدى بىرهازا،
كۆپ باللار قۇتۇلدى.
دostىلىرىنى قاچۇرۇپ،
سادر يالغۇز تۇتۇلدى.

باغلاپ ئۇنى چىرىكىلەر،
ھەيدەپ كەلدى يامۇلغا.
ئۇرۇپ - قىيناپ، سوراق قىپ،
پالبۇھەتنى قۇمۇلغا.

چەكسىز ئازاب چەكتى ئۇ،
مۇساپىرلىق يولىدا.
ئۇيۇپ قالدى قىزىل قان،
ئۇنىڭ پۇت ۋە قولىدا.

سادر قورقماي دۈشمەنگە،
غەزەپ - نەپەرت ئوقۇدى.
كېيىن خەلق ئىچىدە،
مۇنداق قوشاق توقۇلدى:

«سادر دەپ ئېتىم يامان،
ئۇن بەش ياشتا ئاتالغان.
دەسلەپتە تۇتۇلغاندا،
قۇمۇل ۋائغا پالانغان.

سادرنى تۇتۇپ بەرگەن،
ئاق جاڭزىدىكى شائىيۇ.
جان باقماق ئۈچۈن ساتتىم،
قۇمۇل شەھرىدە ياكىيۇ.»

سادرپالۋان

سادر قېچىپ قۇمۇلدىن،
يېنىپ كەلدى ئىلىغا.
چوشتى يەنە نەچچە رەت،
چىرىكلەرنىڭ قولىغا.

تام تېشىپ ئۇ سوڭەكتە،
قاچتى بىر رەت تالاغا.
ئۇنى باققان چىرىكلەر،
قالدى تازا بالاغا.

دۇشمەن ئۇنى يامۇلدا،
خۇددى ئىستەك تالىدى.
قېچىشىدىن ئەنسىرەپ،
ئۇرۇمچىگە پالىدى.

زېرەك سادر ئۇ يەردىن،
قېچىپ كەلدى بەكمۇ تېز.
چىدىمىغان دۇشمەنلەر،
قوغلاپ كەلدى ئىزمۇ - ئىز.

يول ئۇستىدە ئۇ يەنە،
چىرىكلەرگە تۇتۇلدى.
ھەربىرىگە بىر تەڭگە،
پۇلنى بېرىپ قۇتۇلدى.

تۇتۇش ئۇچۇن سادىرنى،
چىقىتى ئېلان ئۆپىلەرگە.
ئەۋەتىلدى چىرىكلەر،
يېزا، قىلاق، كۆپەرگە.

كىم ئېلىپ كەلسە سادىرنىڭ،
كاللىسىنى شەنگەنگە.
ۋەددە بەردى ئۇنىڭغا،
بېرىش ئۇچۇن مىڭ تەڭگە.

بىر توب چىرىك بىر كۈنى،
قوغلاپ كەلدى سادىرنى.
قورشۇالدى تىرىكلەر،
تۇتۇش ئۇچۇن باتۇرنى.

سادىر پالاثان ئوق ئېتىپ،
ختايىنى يەر چىشىلەتتى.
قايمۇقتۇرۇپ دوشىمنى،
ئاجايىپ بەم ئىشلەتتى.

جۇۋىسىنى سېلىپ ئۇ،
يۈگەپ قويىدى بىر تاشقا.

غالجىرلاشقان چىرىكىلەر،
ئېتىۋەردى شۇ ياققا.

سادىر مۆكۈپ بىر چەتكە،
دۇشەن كەلسە ئىچكىرلەپ.
دومۇلاتى ئۇلارنى،
ئالدىرىماي بىر - بىرلەپ.

بۇ زەربىدىن دۇشەنلەر،
تېرە - پىرەڭ بولۇشتى.
تۇتالماستىن سادىرنى،
كۆزىگە قان تولۇشتى.

ئۇ دۇشەنلەر كۆزىگە،
تىكەن بولۇپ قادالدى.
ئۇنىڭ ئىسمى ئىلىدا،
سادىر پالۋان ئاتالدى.

سادىر پالۋان بەڭ چاققان،
قېچىپ كەتتى چوڭ تاعقا.
مەسىخە قىپ دۇشەننى،
قاتتى مۇنداق قوشاققا.

«قوغلاب چىققان چىرىكىنىڭ،
منگەن ئاتلىرى قاشقا.
چىرىك ئاتىدۇ تاشقا،
سادىر ئاتىدۇ باشقا.»

سادىر پالۇان يامۇلغا،
ئۇن ئۈچ قېتىم سولاندى.
قېچىپ كەتكەج ھەر قېتىم،
بالا ۋاقىسى بۇلاندى.

پالۇان كەلدى

زالىم خىتاي ئەمەلدار،
بۇيرۇق ئالدى چۈگىدىن.
ئېلىپ چىقىتى سادىرنىڭ،
ئايالنى يامۇلدىن.

قورقۇتماق بوب خەلقنى،
چوڭ مەيدانغا توپلىدى.
قۇرۇپ سوراق مۇنبىرى،
پەرمانىنى توۋىلىدى.

خىتاي مۇشلاپ ئۈستەلنى،
جىددى سوراق باشلاندى.
بىگۇناھ بۇ ئايالغا،
چىل بۇزىدەك تاشلاندى.

- سادىر دېگەن گەدەنکەش،
نەگە قاچتى ئېپتىپ بەر.
ئۆلتۈرمىز بولمىسا،
نەگە مۆكىتى تېپىپ بەر!

تۇردى ئايال مەردانه،
جاۋاب بەرمەي سوئالغا.
خەلق ئالدىدا خىتايلار،
چۈشتى ئوسال ئەھۋالغا.

ئۆلتۈرۈڭلار! - دېدى ئۇ،
دەھشەت سېلىپ ۋارقىراپ.
ئۇنىڭ قانخور كۆزلىرى،
كەتتى بىردىن پارقىراپ.

توختا! - دېدى تۈيۈقسىز،
توب ئىچىدە بىر ئادەم.
كەلدى ئۇنىڭ ئالدىغا،
تاشلاپ دادىل چوڭ قەدەم.

ئۇنىڭ قارا ساقلى،
چۈشكەن ئىدى كۆكسىگە،
قاڭشالرى ياراشقان،
قامەتلەك زور بەستىگە.

تۇزلىدى ئۇ زالىمغا،
گۇناھسىز بۇ ئايال - دەپ.
تۇنۇپ كەلدىم سادىرنى،
مىڭ تەڭگەڭنى ئەكمەل، - دەپ.

خىتاي راسا ھەيران بوب،
يوغان ئاچتى كۆزىنى.

چوڭ ساقاللىق ئۇ كىشى،
تونۇشتۇردى ئۆزىنى.

ساقىلىنى يۈلۈپ ئۇ،
ئاتتى خىتاي ئالدىغا.
زالىم تونۇپ سادىرنى،
مۆكتى دەرھال دالدىغا.

خىتاي قاراپ سادىرغا،
ئىشەنمىدى كۆزىگە.
قورقىنىدىن چەكچىيپ،
كېلەلمىدى ئۆزىگە.

садىر كەلدى! دېگەن سۆز،
جاراڭىلدى ھەر ياندا.
قورقۇپ كەتكە چىرىكلەر،
قاچتى ئۇيان - بۇيانغا.

چۇقان سالدى چىرىكلەر،
садىر كەلدى دېيىشىپ.
ئاتلىرىنى تاپالماي،
بىر - بىرىگە مىنىشىپ.

قول كۆتۈردى نەچچىسى،
دادۇ - پەرييات سېلىشىپ.
جاھىل باشلىق جان بەردى،
نەق مەيداندا ئېلىشىپ.

بایاندایدیکی قاتلق جەڭ

ياشلار ئىزدەپ سادىرنى،
تاغقا قاراپ يول ئالدى.
چىدىماستىن زۇلۇمغا،
خەلق تامام قوزغالدى.

ياشلار گويا كەلگۈندەك،
بېسىپ كردى بازارغا.
چىرىكلەرنىڭ ئۆپىنى،
ئايلاندۇردى مازارغا.

ھەربىي باشلىق، ئەمەلدار،
زالىم ختاي، چىرىكلەر.
مۇكتى سېپىل ئىچىگە،
چىڭ تاقالدى ئىشىكلەر.

بەكمۇ ئېگىز چىڭ ئىدى،
بایانداینىڭ سېپىلى.
خەلق ئائىا كىرىشنىڭ،
تاپالمىدى ئېپىنى.

سادىر چىقىنى شۇ پەيتتە،
كولاب سېپىل تەكتىنى.
كۆمۈپ تالاي دورىنى،
تۇتاشتۇردى پىلتىنى.

گُومبۇر! قىلدى بىرىدىلا،
ئۇچۇپ چۈشتى پۇتەيلەر.
پالتا تەككەن كۆتمەكتەك،
چاچراپ كەتنى كۆسەيلەر.

ئاسمان پەلەك ئۆزلىدى،
جوزىدىكى موتەيلەر.
خۇددى ئەخلەت - چاۋادەك،
كۆككە چىقىتى سوخەيلەر.

پاتپاراق بوب قېچىشنى،
يامۇلدىكى دوتەيلەر.
كۆيۈپ كەتنى كۈل بولۇپ،
بۈلەپ كەلگەن گوکەيلەر.

قول كۆتۈردى چىرىكلەر،
دادۇ - پەريات سېلىشىپ.
باشلىرىنى چائىڭاللاپ،
كاللىسىدىن ئېلىشىپ.

دەر - دەر تىترەپ باشلىقى،
بىر قوشۇق قان تىلىدى.
پۇتلەرىغا باش ئۇرۇپ،
تاپىنىنى سىلىدى.

ئالۇاستىدەك چۈگۈلدى،
ئۇنىڭ ئۆرۈم چاچلىرى.

ياغدى بوران يامغۇرەك،
غەزەپ - نەپەت تاشلىرى.

شىددەت بىلەن قوز غالدى،
ئىلىخونىڭ ياشلىرى.
قانلار ئاقتى دەريادەك،
لەيلەپ چىرىك باشلىرى.

جاھيل خىتاي ئېلىشىپ،
ئۆلۈمگە تەن بەردى.
پۇت - قولىنى كۆتۈرۈپ،
نەق مەيداندا جان بەردى.

ئازادلىقتىن ھەممە خەلق،
خوشاللاندى دىلىدىن.
رەممەت ئېيتتى سادىرغا،
خەلقەر چىن قەلبىدىن.

سادر پالقان قوشىقى،
ھەممە ئەلگە تارالدى.
كۈرەشچان بۇ خەلقىن،
شۇنداق باتۇر يارالدى.

لۇتپۇللانى ئەسلىه يىمىز

تۇرغۇن ئاکام ئەسلىدە،
لۇتپۇللانىڭ دوستى ئىكەن.
ئاشۇ ھەقىدە بەك قىزىق،
ھېكايدىگە ئۇستىكەن.

دەپ ئاڭلىشىپ بالىلار،
شۇيان قاراپ يۈگۈرەشتى.
سالام بېرىپ ئۇنىڭغا،
ئاندىن تىنچلىق سوراشتى.

چۈقۈرۈشۈپ بالىلار،
ئەتراپىغا ئولاشتى.
چىڭ ئېسىلىپ پېشىغا،
ئەركىلىشىپ ئوييناشتى.

ھەممە تەرەپ - تەرەپتنىن،
سوئال تاشلاپ كولاشتى.
بىر دەمدىلا شواك بولۇپ،
تۇرغۇنكامغا قاراشتى.

تۇرغۇن ئاكا چېچىنى،
سىلاپ قويۇپ سىپايە،

سوزلهپ بەردى ئۇلارغا،
بەك تەسىرىلىك ھېكاىيە:

«ئۇ چاغ ئەتراب جاھالەت،
کۈندۈز گويا تۈن ئىدى.
ئۇيغۇرلارنىڭ، يوقسۇلنىڭ،
يۈرەك باغرى خۇن ئىدى.

شۇ زۇلمەتلەك نىلىقىدا،
كىچىك لۇتۇن تۇغۇلدى.
زېرەك، چاققان، قورقماس بوب،
ساغلام بەدهن چوڭ بولدى.

لۇتۇن ئۆسۈپ ئەمگەكتە،
بولدى باتۇر، مەردانە.
بىلىم ئېلىش ئىشىقىدا،
بولدى گويا پەرۋانە.

تەشنىلىقى قانىمىدى،
كۈلچەكلەردىن سۇ ئىچىپ.
ئۇرۇمچىگە ئاتلاندى،
قانچە داۋان، تاخ ئېشىپ.

كۆئۈل قويۇپ ئوقۇپ ئۇ،
قەلبى تولدى بىلىمگە.
ئازادلىقچۇن دەيتتى ئۇ،
تۆھپە قوشسام ئېلىمگە.

ئاشتى ئۇنىڭ قەلبىدە،
مۇھەببىتى ۋەتەنگە.
لاۋۇلدىدى نەپىرىتى،
گۈلخان بولۇپ دۇشىمەنگە.

يازاتتى ئۇ توختىماي،
شېئىر، داستان، دراما.
ئۇقار ئىدى ياقتۇرۇپ،
چىن قەلبىدىن كەڭ ئامما.

رەسسام ئىدى مۇتەللېپ،
دائىم رەسم سىزاتتى.
كونىلىققا قەلمەدە،
چوڭقۇر گۆرلەر قازاتتى.

ئۆسمۈرلەرگە ئۇ دائىم،
ئۇستا ز ئىدى كۆيۈمچان.
ئۈگىتەتتى ناخشا - ساز،
بالىلارغا ھەر قاچان.

ئويغاتتى ئۇ خەلقنى،
جەڭدە قىزىل توغ بولۇپ.
ۋەتەن دېسە يۈرىكى،
ياندى گويا چوغ بولۇپ.

دۇشىمن كۆرۈپ بۇ ھالنى،
شائىرنى «مق» بىلىشتى.

ئۇرۇمچىدىن ئاقسۇغا،
ئۇنى سورگۇن قىلىشتى.

شائىر لۇتۇن ئاقسۇدا،
يۈلتۈز ئوخشاش پارلىدى.
ئۇ يەردىمۇ دۈشمەنلەر،
ئەل سۆيىگەننى خارلىدى.

شائىر قۇرۇپ تەشكىلات،
ئۇيۇشتۇردى ئامىنى.
قورالاندى پالۋانلار،
ئەلگە ئاتاپ ھەممىنى.

قوزغلاڭنىڭ ھارپىسى،
سەزدى دۈشمەن بۇ ئىشنى.
مەرتلەر تۇتقۇن قىلىنغاچ،
ئاقتۇردى ئەل يېشىنى.

لۇتۇن دۈشمەن ئالدىدا،
كېچە - كۈندۈز سوراقتا.
ئۇرۇش - قىيىناش، ئالداشقا،
باش ئەگمىدى سولاقتا.

غالجىرلاشقان ئىتلاردەك،
دۈشمەن ئۆلۈم ئالدىدا.
لۇتپۇللانىڭ تېنىنى،
پارچە قىلدى جادۇدا...

جاراڭلىدى تۈرمىدە،
ياڭراق ھۆرلۈك ساداسى.
ئازا دلىققا تەلىپىنگەن،
مەزلىملارنىڭ ئاۋازى.

باتۇر لۇتۇن مەرتىلەرچە،
جۇدا بولدى تېنىدىن.
ئەزىز كۆرگەچ ۋەتەننىڭ،
مەنپەئەتنى جېنىدىن.

قساس ئۇچۇن قوزغىلىپ،
تۈشىمۇ - تۈشتىن باتۇر ئەل.
ھۇجۇم قىلدى دۈشمەنگە،
بولۇپ گويا كەلકۈن، سەل.

لۇتپۇللانىڭ ئارزۇسى،
قالدى بىزىگە ئامانەت.
كۈرهش بىلەن كېلىدۇ.
تاڭلا بەخت - سائادەت.

كىچىك دوستلار ئېيتىڭلار،
كىم دۈشمەن، كىم قەھرىمان.
خەلقى ئالىم ئالدىدا،
ھەق ۋە ناھەق بەك ئايىان.

بۈگۈن قەبرە ئالدىدا،
لۇتپۇللانى ئەسلىھىمىز.

ئۇنىڭ ئۆلەمەس روھىغا،
مەدھىيەلەر ئوقۇيمىز.

تۈرگۈن ئاکام شۇنداق دەپ،
ھېكاينى تۈگەتتى.
ئوقۇپ بەردى ئۇلارغا،
«بىزنىڭ كىچىك مەممەت»نى.

تەسىرلەنگەن باللار،
تۈرگۈن كامغا قاراشتى.
باتۇر لۇتۇن ئوبرازى،
قەلبىلەرگە ئورناشتى.

رېۋانگۇنىڭ پىدكارلىقى

مۇقەددىمە

يېشىل بوستان غۇلجىدا،
گۈل ئېچىلغان گۈزەل چاغ.
تولدى ماھىم ئىلىكىگە،
ئالىمىزارلىق ھەرمىباغ.

ھەيۋەتلەتكە بىر قەبرىگە،
گۈلچەمبىرەك قويۇلغان.
ئالتۇن ھەلدە بويۇك نام،
نەقىش قىلىپ ئويۇلغان.

ياش بوغۇنلار قەبرىگە،
كەلدى ئېلىپ گۈلدەستە.
بىر بوزايىنى چۆرىدەپ،
ئولتۇرۇشتى ھەۋەستە.

ئاپئاق چاچلىق بوزايىنىڭ،
تۇرقى مەغرۇر، سىپايە.
سۆزلىدى ئۇ ئۆتۈمۈشتىن،
ئېچىنىشلىق ھېكايدە.

ئىنتىقام

زۇلۇم سۈرگەن بىر زامان،
ھۆسەينىيە مەكتەپتە.
تالاي مىسىن ئوغۇل - قىز،
ئوقار ئىدى ھەسرەتتە.

چېچەن، ئۆتكۈر رىزۋانگۇل،
بەك تىرىشچان قىز ئىدى.
قەيسەر، قەتئى ھەم تىتىك،
ھەممە ئىشتا تېز ئىدى.

رىزۋانگۇل ھەم دوستلىرى،
چىقىتى بىر كۈن سەيلىگە،
قۇچىغىنى توشقۇزدى،
خۇش پۇراق گۈل لەيلىگە.

ئۈچ مەست چىرىك ئورماندا،
كىردى قىزلار كەينىگە.
تەڭ كەلمەستى ھېچنېمە،
ئاچ بۇرىدەك پەيلىگە.

غالجىرىلىشىپ چىرىكلەر،
ئورمانلىقنى بىر ئالدى.
خۇددى توخۇ توتقاندەك،
ھەممە قىزغا چاڭ سالدى.

يول قوبىمىدى ئۇ قىزلار،
 چىرىكىلهرنىڭ مەيلگە.
 سالدى رىزۋان شاپىلاق،
 بىر چىرىكىنىڭ يۈزىگە.

شاراقلىتىپ مىلتىقنى،
 ئۇ مەست خىتاي ئېتىلدى.
 چىقتى شۇندابىر پاي ئۇق،
 خەلچە بۇۋى يېقىلدى.

قىزلار قاتىل چىرىككە،
 غەزەپ بىلەن ئېسلىدى.
 چىرىكىلهرنىڭ غەۋغاسى،
 بىردەملىككە بېسلىدى.

ئورمانچى ھەم چۆپانلار،
 يېتىپ كەلدى شۇ پەيتتە.
 چىرىكىلهردىن ئۆچ ئالدى،
 كۈچلۈك غەزەپ - نەپەرتتە.

ئۇر - ئۇر بىلەن ئۆچ چىرىك،
 جەھەننەمگە يول ئالدى.
 رىزۋانگۇلنىڭ قەلبىگە،
 بىر ئىنتىقام ئورنالدى.

ئۆستاز سۆزى

شۇ كۈنلەرده چېكىگە،
 يەتكەن ئىدى ئاسارت.

ئاچتى خەلق كۆزىنى،
زۇلۇم، تۈرمە، هاقارەت.

مەكتەپلەردىن ئۇستازلار،
سۆزلەر ئىدى مەنلىك،
ھەربىر سۆزى دۈشىمەنگە،
قارشى چوڭقۇر تەنلىك.

سۆزلەر ئۇلار زۇلمەتلىك،
ۋەزىيەتنىن شىكايمەت.
بىرەر قىزلار كۆڭلىگە،
تاڭ ۋەسىلىدىن بىشارەت:

«غالجىرىلىشىپ ئەمدى جان
تالاشماقتا دۈشىمەنلەر.
پات ئارىدا گۈم بۇلار،
خەلقىمىزگە ئۆچمەنلەر.

مبىنه تکەشلەر غەزىپى،
گويا يانغىن يانار تاغ.
دۈشىمەن چوقۇم كۈل بولار،
ئەل پارتلىغان ئاشۇ چاغ.

ئەرك گۈدۈكى ياكى رايىدۇ،
نويا بىردا ئىلىدا.
تەبىيارلانسۇن ھەممە ئەل،
ساقلاب بۇنى دىلىدا.»

تەسەرلەندى ھەممە قىز،
ئاڭلاپ ئۇستاز سۆزىنى.
ھاياجاندا رىزۋانگۈل،
ئاچتى ئەقىل كۆزىنى.

ھەمشەرە

نوياپىردا ئابىالدىن،
كەلدى ئەرك كەلكۈنى،
ھەر تەرەپكە تۇناشتى،
غەزەپ - نەپەرت يالقۇنى.

كېلىپ ئابىال لەرزىگە،
پارتىلىدى زور بىر ۋولقان.
كۆتۈرۈلدى پەلەككە:
«قانغا - قان ھەم جانغا - جان!»

پارىزانلار بەكمۇ تېز،
ئىگەللەدى تۈرمىنى.
ئوغاق، بولقا، تۈقماقتا،
ئازىد قىلىدى نىلقىنى.

غېنى باتۇر غۇلجىغا،
شىددەت بىلەن ئاتلاندى.
پۇتون خەلق قوزغىلىپ،
كۆچا جېڭى باشلاندى.

پاچاقلاندى كۈمېيکۈم،
تۇرمە بىلەن باش ساقچى.
تىكىۋەتتى قۇيرۇقنى،
چىرىك ئەسکەر، پايلاقچى.

كۈك كۆفۈرۈكتە جەڭچىلەر،
جىددى رەتكە سېلىندى.
ھەمشىرە بوب ئالىتە دوست،
تىزىمىلىككە ئېلىندى.

ھەربىي كىيم ياراشتى،
رېزۋانگۇلىنىڭ بەستىگە.
تەلپۈنەتتى يۈرىكى،
ئازادلىقنىڭ ۋەسلىگە.

يەلكىسىدە سومكىسى،
ئۈڭ قولىدا ناسولكا.
جەڭگە كىردى رېزۋانگۇل،
باشلانغاندا ئاتاكا.

قانلىق جەڭ

يانۋاردا ئاپئاق قار،
ياڭدى تىنماي ئاسماندىن.
سوغۇق، نەشتەر شۇيرغان،
ھۇۋلار ئىدى ھەرياندىن.

جان تالاشقان دۈشىمەنلەر،
شتىبايغا مۆكۇشتى.
ياساپ قاتتىق نىستىھەكام،
ئۇق يامغۇرى تۆكۈشتى.

هۇجۇم قىلدى جەڭچىلەر،
ھەرمىباڭنىڭ غەربىدىن.
ئىلگىرىلىدى قاركىچىپ،
شاھاجىمنىڭ بېغىدىن.

رېۋانگۈلەمۇ ئوت ئاچتى،
ئۇتۇپ زۇمچەك قەبرىدىن.
غالىجىلاشتى دۈشىمەنلەر،
كۈتۈلەمىگەن زەربىدىن.

گىرانات، ئوق ئاق قارنى،
ئۇچۇراتتى توختىماي.
پىلىمۇتى دۈشىمەننىڭ،
يىغىلار ئىدى هېچ تىنماي.

ئىككى جەڭچى ئوق تىگىپ،
چۈشتى قارغا يېقلىپ.
رېۋانگۈلەمۇ ئۇچقاندەك،
كەلدى تېزدىن ئېتلىپ.

قوْتقازدى ئۇ جەڭچىنى،
مۇشكۇل جاپانى يېڭىپ.

ئاققان قاننى توخاتتى،
يارىسىنى چىڭ تېڭىپ.

شۇم ئوق تەگدى تۈيۈقسىز،
كوماندىرنىڭ بېشىغا.
رېزۋان ئۇنى ئەپكەلدى،
چولاق تامنىڭ قېشىغا.

يۈگىدى ئۇ ئاۋايلاپ،
كوماندىرنىڭ بېشىنى.
ساقلاپ قالدى خەتلەردىن،
ئۇنىڭ ئەزىز جېنىنى.

گۈلدۈرلىدى گىرانات،
چوڭ ئاتاكا باشلاندى.
پارتلاپ دۈشمەن ئاكوبى،
ھەممە ئالغا ئاتلاندى.

دەل شۇ پەيتتە بىر جەڭچى،
يەنە قارغا يىقلىدى.
رېزۋانگۈل شۇ تەرەپكە،
چاقماق كەبى ئېتىلىدى.

ئاھ! شۇم ئەجەل - قارا ئوق،
تەگدى ئۇنىڭ بېشىغا.
رېزۋانگۈلمۇ يىقلىدى،
يارىدار يىگىت قېشىغا.

ئۇنىڭ تال - تال چاچلىرى،
قىزىل قانغا بويالدى.
چىشلىرى چىڭ كىرىشىپ،
كۆزى مەھكەم يۇمۇلدى.

ئاھ رىزۋانگۈل ھەمشىرە،
ئاچ كۆزۈگنى قەھرىمان.
لېكىن سادا چىقمىدى،
يالتراتىتى قىزىل قان.

قانلىق جەڭدە رىزۋانگۈل،
تۈكتى ئىسىسىق قېنىنى.
ۋەتەن ئۈچۈن مەرتلەرچە،
پىدا قىلدى جېنىنى.

شۇنداق قىلىپ رىزۋانگۈل،
بىزدىن مەڭگۈ ئايىرىلدى.
ھەمشىرە ھەم جەڭچىلەر،
قاناتىدىن قايىرىلدى.

ئىنتىقام! دەپ جەڭچىلەر،
جەڭگە ئائىتى ئۆزىنى.
ئازاد بولدى دۈشمەندىن،
ئۇيغۇرلارنىڭ زېمىنى.

خاتمه

تارام - تارام ياش ئاقتى،
ياش ئۆسمۈلەر كۆزىدىن.

ئالدى چوڭقۇر تەربىيە،
ئۇ بۇۋايىنىڭ سۆزىدىن.

ھەممە بىردىك قەبرىگە،
ھۆرمەت بىلەن قاراشتى.
ئۇ پارتىزان - بۇۋايغا،
قىزىل گۈللەر تاقاشتى.

شخودىكى يېتىم قىز

(شخودىكى جەڭدىن خاتىره)

ئىس توتىدەك ئىچىدە قالدى پۇتۇن ئەل،
قانچىلاپ شەھەرلەر كۆيمەكتە ئوتتا.
دولقۇنلار چاچرىتىپ مەرتلىك ھەرياندا،
سۇ ئەمەس، قىپقىزىل قانلار ئاقماقتا.

شخونىڭ بازىرى گويا خارابە،
گورلۇككە ئوخشايدۇ سۈرلۈك كېچىدە.
بىر جەسەت يېنىدا يالغۇز يېتىم قىز،
دات - پەريات ئۇرىدۇ ھەسرەت ئىچىدە:

«جان ئانا، مېھربان، كۆيۈمچان ئانا،
ئاچقىنا كۆزۈگىنى يەنە بىر قېتىم.
مېھرىڭدە قانغۇدەك ھۇزۇرلەنمدىم،
قالدىممو مەن ئەمدى بولۇپ بىر يېتىم.

ئاھ ئانا، جان ئانا، جانجان ئانا،
مەن يېتىم قىزىڭغا ئەمدى كىم پانا.
ئېيتقىنا، جان ئانا، ماڭا ئېيتقىنا،
داداملار شەھەرگە كېلەمدو يان؟!»

قىزچاقنىڭ ئېسىدىن چىقماس ئانىنىڭ،
«ياتلارغا ئېيتىمغۇن سىرنى» دېگىنى.
«داداڭمۇ كېلىدۇ يېقىن ئارىدا،
قۇتۇزۇۋالىدۇ بىزنى» دېگىنى.

قىزچاقنىڭ دادىسى پارتىزان بولۇپ،
ئالدىنىقى كۈنلا كەتكەنتى تاغقا.
قالغاننى شۇ چاغدا ئانا ھەم قىزچاق،
كۆزىگە ياش ئېلىپ، قاراپ شۇ ياققا.

چاقنىدى چاراسلاپ شەھەر كۆكىدە،
جاھاننى تەۋرىتىپ دەھشەتلەك چىقىن.
يامىدى دەريانىنىڭ كەلكۈن سۈيىدەك،
قوزغۇللاڭ كۆتۈرگەن ھەيۋەتلەك ئېقىن.

ئەتسى دۈشمەنلەر كەلدى باستۇرۇپ،
تاراسلاپ يامغۇردەك ئۇقلار ئېتىلدى.
گۈلدۈرلەپ ئەتراپقا چۈشتى بومبىلار،
قىرىلدى ئادىملەر، ئۆيلەر يېقىلدى.

شەھەرنى ھەرياقتىن قورشاپ دۈشمەنلەر،
ساق قالغان خەلقنى يىغىدى مەيدانغا.
تۇتماق بوب قوزغالغان ئەزىمەتلەرنى،
جار سالدى خائىنلار چىپپىپ ھەريانغا.

مەيداننىڭ تۆرىدە بايراق خادىسى،
كۆك بايراق لەپىلدەپ نۇر چاچار ئىدى.

چاقنغان ئاييۇلتۈز بۈتون خەلقنى،
كۈرهىشكە يېتەكلىپ يول ئاچار ئىدى.

بىر خائىن يامىشىپ چىققى خادىغا،
تۆۋەنگە تاشلىدى ئاشۇ بايراقنى.
قادىدى تەسلىكتە ئۇنىڭ ئورنىغا،
يات بايراق ئىسىلغان ئەسكى تاياقنى.

بىتاقەت بوزايلار، مىسکىن مومايلار،
يەردىكى بايراقنى ئالدى يوشۇرۇپ.
دۇشمەنلەر چىدىماي پىلىمۇت ئاتتى،
كۆپ ئادەم يىقلىدى قانغا بويىلىپ.

قىزچاقنىڭ دادىسى ئاسقان بايراقنى،
ئانىسى قوينىغا يوشۇردى دەرھال.
دۇشمەنلەر ھەرقانچە غالجىرىلىشىپمۇ،
بايراقنى تاپالماي تىترەيتتى غال - غال.

ھېلىقى خائىنلار كەلدى ئارىلاپ،
ئانىنىڭ چېچىدىن تارتىپ سۆرىدى.
تەرجىمان ئىشلىتىپ خىتاي ئەمەلدار،
ئۇنىڭدىن ۋارقراب سوراق سورىدى:

چاپسان ئېيت، يولدىشىڭ كەتتى قاياققا؟
بىلمەيمەن!
شەھەرde يوشۇرۇن كىمنى قالدۇردى?
بىلمەيمەن!

قەيەرگە يوقالدى ھېلىقى بايراق؟

بىلمەيمەن!

ئاتىمەن ئېيتىمساڭ، جاۋاب بەر پاتراق!

بىلمەيمەن!

دۈشىمەنلەر ھىلە قىپ، ئالدىماق بولۇپ،
خەلقتنىن تېڭىشلىك دەككىسىن يېدى.
ئەمەلدار ئامالسىز شىلتىپ قولىنى،
خائىنغا ئۆزىچە بىر نېمە دېدى.

بەتلەندى تاپانچا خائىن قولىدا،
ئېتىلدى ئەجەللەك بىر ئوق ئانىغا.
بويالدى ۋەتهنىڭ بويواك بايرىقى،
قەھرىمان ئانىنىڭ ئىسىق قېنىغا.

«يوقالسۇن زۇلۇم!» دەپ ئانا يىقلىدى،
ئامىنە ئۈستىگە ئاتتى ئۆزىنى.
ئاڭلىدى ئانىنىڭ كۆكىسىنى تۇتۇپ،
باياتىن شۇشرلاب ئېيتقان سۆزىنى.

تۇيۇقسىز پىلىمۇت ئېتىلدى يەنە،
بىگۇناھ خەلقەر قىرغىن قىلىنىدى.
ئانا دەپ ۋارقىراپ ئامىنە دەرھال،
قىزىل قان ئىچىدە يەرگە يىقلىدى.

تولدۇرۇپ مەيداننى قانغا - جەسەتكە،
كېتىشتى دۈشىمەنلەر كوچا ئارىلاپ.

چۆللەرده ئاج قالغان چىلىپەرلەردهك،
بۇلاشقا كىرىشتى ئىشىك ئارىلاپ.

ئامىنە بىر چاغدا كېلىپ ھوشىغا،
ئانا دەپ ئورنىدىن تۇردى چاچراپ.
يىغىلىدى، زارلىدى، قايغۇ ئەلمەدە،
ئانىسى ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلاپ.

بىر مەھەدل ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى قىز،
پارتىزان دادىسى ئېسىگە كېلىپ.
ئورنىدىن دەست تۇرۇپ ئاتلاندى ئالغا،
ئانىسى قوينىدىن بايراقنى ئېلىپ.

قىزچاقنىڭ يۈرىكى گويا چوغ بولۇپ،
كۆزىدىن چاقنىدى غەزەپ ئۇچقۇنى.
ئانىنىڭ قاتلى ۋەھشى دۈشمەنگە،
قەلبىدىن ئۇرغۇدۇ نەپرەت يالقۇنى.

تۈن كېچە قاراڭغۇ، جىمچىلىق ئىدى،
قىزچاققا ئۇيقۇمۇ بولىمىدى نىسىپ.
يۈگۈرىدى ئامىنە، شەھەر سىرتىغا،
يۈگۈرىدى بايراقنى باغرىغا بېسىپ.

قىز كەلدى بىر چاغدا دۈشمەن سېپىگە،
كۆزۈندى رەتمۇ - رەت تانكا، زەمبىرەك.
ساناشقا باشلىدى ئىچىدە ئۇنى،
پارتىزان ئەترەتكە ئېيتىشقا تېززەك.

تېز دەيتى كۆچلار ھەمەدە دەرەخلىر،
تېز دەيتى ئۆرۈلگەن ئۆي ۋە بىنالار.
تېز دەيتى مەيداندا ياتقان شېھىتلەر،
تېز دەيتى يەردىكى قىپقىزىل قانلار.

زمبىرەك، تانكىنىڭ، ماشىنلارنىڭ،
پوتهينىڭ، ئەسکەرنىڭ سانى ئېلىندى.
ئاتاكا باشلىنىپ ئۇنىڭ ئويىدا،
دۇشەنلەر ھەممىسى تارمار قىلىندى.

ئۇتى ئۇ باتۇرلۇق، چەبىدەسلىك بىلەن،
قاراۋۇل پونكتى، ئاكوب يېنىدىن.
قوينىدا بايراقنى، ئەستە ساناقنى،
ئارتۇرقاڭ كۆرەتتى ئەزىز جېنىدىن.

جىرادىن دومىلاپ تۆۋەن چوشتى ئۇ،
ۋە يەنە ئۆرلىدى ئۇستىگە قاراپ.
تەر بىلەن بەدىنى سۇ بۇپ كەتسىمۇ،
ياماشتى تىك تاغقا جاپاغا چىداپ.

چىققاندا ئامىنە تاغنىڭ ئۇستىگە،
كۆرۈندى نۇر چېچىپ سۈبەھى تالڭ قۇياش.
كۆرۈندى سانسز تاغ چوققىلىرىدا،
ئاييۇلتۇز بايراقلار جەۋلان قىپ تۇتاش.

ئامىنە بايراقنى يايىدى ئاسماڭغا،
كۈڭ بايراق شامالدا يەلىپۇنەر ئىدى.

یېتىم قىز تۈگىمەس ھاياجان بىلەن،
يىراققا - تۇغلارغا تەلىپۇنەر ئىدى.

جىسىھكچى پارتىزان كۆردى دۇرىبۇندا،
قىزچاقنىڭ تەلمۇرۇپ تۇرغانلىقىنى.
فiroونتنىڭ ئالدىدا ئېگىز چوقىدا،
يېڭى بىر ئىستىھىكام قۇرغانلىقىنى.

پارتىزان يۈگۈردى قىزچاققا قاراپ،
قىزچاقمۇ يۈگۈردى ئاشا ئالدىراپ.
تونىدى ئامىنە ئۆز دادىسىنى،
بوينغا ئېسىلدى مەھكەم قۇچاقلاب.

«دۈشىمنلەر ئانامنى...» دېدى ئامىنە،
قوينىدىن بايراقنى چىقاردى بەك تىز.
كۆرسىتىپ تۇمانلىق شەھەر تەرەپنى،
سۆزلەلمەي ھوشىدىن كەتتى تۈيۈقسىز.

بېشى قان، قولى قان، بايرىقىمۇ قان،
قىزىنى كۆتۈرۈپ تۇوار پارتىزان.
چاقنایيدۇ كۆزىدىن قىساس غەزىپى،
لاۋۇلدار قەلبىدە قانلىق ئىنتىقام.

سېزىلەمەس ئۇنىڭغا ئەمدى يېتىملەك،
باشلىغاچ ئۆمرىدە يېڭى بىر قەدەم.
ئېسىگە چۈشكەندە باتۇر ئانسى،
نارسىدە قەلبىگە تولاتتى ئەلەم.

قولىدا ئاپتومات جەڭچى ئۇ بىگۈن،
جىسەكتە تۇرماقتا هوشيارلىق بىلەن.
ئۆگەتنى ئۇنىڭغا قەھرىمان قوشۇن،
ئىنقلاب قىلىشنى تۇتقۇرۇپ قەلەم.

ئامىنە ئەپكەلگەن سانلىق مەلۇمات،
شىتاپقا شۇ كۈنى قىلىندى خەۋەر.
تۇيۇقسىز زەربىگە پىلان تۈزۈلۈپ،
ئىنتىقام - قىساسىغا باغاندى كەمەر.

شۇ كېچە ئامىنە تۇراتنى پوستا،
كۆرۈندى ييراقتىن ئادەم قارىسى.
مۆكۈپ ئۇ دالدىغا چەبىدە سلىك بىلەن،
كۆزەقتى، يېقىنلاپ قالدى ئارىسى.

- توختا! - دەپ ئۇرنىدىن چاچراپ چىقىتى ئۇ،
بىردىنلا جايىدا قالدى تۇرۇپلا.
كەلگەن ئۇ كىشىنىڭ ئىللەق چېرىگە،
بىر يەردە كۆرگەندەك سەپ سالدى تازا.

ئەخەمەتجان تاغا! - دەپ ئېتىلىپ ئۇ قىز،
باغرىغا ئۆزىنى ئاتتى ئېسىلىپ.
ئەخەمەتجان ئۇ قىزنىڭ بېشىنى سلاپ،
پارتىزان بولۇپسىز، - دېدى، - يېتىلىپ.

هاياجان ئىلکىدە ئۇ قىز شاتلىنىپ،
سوپۇندى ئۇنىڭدىن ئۆزىمەي كۆزىنى.

ئانسىي هەققىدە، شەھرىي هەققىدە،
سۆزلىدى بىر - بىرلەپ يۈرەك سۆزىنى.

پارتزان تاغىلار كەلدى يۈگۈرۈپ،
بەختلىك مىنۇتقا تەڭلا ئۈلگۈرۈپ.
ئەخەمەتجان بىر - بىرلەپ سورىدى ئەھۋال،
ھەممىگە يېقىملىق كۈلۈپ، كۆيۈنۈپ.

چاقنایىتى نۇرانە كۆزىدىن چاقماق،
ئەخەمەتجان تەبەسىسوم بىلەن باققاندا.
ھەممىنى كۈلدۈرۈپ قىلاتتى چاقچاق،
قىزچاقنىڭ دادسى - ئۆز سەپدىشىغا:

- قىزىڭىز يولۇستەك ئېتىلىپ كېلىپ،
توسىدى ئالدىمنى تونۇشتۇرۇش دەپ.
ھەممىمىز ئۇنىڭدىن رۇخسەت ئالايلى،
توسۇلۇپ قالىسۇن پۇتۇن قوشۇن كەپ.

قاقاھلاب كۈلۈشتى ھەممە پارتزان،
قوشۇنۇمۇ سوزۇلۇپ كېلىشتى شۇئان.
ئارميه، خەلقنىڭ شاتلىق ساداسى،
ياڭرىدى پەلەككە بولۇپ زور ۋولقان.

تەقەزىز ئىلىكىدە تاڭمۇ سۈرۈلۈپ،
رازۋېتىچىك جەڭچىلەر بەردى سىگىنال.
ئاتلاندى قىسىملار شىخوغا قاراپ،
دۇربۇندا قارايتى ئىمنىپ گېنېرال.

قىزچاقنىڭ كۆزەتكەن توچكىلىرىغا،
توختىمىي گۈلدۈرلەپ توپلار ئېتىلدى.
دۇشىمەنگە شىددەتلەك ھۇجوم باشلىنىپ،
تۇش - توشتن جاراڭلىق كاناي چېلىنىدى.

رازۋىتىچىك ئەترەتكە كونا پارتىزان،
قىزچاقنىڭ دادىسى يولباشچى بولغان.
خەتلەرلىك پەيتىه ئۇ بەختكە قارشى،
ئاكوپنى پارتلىتىپ پىدا قىلدى جان!

تۇيۇقسىز زەربىدىن، قاتىق ھۇجومدىن،
تىترىشىپ دۇشىمنلەر تاپتى نەق زاۋال.
قېچىشتى ئالدىرلاپ مانا سقا قاراپ،
قىسىملار ئالدىغا ئاتلاندى دەرھال.

جەڭچىلەر تاغ ئېشىپ، جىرا ئارىلاپ،
تېزلىكتە يول ئالدى تاغلارغا قاراپ.
قوشۇنغا ئەگىشىپ قايغۇغا چۆكۈپ،
كېلەتتى ئامىنە ئاتلىق خىالچان.

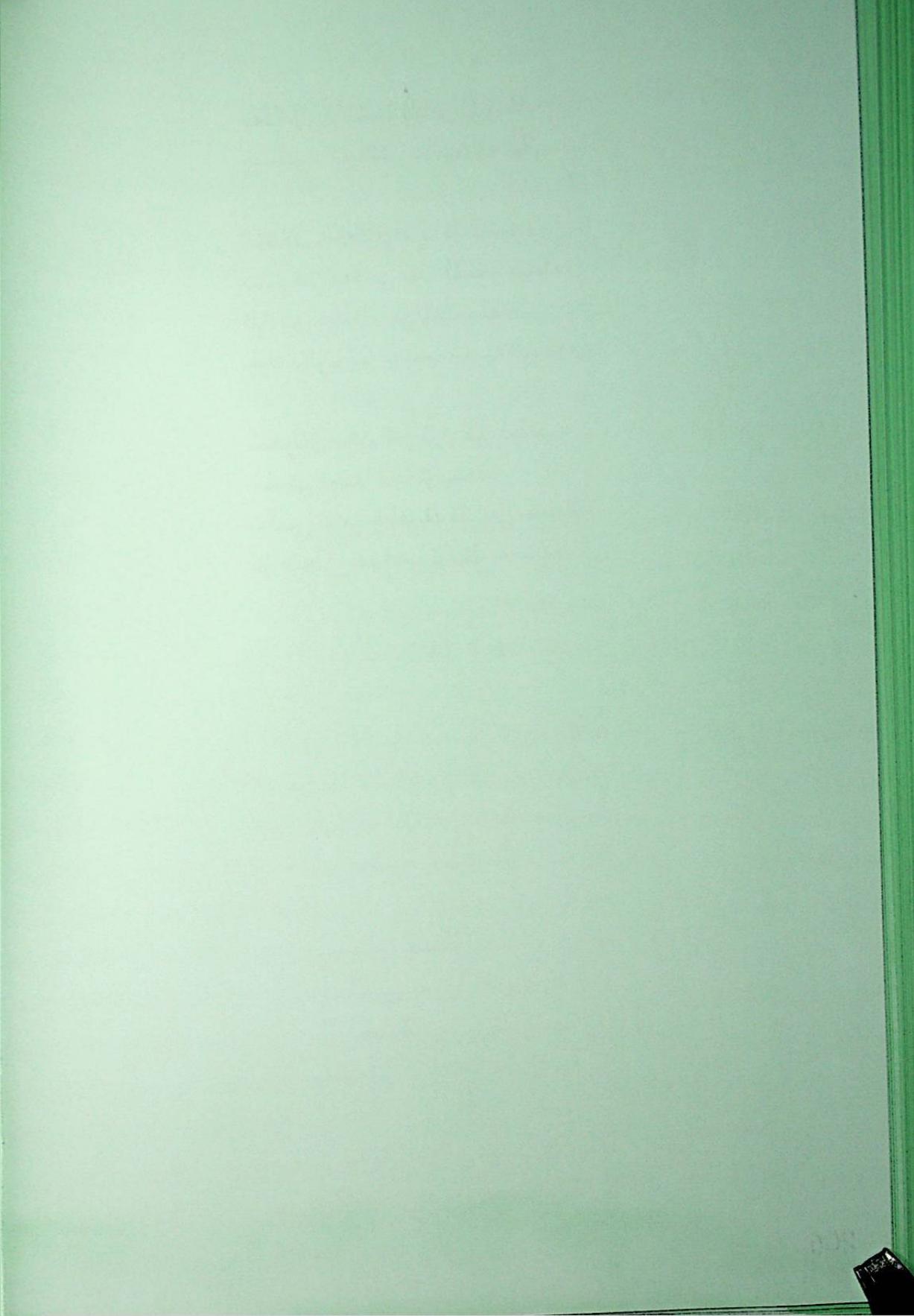
ئولتۇرار يېتىم قىز ئانىنىڭ ئۈستىدە،
كېلەتتى ئەخەمەتجان جۈلۈر يېتىلەپ.
نان بېرىپ سۇ بېرىپ كۆيۈمچان ئاتا،
قارىدى ئۇنىڭغا كۈندۈز - كېچىلەپ.

ئۇتتى كۈن، ئۇتتى ئاي، ئۇتۇشتى يىللار،
ئۇرۇلدى زەربىدىن نۇرغۇن سېپىللار.

جەڭگۈئار قوشۇندا قانلىق تۇرۇشتا،
چىنىقتى، كۈرهشتى سانسىز يېتىملار.

ئىنقلاب، جەڭلەردە - ئائىلىسىدە،
يېتىم قىز جەڭچى بوب ئۆسۈپ يېتىلدى.
ئازادلىق يولىدا، ھۆرلۈك جېڭىدە،
چوڭ بولۇپ ئىز بېسىپ سەپكە قېتىلدى.

شىخولۇق يېتىم قىز تۇرار كۆز تىكىپ،
مىلتىقى قولىدا قىيا ئۈستىدە.
ئەكىس ئىپتەر خەلقنىڭ ئۆز پەرزەنتىنىڭ،
كۈرهشچان خىسلەتى ئۇنىڭ بەستىدە.

غۇنچىلار ئازۇسى

(باللار شېئرسىرى)

دەپتەرلەرنىڭ سۆھىبىتى

بىر كۈن جىمجىت كېچىدە،
ئىش ئۈستىلى ئۈستىنە.
سۆھىبەت بوبۇ ئۆز ئارا،
دەپتەرلەرنىڭ ئىچىدە.

بۇ دەپتەرلەر ئەڭ كۆركەم،
بىر دەپتەرنى ماختاپتۇ.
ھەممە بىردىك ئۇنىڭدىن،
شۇنداق سوئال سوراپتۇ.

سۆزلەپ بەرگىن دوستىمىز،
سەندە بەك زور ئۆزگەرىش.
ناچار ئىدىك ئىلگىرى،
تاپتىڭ قانداق يۈكسىلىش؟

شۇندا كۆركەم بۇ دەپتەر،
ئۆز سۆزىنى باشلاپتۇ.
ئەسلەپ ئۇزۇن ئۆتۈمۈشنى،
كۆزلىرىنى ياشلاپتۇ:

بۇرۇن ئىگەم سەمەتجان،
بەكمۇ بەگباش شوخ ئىدى.

ياخشى ئوقۇش - ئۆگىنىش،
مه قىستىممو يوق ئىدى.

تايپشۇرۇقنى ئىشلىمەي،
باشقىلاردىن كۆچچۈرۈپ.
يۈزلىرىمنى بۇيايتتى،
قالايمىقان ئۆچچۈرۈپ.

يازار ئىدى ئېگىز - پەس،
قۇرلىرىمغا قارىماي.
ۋارىقىمنى يىرتاتتى،
ئۆزىگىمۇ يارىماي.

ئەتىگەندە سىنىپتا،
قوشۇلاتتىم بۇ سەپكە.
لېكىن چىقىپ قالاتتىم،
ئىشخانىدا بىر چەتكە.

خاتا جايىنى تۈزۈتىپ،
زېرىكمىدى مۇئەللەم.
كۈنده سۆزلەپ سەمەتكە،
تېرىكمىدى مۇئەللەم.

تەنقىد بېرىپ ھەممىشە،
قايتۇرۇلسام ئۇنىڭغا.
پەرۋا قىلىماي سەمەتجان،
كېتەر ئىدى ئويۇنغا.

قاراڭ بۇگۈن خەتلرىم،
شۇنچە، رەتلىك يېزىلغان.
ھەر بېتىمەدە يۈز نومۇر،
ما رۈايىتتەك تىزىلغان.

ئىدىم ساھەت ئۆزگىرىپ،
بەگباشلىقنى تاشلىدى.
ئاق قەغەزدە سىرتىمنى،
بىر چىرايلىق تاشلىدى.

ئىشخانىغا شۇڭلاشقا،
كۈندە خۇشال كىرىمەن.
رازى بولغاچ مۇئەللىم،
شادلىنىمەن، كۈلىمەن.

سۇزىلەپ كېلىپ ئۇ دەپتەر،
ئاچتى يېڭى بېتىنى.
ئۇقۇپ بەردى ئۇلارغا،
سەمەتجاننىڭ خېتىنى:

تىكلىدىم زور ئىرادە،
دائىم ياخشى ئوقۇشقا.
ئالغا ئۇرلەپ كۈنسىرى،
باتۇر ئەۋلاد بولۇشقا.

ئاڭلاب بۇنى دەپتەرلەر،
سەمەتجاننى ماختاشتى.

دەپتەرىنىڭ كۆكىسىگە،
قىزىل گۈللەر تاقاشتى.

سۇ بىلەن سۆزىنىڭ ئىچىرىنىڭ ئەمەرى

كىچىككىنە خالمۇرات،
قايتىپ تېرىق بويىدىن.
ياساپ قەغەز پاراخوت،
يۈگۈرۈپ چىقىتى نۇيىدىن.

ئاقار ئىدى تېرىقتا،
ئوقچۇپ كۆپكۈك سۈزۈك سۇ.
پاراخوتىنى ئاۋايلاپ،
سۇ ئۈستىگە سالدى ئۇ.

ئاقاتتى سۇ بەكمۇ تېز،
شىلدىر - شىلدىر كۈلۈشۈپ.
چاچار ئىدى ئۈنچىلەر،
چاۋاك چېلىپ ئۈينىشىپ.

غايىپ بولدى پاراخوت،
تېرلا ئۇنىڭ كۆزىدىن.
ھېچىبر پەيدا بولمىدى،
«توختا» دېگەن سۆزىدىن.

قوغلاپ چارچاپ خالمۇرات،
بولدى بەكمۇ خىجالەت.

توسۇپ سۇنى تاش بىلەن،
قىلدى شۇنداق مۇراجەت:

ئۇقچۇپ، ئۇقچۇپ دولقۇنلاپ،
يىراقلارغا چاپىسىن.
ئېيتقىن ماڭا ئالدىراپ،
قاياقلارغا قاچىسىن.

شوخ سەكىرىشىپ سۈزۈك سۇ،
جاۋاب بەردى سوئالغا.
كۈلۈمىسىرەپ مۇراتقا،
كەلدى بىردىن زۇۋانغا:

كىچىك دوستۇم ئاڭلىغىن،
مهن ھەردائىم ئالدىراش.
بۇنداق جىددىي پەيتىلەرده،
ماڭا ئۇيات گاڭگىراش.

ئاقار ئىدىم مەن بۇرۇن،
يۈگەنسىز ھەرتەرەپىكە.
ھازىر دېھقان ئاكلىلار،
سالدى تازا تەرتىبکە.

كۈتهر مېنى ئېتىزدا،
سانسىز يۇمران مايسىلار.
ئالما، ئانار، ئۆرۈكلىر،
مېئۇسى مول مايسىلار.

قاتار - قاتار كۆچدتلەر،
ماڭا قاراپ تەلىپۈنەر.
تەشىنالىقتا ھەممىسى،
«چاپسان كەل» دەپ تەلمۇرەر.

ئالدىرىيمەن شۇڭا مەن،
بۇلسۇن شۇلار سالامەت.
ئىچىپ مېنى قانغۇچە،
ھوسۇل بەرسۇن كارامەت.

تەسرىلەندى خالມۇرات،
ئاڭلاب يائىراق جاۋابنى.
شۇنداق دېدى شادلىقتا،
ئېچىۋىتىپ توسابقنى.

مەقسىتىڭگە يەت چوقۇم،
چاپسان ئاققىن، خۇش بولغان.
ئەلگە توھىپە قوشۇشتا،
مېنىڭ بىلەن دوست بولغان.

مەنمۇ چوڭ بوب ئىلىم - پەن،
دەرياسىدا ئاقىمەن.
تەشنا دىلنى قاندۇرۇپ،
ئەل كۆڭلىگە ياقىمەن.

دەل - دەرەخەر سۆھبىتى

تۈپتۈز يولنىڭ ئىككى چىتىدە،
دەل - دەرەخەر دولقۇنلىنا تىتى.
سالام بېرىپ يوغان تېرىدە كە،
ياش كۆچەتلەر سوئال سورايتى:

سالام بۇۋا ئېيتىڭچۇ بىزگە،
بۇيىل قانچە سىزنىڭ يېشىڭىز؟
شۇنچە ئېگىز ساغلام تۇرۇپسىز،
قانداق بولغان كەچۈرمىشىڭىز؟

بىزنى تىككەن كىچىك ئۆسمۈرلەر،
سىزنى كۆرۈپ كۈلۈپ كېتىشتى.
بىلەلمىدۇق بۇنىڭ سىرىنى،
سىزنى سىلاپ سۆيۈپ كېتىشتى؟

سۆزلەپ كەلسەم ئۇزۇن ئۆتۈشنى،
سازلىق ئىدى بۇ يەر ئەسلىدە.
من تىكىلىدىم دوستلىرىم بىلەن،
قۇياش كۈلگەن باهار پەسلىدە.

بىزنى تىكتى ئاتا - بۇۋىلار،
بۇ سازلىقا ئۇتنۇز يىل بۇرۇن.

شۇندىن كېيىن سازلىق ئۆزگىرىپ،
گۈلستانغا بوشانتى نۇرۇن.

ئاتىلارنىڭ باسقان ئىزىدىن،
مۇشۇ بەخت يولى ئېچىلدى.
يېشىللىققا چۆمۈلدى ئەtrap،
قۇياش نۇرى تەكشى چېچىلدى.

بىراق بۇندىن بۇرۇن بىر مەھەمل،
بىزگە ھېچكىم سۇ بەرمىدى.
شۇڭلاشقا شەقىمۇ شاخ - يوبۇرماقلار،
قۇرۇپ كېتىپ قانات كەرمىدى.

كۆكەرتىشنىڭ زىيانداشلىرى،
كېرەك ئەمەس دەل - دەرهەخ دېدى.
تىرىلىشنىڭ مايسىلىرى دەپ،
بىزنى بۇزۇپ قۇرتىكە يېدى.

شۇ كۈنلەردە ئىككى ياش ئۆسمۈر،
چىقتى ماڭا ئاستا ئۆمىلەپ.
شاخلىرىمنى قايىرىپ سۇندۇرۇپ،
بىرسى يەرگە چۈشتى دومىلاب.

ۋايىجانلاب ئۇ يىغىلىدى بىردىم،
ئاغرىپ كەتكەن قولنى سلاپ.
ماڭا قاراپ ئالىيىپ قويۇپ،
كەتكەن ئىدى يولغا قاراپ.

سلهر كلهن كۇنى ئۆسمۈلەر،
مېنى دەرھال تونۇپ ئېلىشتى.
بۇرۇن قىلغان ئىشلىرى ئۈچۈن،
مهندىن ئەپۇ سوراپ كېلىشتى.

ئاڭلاپ بۇنى كىچىك كۆچەتلەر،
شىلدەرلىتىپ چاۋاڭ چېلىشتى.
گۈلباهاردا تۇغۇلغىنىغا،
چىن قەلبىدىن خۇشال بولۇشتى.

يالقۇنىڭ كىتابلىرى

ئەسلهپ يالقۇن كىتابىتن ئالغان،
چوڭقۇر بىلىم، ساۋقلىرىنى.
دostلىرىغا كۆرسەتمەك بولۇپ،
ئالدى نۇرغۇن كىتابلىرىنى.

كتابلارنى كۆرۈپ بەس - بەستە،
ماختاپ كەتتى دوستلار يالقۇنى.
كتابلارمۇ تەسىلىنىشتى،
ئاكلاپ خۇشال كۈلکە - شاۋقۇنى.

ۋەكىل بولۇپ بىر نەچچە كىتاب،
سەپ ئالدىغا چىقىتى تىزىلىپ.
سۇرلىمە كىچى بولۇشتى ئۇلار،
ھېكمىتىدىن مىساللار ئېلىپ.

كتابلارنىڭ سۆزىنى دوستلار،
ئاكلىدى خوب غەnimەت بىلىپ.
تەرتىب بىلەن بىر نەچچە كىتاب،
سۆز باشلىدى زۇۋانغا كېلىپ:

ئىسمىم مەشھۇر ماتېماتىكا،
پەنلەر ئارا نامىم پادىشاھ.

مېنىڭدىكى داڭلىق تۆت ئەمەل،
نەگە بارسا شۇنداق يارىشار.

ئېڭىز پەللەم گولباغ قىياسى،
چىقتى ئائى ئىنسانلار بۈگۈن.
بارىكاللاھ ئېيتتى يەر - جاھان،
ئۇنىڭ قوشقان تۆھپىسى ئۈچۈن.

دۇنيادىكى ھەممە ئىشلارنىڭ،
ھېسابىنى ئۈستۈمگە ئالدىم.
ھېسابلاشتا ئېلىكتىرونلۇق -
ماشىنامى ھەرىكەتكە سالدىم.

ئۆگەنسەڭلار مېنى بېرىلىپ،
بارچە مؤشكۈل بولىدۇ ئاسان.
تېخنىكىدا ھەر بىر يېڭىلىق،
يارىتىلغان مېنىڭسىز قاچان؟

مېنى خەقلەر فىزىكا دەيدۇ،
كەلدىم ئەلگە ئۆزۈمنى ئاتاپ.
مەندىكى ھەر قانۇنىيەتنىن،
چىقىدۇ كۆپ كەشپىيات - ئىجاد.

ئايروپيلان ھەمدە راكتا،
مېنىڭ بىلەن ئۇچىدۇ كۆكتە.
يەردە پويىز، ماشىنلارمۇ،
من بىلەنلا كېلەر ھەرىكەتكە.

خاسىيەتلەك مېنىڭ سىرلىرىم،
ئۇگىنىڭلار باغلاب ئىجتىھاد.
ئىنپېرىگىيە تەتقىقاتىدىن،
ئىمكەك كۈچى بولىدۇ ئازادا!

بىلىمەيدىغان كىشى يوق مېنى،
ئېتىم مېنىڭ مەشھۇر خەمىيە.
هاجىتىڭىنى قىلىمەن ئادا،
نېمە ئىشلەت، مەيلى نېمە يە.

ئائىلە چوڭ، جەمدىمىز كۆپ،
يۈزدىن ئوشۇق ئوغۇل - قىزلىرىم.
مەۋجۇت ئەمەس ئۇلارسىز ئەسلا،
بۇ دۇنيادا ھېچقانداق جىسم.

چەكسىز قۇروققۇت مېنىڭ ئىچىمە،
پارتىلار ۋولقان زەررە ئوراندىن.
ساقيىيدۇ خلمۇ خىل كېسەل،
شىپا تېپىپ مېنىڭ دورامدىن.

يوشۇرۇنغان بايلىقلرىمىنى،
ئاتىدىم من ئىنسانىيەتكە.
ئۇگىنىڭلار پايىدىلىنىشنى،
زور ئىشتىياق باغلاب يۈرەككە.

مېنىڭ ئىسمىم تىل - ئەدەبىيات،
ئۇلغۇغ تارىخ شەرەپ - شانىمەن.

كەل بولمايمەن ئادەم بار يەردە،
كۈگۈلەرنىڭ تەرجىمانىمەن.

ھەممە ئىشنى قىلىمەن ئىزهار،
ئىپادىلەپ يېزىقىم بىلەن.
ئىلىم - ھېكمەت خەزىنسىنىڭ،
ئېسىل ئالتۇن ئاچقۇچىمەن.

ئۈگىنىڭلار مېنى مۇكەممەل،
سۆزلەپ، يېزىپ، تەھلىل قىلىڭلار.
مەنسىنى چۈشىنسىلەر،
ھەممە پەنگە تەتبىق قىلىڭلار.

.....

يەنە شۇنداق بىر نەچچە كىتاب،
كۆپ مەنلىك نوتۇق سۆزلىدى.
ھەممىسلا ئاشۇ دوستلارغا،
ئىلىم - پەندىن ئوتۇق كۆزلىدى.

كتابلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاب،
تەسرەلەندى يالقۇن ۋە دوستلار.
ھاياجاندىن ئاقتى مەڭزىدىن،
مۇنچاق - مۇنچاق ئىسىق كۆز ياشلار.

دېدى ئۇلار ھايagan بىلەن،
كتابلارغا زوق بىلەن قاراپ:
ئۈگىنىمىز يېڭىپ جاپانى،
زېھىمىزنى بىلىمگە ئاتاپ.

چوققىلارغا ئۆرلەيمىز ھامان،
بىز سىلەرگە ئەگىشىپ يېقىن.
ئانا ۋەتەننى گۈللەندۈرىمىز،
ئىلىم - پەندە بولۇپ زور يېقىن.

ئەركىنىڭ ئەرشكە چىقىشى

(باللادا)

كىچىك ئەركىنچان،
بەكمۇ نۇمۇسچان.
لىكىن دەرسىلەردى،
ئەمەس تىرىشچان.
خۇش ياقماس ئاڭا،
دەرس، تاپشۇرۇق.
شۇڭا بەزىدە،
سىنېپتا ئۇ يوق.
بىر كۈنى ئەركىن،
سىنېپتىن قېچىپ،
مۆكۈندى دەرھال،
چوڭ باغقا قېچىپ.
چۆمدى ئۇ بىردىن،
چوڭقۇر خىيالغا.
ئۇيىچان كۆزىنى،
تىكىپ ئاسمانغا.
ئېڭىز راكتا،
تۇرار مەيداندا.
بېرىلدى بىردىن،
جىددىي كوماندا.

ئۇچقۇچى ئەركىن،
كىيىندى رەتلەك.
كۆكە ئۇچۇشقا،
راستلاندى ئېپلىك.
«بىر، ئىككى، ئۈچ!»
چېلىنىدى سېگىنال.
راكىتا كۆكە،
ئۆرلىدى دەرھال.
ئەركىن ئولتۇرار،
سېرىتنى ماراپ.
ئۇچتى بىردىمەدە،
يۈلتۈز ئارىلاپ.
ئېغىرلىقىنى،
يوقىتىپ بىردىم.
ئەركىن لەيلەشكە،
باشلىدى تېزدىن.
بىلەلمەستىن ئۇ،
سەۋەبىنى ھېچ.
تىت - تىت بولاتى،
تۇرالماستىن تىنج.
كانايدىن شۇندادا،
ياڭرىدى سادا:
«بېسىلسۇن دەرھال،
ئىككى كۇنۇپكا!»
قېنى «ئا، ئە، ب»،
قېنى «پ، ت، ج»؟
ئەركىن بىلەيتتى،

قاییسی «د، ج، خ». ·
شۇڭا ھودۇقۇپ،
ئایلاندى ھەریان.
بېرىلدى بۈيرۈق،
کانايدىن شۇ ئان:
«قالدى راکىتا،
ئايغا يېقىنلاپ.
تاب، تبز، چاتاقنى،
دەرھال ئېنىقلاب!»
ئەركىن تەۋەككۈل،
يۇمۇپ كۆزىنى.
باستى خالىغان،
بىر كۇنۇپكىنى.
راكتا شۇ ئان،
بۇرۇلۇپ تەستە.
شۇڭىغىدى بىردىن،
غۇڭۇلداب پەسکە.
«نېمە ئىش بۇ، ئەركىن؟
ر، ڙ، زنى باس.
قىلغان ئىشلىرىڭ،
ئەخىمەقلەرگە خاس!»
ئەركىن تەمتىرەپ،
تىترەيتى غال - غال.
خەتنى ئوقۇشقا،
ئىزدەيتى ئامال.
ئاخىرى يەنە،
تەۋەككۈل قىلدى.

باسقان ئورنىدىن،
ئىشىك ئېچىلىدى.
ئىشكتىن ئۆزى،
چۈشتى دومىلاپ.
شۇڭغىدى شۇ ئان،
تۆۋەنگە قاراپ.
«چولتۇك» قىلدى ئۇ،
دېڭىزغا چۆكتى.
تۈنجى نادامىت -
يېشىنى تۆكتى.
كەلدى ئالدىغا،
شالىنى چېچىپ.
لەھەڭ ئاغزىنى،
كويقاپتەك ئېچىپ.
«ۋايغان» دېدى - ٥٥،
ئەركىن ئويغاندى.
كۆرگەن چۈشىنى،
ئۇزۇن ئويلاندى.
«ئۇچقۇچى بولۇپ،
ئايغا چىقىشقا،
بىلىم كېرەكەن،
ھەرقانداق ئىشقا.
بەلنى باغلائىمن،
ياخشى ئوقۇشقا.
بىلىم ئىگەللەپ،
كۆكە ئۇچۇشقا.»

يېڭى ييل كېچسى

يېتىپ كەلدى يېڭى ييل،
زور خۇشاللىق ئىچىدە.
كۈلدى شادلىق ئىلىكىدە،
مەكتەپ زالى كېچىدە.

يېڭى يىلنى تەبرىكلەپ،
كىيىپ يېڭى كىيمىلەر.
ئۇتۇقلارنى تەرىپلەپ،
ئېيتتۇق ناخشا - بېيتلار.

مەردان چىقىتى سەھنىگە،
ياساپ ئاپئاڭ ساقاللار.
قوشاق بىلەن شۇ بوۋاي،
بەردى نۇرغۇن سوئاللار.

كىچىك دوستلار كېلىڭلار،
مېنىڭ ئىسمىم كونا ييل.
خوشلىشايلى بىز بۇگۇن،
ئەته كېلەر يېڭى ييل.

قېنى ماڭا ئەكەلگەن،
يېڭى يىللەق سوغاغلار.

كۆرسىتىڭلار بىرمۇ بىر،
رازى بولسۇن بۇڭلار.

بەردۇق شۇنداق ھەۋەستە،
قىش بۇۋايغا گۈل دەستە.
سوۇغىمىزنى ھەممىمىز،
سۇزىلەپ بەردۇق بەس - بەستە.

ئائىلاڭ بۇۋا، سوۇغىمىز،
سۇزلىگەنگە تۆكىمەس.
بۇ بىر يىلدا ئېرىشكەن،
نەتىجىمىز ئاز ئەمەس.

ئىشچان باغۇهن ئەجريدە،
يورۇپ كەتتى قەلبىمىز.
يۇلتۇزلاردەك نۇرلاندى،
بىلىم ئېلىپ دىلىمىز.

زەپ مەنلىك ئۆتكۈزۈق،
شۇ بىر يىلدا ئۆمۈرنى.
دەپتەرلەرگە تىزدۇق بىز،
نۇرغۇن يۈزلىپ نۇمۇرنى.

ئەلا ئوقۇپ ساۋاقدى،
ئاشتى ئەقىل - هوشىمىز.
يېشىمىزغا قوشۇلدى،
يېڭىدىن بىر يېشىمىز.

ئائىلاپ بىزنىڭ سۇرلەرنى،
مەمنۇن بولدى قىش بوۋاي.
تەسىرىلىنىپ ماختىدى،
هاياجانى باسالماي.

بارىكاللا باللىرىم،
يارايسىلەر ھەممىڭلار.
يېڭى يىلغا سوۋغا قىپ،
نېمە ئېلىپ كەلدىڭلار؟

ئائىا دەرھال كۆرسەتتۈق،
قىزىل خەتلەك ئېلاننى.
ئۈگىنىشته تۈزىگەن،
يېڭى يىللېق پىلاننى.

ئىلىم - پەننى، ۋەتەننى،
مۇئەللىمنى سۆيىمىز.
ئىرادىمىز مۇستەھكم،
ياڭرار زەپەر كۈيىمىز.

قېتىرقىنىپ ئۈگىنىپ،
ئىلگىرلەيمىز تېرىشىپ.
كەلتۈرىمىز شان - شەرەپ،
نەتىجىگە ئېرىشىپ.

ئاشۇ چاغدا قوڭغۇراق،
خەۋەر بەردى جىرىڭلاپ.

قىش بۇۋايىمۇ خوشلىشىپ،
كېتىپ قالدى ئالدىراپ.

ياڭراپ كەتنى سەھنىدە،
ناڭرا، دومباق، سۇنايلار.
چۈشتى شۇندا ئۇسسىزغا،
ئاپئاق كىچىك توشقانلار.

بېڭى يىلدا باللار،
ئوينىپ كۈلۈپ يايرايمىز.
بېڭى يىلنى تەبرىكىلەپ،
بۈلبۈل بولۇپ سايرايمىز.

مېنىڭ ئىككى دوستۇم بار

مېنىڭ ئىككى دوستۇم بار،
بىر - بىرىدىن يېقىملق.
ئۇلار بىلەن سىرىدىشىپ،
بولماقتىمن ئەقىلىق.

تۇنىڭ بىرى رادئۇ،
بېرەر بىزگە ئاڭلىتىش.
دائىم ئاڭلاپ تۇرىمەن،
تاپماقتىمن يۈكىسىلىش.

ئۇ بېرىدۇ كۆپ بىلىم،
بىلمىگەننى بىلدۈرۈپ.
ئاڭلىتىدۇ ناخشىلار،
خۇشال قىلىپ كۈلدۈرۈپ.

ئۇستازلارنىڭ باللىق،
چاغلىرىنى سۆزلەر ئۇ.
بىزنى ئاشۇ ئىز بىلەن،
تەربىيەلەشنى كۆزلەر ئۇ.

ياخشى ئىش ۋە ئادەمنى،
تونۇشتۇرار ھەممىگە.

ئېسىل ئەخلاق سىڭدۇرگەن،
ئۆسمۈرلەرنىڭ قىلبىگە.

بېتەكلىه يىدۇ ئۇ بىزنى،
ياخشى بالا بولۇشقا.
ياخشى ئۇقۇپ ھەر كۈنى،
كۈچ - غەيرەتكە تولۇشقا.

يەنە بىرى دوستۇمنىڭ،
ئۆسمۈرلەرنىڭ گېزىتى.
بەكمۇ ئۇستۇن ئۇنىڭىكى،
دىلدا سۆيگۈ ئىززىتى.

تونۇشتۇرار ئۇ ماڭا،
گۈزەل ۋەتەن - ئېلىمنى.
ئۇ داۋاملىق ئۆگىتەر،
ھەر خىل پەننى بىلىمنى.

قىزىقارلىق شۇنچىمۇ،
شېئىر، چۆچەك، ھېكايدى.
ئۇ تۇرمۇشىن يېزىلغان،
يوق قىلىچىمۇ كىنايدى.

شۇڭلاشقايمۇ دوستۇمنى،
ياخشى ئاسراپ ساقلايمەن.
ئۇ كوتىكەن زور ئۇمىدىنى،
ئىشەنج بىلەن ئاقلايمەن.

نۇمۇس ئىشتۇر كېچىكىش

گۈلنار، ئەسقەر ساۋاقداش،
ئەمما ئىشى ئوخشىماس.
كېچىكىشى ئەسقەرنىڭ،
تەنqid يېمەي توختىماس.

گۈلنار ئېچىپ كۆزىنى،
سەھەر يۇيار يۇزىنى.
ئوت يېقىپ، چاي قايىنتىپ،
ئالدىرىتار ئۆزىنى.

سەھەر كېلىپ مەكتەپكە،
قاتنىشار ئۇ ھەرىكەتكە.
دەرسىتە ھەم ئەمگەكتە،
نەمۇنچى بوب ھەر سەپتە.

چوشتە ئۇدۇل كېتەر ئۇ،
ئۆبىگە تېز يېتەر ئۇ.
ئاپىسىغا قارىشىپ،
تاماقلارنى ئېتەر ئۇ.

تەنەپپۇستا دەم ئېلىپ،
كېچىكمەستىن كىرىدۇ.

ۋاقىنى بوش ئۆتكۈزۈمەي،
كتابلارنى كۆرىدۇ.

بىراق ئەسقەر ساڭگىلاپ،
ئەتىنگەندە گاڭگىراپ.
ئۇيقوسىنى ئاچالماي،
چاييمۇ ئىچمەس ئالدىراپ.

يول بويى بهك تېرىكىپ،
ئۇگىنىشته زېرىكىپ.
كۈندە كىرەر سىنىقا،
ئەڭ كەينىدە كېچكىپ.

ئۇيان - بۇيان ھاكۇپقىپ،
بىر كۆرگەنگە مىڭ بېقىپ،
يولدا ئۆتەر دەم ئېلىش،
ئاش يېمىھستىن ئۇ پەش قېقىپ.

دەم ئېلىنسا نەچچە رەت،
كېچىكەر ئۇ ھەر نۆھەت.
ئۇلتۇرغىچە ئورنىدا،
خەت يېزىلار ئىككى بەت.

تەنەپپۇستا تالادا،
يۈگۈرۈپ يۈرۈپ زالادا،
ئۇتۇپ كېتەر ئۇن مېنۇت،
بەزەن قەستەن خالادا.

ئەسقەر شۇڭا دەرسىتە،
ئالار تۆۋەن نەتىجە.
كېلىپ - كېتىش جەھەتتە،
سىنىپتا ئەڭ كەينىدە.

نومۇس ئىشتۇر كېچىكىش،
ئىشىك ماراپ بېزىرىش.
كۆپچىلىكىنىڭ ئالدىدا،
تەنقىدلەنىپ قىزىرىش.

ئۈلگە قىلىپ گۈلنارنى،
دورىماڭلار ئەسقەرنى.
ئەستە مەھكەم توتۇڭلار،
من ئىيىقان بۇ گەپلەرنى.

خجالەت

کۆردۈم بۈگۈن كوچىدا،
بېنگىچە بىر كەيپىيات.
تەسر قىلغاچ قەلبىمگە،
يازدىم دەرھال تەسرات.

يەكشەنبە كۈن ئۆيىمده،
ئىشتىن قېچىپ ئۆينىدىم.
كۆچىلاردا كۈن بويى،
لاغايلىدىم، تويمىدىم.

ئېسىلماق بوب كەينىگە،
ساقلاب تۇرغان پەيتتە.
كېلىپ قالدى ئاپتوبۇس،
تۈيۈقسىزلا بېكتە.

ئاپتوبۇسقا چىقالماي،
سىلىق مۇزدا تېيىلىپ.
سومكا تۇتقان بىر موماي،
يەرگە چۈشتى يېقىلىپ.

يۈگۈرۈپ كەلدى يېراقتنى،
بىر قىز بالا ئالدىراپ.

قولتىقىدىن موماينىڭ،
يۈلىئالدى ئاؤايلاپ.

ئېلىپ چىقىپ موماينى،
ئولتۇرغۇزدى ئورنغا.
سەكىرەپ چوشۇپ تۆۋەنگە،
سالام بەردى ئۇنىڭغا.

خوشلىقىدىن ئۇ موماي،
لىڭىشتاتتى بېشىنى.
قورۇق باشقان يۈزىدە،
كۆردۈم رەھمەت يېشىنى.

شۇندა ئۇنى تونىدىم،
ساۋاقدىشىم گۈلخانەن.
بىر كۈن دەرس تەبىارلاپ،
ئۇ مەكتەپتىن يانغانەن.

گۈلخان قىزنىڭ ئىشىنى،
سېلىشتۇردىم ئۆزۈمگە.
ئىسىققىنا ياش كەلدى،
خېجىللەقتا كۆزۈمگە.

«بۇندىن كېيىن ھەرگىزمۇ،
بېرىلمەيمەن ئويۇنغا!»
دېگەن قاتىق ئىرادە،
كەلدى بىردىن ئويۇمغا.

گولخان قىزنىڭ روھىدىن،
ئۆگىنەن تېرىشىپ.
ياخشى بالا بولمەن،
نەتىجىگە ئېرىشىپ.

قش بوۋاينىڭ جاۋابى

بەڭباش ئەركىن ھارپا كۈنى،
مەكتىپىگە بارمىدى.
قار دۆئىلەپ ھويلىدا،
ئادەم ياساپ ئوينىدى.

چىقاردى ئۇ قاش - كۆزنى،
كۆمۈر بىلەن بەك ئوڭاي.
گۈگۈم چۈشكەن ۋاقتىتا،
پۇتى يوغان قش بوۋاي.

تۇتقۇزۇپ ئۇ بوۋايغا،
سۈپۈرگىنىڭ سېپىنى.
سوراپ قالدى ئەيمىنپ،
كۆڭلىدىكى گېپىنى:

- ئېيىقىنه ئەي قش بوۋاي،
كۈنۈم نېچۈن كۆڭۈلسىز؟
ئۈگىنىشىم ھەرقاچان،
نېمە ئۇچۇن ئۈنۈمسىز؟

ئىمتىهاندا ھەر قېتىم،
تۇۋەن نۇمۇر ئالىمەن.

تىرىشساممۇ شۇنچىلىك،
يەندە كېيىن قالىمەن.

كۈلۈپ بىردىن قاقاقلاب،
كەلدى بۇۋاي زۇۋانغا.
سلاپ ئۇنىڭ بېشىنى،
جاۋاب بەردى سوئالغا.

ئوغلۇم ئەمدى ئوقۇشقا،
چىڭ باغلاپسىن بېلىڭىنى.
ئۇيىلاب كۆرگىن ياخشراق،
ئۇتۇپ كەتكەن يىلىڭىنى.

ئۆگەنەستىن بېرىلىپ،
سەن ئۇينىدىڭ مەكتەپتە.
تەقەزىا بوب كۈتۈگىكى،
يەكشەنبىنى ھەر ھەپتە.

ئايilar ئۇتتى شۇ ھالدا،
سەن سېغىنىپ تەتلىنى.
زايدە قىلىدىڭ بىكارغا،
كەلگەن ھەربىر پەسىلىنى.

كۆپ بارمىدىڭ مەكتەپكە،
ئۆگىنىشتىن زېرىكىپ.
بارغاندىمۇ لاغايىلاب،
كەلدىڭ دائم كېچىكىپ.

بىلسەڭ ۋاقت بەك قىممەت،
ئۈگىنىشنىڭ پۇرسىتى.
قايىتپ كەلمەس زادىلا،
ئۆتكەن كۈنىڭ نۆۋەتى.

بوشقا ئۆتسە بۇ ۋاقت،
پۇشايمانغا قالىسىن.
تىرىشمىساڭ بىلىمدىن،
قانداق ئۈنۈم ئالىسىن.

قالغان ئىشقا قار ياغار،
چىڭ تۇتمىساڭ ۋاقتىنى.
ئوقۇ تىرىش بېرىلىپ،
بوش ئۆتكۈزۈمەي مىنۇتىنى.

ئۆتۈپ كەتكەن يىلىڭىنى،
تازا ئوبدان ساۋاقي قىل.
غەلبە بىلەن باشلانسۇن،
ئەمدى كەلگەن يېڭى يىل.

ئاڭلاب بۇنى ئەركىنجان،
بولدى به كەمۇ خىجالەت.
ۋۇجۇدىنى قاپلىدى،
يېڭىچە بىر جاسارت.

تارقاتتى ئۇ بە كەمۇ تېز،
كۆكلىدىكى تۇماننى.

ئۆيگە، كىرسپ تۈزىدى،
يېڭى يىللېق پىلاننى.

ئىككى تال ئۇرۇق

تېرىدىم باغقا،
ئىككى تال ئۇرۇق.
ئۇنىمىدى دەسلەپ،
يەر ئىكەن قۇرۇق.
كىچىك چېلەكتە،
سۇ قۇيدۇم كۈنده.
ئىككىسى تەڭلا،
كۆكلەپتۇ تۈنده.
بوي تارتى خېلى،
ئۇنمهستە ئۇرۇن.
سۆزلىدى ئۇلار،
سوزۇشۇپ بويۇن:
«بوشاتقىن يەرنى،
ياخشى دوستىمىز.
كەتنى چىڭقىلىپ،
يىلتىز، پوستىمىز».
پەرۋىش قىلدىم،
دەرھال ئاتلىنىپ.
سۆزلىدى ئۇلار،
يەنە داتلىنىپ:
«تېرىغىن ئوغۇت،
بىزگە بەر ئۇزۇق.

شامال چىققاندا،
تىرىگىن قوزۇق.»
ئۇستى ئۇلار تېز،
ئايلارمۇ ئۇتۇپ.
شادلاندىم شۇنچە،
ئاۋايلاپ كۆتۈپ.
ئاينىدى غولى،
بىلەكتەك سېمىز.
ئۇستى بويىمۇ،
مهندىن كۆپ ئېگىز.
ئېچىلدى ئايدەك،
يۇمىلاق بىر گۈل.
دېدىم ئۇلارغا:
«ماڭا قاراپ كۈل».»
ئىككىسى تەڭلا،
بويۇن تولغىدى.
يۈرىكىمنى بىر،
ئاچچىق چۈلغىدى.
يالۋۇرسام شۇنچە،
پېشىنى قاقلى.
مېنى مەڭسىتمەي،
قۇياشقا باقتى.
دېدى: «ئەمدى كەت،
هاجەت بولدى ھەل.
قۇياشتىن بىزگە،
هارارەتمۇ تەل.
ئۇينايىمەن دېسەڭ،

کۈز كەلگەندە كەل.
ئاشۇ چاغ ساڭا،
بىز ئېگىمىز بەل».
ھەركۈنى كەلسەم،
يەنە شۇ ھالەت.
زېرىكتىم ئاخىر،
قلالماي تاقەت.
يەنە ئاي ئۆتتى،
تۈگىدى تەقىل.
غازاڭلار چوشۇپ،
ئالماشتى پەسىل.
كىردىم مەن باغقا،
دوستلارنى ئىزدەم.
ئۆسۈپتۈ ئۇلار،
تامدەك ئېگىزلەپ.
ئېگىشىپ ئۇلار،
بېشىنى يەرگە.
سوْزلىدى ماڭا،
چۆمۈلۈپ تەرگە:
«قىنى دوستىمىز،
مەرھەمەت قىلغىن.
ھەربىر ئۇرۇقنىڭ،
باغرىنى تىلغىن.
چىقىدۇ شۇندا،
مۇزىلىك مېغىز.
ئەجىر مېۋەڭگە،
سەن تەگكىن ئېغىز.»

ھېسابسز ئۇرۇق،
تولدى ئىتەككە.
شاتلىقىم سىغماي،
قالدى يۈرەككە.
ئەمگەك قىلغانغا،
بىر مىڭ بولاركەن.
شۇڭا ھوسۇلدىن،
ساڭ لۇق تولاركەن.
شۇڭا مەن چوقۇم،
ئەمگەك سۆيىمەن.
مەندەت ئىشىدا،
چوغىدەك كۆيىمەن.

مايسا بىلەن قار

سەھەر تۇرۇپ ئۇرنىدىن،
ئەقىلىق قىز ئايسلۇتان.
ھەيران قالدى پۇركەنگەچ،
قېلىن قارغا كۈك بۇستان.

بۈگۈن ئېتىز، قىرارغا،
ئاپىاق داستىخان سېلىنغان.
كۆكتىن سانسىز كېپىنهك،
ئۇچۇپ چۈشۈپ يېىلىغان.

تۇتۇپ كۆردى ئايسلۇتان،
ئاپىاق قارنى قول بىلەن.
قاتىق سوغىدىن شۇركىنىپ،
تۇرۇپ قالدى ئوي بىلەن.

بېسىۋالسا قېلىن قار،
نەپىسى قىسىلمامدۇ؟
قاتىق سوغ - جۇدۇنلاردا،
مايسا ئوششۇپ قالمامدۇ؟

چىدالمايتى ئايسلۇتان،
نابۇت بولسا زىرائەت.

باـسـالـماـسـتـىـنـ تـۇـزـىـنىـ،
قـىـلـدىـ قـارـغاـ مـۇـراـجـەـتـ:

«دـەـهـالـ توـخـتاـ ئـاـپـئـاقـ قـارـ،
تـوـگـۇـپـ كـەـتـىـ ماـيـسـلـاـرـ.
تـەـسـرـ يـېـتـەـرـ هوـسـۇـلـغاـ،
كـەـلـسـەـ ئـەـگـەـرـ گـۈـلـ باـهـارـ.»

قارـ كـېـپـىـنـەـكـ لـەـپـىـلـدـەـپـ،
قـانـىـتـىـنـىـ ئـۇـيـنـاتـىـ.
ئـايـسـۇـلـتـانـغاـ سـۆـزـ باـشـلـاـپـ،
كـۆـزـلـىـرـىـنـىـ چـاقـنـاتـىـ.

«مـەـنـ ئـەـسـلـىـدـەـ دـەـرـيـادـىـنـ،
ئـۇـچـۇـپـ كـەـتـەـنـ پـارـ بـولـۇـپـ.
كـۆـكـتـەـ يـۈـرـدـۈـمـ ئـايـلىـنـىـپـ،
كـەـڭـ زـېـمـىـنـغاـ زـارـ بـولـۇـپـ.

ئـىـسـىـقـ - سـوـغـۇـقـ ئـىـچـىـدـەـ،
بـەـكـ قـىـسـلـىـدـىـمـ خـارـ بـولـۇـپـ.
ماـڭـاـ تـەـشـناـ زـېـمـىـنـغاـ،
قـايـتـىـپـ چـۈـشـتـۈـمـ زـارـ بـولـۇـپـ.

ئـۇـچـۇـپـ يـۈـرـدـۈـمـ شـامـالـداـ،
ئـېـگـىـزـگـىـمـۇـ، پـەـسـكـىـمـۇـ.
سـورـاـپـ كـۆـرـۋـاـڭـ ماـيـسـىـدـىـنـ،
مـەـنـ يـاخـشـىـمـۇـ، ئـەـسـكـىـمـۇـ؟»

ئاڭلاپ بۇنى ئايسلتان،
دەرھال يەرگە ئىڭىشتى.
سۈرۈپ تاشلاپ قارلارنى،
دوستى بىلەن كۆرۈشتى.

شۇندى يېشىل مايسىلار،
ئاستا - ئاستا مىدىرلاپ.
سوغ شامالدىن زارلىنىپ،
سۆزلەپ كەتقى شۋىرلاپ:

«سېنىڭ بىلەن ئايسلتان،
كەچكۈزگىچە ئوينىدۇق.
ئەمدى كۆتۈپ باهارنى،
راھەتلەنىپ ئۇخلىدۇق.

ئاپئاق قارلار قىش بويى،
بىزنىڭ ياخشى دوستىمىز.
ئاچچىق سوغۇق كۈنلەردە،
يوقان - كۆريپە پوستىمىز.

بىزنى ئاشۇ قبلىن قار،
قاتىق سوغدىن ساقلايدۇ.
شۇڭلاشقىمۇ دوستلىرىم،
قىش پەسىلىدىن قورقمايدۇ.

كۆكلەم پەسىلى كەلسىلا،
ئۇزازاپ جۇددۇن قىش بۇۋاي.

تۈپىمىزگە سىڭىدۇ،
ئېرىپ ئاق قار بولۇپ ماي.

چاپسان بولغان جان دوستۇم،
ئۈستىمىزنى يېپىپ قوي.
ئاپئاق قارغا بىز ئۈچۈن،
كۆپرەك رەھمەت ئېيتىپ قوي.»

بەكمۇ ئېنىق چۈشىنپ،
قارنىڭ ھېكمەت - سىرىنى.
يېپىپ قويدى ئايىسۇلتان،
ئىچىۋەتكەن يېرىنى.

چەكسىز خۇشال بولۇپ ئۇ،
قاردىن ئەپۇ سورىدى.
ئاڭا رەھمەت ياغدۇرۇپ،
ناخشا - قوشاق ئوقۇدى.

ئىككى بېلەت

بۈگۈن ئالماس ئالدىراپ،
تۇرۇپ كەتنى ئورنىدىن.
كەچ بولغىچە كىتابنى،
چۈشۈرمىدى قولىدىن.

يۈگۈرۈپ كىرىدى پولاتجان،
تەڭلەپ ئىككى بېلەتنى.
«بۈگۈن بىزگە دەم ئېلىش،
تاشلا، دېدى، - كىتابنى.»

ئۇ بېلەتكە قارىماي،
جىددىي توتۇپ ئۆزىنى.
ئىككىلەنمەي سۆزلىدى،
يۈرەكتىكى سۆزىنى:

«دostüm پولات بىلەمسە،
بىزگە ئەته ئىمتىھان.
ئالالمىساق يۈز نومۇر،
بولاامدۇق قەھرىمان؟!»

ئىشچان باغۇمن مۇئەللەم،
پىداكار بىر روه بىلەن.

بىزگە بىلىم ئۆگەتنى،
كۆڭۈل قويۇپ زوق بىلەن.

ئىمتىھاندىن ئۆتىمىسىك،
قالىمىز بىر دالدىدا.
بەكمۇ ئۇييات ئەمەسمۇ،
ئاتا - ئانا ئالدىدا!

كېتىپ قالساق كىنۇغا،
يەكشەنبە دەپ ئالدىراپ،
ئولتۇرىمىز ئەتىلا،
باش تاتلاپ، گاڭگرالاپ.

دوسىتۇم پولات كىنۇغا،
ھەر ئىككىمىز بارمايلى.
بوش ئوتکۈزۈمىي ۋاقتىنى،
كتابىتىن نەپ ئالايلى.»

ئاڭلاپ بۇنى پولاتجان،
قايدىل بولدى بەكمۇ تېز.
دەرسەرنى بىرلىكتە،
تەبىارلىدى ئىزمۇ-ئىز.

پۇختا بولدى تەبىارلىق،
ۋاقتىنى چىڭ تۇتقاچقا.
خۇشال بولدى ئىككىسى،
چەكسىز ئىشەنج تولغاچقا.

پەرھات

ئەقىلىق پەرھات،
مەكتەپتنى يېنىپ،
كۆرسەتكۈچىنى
 قولغا ئېلىپ،
 يول بوبى يۈگەرەپ
 ناخشىلار ئېيتىپ،
 خۇشال سۆزلىدى
 ئۆيىگە كېلىپ:
 «دادا، ئاپا من
 ئەلا كۆچتۈم» دەپ
 كىرىدى ئۆيىگە،
 ئوقتهك ئېتىلىپ.
 ئەلا دېگەن خەت
 كۆرسەتكۈچىگە
 كۆركەم يېزىلغان،
 چىراىلىق قىلىپ
 هەر بىر دەرسىن
 ئالغان يۈز نومۇر،
 خۇددى مارجاندەك
 تۇرار تىزىلىپ.
 كۆبۈمچان ئانا
 سۆيدى ئوغلىنى،

منىندىدار بولۇپ،
باغرىغا تېڭىپ:
«ئۇسکىن ئوغلۇم» دەپ
كۈلدى دادىسى،
نەتىجىلەرگە
تولۇق سەپىلىپ:
- «تىرىشقىن يەنە
ئەلا نۇقۇغۇن
ئىشچان باغۇھىنىڭ
مېھرىگە قېنىپ..»
پەرھات سۆزلىدى
ئاتا - ئانىغا،
يۈرەك سۆزىنى
قەسمىياد قىلىپ:
«ئالىمەن بىلم
ئۆرلەپ چوققىغا
بىلم كۆكىدە
چوڭقۇر ئىزدىنىپ»
ھەممىسى بىردهك،
ماختاب پەرھاتنى
زەپەر قۇچ - دېدى،
تەنەنەنە قىلىپ.
ئەقىللەق پەرھات
ئەلا ئوقۇيدۇ،
كۈنسىپرى ئۆرلەپ
ئالغا ئىنتىلىپ،
ئاتا - ئانىسىنى،

مۇئەللىمىنى،
پۈتۈن ئېلىنى،
بىردىك خۇش قىلىپ.

دلمۇراتنىڭ شاتلىقى

(باللادا)

مەكتەپ بېغى بېزدەلگەن،
رەڭمۇ رەڭ گۈل - چېچەكتە.
ئېچىلماقتا چوڭ يىغىن،
ئىلھام قوزغاب يۈرەكتە.

ئۆسمۈرلەرنىڭ دېقىتى،
مەركەزلەشكەن سەھنىگە.
شۇ سەھىننەدە بىر ئۆسمۈر،
سۆزلىمەكتە ھەممىگە.

ئۇنىڭ ئىسمى دilmۇرات،
بۇ يىل يېشى ئۇن بىردى.
قەلبىدىكى خۇشاللىق،
ئەكسى ئېتەر چەبرىدە.

ئولتۇراتتى تۆۋەندە،
مۇئەللەمى گۈلباھار.
جۇش ئۇراتتى قەلبىدە،
زور ھاياجان ئىپتىخار.

ئۆتەر ئۆتۈش لېننىدەك،
مۇئەللىمنىڭ ئالدىدىن،
ئاڭلىماقتا ھەممىنى،
دىلمۇراتنىڭ ئاغزىدىن.

* * *

بەش يىل بۇرۇن دىلمۇرات،
بوغچا ئېسپ بويىنغا.
ئۇقۇش ئۈچۈن كەلدى ئۇ،
گۈزەل مەكتەپ قويىنغا.

بىر يىلدىلا مۇراتنىڭ،
ئۆتكۈرلۈكى سېزىلدى.
كۆرسەتكۈچكە شۇ يىلى،
ئەلاچى دەپ يېزىلدى.

ئەمما ئۇرۇن ئۆتىمەستىن،
مۇرات بىردىن بۇزۇلدى.
مەغۇرلىنىپ ئوقۇشتىن،
رىشتى تمام ئوزۇلدى.

زىيان سالدى بەگباشلىق،
ياش - ئۆسمۇرنىڭ قەلبىگە.
ياخشى بالا دىلمۇرات،
«بالا» بولدى ھەممىگە.

ئۇ مەكتەپكە ھەمىشە،
كەلدى ۋاقچە كېچىكىپ.

تەنقىدلىسى مۇئەللىم،
غۇدۇڭشىدى تېرىكىپ.

دەپتىرىنىڭ تېشى يوق،
كتابىنىڭ بېشى يوق.
ئۇيۇن دېسە يۈگۈردى،
ئۇقۇش بىلەن ئىشى يوق.

بۇگۈن كىيىگەن چاپاننىڭ،
ئەتسى يوق تۈگىمىسى.
قالىمىدى ئۇ چىقمىغان،
قوشىلارنىڭ ئۆگۈزىسى.

كىيىملىرى يىرتىلغان،
يانچۇقىدا ئوشۇقى.
ھەممە ئىشقا تەڭ شېرىك،
ئەگەشتۈرگەن كۈچۈكى.

باشقۇرالماي ئاپسى،
بەڭباش ئەركە بالىنى.
گۈلباهارغا ئېيتتى كۆپ،
ھەسرىتىنى، ھالىنى.

مۇئەللىمى زېرىكمەي،
دائىم سۆزلەر ئۇنىڭغا.
بىراق بەڭباش دىلمۇرات،
پەرۋا قىلماس بۇنىڭغا.

بىر كۈنى ئۇ سىنپقا،
ئېلىپ كىرىدى توبىنى.
تەپتى ئۇنى ئېگىز - پەس،
كۆرسەتمەك بوب كۈچىنى.

ئۇقتەك ئۇچۇپ يۈرگەن توب،
ئۆرۈۋەتتى وازىنى.
مۇرات يەنە تەبکەندە،
يارىدار قىلدى روزىنى.

جاراڭ قىلدى تۈيۈقىسىز،
ئىككى ئەينەك چېقىلدى.
چاچراپ چىققان ئەينەكتىن،
يەنە بىر قىز يېقىلدى.

تىت - تىت بولدى باللار،
دىلمۇراتنى توسلامىي.
ئالدى ئۇنى ئارىغا،
ئاچچىقىنى باسلامىي.

شۇ ئەسنادا سىنپقا،
پىتىپ كەلدى مۇئەللەم.
خەۋەر تېپىپ ئەھۋالدىن،
شۇنداق دېدى مۇئەللەم:

«دىلمۇرات بۇ نېمە ئىش،
ئويلا ھەربىر سۆزۈڭنى.

ئىنتىزامنى بۇزىسىن،
تەكشۈرگىن سەن نۇزۇڭى..»

مۇرات شۇندا چەكچىيپ،
توبىنى ئالدى ئالدىراپ.
ئەيمەنمەي گەپ ياندۇردى،
مۇئەللىمگە ۋارقراب.

«زادى مەنلا ئەسكىمۇ،
ھەممىڭ بوزەك ئېتىسىن،
ئۇقۇمايمەن مەكتەپتە،
قېنى، قانداق قىلىسىن..»

سۆزلەپ بولۇپ دىلمۇرات،
چىقىپ كەتتى سىنىپتىن.
غەزەپلەندى باللار،
بۇ غەلتە قىلىقتىن.

خۇشال بولدى نەچچىسى،
قۇتۇلغاخقا مۇراتتىن.
ئەمما باشقا بىر پلان،
تۈزدى مۇئەللىم توساتتىن.

ئۆپىنىڭ ئىشى ئەسلىدە،
ئاپىسىغا قالغانتى.
بۇلتۇر كۆزدە دادىسى،
ئۇگىنىشكە ماڭغانتى.

يەكىشەنە كۈن ئەتىگەن،
ئېنىق بولدى ھەممە ئىش.
دىلمۇراتنىڭ ئۆپىدە،
قىزىپ كەتتى ياخشى ئىش.

يېتىپ كەلدى ئۆسمۈرلەر،
ئىشقا چۈشتى ئالدىراش.
بەزىسى ئۆي سۈپۈرسە،
بەزىلىرى ئەتتى ئاش.

بەزىلىرى ئەپكەشلەپ،
تۈڭغا سۇنى توشۇشتى.
بەزىلىرى كىر - قاتنى،
يىغىشتۇرۇپ يۈپۈشتى.

تەسىرلەندى بۇ ئىشتىن،
دىلمۇرات ھەم ئۆكىسى.
كۆزىگە لىق ياش ئالدى،
منىنەتدار بوب ئاپىسى.

دەل شۇ پەيتتە مۇئەللەم،
چىڭ تۇتۇپ شۇ پۇرسەتنى.
بەردى چوڭقۇر تەربىيە،
ئولتۇرغۇزۇپ مۇراتنى.

چوشەندۈردى ئۇنىڭغا،
دەرسىلەرنى بىر - بىرلەپ.

ھەر بىر ئاجىز ھالقىغا،
ھۇجۇم قىلدى ئىچكىرلەپ.

سوۋغا قىلدى مۇراتقا،
يېڭى كىتاب - دەپتەرنى.
تاپىلىدى قايتقىچە،
تۆۋەندىكى گەپلەرنى:

«ياخشى ئوقۇ دىلمۇرات،
بەڭباشلىقنى تاشلىغىن.
كەمچىلىكىنى تۈگىتىپ،
يېڭىچە ئىش باشلىغىن.»

تەسەر قىلدى بەك قاتىق،
دىلمۇراتقا ئاشۇ ئىش.
تۈگىنىشته - ھەرىكەتتە،
بولدى بىردىن تۈزگەرسىش.

تۈگەندى ئۇ دەرسنى،
 قولدىن كىتاب چۈشۈرمەي.
مەشق قىلدى تاڭغۇچە،
چىرغىنلىمۇ ئۆچۈرمەي.

باشقىلارنى يېتەكلىپ،
قىلدى ئۇ كۆپ ياخشى ئىش.
ئادىتىگە ئايلاندى،
ئەل ئىشىغا كۆيۈنۈش.

شۇندىن باشلاپ مۇراتتا،
بولدى بەك چوڭ بۇرۇلۇش.
ئۆتكۈزمىدى ۋاقتىنى،
بۇرۇنقىدەك ئەمدى بوش.

ئۇتتى شۇنداق ئىككى يىل،
ياخشى ئوقۇپ تېرىشىپ.
تەقدىرلەندى دىلمۇرات،
زور ئۇتۇققا ئېرىشىپ.

ئەمدى ئۇنىڭ دوستلىرى،
دىلمۇراتنى ماختىدى.
ياخشى بالا ئولگە دەپ،
بايراقدار قىپ سايلىدى.

شۇڭا بواگۇن دىلمۇرات،
چىقتى خۇشال سەھنىگە.
ئۈلگىلىك ئىش - ئىزىنى،
تونۇشتۇردى ھەممىگە.

دېدى: «مەكتەپ بېغىنىڭ،
قىزىل غۇنچە - گولىمەن.
مەكتىپىمنىڭ قويىندا،
شادلىنىمەن، كولىمەن.

باغۇھنلەرنىڭ سۆزىنى،
يۈرەكتە چىڭ ساقلايمەن.

ئۇمىدىنى ئۇلارنىڭ،
چوقۇم ياخشى ئاقلايمەن..»

ئۇقۇتقۇچى گۈلباهار،
چىقتى شۇڭان سەھنىگە.
قىزىل گۈلنى تاقىدى،
دilmۇراتنىڭ كۆكسىگە.

هایا جاندىن دilmۇرات،
تۇتالىمىدى ئۇزىنى.
شادلىق يېشى ئاشۇ دەم،
قۇچتى ئۇنىڭ يۈزىنى.

دېدى: «منسۇپ شان - شەرەپ،
مۇئەللىمگە، ۋەتەنگە.
مبىنى ساغلام ئۆستۈرگەن،
چۈھۈر ئىشچان باغۇنگە..»

كۆكسىدىكى گۈلنى ئۇ،
مۇئەللىمگە تاقىدى.
ئۇستاز - شاگىرت كۆزىدىن،
شادلىق نۇرى چاقىنى.

قىزىغان ئالقىش - چاۋاكلار،
كەتتى ياخراپ سەھنىدە.
ئېيتتى ھەممە ئاپىرىن،
ئۇستازنىڭ شەننگە.

تۈلگە بىلەن خوراز

(نىسرى مەسىللەر)

قاۋان بىلەن كالا

كۈن بويى ئاج قالغان قاۋان تاغ باغرىدا ئوتلاۋاتقان كاللارنى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ ئارسىدىكى سەمىرىپ كەتكەن تاغىل موزايغا كۆزى چۈشۈپ، ئۇنى يېمەكچى بولۇپ يوگىرەپ كەپتۇ. قاۋاننىڭ ييراقتىن خىرس قىلىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن تاغىل موزايىنىڭ ئانسى تاغىل كالا دەرھال موزىيىنى دالدا قىلىپ ھۆكىرەپ:

— تاغىنلەر، قاۋان كەلدى، ياردەم قىلىڭلار! — دەپ مۆرەشكە باشلاپتۇ. تاغىل كالنىڭ ياردەم سورىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئەتراپىتىكى كاللار يېتىپ كېلىپ، موزايىلىرىنى ئىچىگە ئېلىپ چەمبەر ياساپ، مۆككۈزلىرىنى سىرتقا چىقىرىپ قاۋاندىن ئۆزلىرىنى قوغداشقا ھازىرلىنىپتۇ.

قاۋان ئەتراپىنى ئايلىنىپ ھەر تەرىپىن ئېتلىپ باقسىمۇ، مۆككۈزلەرنىڭ زەربىسىدىن قورقۇپ مەقسىتىگە يېتەلمەپتۇ. ئۇ خبلى بىر ھازىفچە ھۇجۇم قىلىپ بېقىپ ئاخىرى ھالسىزلىنىپتۇ. دە، نىيتىدىن ۋاز كېچىپ كېتىپ قاپتۇ.

قاۋان ئورماندىكى ئۆيىگە قايتىپ بېرىپ، ئاچ قورساق ھالدا ئۇيان - بۇيان خىيال قىلىپ بۇ بىر توب كاللارغا تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزىچە ئەپچىل بىر چارىنى ئويلاپ تېپپىتۇ. ئۇ ئەتسى تاكى يورۇشى بىلەنلا ھېلىقى تاغىل كالنىڭ قوتىنغا كېلىپ:

- بۇرادەرلىرىڭ سېنى «بىزگە بالا تېرىپ بېرىدىكەن» دەپ تاشلاپ، ئۇ تەرىپىكى تاغ جىلغىسىغا ئوتلىغىلى كېتىپ قالدى. سەن قوتاندا بالاڭ بىلەن يالغۇز قاپسەنگۇ؟ - دەپتۇ ۋە ئاستا

كەتكەن بولۇپ ئورماندىكى دەرەخنىڭ ۋارقىسىغا مۆكۈپ قاراپ تۈرۈپتۇ.

تاغىل كالا بۇ گەپلەرنى ئاڭلاب «مەنمۇ چاپسانراق ئۇلارغا يېتىشىۋالايم» دەپ ئويلاپتۇ ۋە تاغىل موزىيىنى ئەگەشتۈرۈپ قاۋان كۆرسەتكەن تاغ جىلغىسىغا قاراپ مېگىپتۇ. تاغىل كالا بۇرادەرلىرىگە يېتىشىۋېلىش ئۈچۈن ئالدىراپ تاغ جىلغىسىغا ئىچكىرلەپ كىرىپ كېتىپ، كەينىدىن ماراپ كېلىۋاتقان قاۋاننى كۆرمەپتۇ.

قاۋان تاغىل كالىنىڭ ئاۋازى باشقىلارغا ئاڭلانمايدىغان جايغا بارغاندا تاغىل كالىنى قوغلاپ ھالىدىن كەتكۈزۈپ، ئۇنىڭ موزىيىنى تۇتۇۋاپتۇ، دە - يېۋىتىپتۇ.

ماقال:

دۇشمنىنىڭ سۆزىگە ئىشەنسەڭ، بېشىڭغا كەلگەن پالاكەتنى سەزمەي قالسىن.

ھۆپۈپ بىلەن بۇلبۇل

ھۆپۈپ ئۇچۇپ ئايلىنىپ يۈرۈپ، ھەشەمەتلەك بىر ئۇينىڭ پىشايرۇنىدا ئېسقىلىق قەپەز ئىچىدە زار - زار يىغلاپ ناخشا ئېيتىۋاتقان بۇلبۇلنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ - دە، ئۇنىڭ يېندىكى دەرەخ شېخىغا قونۇپ بۇلبۇلغا شۇنداق دەپتۇ:

- ئەي خوش ئاۋاز گۈزەل بۇلبۇل، ئالدىڭدا دېنىڭ تەيىار، سوپۇڭ تەيىار، ھەيۋەتلەك سارايغا ياراشقان ئالتۇن رەڭ قەپەزنىڭ كۆمۈش رەڭ قوندىقىغا ئولتۇرۇپ، خۇشپۇراق گۈللەر، چىرىلىق چىچەكلىك باغچىغا قاراپ شادلانماي، يىغلاپ ھەسرەت چەككىنىڭ نېمىسى؟ ئېسىت، مېنگىمۇ سېنىڭدەك خوجايىنىم بولسا كاشكى...

- ئەي ھۆر ھایاتنىڭ قەدرىنى بىلمىگەن ھۆپۈپ، - دەپ ئاھ ئۇرۇپ سايراپتۇ بۇلبۇل، - مەن ھەممە نەرسەمدىن ئايىلغان تۇتقۇنمن. بىلەمسەن، ئۆزىنىڭ بەختىسلا ئويلايدىغان خوجايىن مېنىڭ پىغانلىق سايراشلىرىمدىن ھوزۇرلىنىش ئۇچۇن، مېنى قەپەزگە سولاب قويىدى.

ماقالا:

«خورلۇقنىڭ دەردىنى تارتقان ئىنسان، ھۆرلۈكىنىڭ قەدرىنى بىلدۈ.»

دورامچۇق قاغا

قاغا ئەسلىدە پەيلىرى تۈرنىدەك ئاپياق، ئاۋازى بولبۇلدەك يېقىمىلىق بىر قۇش ئىكەن. ئەمما ئۇ ھەر دائىم باشقا قۇشلارغا قاراپ ھەۋەس قىلىدىكەن ھەممە قايىسى قۇشنى كۆرسە شۇنىڭدەك بولۇشنى ئارزو قىلىدىكەن. ئۇ بىر كۈنى شۇ خىياللار بىلەن ئۇ خلاپ چوش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئېگىز بىر تاغ ئۈستىدە نۇ چىچىپ تۇرغان قېقىزىل بىر مېئىنى كۆرۈپتۇ. بۇ مېۋە كارامەت مېۋىسى ئىكەن. ئۇنى يېگەن قوش ھەممە قۇشلارغا ئايلىنالايدىكەن. ئەتىسى قاغا ئويغىنىپ، ئورماندىكى بارچە ئۇچار قاناتلارنى يىغىپ:

ئەي ئۇچار قوش جانۋارلار، ئاڭلاپ قويۇڭلار، مەن توزغا ئوخشاش رەڭكارەڭ قانات - قويۇقى بار، بولبۇلدەك يېقىمىلىق ئاۋازى بار قوش بولۇپ كېلىمەن، - دەپ ئۇلار بىلەن خوسلىشىپ ئۇزاقلارغا ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

ئۇ نەچچە كۈن، نەچچە كېچە ئۇچۇپ، تاغ داۋانلاردىن ئېشىپ، دەل - دەرەخمۇ، گۈل - گىياھلارمۇ يوق قاقاس چۆلگە كېلىپ قاپتۇ. ئۇ يەردە چىكەتكە قوغلاپ يۈرگەن كەسلىنچۈككە ئۇچراپ، ئۇنىڭدىن كارامەت مېۋىسىنىڭ نەدىلىكىنى سوراپ مەقسىتىنى دەپتۇ.

- كۆرددۈڭمۇ، - دەپتۇ كەسلىنچۈك دۇمبىسىدىكى رەڭكارەڭ تېرىسىنى كۆرسىتىپ تۈرۈپ، - ئاۋۇ تاغ باغرىدىكى چاقماق چۈشۈپ كۆپۈۋاتقان قېقىزىل ئۇنى كۆرددۈڭمۇ؟ شۇ ئوتقا قورقماي ئۆزۈڭنى ئاتساڭ، پەيلىرىڭ تۈزىنىڭ قاناتلىرىدەك گۈزەل بولىدۇ. كەل، ئاۋوش مەن سېنىڭ تىلىنى تۈزىلەپ قويای، بولبۇلدەك سايرايىدىغان بولسىمەن، -

دهپتۇ. كەسلەنچۈك قاغا تۇمشۇقىنى سوزۇپ تىلىنى چىقىرىشى بىلەن تەڭلا كاپلا قىلىپ ئۇنىڭ تىلىنى چىشلەپ ئۇزۇۋاتپۇ. ئاغرىقىغا چىدىمىغان قاغا ئاچچىقىدا كەسلەنچۈككىن قېچىپ «ھېج بولمسا قاناتلىرىمنى بولسىمۇ بوياب ئالايچۇ» دەپ ئۇيلاپتۇ ۋە ئۇچۇپ بېرىپ چاراسلاپ كۆيۈۋاتقان ئۇتقا ئۆزىنى تاشلاپتۇ. قاناتلىرى شۇ ھامان كۆيۈپ، بەدەنلىرى قاپقا بولۇپ قاپتۇ. ئاغرىققا چىدىماي يىغلىغان ئىكەن، ئاۋازى ئالاتاغىل چىدىغان بولۇپ قاپتۇ.

خىجالەتچىلىككە چىدىمىغان قاغا باھار، ياز پەسىللەردە ئورماندىكى قۇشلار ئارىسىغا بارالماي، قىش پەسلىدە ئۆزى يالغۇز تېزەك چوقۇلاب جان باقىدىغان بولۇپ قاپتۇ.

ماقالى:

«ئەسلىكىن ئاز كەچسەڭ، نەسلىكىن يوقىتىسىن..»

چىمىپىيون مايمۇن

قېلىن ئورمانلىق ئىچىدە هايئانلارنىڭ تەنەربىيە مۇسابىقىسى باشلىنىپتۇ. رېپىر زىراپە مايمۇن بالىسى بىلەن كىچىك كۈچۈكىنىڭ يۈگۈرەش مۇسابىقىسى باشلانغانلىقىنى ئېلان قىپتۇ. ئىيىقۋاىي «پاق» قىلىپ بىر چاۋاڭ ئۇرۇشى بىلەن تەڭ مايمۇن بىلەن كۈچۈك ئۇچقاندەك يۈگۈرۈشكە باشلاپتۇ. چاققلان مايمۇن ھە دېگەندىلا كۈچۈكىنى ئارقىدا قالدۇرۇپ ئۇزاپ كېتىپتۇ. ئۇچار قۇشلارنىڭ ھەممىسى مايمۇنغا مەددەت بېرىپ:

- ياخشى، تېز يۈگۈرە، يەنمىءۇ تېز! - دەپ سايىرىشىپتۇ. ئۇچكە، قويilar بولسا، كۈچۈككە يان بېسىپ:

- غەيرەت قىل، ئارقىدا قالما، - دەپ مەرسىپتۇ. ئۇلارنىڭ پەللەسى ئورمانلىقتىكى دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئېگىز تۆپلىكتە يالغۇز ئۆسکەن قارىغاي ئاستىغا قويۇلغان مامكاپتن ياسالغان چەمبىرەك گولنى ئېلىپ كېلىش ئىكەن.

مايمۇن شاختىن - شاخقا سەكەرەپ ناھايىتى تېزلا دەريя بويىغا يېتىپ كەپتۇ. ئەمما ئۇ دەريادىن ئۆتۈپ باقىغاچقا، قانداق قىلىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قاپتۇ. ئۇ دەريادىن ئۆزۈزپ ئۆتەي دېسە سۇ ئۆزۈشنى بىلەيدىكەن. سەكەرەپ ئۆتەي دېسە، كۆزى يەتمەيدىكەن. شۇنداق قىلىپ خېلى ۋاقتى ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بۇ چاغدا كۈچۈك كېلىپ قىلچە ئىككىلەنەستىنلا دەرياغا ئۆزىنى تاشلاپ، سۇدا بىمال ئۆزۈپ كېتىپ قاپتۇ. ئۇزۇن ئۆتەمەستىن گۈل چەمبىرەكى بويىنغا ئېسىۋەلىپ سۇدىن ئۆتۈپ قىرغاققا چىقىپتۇ. ئۇ بويىنىدىكى

چەمبىرەكى يەرگە قويۇپ بەدىندىكى سۇنى سىلىكىمۇتەتكىچى بولۇپ تۇرغاندا، مايىمۇن چاققانلىق بىلەن چەمبىرەك گۈلنى ئېلىپ قېچىپتۇ ۋە بىردىمىدلا ھايۋاناتلارنىڭ، ئۇچار قۇشلارنىڭ گۈلدۈراس ئالقىش سادالرى ئىچىدە زىراپىنىڭ ئالدىغا كېلىپ گۈلچەمبىرەكى تاپشۇرۇپتۇ. ئارقىدىنلا كۈچۈك ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ يېتىپ كەلگىنچە:

- يالغان، يالغان، - دەپ ھاۋۇشۇشقا باشلاپتۇ. دەل شۇ پەيتتە، مۇسابىقە كۆزەتكۈچىسى لაچىن ئاسماندا پەيدا بوبۇپتۇ ۋە كۆپچىلىككە:

- غەلبە كۈچۈككە مەنسۇپ، مايىمۇن دەريادىن ئۆتەلمىدى. ئۇ چەمبىرەك گۈلنى كۈچۈكتىن ئېلىپ قاچتى، - دەپ دوكىلات بېرىپتۇ. ھەممە يەلەن مايىمۇنىنىڭ ساختىپەزلىكىدىن غەزەلىنىپتۇ.

- سەن دەريادىن قانداق ئۆتۈش كېرەكلىكىنى ئۆگەنمىگەنلىكىڭ ئۈچۈن ۋە پۇرسەتىپەرسلىك بىلەن باشقىلارنىڭ نەتىجىسىگە چاڭ سالغانلىقىنىڭ ئۈچۈن كۆپچىلىك ئالدىدا ئۇيياتقا قالدىڭ، - دەپتۇ مايىمۇنىنىڭ ئانسى كەچتە ئۇنىڭغا تەربىيە بېرىپ، - ئەمدى تېرىشىپ مەشىق قىلغىن، سەممىمى، راستچىل بولغىن.

مايىمۇن بالىسى شۇنىڭدىن باشلاپ ھەركۈنى ييراققا سەكرەشنى مەشىق قىلىشقا باشلاپتۇ.

ئىككىنچى يىلى مۇسابىقىدە، رىپىر زىراپە گورۇپپىلار بويىچە مۇسابىقە بولىدىغانلىقىنى ئېلان قىپتۇ. مايىمۇن بىلەن كۈچۈك بىر گورۇپپا، توشقان بىلەن ئوغلاق بىر گورۇپپا بوبۇپتۇ. ئۇ دەريا بويىغا كېلىپ ئېگىز دەرەخكە يامشىپ چىقىپتۇ. دە، دەرەخنىڭ شېخىنى چاڭ تۇتۇۋېلىپ پۇلاڭشىغىنىچە ئۆزىنى دەريانىڭ ئۇ تەربىيىگە ئېتىپتۇ ۋە دەريانىڭ ئۇ تەربىيىدىكى دەرەخنىڭ شېخىنى تۇتۇۋېلىپ دەريادىن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئۇ دەريا بويىغا ئەمدىلا يېتىپ كەلگەن كۈچۈككە قاراپ:

- بولدى ئۆتمە، سەن چەمبىرەك گۈلنى ئېلىپ كېتىۋەر، - دەپ تۈۋلۇغىنىچە، چەمبىرەك گۈلنى پىرقىرىتىپ ئېتىپ بېرىپتۇ. كۈچۈك چەمبىرەك گۈلنى تېزلا مۇسابىقە مەيدانىغا يەتكۈزۈپتۇ. زىراپە مايمۇن بىلەن كۈچۈكىنىڭ گورۇپپىسىنى كوللىكتىپ چىمپىيۇن، كۈچۈكىنى يالغۇز تۈر بويىچە چىمپىيۇن دەپ ئېلان قىلماقچى بولۇپ تۈرغىنىدا، كۆزەتكۈچى لاچىن ئاسماندا تۈرۈپ مايمۇننىڭ پىداكارلىقىنى ۋە نەتىجىنى كۈچۈككە ئۆتونۇپ بەرگەنلىكىنى بايان قىپتۇ. زىراپە مايمۇننى چىمپىيۇن دەپ ئېلان قىلىپ، ئۇنىڭ بويىنىغا چەمبىرەك گۈلنى ئېسىپتۇ. ئورماندىكى جان - جانسۇلار مايمۇننى تەبرىكلەپ ئالقىش ياكىرىتىپتۇ.

ماقال:

«سەممىي، راستچىل، ياردىمىسىۋەر كىشى ھەر زامان ئالقىشقا سازاۋەر بولىدۇ.»

تورغاينىڭ پۇشايمىنى

بىر تورغاي دانلاش ئۈچۈن يولغا چىقىپ شامالنىڭ دەستىدىن زادىلا ئۇچالماپتۇ ۋە بىزار بولۇپ:

- ھېي شامال، سېنىڭ ماڭا ھېچقانداق مەنپەئىتىڭ يوق، دەرھال توختا! - دەپ مۇراجىئەت قىپتۇ. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان شامال شۇ ھامان توختاپ قاپتۇ.

تورغاي بىرقانچە كۈن ئايلىنىپ يۈرۈپ ئوزۇق تاپالماپتۇ. چۈنكى شامال چىقىمغاچقا دېھقانلار خاماندىكى بۇغداي باشقىلىرىنى سورىپاپتۇ. ئاج قورساق تورغاي شامالسىز ھاۋادا بەكلا ئىسىپ كېتىپتۇ. سالقىنلاش ئۈچۈن دەرەخنىڭ سايىسىنىمۇ تاپالماپتۇ. ئۇ شۇندىلا پۇشايمان بىلەن:

- ھېي شامال، مەن خاتالشىپتىمەن. مېنىڭ ئۈچۈشۈمغا توسالغا بولغىنىڭ بىلەن، باشقىلارغا مەنپەئىتىڭ كۆيکەن ئەمەسمۇ؟! - دەپتۇ.

: ماقال

«ئۆزۈڭنىڭ مەنپەئىتنى كۆزلەپ، باشقىلارغا زىيان سالما.»

ئەينەك

ئىككى پارچە ئەينەك بىر- بىرىنى ئەينەك جاڭجاللىشىقا باشلاپتۇ.

- ھالىڭغا باقماي نېمىشقا ماڭا تەتۈر قاراپ يۈرسەن؟ - دەپتۇ دېرىزە ئەينىكى ئۆزىگە يۆلەپ قويۇلغان كۆرۈندىغان ئەينەكە قاراپ.

- سەن نېمەگە ئۇنچە كېرىلىپ كېتسەن؟ - دەپتۇ كۆرۈندىغان ئەينەك.

- بىلىپ قوي، مەن ۋەزىپەمنى ئادا قىلىۋاتىمەن، بىكار تەلەپ.

- مەن ئۆيگە ھۆسىن قوشۇپ تۇرۇپتىمەن، سۆرۈن چراي.

- ئۆينى يوپىورۇق قىلىپ تۇرغان مەن، سەن بولساڭ يورۇقنى توسۇپ تۇرسەن.

- ئۆي ئىگىسى كۈنده مەن بىلەن سالاملىشىدۇ، سېنىڭ ھۆرمىتىڭ چاغلىق.

- مەن سوغۇقنى، شامالنى توسۇپ تۇرمىسام...

- مېنىڭدەك پارقىرساڭ گەپ بار ئىكەن - دە، رودىپاي.

- سېنىڭ پەردازلىرىڭ سىماپتىن ئەمەسمۇ؟ ئەسلى زاتىنى ئۇنۇتقان، - دەپتۇ دېرىزە ئەينىكى ئالدىدىكى كۆرۈندىغان ئەينەكىنى سلکىشلەپ.

- نېمە دەيسەن، نۇرسىز!

- سەن نېمە دەيسەن، دورامچۇق!

جىدەل ئۇلغىيىپ ئىككىسى سىلكىنپ چىقىپ ئۆزلىرىنى بىر -
بىرىگە ئېتتىپتۇ. «جاراڭ» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئىككىلىسى
سۇنۇپ كۈكۈم - تالقان بولۇپ كېتتىپتۇ.

ئەينە كەقۇ سۇندى، باشقىسىنى يەڭىوشلىگىلى بولار، ئەمما
مۇشۇنداق ئادەملەرمۇ بار ئەمەسمۇ؟

ماقال:

«كۆرەلمەس، جىدەلخورلار ئۆزىگە زىيان سالىدۇ.»

ئالما

قىزىرىپ پىشقاڭ بىر ئالما ئۆزىنى كۆتۈرۈپ تۇرالماستىن، شېخىدىن ئاجراپ چوشۇپ كېتىپتۇ. ئۇ دومىلىغىنىچە كىچىككىنە ئېرىقتىكى سۇغا چوشۇپ ئېقىشقا باشلاپتۇ. سۇغا چۆمۈلۈش دەسلەپ ئۇنىڭغا كۆگۈللىك تۇيۇلغان بولسىمۇ، بىراق سۇ ئۇنى ئېقىتىپ چوڭ ئۆستەگە كەلگەندە، ئۇ قورقۇشقا باشلاپتۇ. ھېچكىم ئۇنى قۇتۇلدۇرالماپتۇ. ئۇ جېنىڭىڭ بېرىچە ۋارقىراشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان قارلىغاچ ئۇقتەك ئۇچۇپ چوشۇپ، ئۇنىڭ ھالىنى كۆرۈپ قاقاقلاب كۆلگىنىچە پەرۋا قىلماستىن شۇڭغۇپ كۆككە كۆتۈرلىپ كېتىپتۇ. ئالما بۈك ئورمانلىق ئىچىنى ئارىلاپ بىر چۆكۈپ، بىر لەيلەپ، تاشتن - تاشقا ئۇرۇلۇپ، سوقۇلۇپ ئېقىپ كېتىۋېتىپ، دەرەخ ئۆستىدە ئوييناۋاتقان مايىمۇنى كۆرۈپ:

- مېنى قۇتقۇزۇپلىكلا! - دەپ جېنىڭىڭ بارىچە ۋارقىراپ زارلاشقا باشلاپتۇ.

بۇ ئاۋازىنى ئاڭلىغان مايىمۇن چەبدەسلىك بىلەن شاختىن - شاخقا سەكەرەپ، ئالىمغا يېتىشىۋاپتۇ ۋە دەرەخ شېخىدىن ساڭىلاپ چوشۇپ ئالىمنى سۇدىن سورۇۋاپتۇ - دە، قىلچە ئەيمەنەستىن ئۇنى يېپىشكە باشلاپتۇ.

- مېنى يەۋاتىسىنه نغۇ؟ - دەپ سوراپتۇ ئالما.

- ھەئە، مەن سېنى يېپىش ئۇچۇن قۇتۇلدۇرۇۋالدىم ئەمەسمۇ؟ - مايىمۇن شۇنداق دەپتۇ ۋە ئالىمنى يەپ كېتىپتۇ.

ماقالا:

«ئۆز مەنپەئىتى ئۈچۈن ئاجىزلارنى قۇربان قىلىش زمىنگەرنىڭ
تەبىئىتىدۇر.»

تىلىنىڭ خىسىلىتى

بىر دانە كەمپۈت ئېغىزدىن كىرىشى بىلەنلا چىشلارنىڭ دەھشەتلilik ھەرىكەتلەرىدىن پارە - پارە بولۇپ كېتىپتۇ. كەمپۈتنىڭ كىچىككىنە بىر پارچىسى چىشتىن قۇتۇلۇپ چىققاندىن كېيىن، يۇمىشاق بىر نەرسىنىڭ ئۇنى يېنىك پەپىلەپ ئۇيان - بۇيان ئايالاندۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ، سوراپتۇ:

- سەن كىمسەن؟

- مەن ئېغىز بوشلۇقىنىڭ بىر ئەزاسى تىل بولىمەن.

- سەن بۇ يەردە نېمە قىلىسەن؟

- بارلىق يېمە كلىكلەرنىڭ تەمنى تېتىپ، لەزىتىنى كۆرمەن.

- ھەيرانمەن، - دەپتۇ كەمپۈت تىلغا قاراب، - شۇنچە يىرتقۇچ چىشلار ئارسىدا ساق ياشاپ يەنە بارلىق تائاملارنىڭ لەزىتىدىن بەھرىمەن بولۇۋاتقانلىقىنىڭ سىرىنى بىلەلمىدىم؟

- ئۆزۈڭ كۆرمىدىڭمۇ؟ - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ تىل كەمتهلىك بىلەن، - مەن مەڭگۈ مۇلايم ياشايىمەن.

ماقال:

«ئەتراپىڭدىكىلەرگە قانچىلىك مۇلايم مۇئامىلە قىلساتق شۇنچىلىك ئىززەتكە سازاۋەر بولىسىن.»

كۆكۈيون

كۆكۈيون ئۇرمانلىق ئىچىدە ئۇچرىغان جان - جانئارلارنى،
هايۋانلارنى چىقىپ زادىلا ئارام بەرمەپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭ
قىلىمىشنى ئاڭلىغان ھەسەل ھەربىلىرىنىڭ پادشاھى ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ.
كۆكۈيون يالغاندىن توۋا قىلغان بولۇپ قۇتۇلماقچى بوبتۇ. بىراق
ھەرە پادشاھ ئۇنىڭغا ياغاچ، بادرا ۋە قوراي كەلتۈرۈپ بىر ئۆي
ياساشنى بۇيرۇپتۇ ۋە:

- ئەگەر ئۆينى پۇتتۇرەلمەيدىكەنسەن، ئۇرمانلىقتىن ھەيدىۋېتىمەن،
- دەپ ئاگاھلاندۇرۇپتۇ.

كۆكۈيون دەرھال تۇتۇش قىلماقچى بولۇپ ئۇرمانلىقنى ئارىلاپ
ئاتنى ئۇچرىتىپ قاپتۇ، ئۇ بىچارە قىياپەتتە:

- ئات ئاكا، ماڭا تاغدىن سەككىز دانە ياغاچ سۆرەپ ئەكىلىپ
بەرسىڭىز، بېشىمغا كۈن چوشتى، - دەپ ئاتقا ياللۇرۇپتۇ. ئات
بېشىنى يۇقىرى - تۆۋەن لىڭشىتىپ ۋە قۇيرۇقىنى پولالىشتىپ:

- بولىدۇ، مەن ئويلىنىپ باقاي، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. لېكىن
ئىچىدە: «كۆكۈيون يىل بويى مېنى چاقىدۇ، مەن يەنە ئۇنىڭغا
ھەمكارلىشىمەنمۇ؟ ياق» دەپ ئويلاپتۇ.

كۆكۈيون ئۇچۇپ يۈرۈپ كالىنى ئۇچرىتىپ، ئۇنىڭغا:

- كالا ئاچا، مەن چوڭ پالاکەتكە يۈلۈقتۈم، سىزدىن ئايىرىلىپ
قالىدىغان بولىدۇم، ماڭا ئىچ ئاغرىتىپ ئوتتۇز دانە بادرا توشۇپ
بەرگەن بولسىڭىز، - دەپ ئاھ ئۇرۇپتۇ. كالا بولسا ئۇنىڭغا قىلچە

رهىم قىلماستىن نەشتەردىك چاققانلىرىنى ئېسىگە ئاپتۇ - دە،
دەرھال بېشىنى بۇراپ:

- مەن ئالدىراش، ۋاقتىم يوق، - دېگىنچە قۇيرۇقىنى تىك
قىلىپ چېپىپ كېتىپ قاپتۇ.

كۆكۈيۈن بىر توب قويلارنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇلارغا:

- قوي دوستلار، مەن بۇنىڭدىن كېيىن سىلەرنى چاقمىامىھەن،
مەرھەممەت قىلىپ ھەربىرىڭلار بىر باغلامدىن قوراي توشۇپ بەرگەن
بولساڭلار، - دەپ ئۆتۈپتۇ. قويلار ئۇنىڭ ۋەدىسىگە ئىشەنەپتۇ.
ئەمما ياؤاشلىقدىن رەت قىلىشقا پېتىنالماي:

- قىنى، بىز مەسلىھەتللىشىپ كۆرەيلى، - دەپ جاۋاب بېرىپ،
ھەممىسى بېشىنى بىرىيەرگە تۆۋەن قىلىپ سائىگىلىتىپ جىم
تۇرۇۋاتپۇ.

ھېچقانداق ياردىمگە ئېرىشەلمىگەن كۆكۈيۈن ھەرە پادىشاھنىڭ
جازارسىدىن قورقۇپ يىراق جاڭگالغا قېچىپ كېتىپتۇ. كۆكۈيۈننى
كۆرسە، ئاتلار بېشىنى لىڭشتىپ يالغان ماقول دەيدىغان، كالىلار
قۇيرۇقىنى تىك قىلىپ ئالدىراش چېپىپ كېتىدىغان، قويلار
باشلىرىنى بىرىيەرگە ئىڭىشتۇرۇپ كېڭەش قىلىدىغان ئادەت ئەنە
شۇنىڭدىن قالغان ئىكمەن. ھەرە پادىشاھ بولسا تا ھازىرغىچە
ۋەدىسىدە تۇرمىغان كۆكۈيۈننى جازالاش ئۈچۈن ئورمانلارنى ئارىلاپ
يۈرۈيدىكەن.

ماقال:

«باشقىلارغا يامانلىق قىلسالاڭ، جازاسىنى تارتىسىن»، «ھەر
ئىشنىڭ بىر ھېكمىتى باردۇر.»

بala, تېرەك ۋە قۇشقاچ

بىر كىچىك بالا چوڭ تېرەكىنىڭ تۈۋىگە كەلگەندە، ئۇستىدە ۋىچىرلاپ سايراۋاتقان قۇشقاچنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئۇنى تۈتۈپ ئوينىماقچى بوبىتۇ - دە، تېرەككە يامشىپ چىقىشقا باشلاپتۇ.
- ھاي، پەخەس بول، قۇشقاچلارغا ئۇۋال قىلمىغىن، - دەپتۇ تېرەك باللغى.

- سېنىڭ چاتقىڭ نېمە؟ - دەپتۇ بالا ئاچىقلىنىپ، ئۇ تېرەكىنىڭ ئۇچىدىكى قۇشقاچ ئۇۋىسىغا يېقىنلاشقا نادا، قۇشقاچ بالسى نالە قىلىپ:

- جىنسم ئاكا ماڭا چىقىلمىغىن، ھېلى ئاپام كېلىدۇ، ماڭا ئىچىڭ ئاغرسۇن، - دەپتۇ. بالا بىپەرۋالىق بىلەن:

- ساڭا ئىچىم ئاغرىسا، مەن نېمە ئوينىيەن، - دەپتۇ - دە، ئىككى قۇشقاچ بالسىنى ئۇۋىسىدىن چاڭگاللاپ ئېلىپ يانچۇقىغا ساپتۇ. دەل شۇ چاغدا يېراقتنى قۇشقاچنىڭ ئانسى ئۇچۇپ كېلىپ:

- ھەي بالا، باللىرىمنى قويۇۋەت، بولمسا ئۇزۇڭگە ئاگاھ بول، - دەپتۇ. بالا ھۆرپىيىپ ۋارقراتپۇ:

- قېنى قولۇڭدىن نېمە كېلەتتى؟ كارامتىڭنى كۆرسەتمەمسەن؟ دەل شۇ چاغدا ئانا قۇشقاچ بالنىڭ قولى يەتكىدەك يەرگە قونۇۋېلىپ:

- باللىرىمنى قويۇۋەت، بولمسا...، - دەپ ۋىچىرلاپتۇ. بالا ئانا قۇشقاچنىمۇ توتۇۋالماقچى بولۇپ، قولىنى سوزۇشىغا، ئۇ يەنە

شۇ سۆزىنى تەكراڭلاپ بىر غېرىج نېرىغا سەكىھەپ چىقىۋاپتۇ. بالا بىر كۈچەپ ئۇنى تۇتۇۋالماقچى بولۇپ قولىنى سوزغان ئىكەن، بالا دەسىھەپ تۇرغان شاخ قاراسىدە سۇنۇپتۇ - دە، بالا پۇلڭلاپ پەسکە چوشۇپ كېتىپتۇ.

بالا ئېسىنى يىغىپ قارىغىنىدا ئۆزىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى بىر چوماققا ئېسىلىپ قالغانلىقىنى بىلىپتۇ. ئەسلىدە تېرەكىنىڭ غولىدا بىر دانە ئاسماڭغا قاراپ تۇرغان چوماق بولۇپ، ئۇ ئۇچۇپ چوشۇۋاتقان بالغا ئىچى ئاغرىپ چاپىنىدىن ئىلىمۇپلىپ تۇتۇۋالغان ئىكەن.

- ھەي چوماق، مېنى نېمە تۇتۇۋالسىم؟ قويۇۋەت، - دەپتۇ
بالا يەرگە ساڭگلاپ تۇرغان پۇت، قولىنى پۇلاڭشتىپ.

- ئالدىرما، - دەپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ چوماق، - ئەگەر سېنى تۇتۇۋالىغان بولسام، ئۆلمىسىھەممۇ، پۇت - قولۇڭ سۇنغان بولاتتى. مەن ساڭا ياخشىلىق قىلدىم، - چوماق شۇنداق دەپ بالىنى قويۇۋېتىپتۇ. بالا ئىلىنىپ قالغان چاپىنىڭ ئېرتىلىشى بىلەن ئاستا يەرگە چوشۇپتۇ. ئۇ يەردە ئۆلتۈرۈپ تېرەكتىكى قۇشقاچ ئۇۋىسىغا قاراپ قورقۇپ كېتىپتۇ. ئەگەر چوماق تۇتۇۋالىغان بولسا، ھەقىقەتەنمۇ ئۆلدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، چوماققا قاراپ:

- ھەي ئاداش، رەھمەت ساڭا، ماڭا نېمە ئۈچۈن ياخشىلىق قىلغانلىقىنى بىلگۈم كېلىدۇ، - دەپتۇ. چوماق مۇنداق دەپتۇ:

- ھەي كەپسىز بالا، بىرنەچە يىل بۇرۇن قامچا ياساپ نۇر ئويناش ئۈچۈن كېلىپ مېنىڭ بېلىمدىن سۇندۇرۇپ ئېلىپ كەتكىنىڭ يادىڭدىمۇ؟ شۇنىڭدىن بېرى مەن قۇرۇپ كېتىپ ئۆسەلمەي شۇ پېتى تۇرۇپتىمەن. شۇنداق بولسىمۇ قولۇمدىن كېلىشىچە باشقىلارغا ياخشىلىق قىلىمەن. سەن ھېلىلا ئىككى قۇشقاچ بالىسىنى تۇتۇۋالدىڭ. ئۇلارنى ئويناب ئۆلتۈرۈپ قويىدىغانلىقىنى بىلىمەن. شۇڭا ساڭا تەربىيە بولسۇن دەپ ياخشىلىق قىلدىم.

بالا بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن بىكمۇ خىجالىت بوبىتۇ ۋە
يانچۇقىدىكى قۇشقاچ باللىرىنى دەرھال قويۇۋېتىپتۇ.

ماقال:

«ئاجىزلارنى بوزەك قىلغانلار، ئۆزىنىڭ بېشىغا كېلىدىغان
قىسىمەتنى ئۈنۈتماسلىقى لازىم»

شامال بىلەن شام

بىر كىچىك بالا دېرىزه تۈۋىدە شام يورۇقىدا كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرسا، شامال چىقىپ شامنى ئۆچۈرۈۋېتىپتۇ. بالا دېرىزنى بىپس قويىاي دېسە، ئۆي بەكمۇ تىنじق ئىكەن.

ئۇ بىر هازا ئويلاپ ئولتۇرۇپ ياخشى ئامال تېپىتتۇ. ئەينەك ئىستاكانى شامنىڭ ئۈستىگە دۇم كۆمترۇپ قويۇپتۇ. بىراق شام ئۇزاق ئۆتمەستىنلا ئۆچۈپ قاپتۇ. ئۇ ئۇت يېقىپ يەنە بىر قېتىم سىناب باقلان ئىكەن، يەنە ئۆچۈپ قاپتۇ. بالا شامغا ئاچىقلىنىپ:

- ھەي، تازىمۇ قاملاشمايدىغان نېمىكەنسەن، بايىغۇ شامالدىن قورقۇپ ئۆچۈپ قالدىڭ، ئەمدى نېمىشقا يانمايسەن؟ - دەپ سوراپتۇ.

شام بالىغا قاراپ سۆزلەپتۇ:

- سەن خىاللىڭدا مېنىلا كۆيۈپ يورۇقلۇق بېرىۋاتىدۇ دەپ ئويلاۋاتامسىن؟ ئۇنداق ئەمەس، مېنى كۆيدۈرۈۋاتىقىنى ئوكسىگىن.

بالا بۇ سۆزنى ئاڭلاب ھەيران بولۇپ:

- نېمە؟ ئوكسىگىن؟ ئوكسىگىن دېگەن نېمە ئۇ؟ - دەپ سوراپتۇ.

ھاۋانىڭ تەركىبىدە ئازوت، ھىدروغىن، ئوكسىگىن، نىترات گاز قاتارلىق گازلار بار. بۇنىڭ ئىچىدىكى ئوكسىگىن كۆيۈشكە ياردەم بېرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە سەنمۇ ئاشۇ ئوكسىگىندىن نەپەس ئالىسىن، - دەپتۇ شام.

ماقال:

«ئاللاھ ياراتقان ھەر نەرسىنىڭ بىر ھېكمىتى بار.»

قىزىل گۈل بىلەن يىڭىناغۇچ

يىڭىناغۇچ ئۇچۇپ يۈرۈپ بىر باعقا كىرىپ قاپتۇ. ئۇ ئايلىنىپ بىر تال قۇرۇق شاخنىڭ ئۇچىغا قونۇۋېلىپ ھەتراپقا نەزەر ساپتۇ. قارىسا بىر تۈپ قىزىل گولنىڭ يېنىدا ئىككى كىچك قىز پەرۋانىدەك ئايلىنىپ يۈرگۈدەك. بىرى گولگە سۇ قۇيسا، بىرى ناخشا ئېيتىپ گولنى كۈپىلەۋاتقۇدەك.

«ـەـي، قىزىلگولنىڭ نېمىسىگە شۇنچە قىلىدىغاندۇ، - دەپ ئۇيلاپتۇ ئۇ باغ ئىچىدە، - بىزنى بولسا باللار تۇتۇۋېلىپ قۇيرۇقىمىزدىن باغلاب قىينىپ ئۇينىپ ئۆلتۈرۈپ قويىدۇ. بەلكم باللارنى خۇشال قىلغان ئۇنىڭ قېقىزىل ياپراقلىرى. قېنى، مەن ئۇنى تىتىپ. تىتىپ تاشلاي، قانداق قىلىدىكىن.»

يىڭىناغۇچ ھەسەت بىلەن شۇلارنى ئۇيلاپ قىزىلگولنىڭ غۇنچىسىغا ئۆزىنى ئوقتەك ئېتىپتۇ. كۆتۈلمىگەندە شاخلار ئارسىدىكى يىڭىنەك ئۆتكۈر بىر تىكەن ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ. تىكەن كۆكسىدىن تېشىپ ئۆتۈپ ئۇنى ھلاك قىپتۇ.

- ئۆزۈڭگە ئۆزۈڭ ئۇۋال قىلىدىك. ئەسلىدە ماڭا ئۇنداق يامان نىيەتتە بولما سلىقىڭ كېرەك ئىدى. مەنمۇ ھۆسنىمگە ۋە خۇشبۇي پۇرۇقىنى سەندىنمۇ ئايىمىغان بولاتتىم، - دەپتۇ قىزىلىگۈل ئېچىنىش بىلەن.

ماقال:

«ھەسەت خورلۇق بىلەن باشقىلارغا قەست قىلغان ئىنسان ئاقىۋەتتە ئۆز قەلبىنى ھالاڭ قىلىدۇ.»

قۇشقاچ باچكىسى

ئىككى قۇشقاچ بالىسى بىر تۈپ دەرەخنىڭ ئۈستىدىكى چاڭگىدا ئانسى ئېلىپ كەلگەن يېمەكلىكلەرنى يەپ قانات - قۇيرۇق چىرىپ ئۇچۇرمۇ بويتۇ. كىچكى ئۇيان - بۇيان سەكىرەپ ئۆزىمۇ دان ئىزدەپ يېيىشكە باشلاپتۇ. چوڭى بولسا ئورنىدىن قوزغالماي يېتۈپرېتۇ. كىچكى چوڭىغا:

- ئاكا ئەمدى بىزمۇ ئاز - تولا مىدىرلايلى، ئانام كۆپ جاپا تارتىپ هالدىن كېتىي دەپ قالدى، - دەپتۇ.

- ياق، ئانام ئەكلىپ بېرىدۇ، - دەپتۇ چوڭى ھورۇنلۇق بىلەن. كۈنلەر ئۆتۈپ قۇشقاچلارنىڭ ئانسى ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ. بۇ چاغدا كىچكى دان تېرىپ كېلىپ ئانسى، ئاكىسىنى بېقىتۇ ۋە ئاكىسىغا يەنە:

- ئاكا، ئانام كۆپ جاپا تارتىپ ئاغرىپ قالدى. ئەمدى ئۆرۈڭ ئۇچۇپ يۈرۈپ قورسقىڭنى توىغۇزغىن، - دەپتۇ.

- ياق، ئانام ساقايغاندا ئەكلىپ بېرىدۇ، - دەپتۇ ئۇ يەنلا تەرسالىق بىلەن. ئانسىمۇ ساقىيىپ كۈنلەر، ئايilar شۇنداق ئۆتۈپرېتۇ. كۈزپەسلى كېلىپ ھاۋا سوۋوشقا باشلاپتۇ. كىچكى ئانسىغا ئوخشاش پەرۋاز قىلىپ ئۇچالايدىغان بويتۇ.

سوغۇق چوشۇشكە باشلىغاندا كىچكى ئانسى بىلەن بىلە ئىسىق تەرەپكە ئۇچۇپ كېتىپتۇ. ئاكىسى بولسا ئۇچالماي چاڭگىسىدا يېتىپتۇ. قار ياغقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە توڭلاب ئۇلۇپ قاپتۇ.

ماقال:

«ئىشچان ئادەم گۈللىك ياشنайдۇ، تەييارتايپ ئادەم خارلىقتا
قالىدۇ.»

بۇركۇت بىلەن بۇلبۇلگويا

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئورمانى ئىچىدە بۇركۇت بىلەن بۇلبۇلگويا
ئۆزىنى ماختاپ بەسىلىشىپ قاپتۇ.

- مەن ياكىراق ئاۋازدا سايراشقا ماھىر، - دەپتۇ بۇلبۇلگويا
بۇركۇتكە، - مەن سايىرغاندا ھەممە ئادەم ^{ھە}يىران قالىدۇ.

- مەن ئۇستىلىق بىلەن ئۇۋ قىلايمەن، - دەپتۇ بۇركۇتمۇ
ئۇنىڭدىن قېلىشماي، - مەن تۇقان توشقانلارنى كۆرگەن ئادەملەر
ھەيىران قالىدۇ.

شۇنداق قىلىپ بۇلبۇلگويا سايراشقا، بۇركۇت ئۇۋ قىلىشقا
باشلاپتۇ. ئادەملەر راستىنلا ھەيىران قاپتۇ.

ئۇزاق ئوتىمىي ناخشا ئاڭلاشقا خۇشتار بىر كىشى بۇلبۇلگويانى
قەپەزگە سولاب قويۇپتۇ. ئۇۋغا ھېرسىمەن بىر كىشى بۇركۇتنىڭ
پۇتىغا زەنجىر ئۆتكۈزۈپ، كۆزىنى تېڭىپ قويۇپتۇ.

ماقال:

«ماختانچاق ئادەم ئوڭاي ئالدىنىپ قالىدۇ».

تۈلکە بىلەن خوراز

تۈلکە بىر كۈنى كانەكتىن ئېلىپ چىقان توخونى بويىندىن بوغىنىچە ئۇرماننىڭ ئىچىگە ئېلىپ كەپتۇ. دە، دەم ئېلىۋېلىش ئۇچۇن يەرگە قوبۇپتۇ. يېرىم جان بولۇپ قالغان توخو تۈلکىگە يالۋۇرۇپتۇ:

- ئەي رەھىمدىل تۈلکە، مېنى ئۆلتۈرمىگىن، مەن ساڭا ياخشى ئىش قىلىپ بېرەلەيمەن.

- نېمە قىلىپ بېرىسىن؟ - دەپ سوراپتۇ تېخىمۇ جىراق پايادا ئېلىشنى ئۇيىلغان تۈلکە ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېسىن.

- تاڭ سەھەردە چىللاپ، سېنى ئويغىتىمەن.

- ھەي ئەخىمەق توخو، - دېپتۇ تۈلکە قاقاقلاب كولۇپ، - مەن سېنى دەل سەھەردە چىللاپ كىشىلەرنى ئويغىتىۋەتكەنلىكىڭ ئۇچۇنلا ئۆلتۈرۈۋەتمەكچىمەن.

ماقال:

«ۋىجدانسىز ئىنسانلار ئۆلۈم ئالدىدىمۇ غالچىلىق قىلىدۇ.»

كەپتەرنىڭ ياخشىلىقى

بىر كەپتەر ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋىتىپ، ئۆستەگدىكى سۇدا
ئېقىپ كېتىۋاتقان كۆتەكىنىڭ ئۆستىدە تۇرۇپ زارلىنىۋاتقان چاشقاننىڭ
ئاۋازىنى ئاڭلاب قاپتۇ.

خالايىق، مېنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىڭلار!

كەپتەر ئۇچۇپ چۈشكىنچە ئۇنى قىماللاپ ئېلىپ ئۆستەگنىڭ
بويغا تاشلاپتۇ. ئۇ خۇشاللىقىدىن سەكىرەپ:
رەھمەت ساڭا، ئەي كەپتەر، ياردىمىڭنى قايتۇرىمەن، - دەپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، كەپتەر دانلاپ يۈرۈپ ئۇۋچىنىڭ تور باسىمىقىغا
چۈشۈپ قاپتۇ ۋە ئۆزىنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇپىمۇ قۇتۇلاماپتۇ. بۇ
چاغدا، كەپتەرنىڭ نالىسىنى ئاڭلغان چاشقان يېتىپ كەپتۇ. دە،
قايدىدەك ئۆتكۈر چىشلىرى بىلەن تورنى قىرقىپ تاشلاپ كەپتەرنى
قۇتۇلدۇرۇپ، ئۇنىڭ ياخشىلىقىنى قايتۇرۇپتۇ.

ماقال:

«باشقىلارغا ياخشىلىق قىلساك، بېشىڭغا كۈن چۈشكەندە
ئەسقانىدۇ.»

يىلىپىز بىلەن بۇغا

بىر بۇغا ئۆزىنىڭ ئىزىغا چۈشۈۋالغان يىلىپىزدىن زادىلا قۇتۇلاماپتۇ. ئۇ قېچىپ يۈرۈپ، قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى ئويلاپ، ئاخىرى ياخشى بىر چارىنى تەۋەككۈل قىپتۇ. ئۇ قاچقىنچە بىر قىيانىڭ تاۋىگە كەلگەندە توختاپتۇ - دە، كۆزىنى يۇمۇپ ئۆگەغا سولغا پىرقراشقا باشلاپتۇ. كەينىدىن قوغلاپ كەلگەن يىلىپىز ئۇنىڭ ھەركىتىگە ھەيران بولۇپ، بىر ئاز ھاكۇپقىپ تۇرغاندىن كېيىن سوراپتۇ:

- ھەي ئەخەق، نېمە قىلىۋاتىسىن؟

- ئۆمۈرنى ئۇزارتىدىغان چۆپنى ئىزدەۋاتىمىن.

- نېمە؟ - يىلىپىز ئۆمۈرنى ئۇزارتىدىغان ئىش بولسا، ئالدى بىلەن مەن يەۋالمايمەنمۇ؟ دەپ ئوپلىنىپ قاپتۇ، - قېنى ئېيتە، ئۇنى قانداق تاپىسىن؟

- بىدك ئوگاي، - دەپتۇ بۇغا قىلچە تەمتىرىمەستىن كۈلۈپ تۇرۇپ، - ئاۋۇل كۆزۈگىنى مەھكەم يۇمۇپ ئۆگەغا بىر قېتىم، سولغا بىر قېتىم ئايلىنىسىن. ئاندىن كۈچەپ ئۈچ قەدەم يۈرگۈرسەن - دە، دەرھال توختاپ كۆزۈگىنى ئاچسىن.

يىلىپىز ئويلاپتۇ، «ھەرالدا ئوگاي ئىكەنغا، قېنى بىر سىناپ بېقىپ، ئاندىن بۇغىنى يىسەممۇ كېچىكمەيدىكەنغا نغا». ئۇ كۆزىنى يۇمۇپ ئايلىنىپتۇ، ئۈچ قەدەم يۈگۈرۈشى بىلەن تەڭ

تىك قىيادىن موللاق ئېتىپ چوشۇپ كېتىپتۇ.

ماقال:

«ئەقلىڭنى ئىشلەتسەڭ، دۈشمىنگىنىڭ تەھدىتىدىنمۇ قۇتۇ-
لايسەن..»

كەپتەر بىلەن دان

قاپقانغا تۇتقۇن بولغان كەپتەر قايىشقا باشلاپتۇ:

- لەنتى پۇتلىرىم، سىلەر بۇ يەرگە قونمىغان بولساڭلار...

- سېنىڭ نەپسىڭ ئاشۇ دانلارغا ئىنتىلىمكەن بولسا...، - دەپتۇ پۇتلىرى.

- سېنىڭ كۆزۈلە ئاشۇ دانلارنى كۆرمىگەن بولسا...، - دەپتۇ ذەپسى.

- ئاشۇ قاناتلىرىڭ بىزنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلمىگەن بولسا...،
- دەپتۇ كۆزى.

- ئاشقا زىنلىڭ تاراقلاپ مېنى مەجبۇرىمىغان بولسا...، - دەپتۇ قانات.

- يۈركىڭ ئۆزۈق تەلەپ قىلىمغان بولسا...، - دەپتۇ ئاشقا زان.

- بولدى، ھەممىڭلاردا ئەيىپ يوق، - دەپتۇ مىڭە ئاستاغىنە،

- ئىگىمىز ئۆز ۋاقتىدا دان بەرگەن بولسا... .

ماقال:

«پالاكەتنىڭ سەۋەبىنى ئاۋۇل ئۆزۈگىدىن ئىزلىه.»

چۆجه خورازنىڭ تەدبىرى

تاڭ يورۇشى بىلەن تەڭ سىرتقا چىقىپ دانلىماقچى بولغان بىر چۆجه يولنى توسوپ تۇرغان تۈلكىنى كۆرۈپ چاققانلىق بىلەن بىرلا سەكىھپ ئېغىلىنىڭ ئېگىز تېمىغا چىقۇپتۇ. باشقىلارنىڭ ئويغىنىپ كېتىشىدىن ئەنسىرىگەن تۈلكە بەكلا ئاستا ئاۋازدا:

- ئوماق چۆجمە، پەسکە چۈش، بىللە ئۇينايىلى، - دەپتۇ.
تۈلكىنىڭ مەقسىتىنى بىلگەن چۆجه بولسا، بېشىنى كۆتۈرۈپ تۇرۇپ
پۇتۇن ئاۋازى بىلەن:

- قو قو قوق، تاڭ ئاتتى، تاڭ ئاتتى، - دەپ توۋلاپتۇ.
چۈجىسىنىڭ تۈنجى قېتىم چىللەغانلىقىنى ئاڭلىخان كاتەكتىكى
خوراز شۇ ھامان تەڭ چىلاشقا باشلاپتۇ. مەھەللەدىكى ھەممە
خورازلار چىلاپتۇ.

كىشىلەر ئورنىدىن توۇرۇپ، سەھەردە مەسجدىكە مېڭىپتۇ.
مەھەللەدىكىلەرنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن تۈلكە چۆجىگە قاراپ
شۇنداق دەپتۇ:

- خەپ توختاپ تۇر، تاڭ ئاتتى دەپ كۆرەڭلىمە، كۈن پاتقاندىن
كېيىن قاراڭغۇ چوشىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالما!

ماقال:

«ئىسەنلىكىنىڭ كاپالىتى هوشىارلىق.»

كىيىكلەرنىڭ تەقدىرى

بەكمۇ يىراق بىر ئۇرماندا ھېسابسىز كىيىكلەر ئۆم، ئىنراق ياشايىدىكەن. بىر چاغلاردا قوشنا ئۇرماندىن يىرتقىفچ قاۋانلار كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئوغلاقلرىنى يەپ كېتىشىكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى كىيىكلەرنىڭ چوڭلىرى توپلىنىپ قاۋانلاردىن قانداق قوغدىنىش توغرىسىدا كېڭىش ئۆتكۈزۈپتۇ. كۆپچىلىك ئۇيان - بۇيان تاللىشىپ ئاخىرى: «قاۋاندىنمۇ قورقمايدىغان بىر ھايۋاننى بىزنى مۇهاپىزەت قىلىشقا تەكلىپ قىلايلى» دېگەن قارارغا كەپتۇ ھەمدە ھەممىسى بىردىك يولۇاسنى تەكلىپ قىلىشقا كېلىشىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ يولۇاس كىيىكلەرنىڭ تەكلىپىنى يەردە قويىماي، بۇلارنىڭ يېنىغا - ئېڭىز بىر تۆپلىكە ماكانلىشىپتۇ. دە، قاۋانلارنى يېقىن يولاتماپتۇ. ئەمما شۇ كۈندىن باشلاپ ھەر كۈنى دېگۈدەك بىر كىيىك بالىسى يوقاپ كېتىدىغان بولۇپ قاپتۇ. يولۇاس بولسا، كىيىك ئاقساقاللر بىغا:

- مەن بەلگىلەپ بەرگەن جايىدىن سىرتقا چىقماڭلار، چىققانلارنى قاۋان يەپ كېتىدۇ، - دەپتۇ.

كىيىكلەر بىر مەزگىلدىن كېيىن، يولۇاسنىڭ كېچىدە كىيىكلەرنى ئۇغىلىقچە يەپ كېتىۋاتقانلىقنى بىلىشىپتۇ. ئەمما يولۇاستىنمۇ كۈچلۈك بىر جانۋارنى تەكلىپ قىلىش ھەققىدە تاللىشىپ بىرلىككە كېلەلمەپتۇ. ئۇلار تالشا - تالشا ئاخىرىدا بىر - بىرىدىن رەنجىشىپ توب - توب بولۇشۇپ، ھەريانغا چېچىلىپ كېتىپتۇ.

ماقال:

«تەدېرىڭىڭ خاتا بولسا، تەقدىرىڭ ئېچىنىشلىقىتۇر..»

ياۋا توڭگۈزنىڭ ئاقىۋېتى

ئەتراپى ئېگىز قارىغايلىق تاغلار بىلەن ئورالغان، بىستانلىقلرى مېۋىلىك دەرەخلىر، رەڭگارەڭ گۈل - گىياھلار بىلەن بىزەلگەن، سۈپسۈزۈك بۇلاق سۆللىرى شىلدىرلاپ ئېقىپ تۈرىدىغان گۈزەل بىر خىلۇھەت ماكاندا سان - ساناقسىز چۆپخور ھايۋانلار، ئۇچار قۇشلار ۋە جان - جانىۋارلار بەھۆزۈر راھەت ئىچىدە ياشايدىكەن.

يىللار ئۆتكەندە ئەجدىھالار ماكانىدىن بىر توب يازىيى توڭگۈزلار بۇ ئورماننىڭ داڭقىنى ئاڭلاپ بېسىپ كەپتۈ. ئۇلار كىلە - كەلمەيلا مېۋە شاخلىرىنى سۇندۇرۇپ، گۈلەرنى دەسىسەپ چەيلەپ، ئېرىقلارغا تەرەت قىلىپ، سۇلارنى بۇلغاشقا باشلاپتۇ. بۇنى ئاز دېگەندەك، ھەر كۈنى بۇغا - مارال، جەھەن - كىيىك، ئۆچكە - قوي قوزىلىرىنى تۇتۇپ يېيشىكە باشلاپتۇ.

بىر كۈنى يازا توڭگۈزلار ئورماندىكى بارلىق جانىۋارلارنى بىر يەرگە توبلاپ:

- بىز سىلەرنى ھەرخىل ئاپەتلەردىن قوغدىغىلى كەلدۈق، بۇندىن كېيىن بىزنىڭ باشقۇرۇشىمىزغا بويىسۇنمىغانلارنى جازلايمىز، - دەپتۇ. يەنە بىر كۈنى:

- بۇ يەرلەر ئەزەلدىن بىزنىڭ ئىدى، سىلەر بەكلا كۆپىيىپ كەتتىڭلار، بۇنىڭدىن كېيىن بىزدىن رۇخسەتسىز بالا تۇغۇشقا بولمايدۇ، - دەپتۇ. يەنە بىر كۈنى:

- بۇندىن كېيىن ھەممىڭلار توڭگۈز تىلىدا سۆزلەيسىلەر، بىز نېمە يېسەك شۇنى يەيسىلەر، - دەپتۇ.

بىرمۇنچە ھايۋانلار، جانسۇارلار قورقۇپ بويىسۇنۇشقا مەجبۇر بويپتۇ.
 قارشىلىق كۆرسەتكەنلەر، بويىسۇنۇمىغانلار جازالنىپتۇ، سۈرگۈن
 قىلىنىپتۇ، ئۆلتۈرۈلۈپتۇ. يۈرەكلىكەرى جاڭگالغا قېچىپتۇ،
 ئۇچالغانلار ييراققا ئۇچۇپتۇ. جېنىدىن جاق تويغان بىر مۇنچە
 ھايۋانلار قوچقارنىڭ باشچىلىقىدا كېچىلىرى جاڭگالغا قېچىپ
 يوشۇرۇنۇپتۇ. ئۇلار ماڭا - ماڭا ئاخىرى بىر يايلاققا چىقىپتۇ ۋە ئۇ
 يەردىكى ئۇيۇر - ئۇيۇر ئوتلاپ يۈرگەن ئاتلارنىڭ باشچىسى قارا
 ئايغىرغىدا دەردىنى ئېيتىپتۇ. ئاتامان قارا ئايغىر پۇتون ئاتلارنى ھەمدە
 سۈرگۈن قىلىنغان ھايۋانلارنى باشلاپ، ماكانىغا بىسىپ كەلگەن
 ياشا توڭگۇزلارنى جازالاش ئۇچۇن بوستانلىققا يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار
 ياشا توڭگۇزلارنى تېپىپ چەيلەپ، يەر چىشلىتىپتۇ، بىر مۇنچىلىرى
 قورقىنىدىن يىراق ماكانىغا بەدەر تىكىۋىتىپتۇ.

شۇندىن كېىن بارلىق ھايۋانلار، ئۇچار قۇشلار ۋە جان -
 جانسۇارلار ئۆز ماكانىدا خاتىرجەم، باياشات ياشاشقا باشلاپتۇ.

ماقال:

«ئەل قىساسى منه لهەق»، «ئاۋامغا زۆلۈم سالغان، جازاسىنى
 تارتىمай قالمايدۇ.»

تولكه بىلەن تاشپاقا

ئەتىياز پەسلىدە سۇ ئاپتى كېلىپ، دەربا بويىدا يەيدىغان
ھېچنەرسە قالماپتۇ. ئاج تولكە دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ئارالدا
ئوتلاپ يۈرگەن توشقانلارنى كۆرۈپ سۇ ئوزەلمىگەنلىكدىن ئۆكۈنۈپتۇ.
ئۇ بىر كۈنى خىالغا پىتىپ ئولتۇرغان تاشپاقنى كۆرۈپ، كۆكلىگە
بىر ھېلىنى پۈكۈپتۈ ۋە تاشپاقىغا قاراپ:

- ئەي ياۋاش دوستۇم، ئاۋۇ ئارالدىكى ياۋا مېۋىلەرنى كۆردۈڭمۇ؟
بېرىپ يىسىڭ بولما مدۇ؟ - دەپتۇ. تاشپاقا ئېرىنچەكلىك بىلەن
ئارال تەرمىكە قاراپ قويۇپ:

- كۆرمىدىڭمۇ، ئۇ مېۋىلەر دەرەخنىڭ ئۇستىدە تۇرسا، مەن
قانداق ئېلىپ يىيەلەيمەن، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. تاشپاقىدىن دەل
شۇ سۆزنى كۆتۈپ تۇرغان تولكە ھېجىيپ تۇرۇپ:

- ھە، راست، سەن دەرەخكە چىقالمايسەن-دە، قىنى بويپتۇ،
مەن ساڭا ياردەم قىلاي، سەن مېنى شۇ تەرمىكە ئېلىپ بارغىن،
مەن ساڭا مېۋىلەرنى ئۆزۈپ تاشلاپ بېرىي بولما مدۇ؟ - دەپتۇ.

شۇنداق قىلىپ تاشپاقا تولكىنىڭ دېگەنلىرىگە كۆنۈپ، تولكىنى
ئۇستىگە مندۇرۇپ ئارالغا ئۆزۈپ بېرىپتۇ. ئارالغا پىتىپ كەلگەندىن
كېيىن تولكە تاشپاقنى سۇ بويىدا ساقلىتىپ قويۇپ، ئۆرى ئورمان
يۈرۈپ تۇتۇپ يەپ، قارىنى تويغۇزۇپ، شىرىنلىك مېۋىلەرنى تاما
قىلىپ ساقلاپ تۇرغان تاشپاقىنىڭ يېنىغا كەپتۈ ۋە:

ۋاي ئاداش، تەلەيسىزلىكىڭە قارىمامسەن، مېۋىلەر تېخى

پىشماپتۇ، بەكلا توگىمن، چىشىڭ ئۆتىمىگىدەك، ئەتە كېلەيلى،
بەلكى پىشىپ قالار، - دەپتۇ. تاشىقا ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئىشىنپ
ئۇنى ئېلىپ قايتىپ كەپتۇ.

تاشىقا ئەتىسى يەنە تولكىنى ئۈستىگە منگەشتۈرۈپ، دەريادىن
ئۈزۈپ ئارالغا ئېلىپ كەپتۇ. ئۇ تولكىنىڭ گەپلىرىدىن سەل
گۇمانلىنىپ، ئارقىسىدىن ئاستا - ئاستا مېڭىپ بېرىپ قارىغۇدەك
بولسا، تولكە بىخارامان حالدا، توشقان باللىرىنى قوغلاپ يۈرگۈدەك،
دەرەخلەرگە قارسا مېۋە توگۇل، دەرەخلەر تېخى چېچەكمۇ ئاچماپتۇ.
ئۇ ئۆزىنىڭ ئالدانغانلىقىنى بىلىپ، دەرييا بويىغا قايتىپ كېلىپ،
ئۆزى يالغۇز ئۆزۈپ كېتىپتۇ. تولكە بولسا ئۆيىگە كېتەلمەي، ئۇيان
- بۇيان چېپىپ يۈرۈپ، ئۆۋچىنىڭ قاپقىنىغا چۈشۈپ قاپتۇ.

ماقال:

«باشقىلارنى ئالدىساڭ، ئورەككە ئۆزۈڭ چۈشىسەن..»

ئەقىلىق توشقان

بىر توشقان قېچىپ يۈرۈپ بېھتىياتلىقتىن تۈلكىگە تۇتۇلۇپ
قاپىتۇ. تۈلكە ئۇنى يېمەكچى بولۇپ، يېقىلاشقاڭدا ئەقىلىق توشقان
بېشىنى سلىكىشلەپ تۇرۇپ:

– ئامانەت، ئامانەت، ئىسىت ئامانەت، – دەپ ۋايساشقا باشلاپتۇ.
– نېمە ئامانەت؟ – دەپ سوراپتۇ تۈلكە بۇ گەپنىڭ تېگىگە
قىزىقىسىپ. توشقان ئارقىسىغا قاراپ قويۇپ ئۇنىڭغا:

ئاۋۇ دۆگىنىڭ كەينىدە ئىككى دوستۇم مېنى ساقلاپ تۇراتنى،
شۇلارغا دەيدىغان ئامانەت گەپ بار ئىدى، دېيەلمىگىنىڭمە
پۇشايمان قىلىۋاتىمەن، – دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. تۈلكە بۇ گەپنى
ئاڭلاپ ئىككىلىنىپ «توختاپتۇر، ئۇنىڭ ئىككى دوستىنىمۇ قوشۇپ
بېمەيمۇ؟ ئۇنىڭ ئۇستىگە بۇنىڭ ئامانىتى نېمىدۇ، ئۇنىمۇ بىلۋلاي»
دەپ ئويلاپتۇ ۋە توشقانغا قاراپ:

– قېنى ماڭ، ئاۋۇال دوستلىرىڭغا دەيدىغان ئامانەت سۆزلىرىڭنى
دەۋالغىن، سېنى ئاندىن كېيىن يېسەممۇ كېچىكىمەيمەن، – دەپ
ئۇنى ئالدىغا سېلىپ ئېلىپ مېگىپتۇ.

ئەقىلىق توشقان تۈلكىنى باشلاپ، داۋاندىن ئۆتۈپ، ئالدىنىقى
كۈنلەردە كۆرۈپ قويغان ئۆچى قاپقىنىدىن ئاۋايلاب ئاتلاپ ئۆتۈپ،
بىر توشۇكىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

– بوز توشقان، ئاق توشقان مەن كەلدىم چىڭلار، – دەپ
تۆۋلاپتۇ. تۈلكە نەپسى تاقىلداداپ ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئەمدى

ئېڭىشىپ قاراي دېيىشىگە «تاق» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئارقا
پۇتى قاپقانغا چۈشۈپ تۈتۈلۈپ قاپتۇ.

ئەقىللەق توشقان سەل نېرىراق بېرىۋېلىپ:

- ئاپى ئاچكۆز تۈلكە، ئامانەت گەپنىمۇ ئاڭلاپ قوي:
نەپسىڭنى يىغىمىساڭ، بېشىڭغا پالاكەت ياغىدۇ، - دەپتۇ.

ماقال:

«نەپسىڭ بەك يامان بولسا، قالماس جېنىڭ ھېچ ئامان.»

ئوغرى مۆشۈك بىلەن توغرا مۆشۈك

يىراق يېزىدا يالغۇز ياشايىدىغان بىر كەمپىرنىڭ بىر ئۆچكىسى بىلەن ئىككى مۆشۈكى بار ئىكەن. سېرىق مۆشۈك يازاۋاش ۋە پاكىز ئىكەن. قارا مۆشۈك بولسا كەپسەز ۋە پاسكىنا ئىكەن.

كەمپىر ئۆچكىسىنى سېغىپ چاي سۇتلەپ ئىچىدىكەن. قالغان سۇتىنى قېتىق ئۇيۇتۇپ تەكچىگە قويۇپ قويىدىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپ تەكچىدىكى ياغاچ تاۋاقتا ئۇيۇتۇپ قويغان قېتىقنى مۆشۈك يەۋالىدىغان بويتۇ. موماي هەرقانچە قىلىپىمۇ قېتىقنى قايىسى مۆشۈكىنىڭ يېۋالغانلىقىنى بىلەلمەپتۇ. قارا مۆشۈك بولسا:

- قېتىقنى ئۇ يېۋالدى، - دەپ سېرىق مۆشۈكىنى كۆرسىتىپ تۇرۇۋاپتۇ. سېرىق مۆشۈك بولسا بېشىنى چايقاپ:

- ياق، مەن يېمىدىم، - دەپ ياللۇرۇۋپتۇ.

كەمپىر بىر كۈنى ياخشى بىر چارىنى ئۇيىلاپ تېپىتتۇ. ئۇ تالادىن بىر سىقىم بۇدۇشقاق ئۇرۇقىنى تېرىپ كىرىپ قېتىق ئىچىگە سېلىپ قويۇپتۇ. ئەتنىسى ئەتىگەندە قارا مۆشۈكىنىڭ تۇمشۇقلىرىغا بۇدۇشقاق ئۇرۇقلۇرىنىڭ چاپلىشىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنى ئۆيدىن ھەيدىۋېتتىپتۇ.

ماقال:

«باشقىلارغا قارا چاپلىساڭ، ئۆزۈڭنىڭ بېشىغا يانىدۇ.»

شر بالسى ۋە تۈلكە

يالغۇز ئۇۋغا چىققان شر بالسى ئىككى قېتىم قوغلاپ قاچۇرۇپ
قويغان بىر مەككار تۈلکىنى ئۈچىنچى قېتىم تۇتۇۋاپتۇ. شر بالسى
خۇشاللىقدا كۆرمەلەپ:

- ئەي قۇۋ تۈلكە، ئاچىقىمدا سېنى قانداق قىلىپ يەۋەتسەم
بولا؟ - دەپتۇ. تۈلكە چىراينى ئۆزگەرتىمىسىن:
- تەخسir، ئەگەر ئەڭ لەززەتلىك مەزە قىلىمەن دېسىلە، كاۋاپ
قىلىپ يېسىلە بېگىم، - دەپتۇ.

- ھەي ئەخىمەق، بۇ يەردە ئوتۇن بولمسا، ئوت يالقۇنى
بولمسا، سېنى قانداق قىلىپ كاۋاپ قىلايمەن، - دەپتۇ تۈلكە بىر
ئاز قىزىقىپ. تۈلكە بولسا ئىشنىڭ ئەپلىشىۋاتقانلىقىغا كۆزى يېتىپ
ھېجىيىپ تۇرۇپ:

- تەخسir، ئوتۇنى مەن تېرىپ بېرىمەن، چوغنى بولسا خۇدايم
بېرەر، - دەپتۇ. شر بالسى ئۇنىڭغا بۇيرۇق قىلىپ:

- ماڭ، ئۇنداق بولسا، ئوتۇن تېرىپ كەل، - دەپ ئالدىغا
سېلىپ مېكىپتۇ.

تۈلكە كەچ كىرگىچە ئالدىرىماي ئوتۇن تېرىپ كېلىپ، كەپە
ئۆيىدەك دۆشىلىۋېتىپتۇ. ئەمما قېچىپ كېتىشكە ھېچ پۇرسەت بولماپتۇ.
شۇ ئەسنادا بىر يولۇچى كىشى كېلىپ بۇنچە كۆپ ئوتۇنى
كۆرۈپ توختاپتۇ ۋە قانداق ئېلىپ كېتىشكە ئەقلى يەتمەي، بېشى
قېتىپ، تاماكسىنى تۇتاشتۇرۇپ ئولتۇرۇپ ئويلىنىشا باشلاپتۇ. ئۇ

بىر هازادىن كېيىن ئەتە ئۇلاغ ئەكىلىپ ئارتىپ كېتىشنى كۆكلىگە پۇكۈپ، تاماكسىنى چېكىپ بولۇپ، چوغىنى يەركە تاشلاپ كېتىپ قاپتۇ.

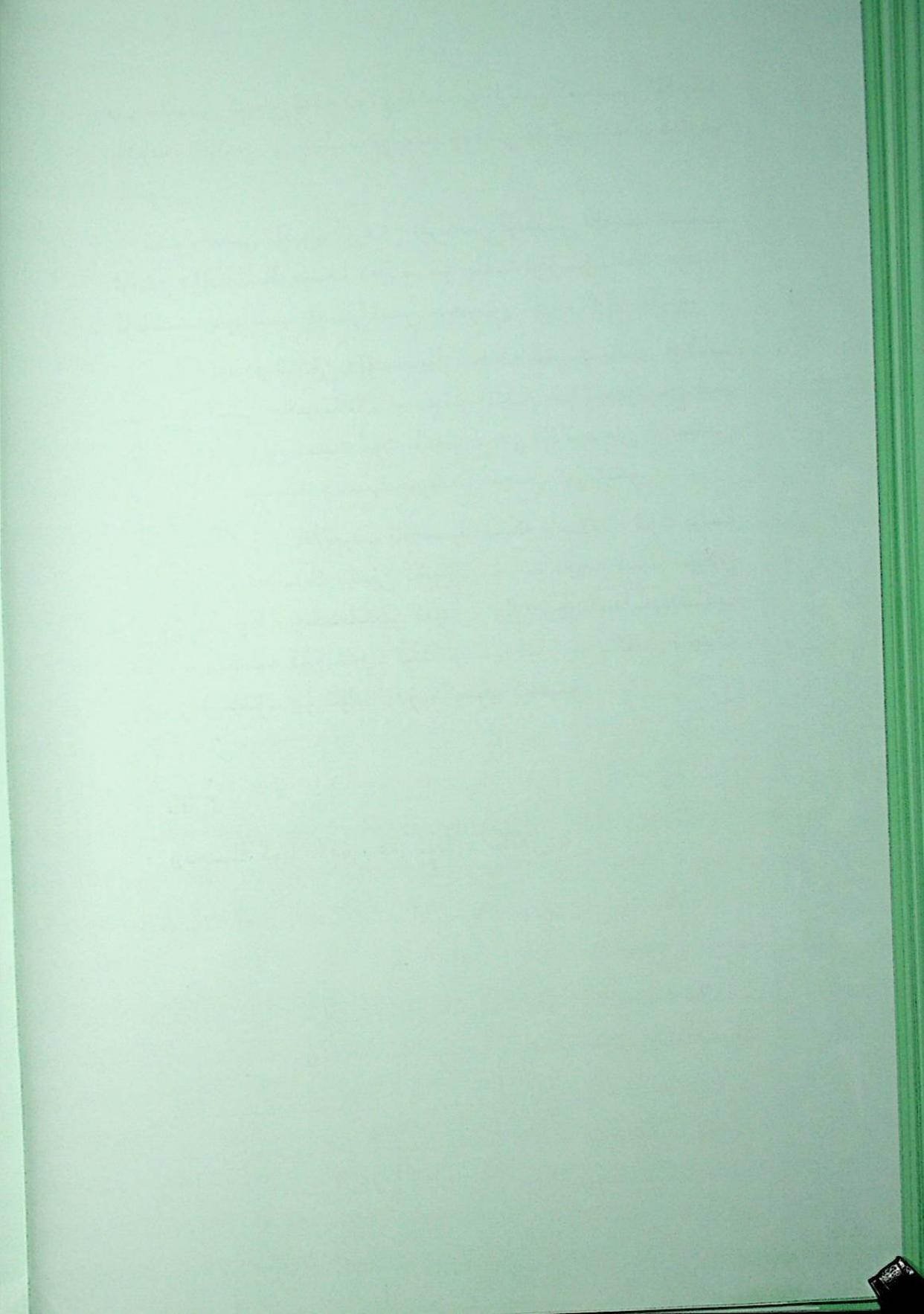
شىر بالسى مۇكۇپ تۇرغان يېرىدىن تۈلکىنى ئالدىغا سېلىپ ئۇتۇن دۆۋسىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. بۇ چاغدا ئۇتۇنما تاماكا چوغىدا تۇقۇشۇپ بىرياقتىن قاپقا را ئىس چىقىرىپ كۆيۈشكە باشلاپتۇ.

- مانا ئەمدى ئۇتۇن دۆۋسىنىڭ ئىچىگە كىرىپ ياتاي غوجام، پىشقاんだ مېنى چاقرىۋالا، - دەپتۇ تۈلکە. ئۇ ئالدىرىماي پەم بىلەن ئۇتۇن دۆۋسىنىڭ ئوت يالقۇنى تېخى تۇناشىغان تەرىپىدىن كىرىپ، ئۇ تەرەپكە چىقىپ، ئۇرمانغا قېچىپ كىرىۋاتۇ.

شىر بالسى ساقلاۋىرىپ تاقەتسىزلىنىشكە باشلاپتۇ. ئوت بولسا تۇقۇشۇپ، گولخانىدەك يالقۇن كۆتۈرۈلۈتۇ. ئۇ قانچە قېتىم توۋلاب چاقىرسىمۇ تۈلکە چىقىغاندىن كېيىن، جان ئاچىقىدا غەزەپلىنىپ كۆزىگە ھېچىنمه كۆرۈنمهي، تۈلکىنى ئىزدەپ ئوت يالقۇنى ئىچىگە ئۇزىنى ئېتىپتۇ. يۇ كاۋاپ بولۇپ كۆيۈپ كېتىپتۇ.

ماقال:

«نەپسىڭ گويا بالادۇر، ھەر كويىلارغا سالادۇر..»

ھېكايد ۋە نەسەرلەر

بىر شاپىلاق

ئۇ چاغلاردا مەن تولىمۇ كىچىك بولسام كېرەك، بەزق ئىشلار غۇۋا ئىسىمە تۇرۇپتۇ. دادام دائىم جىددىي قىياپەتتە ئاپامغا:
- بala دېگەننى كىچىكىدىنلا ئائىلە ئىشىغا ئادەتلەندۈرۈش كېرەك، - دەپ سۆزلىتتى. ئاپام گويا بۇ قاراشلارغا قوشۇلمادىكىن تالاڭ، ئۇلار بىر ھازا سۆھېتلىشەتتى.

بىر قېتىم دادام مېنى ئاشخانىدىن ئىككى تەخسە ئېلىپ چىقىشقا بۇيرىدى. بۇ بەلكىم ھېلىقى ئەقىدىسى بويىچە ئىش قىلغىنى بولسا كېرەك، مەن ئۇستەل ئۇستىدىكى كىچىك تەخسىلەردىن ئىككىنى ئالدىم. دادامنىڭ ئىشقا بۇيرىغىنىدىن تولىمۇ خۇشال بولغانىدىم. ئاۋايلاپ مېكىپ مېھمانخانا ئۆينىڭ ئىچىگە كىرىشىمگە نېمىشىقىدۇر خىالىم رادىئودىن چىقۇاتقان مۇزىكىغا بۆلۈنۈپ كەتكەنди. تۇبۇقسىز قولۇمدىكى تەخسە جاراڭلاپ يەرگە چۈشكەننە قاتىق چۆچۈپ كەتتىم. كوتۇلمىگەن بۇ پالاكە تچىلىك مېنى بەكمۇ ھودۇقتۇرۇپ قويغانىدى. نېمە قىلىشىمنى بىلەمەي تۇرۇپلا قالدىم.
- هوى گالۋاڭ! - ئاپام كەلگىنچە شاپىلاق بىلەن يۈزۈمگە بىرنى سالدى - دە، يەرگە ئىڭىشىپ تەخسىنىڭ سۇنۇقلرىنى قولغا ئېلىپ دادامغا كايىشقا باشلىدى:

- ماڭا ئېيتىسىڭىز بولماسىدى، بۇ كىچىك بالىنى ئىشقا بۇيرۇغىچە!

مەن تاياق، ھەم تىل زەرىسىدىن شۇنداق قورقۇپ كەتتىمكى، كۆزۈمنى ئاپامدىن قاچۇرۇپ دادامغا تىكتىم ۋە يالۋۇرغان قىياپەتتە

تەلمۇرددۇم. دادام گويا ھېچىنیمە بولىغانىدەك كۆزى بىلەن ئىشارەت قىلىپ مېنى يېنىغا چاقىرىدى ۋە قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ:

- ھېچىنیمە بولمايدۇ، بالام، نېمە بولدى؟ پۇتۇڭغا بىر نەرسە پۇتلۇشىپ كەتتىمۇ؟ - دەپ سورىدى.

мен رادىئۇغا قارىدىم. دادام مېنىڭ كۆڭلۈمىدىكىنى ئاللىقاچان چۈشەنگەندى.

- ھە مۇنداق دېگىن، ئەسلىدە رادىئۇدا سەن ئامراق ناخشا چىقۇۋاتقان ئىكەن ئەمەسمۇ؟ ئولتۇرغىن، ئىككىمىز ئەگىشىپ ئېيتىمىز، - دادامنىڭ سۆزى مېنىڭ جىددىيەلەك ئىچىدە سوقۇۋاتقان يۇرىكىمنى جايىغا چۈشۈردى. ئاپام بولسا كايىخىنچە تەخسە سۇنۇقلۇرىنى سۈپۈرۈپ ئاشخانىغا چىقىپ كەتتى. ئۇ تېبخىچە بىر نەرسىلەرنى دەپ مېنى ئېپپەۋاتاتتى.

ئاپام شۇ كۈنى پەقه تلا چىrai ئاچىمىدى، مېنىڭ كۆڭلۈممۇ كەچكىچە بىر قىسىملا بولۇپ قالدى، كەچتە گەرچە تاپشۇرۇق ئىشلەۋاتقان بولساممۇ، بىراق پۇتۇن خىالىم ھېلىقى تەخسىدە بولۇپ بەكمۇ بىئارام بولددۇم. من زادى قانداق قىلىمەن، قانداق قىلىشىم مۇمكىن؟

شۇ چاغدا دادام بىلەن ئاپامنىڭ ياتاق ئۆبىدىكى سۆھبىتى قۇلىقىمغا كىرىپ قالدى.

- كىچىك بالا دېگەننى كىچىكدىن باشلاپلا... - دادام يەنە ھېلىقى سۆزىنى تەكراڭلەۋاتاتتى. ئاپام بولسا:

- سىز نېمە بىلىسىز؟ چوڭ بولغاندا ھەممىنى ئۆزى ئۆگىنىۋالىدۇ. بۇ پالاكەتنى ئىشقا بۇيرىسا زىيان سالغۇنى سالغان.

- ھېي كىچىك ئەمەسمۇ، ئاستا - ئاستا ئۆگىنىدۇ.

ئۇلار خېلى ئۇزۇن تالاشتى. كېيىن قانداق بولعىنىنى مەنمۇ

ئېيتىپ بېرىلەيمەن، ئىشقلىپ ھازىرغىچە ئۆزۈممۇ بىلەيمەن، يەنە ئىككى قېتىم چىنە - قاچىنى چېقىۋەتتىم، ھەر قېتىمدا ئوخشاشلا ئاپام ئىشقا بۇيرىغاندا چېقىلدى. ئەمما دادام ئىشقا بۇيرۇسا يۈرەكلىك حالدا دەرھال بىمالا ئورۇندىيالايمەن، ئاپام ئىشقا بۇيرىسا نېمىشىقدۇر ھودۇقۇپ كېتىمەن - دە، بىرەر پالاكە تېچلىك كېلىپ چىقىدۇ. چۈنكى، ھېلىقى بىر شاپلاق زادىلا ئېسىدىن كەتمەيدۇ.

بىر كاللهك ناۋات

من ئۇ چاغلاردا بەكمۇ كىچىك بولسام كېرىك. دادامنىڭ ياكى ئاپامنىڭ خەجلەش ئۈچۈن پۇل بەرگەنلىكىنىمۇ ئېسىمگە ئالالمايمەن. ئەيتاۋۇر ئۆيىمىزدىن نامراتلىق پۇراپ تۇراتى.

بىر كۇنى مەن مەكتەپتىن قايىتىپ كېلىۋېتىپ بەكمۇ توڭلاب كەتتىم. مەن ئازاراق ئىسسىنىۋالماقچى بولۇپ ماڭىزىغا كەردىم. ماڭىزىنىڭ ئوتتۇرۇسىغا ئۇرۇنلاشتۇرۇلغان مەشته ئۇت چاراسلاپ كۆيۈۋاتاتى، ئۇنىڭ يوغان كانايىلىرىمۇ قىقىزىل قىزىرسپ كەتكەن بولۇپ، يېقىن بارغىلىمۇ بولمايتى. مەن ئوبىدان ئىسسىغاندىن كېيىن، پۇكەيدىكى ھەرخىل يېمەكلىكەرگە قاراپ خىيال سورۇپ تۇرۇپ قاپتىمەن، شۇ ئەسنادا بىرسى بېشىمنى سلاپ:

- ۋوي، بۇ ئاكامنىڭ بالسىغۇ؟ - دېدى. قايرىلىپ قارىسام ئۆيىمىزگە ئاندا - ساندا كېلىپ تۇرىدىغان ھامماچام ئىكەن، ئۇ ئۆيىدىكىلەرنى سورىغاندىن كېيىن يانچۇقىنى ئاختۇرۇپ بەش موچەن پۇلنى ئالدى ۋە:

- مە، تاتلىق ئەپ يېڭىن، - دەپ ماڭا بېرىپ چىقىپ كەتتى.

من بەكلا خۇشال بولۇپ كەتتىم، پۇلنى مەھكەم سىقىمدىغىنىمچە يۈگۈرۈپ ئۆيگە بېرىپ ئاپامغا بەرگۈم كېلىپ كەتتى. لېكىن يەنلا توختاپ قالدىم. ئۇدۇلۇمدىكى پۇكەيدە گۈنجووتتىن ياسالغان تاختا كەمپۈت بىلەن ھەرخىل شاكلاتلار تىزىقلق تۇراتى. ھامماچام تاتلىق ئېلىپ يە، دېدىغۇ؟ قايسىسىنى ئېلىپ يەي، قانچىلىك بېرە؟ چوقۇم يېرىمىنى ئوكامغا ئالىغاچ كېتىمەن، ۋوي ئاپامچۇ؟

ئاپام ئۆتكەندە مېھماندىن يېنىپ كېلىپ تۆت تال خۇرمىنى ئۆزى يېمەستىن، ئۇكام ئىككىمىزگە بۆلۈپ بېرىپ، بىرس يەپ بولغىچە قاراپ تۇردىغۇ؟ «ئاپا سىزمۇ يەڭى» دېسىم، «ياق بالام، سىلەر يېسەڭلار، مەن يېگەندەك بولىمەن» دەپلا ئارقىغا ئۇزۇلۇپ كۆز يېشى قىلدى. چوقۇم ئاپامغىمۇ ئالغاچ بارىمەن، ياق ئۆزۈممۇ يېمەي هەممىنى ئۆيگە ئېلىپ بارىمەن.

مەن ئويلاپ - ئويلاپ ئاخىرى بىر نەرسە سېتىۋىلىش ئۈچۈن پۇكەي ئالدىغا كەلدىم. پىرىكاژىكىنىڭ ھەيدىۋېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۇ پۇلنى كۆرگىدەك قىلىپ قولۇمدا تۇتۇۋالدىم. بېچىنلىر، كەپۇتلەرنىڭ قايىسىسىنى ئېلىشىمنى بىلمەي تۇرغىنىمدا، كۆزۈمگە ناۋات چېلىقىپ قالدى. ناۋات بەكمۇ تاتلىق نەرسە، قاچاندۇر بىر چاڭلاردا دادام ئىشتىن قايتىپ كېلىپ يانچۇقدىن قەغەزگە ئورالغان بىر پارچە ناۋاتنى چىقىرىپ ئاپامغا سۇنغان ئىدى. ئاپام دادامغا زۇرلىدى. ئاخىرى ئاپام تۆت پارچە قىلىپ دادانىڭ ئاغزىغا بىر پارچىنى سېلىپ قويدى. ئۆزىنىڭىنى بولسا يەنە قەغەزگە يوگەپ قولىدا سقىمداب تۇردى. مېنىڭ خىالىم ئاغزىمدىكى تاتلىق ناۋاتتا بولغىنى بىلەن، كۆزۈم ئاپامنىڭ قولىدىكى ناۋاتتا ئىدى. ئۇكام ئىككىمىز بىردىمدىلا يەپ بولۇپ تەلمۇرۇپ تۇرغاندىن كېيىن، ئاپام قاقدەك ناۋاتنى ئاغزىمغا سېلىپ بولۇپ: «ئاپا سىز ئۆزىنىڭ يەڭى» دەپ تەڭلىدىم. ئاپام ئۇنىمىدى. مەن ئاپامنىڭ بويىنى قۇچاقلاپ ئاغزىمدا ئاپامنىڭ ئاغزىغا ناۋاتنى سېلىپ قويدۇم، ئاپام شۇ چاغدا نېمىشىقىدۇر تىترەپ كەتتى، ئۇ مېنى چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ ناۋاتنى بىرلا شوراپ ئالدى - دە، يەنە قايتىرۇپ مېنىڭ ئاغزىمغا سېلىپ قويدى. بىر يۇتۇم تاتلىق شىرىنىنى يۇتۇش بىلەن تەڭ، ئاپامنىڭ كۆزىدىن تاراملاپ ياش ئېقىشقا باشلىدى، ئۇ ئۆز - ئۆزىگە ئاستاغىنە:

- خۇدايم، قاچانمۇ ناۋات سېلىپ چاي دەملەپ ئىچىدىغان

ۋاقتىلار كېلەر، - دەپ پىچىرىدى.

مەن شۇلارنى ئويلاپ ناۋات سېتىۋېلىش نىيىتىگە كەلدىم. ناۋاتنى ئالسام ئاپام چوقۇم خۇش بولىدۇ، كۈلۈپ كېتىدۇ، مېنى قۇچاقلاپ سوپىپ كېتىدۇ، شۇنداق قىلاي، بىچارە ئاپامنى بىر خۇش قىلاي. پۇلنى پىرىكاژىكقا تەڭلىدىم، ئۇ ئۆلچەپ بەرگەن ناۋات مېنىڭ مۇشتۇمىدەك چوڭلۇقتا بولۇپ، دادام ئېلىپ كەلگەن ھېلىقى ناۋاتىن خېلىلا چوڭ ئىدى.

مەن ناۋاتنى ئاۋايلاپ بوغچامغا سالدىم. دە، ئۆيگە قاراب يوگۇردۇم. خۇشاللىقىدىن قىن - قىننۇغا پاتماي كەتتىم. ئاپامنىڭ خۇش چىرايى، كۈلكىسى كۆز ئالدىمدا تۇراتتى.

- ئاپا! ھامماچام بەش موجەن پۇل بەردى، ناۋات ئالدىم، - مەن ئىشىكتىن كىرىپ، ئالدىر اپ ۋارقىرىدىم ۋە ناۋاتنى ئېلىپ ئاپامنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ ئۇنىڭ كۆزىگە قارىدىم.

- ئاپلا! ئاپام كۈلمىدى. ئەكسىچە بىر ھازا ھاكۇيىقىپ تۇرغاندىن كېيىن شۇنداق ئۆكسۈپ يىغلاپ كەتتىكى، مېنىڭ يۈز كۆزۈم ھۆل بولۇپ كەتتى، ئاپامنىڭ نېمە ئۈچۈن يىغلىغانلىقىنى مۇشۇ كۈنگىچە بىلەيمەن.

قىزىل رەڭلىك پۇل

بالىلىق چاغلىرىم ئىدى. مەھەلللىمىزدىكى خەلق تىياترخانسىنىڭ ئالدى بىزنىڭ «پۇتبول مەيدانىمىز» ئىدى. مەن ھەركۈنى مەكتەپتىن كېلىپ، ئۇنە شۇ يەردە ھارغىچە توب ئوينايىتتىم. ئانا - ئانلىرىمىزنىڭ ئاياغنى يېرىتتىڭ دەپ ئەيپېلىشىدىن قورقۇپ، يالاڭاياغلا ئويناؤپەرتتۇق.

بىر كۈنى دادام مېنى توب ئويناؤاتقان يەردىن چاقىرىپ ئالدى ۋە گەپ قىلاماستىنلا يېتىلەپ ماڭدى. چوڭ كۆچىنىڭ ئىككى تەرىپىدە قاتار - قاتار دۇكانلار بولۇپ، دوQMۇشتا «دۆلەت بىلەن خۇسۇسىيلار شېرىكچىلىكىدىكى باققال دۇكىنى» دېگەن ۋىۋىسقا ئېسىلغان يەل - يېمىش دۇكىنى بار ئىدى، دادام مېنى ئاشۇ دۇكانغا يېتىلەپ كىردى. بۇ تاسادىپېلىقتىن مەن بەكمۇ خوشالىنىپ كەتتىم. چۈنكى دادام ماڭا ئەزەلدىن بازاردىن بىر نەرسە ئېلىپ بەرمەيتتى. مېۋە - چېۋىلەرنى ئۆيگە ئېلىپ كېلەتتى - دە، پاكىز يۈيۈپ بولغاندىن كېيىن ھەممىمىزگە ئۆلەشتۈرۈپ بېرەتتى. شادلىقىم بىردىمدىلا يوققا چىقىتى، دادام ئۇدۇل بېرىپ باققال دۇكىنىدىكى سېمىز ئادەمنىڭ ئالدىغا ماڭدى.

- ئەسسالامۇ ئەلهىكۈم، - باققال كېلەگىسىز بەدىنىنى كۆتۈرۈپ ئالدىراپ دادامنىڭ ئالدىغا كەلدى. دە، ئىككى قولنى ئۇزاتتى ۋە توختىماي ئەھۋال سوراشقا باشلىدى. قارىغاندا ئۇ كىشى دادامنى تولىمۇ بەك ھۆرمەتلەيدىغاندەك قىلاتتى. دادام ئالدىرىماي سۆز باشلىدى:

- خۇدا بەردى ئاخۇن، ئۆزلىرى بىللا، مۇشۇ كۈندە بالسالار بەك بۇزۇلۇپ كېتىۋاتىدۇ. ئەپەندىلىرى قانداق ئۆگىتىدىكىن تاڭ، مەكتەپتنى كېلىپلا كوچىغا يۈگۈرگىنى يۈگۈرگەن. ئالدىنلىقى ھەپتىدە مەھەللەدىكى بالسالار ھاڭ دەرۋازىسىدىكى سېپىلدا تاش ئېتىشىپ ئويىناب، سېپىلنىڭ ئىچىدىكىلەردىن بىر نەچچىسىنىڭ بېشىنى يېرىپ قويۇپتۇ. ساقچى كېلىپ بىرمۇنچە ئاۋارە قىلدى. شۇڭا بۇ بالنى سىلىگە ئېلىپ كېلىشىم.

خۇدا بەردى ئاخۇن: «شۇنداق، شۇنداق، ئوبدان» دېگىنچە دادامنىڭ ئاغزىغا قاراپ قول قوشتۇرۇپ تۇردى. دادام ماڭا بىر قاراپ قويۇپ يەنە داۋاملاشتۇردى:

- بالا ھەركۈنى مەكتەپتنى كېلىپ ئىككى - ئۇچ سائەت سىلىگە ياردەملەشىسۇن، يەكشەنبە كۈنى مىدىرىلىماي ئىشلىسۇن، بۇلارنىڭ تەقدىر - پېشانسى قانداق بولىدۇ، خۇدا بىلدى. ئانچە - مۇنچە سودا - سېتىقنى بولسىمۇ ئۆگەنگەچ تۇرسۇنىمىكىن.

- ئوبدان، ناھايىتى بەلەن بوبىتۇ. جانابلىرىنىڭ پەرزەنتىگە ئىش ئۆگەتمەك بىزگىمۇ ساۋاب دېسىلە، - باققال ھىجىيپ تۇرۇپ تازىم قىلدى. شۇنداق قىلىپ مەن بالا باققال بولۇپ قالدىم.

دۇكاندا يېشىل ئۆزۈم، ئەنجۇر قېقى، قىيامدا قاتۇرۇلغان كۈنچۈت تاختىسى، پەشمەت، شۇنىڭدەك كۆڭ پاشقا قەنتىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىلىرى سېتىلاتتى. جاھازبىلارغا تىزىقلىق تۇرغان ھەممە نەرسە ئىككىنچى قەۋەتتىكى ئىسکىلاتتا يەشىك. تاغارلاردا تولۇپ ياتاتتى. ھەر قېتىم بىرەر ئىش بىلەن ئۆستىگە چىققىنىمدا ئەڭ ئېسىلىرىدىن بىر نەچچىنى يەۋالاتتىم - دە، ئاغزىمنى ئېرىتىۋىتىپ قايتىپ چۈشەتتىم. ھەممە نەرسىنىڭ باھاسى تاختايغا يېزىپ قويۇلغان بولسىمۇ، كىرگەن خېرىدارلار ئەتەيىگە سورىغاندەك باشقىدىن باھاسىنى سۈرۈشتە قىلاتتى. سېمىز خوجايىن بولسا

جاۋابىمۇ بىرمەستىن تاختايىنى كۆرسىتەتتى. تۇرۇق، قارامتۇل، كۆزلىرى چوڭقۇر، ئەمما پارقىрап تۈرىدىغان تاھىراخۇنكام بولسا كىرگەن خېرىدارلارغا بىر قاراپلا ئۇنىڭ مال ئالدىغان - ئالمايدىغانلىقىنى ئالدىن بىلىۋالاتتى - دە، شۇنىڭغا قاراپ مۇئاىىلە قىلاتتى.

مەن بىر نەچچە كۈندىن كېيىنلا ھەممە نەرسىنىڭ ئىسمىنى، باھاسىنى ئوبدانلا بىلىۋالدىم. خېرىدارلارغا جاراڭلىق ئاۋازدا جاۋاب بېرەتتىم، ئەمما تارازا تۇتۇشنى بىلمىگەچكە ساتمايتتىم. دۇكان تازىلاش، ئەخلىم تۆكۈش، يۈگۈر يېتىم ئىشلار ماڭا قاراشلىق ئىدى. ئادەتتە بولسا بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرۇپ كاللەك بولۇپ قالغان ھەرەم خورمىسىنى بىر - بىرلەپ پارچىلاب چىقاتتىم. خۇدا بەردى ئۇستام مېنى بەكمۇ ياخشى كۆرۈپ قالدى.

مانا ئەمدى قولۇممۇ بوشىپ قالدى، زېرىكىسەم تالا - تۆزگىمۇ چىقىپ كىرهلەيدىغان بولدۇم، - دەيتتى ئۇ يېنىمىزدىكى كاۋاپچى دەھلەپ كىرگەن چايىنى ئىچكەج مېنى ماختاب. ئۇ ماڭا ھەر كۈنى دۇكان تاقايدىغان چاغدا قىزىل رەڭلىك پۇلدىن بىرنى يەنە بىر سوم ۋە بىرەر چاڭگال خورما ياكى باشقۇ مېۋە بېرەتتى. پۇلنى ئاپامغا، مېۋىلەرنى ئۆكىلىرىمغا بېرەتتىم. بۇ ئىشىمدىن ئۆزۈممۇ بەتك خۇشال ئىدىم.

لېكىن ئورا كۆزلۈك قارا ئادەم نېمىشىقىدۇر ماڭا ئىچ ئىدى. بىكاردىنلا ھومىيىپ قاراپ قوياتتى ۋە كەلسە - كەلمەس ئىشلارغا بۇيرۇۋېرەتتى. قەستەن گەپكە سېلىپ ئاخىرىدا ئۆزى مات بولۇپ قالاتتى.

خۇدا بەردى ئاخۇن ئۇستام ھەر كۈنى ئىككى - ئىچ قېتىم سىرتقا چىقىپ كېلەتتى. بۇنداق چاغلاردا ئۇ مېنى پۇل سېلىنىدىغان چوڭ غەللەنىڭ يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ قوياتتى - دە، مىدىرىلىماسلىقىنى چېكىلەيتتى. ئاندىن تاھىراخۇنغا:

- بالا ئىش قىلماي، مىدىرىلىمىاي ئولتۇرسۇن، بىر ياققا
چىقىمىسىن. ئوبدان قاراپ قويىسلا جۇمۇ، ئۇنىڭ ئۇستىگە غەللەنى
يالغۇز قويۇش تۈزۈمگە خىلاب، - دەيتتى.

ئۇستام چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئورا كۆز ئادەمنىڭ كۆزلىرى
ئويىناپ كېتەتتى. نېمىنىدۇر تىمىسىقلاب ئەتراپىنى چۆرگىلەيتتى. بىر
قېتىم ئۇ خېرىدارغا مالنى ئۆلچەپ سېتىپ بولۇپ، پۇلنى ئالدىدىكى
قەغەز كورۇپكىنىڭ ئاستىغا باستۇرۇپ قويىدى. مەن خېلى كۆتكەن
بولساممۇ غەللەنگە تاشلىمىغاندىكىن، چىدىماي ئورنۇمدىن تۇرۇپ
ئالدىغا كەلدىم ۋە:

- تاھراخۇن ئاكا، ماۋۇ پۇلنى غەللەنگە سېلىشنى ئۇنتۇپ
قالدىڭىز، - دېدىم - دە، پۇلنى ئېلىپ غەللەنگە سالدىم.
- شۇنداق، ئۇنتۇپتىمەن، - ئۇ ماڭا شۇنداق سەت ئالايدىكى،
ئورا كۆزلىرى قاپقا拉 تۆشكەتكەلا كۆرۈنۈپ، قورققىنىمدىن دوگدىيىپ
كەتتىم.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ مېنى نېرىقى دوQMۇشتىكى
موخۇركىچىدىن موخۇركا ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپ، قۇتسى بىلەن
بىر موچەن پۇلنى تەڭلىدى. مەن ئۇستامنىڭ سۆزىنى ئەسلەپ:
- خۇدا بەردى ئاخۇنكام مىدىرىلىما دەپ تاپلىغان، - دېدىم.

- ماڭە، دانىشىمەن ماڭا ئەقىل ئۆگەتمەي، - ئۇ ئالاينىنچە
 قولۇمدىن تارتىپ ئىشىككە ئىتتەردى. تۈيۈقىسىز كاللامغا دۇككاندىكى
قەغەز پاچكىلىق موخۇركا كەلدى ۋە ئۇنىڭغا:

- دۇكىنىمىزدا سېتلىدىغان موخۇركا بار ئەمەسمۇ؟ - دېدىم
جاهازدىكى موخۇركىنى كۆرسىتىپ.

- ئاتىكاچىلىق قىلماي مالڭ دەيمەن، ھۆكۈمەت موخۇركىسى
بوش، مەن جېنى بار موخۇركىدىن چېكىمەن، بېرىپ ئاچچىقىدىن

دەپ ئال.

مەن مەجبۇرىي ھالدا موخۇرکا ئالغىلى چىقىپ كەتتىم ۋە بىردىمدىلا
قايتىپ كېلىپ تۈرنۈمدا ئولتۇردىم، تۈزۈن تۈتمەي تۈستام كەلدى.

كەچكە يېقىن مەن ئۈستۈنكى قەۋەتتىكى ئىسكلاتنى تازىلاۋاتتىم،
ئۈستام پەستە غەللنى ساناب قالغان نىدى. تۈبۈقسىز ئۈستامنىڭ
قاتىق ۋە قوپال ئاۋازىنى ئاكلاپ قالدى:

- تاھراخۇن بۈگۈن غەللىگە سوغۇق قول تەگەندەك قىلامدۇ-

نىمە؟

- يوغۇسو ئۈستام، بۈگۈن سودا ئاز بولدى.

- ياقەي مېنىڭمۇ كاللام بار. سودا ئاز بولسا غەللىگە كىربپ
بولغان بۈلمۇ ئازلاپ كەتمەس، غەللە يالغۇز قالغانمىدى؟

- يوغۇسو، يالغۇز قالغانى يوق، سىلى چىقىپ كەتكەندە
«دانىشمن» مقتەك ئولتۇردى.

- هوى بالام، بۇياققا چۈشكىنە، - ئۈستام مېنى چاقىردى.
مەن ئالدىراپ چۈشتۈم. ئۈستامنىڭ چىراينى كۆرۈپ ھەمدە گېپىنى
ئاڭىقىرالماي تالاغا چىقىپ كەتكەن گۇناھىم ئۈچۈن قورقۇپ تىترەپ
كەتتىم.

- غەللە يالغۇز قالغانمىدى؟ - دەپ سورىدى ئۈستام، تەمتىرەپ
كەتكىنمىدىن ئاغزىمغا گەپمۇ كەلمەي قالدى:

- ھەئە... ئۈستام، تاھراخۇنكامنىڭ موخۇركىسى....-
دېيىشىمگە، تاھراخۇنكام ئاغزىمدىن گەپنى تارتىۋىلىپلا:

- ھە راست، سىلە چىقىپ كەتكەندە موخۇركام تۈگەپ كېتىپ،
دۇكاندا بۇ يالغۇز قالغا نىدى، - ئۇ مېنى كۆرسىتىپ يالغان ئېتتى.
ئۇنىڭ قورقۇنچىلۇق كۆزلىرىدىن «ئەگەر راستىنى سۆزلەيدىغان
بولساڭ، ئۇلتۇرۇۋېتىمەن» دېگەندەك تەھتىت چىقىپ تۇراتتى، مەن

سۆزلىمەي جىم تۇردىم. ئۇستام ماڭا بىر هازا قارىدى. ئاندىن قولىغا
قىزىل رەڭلىك پۇلدىن ئىككىنى ئېلىپ سىلىكىپ تۇرۇپ:

- يوقال كۆزۈمىدىن هارام تاماڭ، دۇكانغا ئىككىنچى دەسىسىگۈچى
بولما، - دەپ ۋارقىرىدى. مەن ئىختىيارسىز ئورنۇمىدىن تۇردىم - دە،
ئىش ھەققىنىمۇ ئالماي يىغلىغىنىمچە چىقىپ كەتتىم ۋە ئۇستامنىڭ:
- تاھىراخۇن، بۈگۈن پەقەت مەنلا قىزىل رەڭلىك پۇلدىن تۆتىگە
سودا قىلغاندىم، غەللەدە ئىككىسى قاپتىغۇ؟!، - دەپ ۋارقىرغان
ئاۋازىنى ئاڭلاب قالدىم.

بولغان ۋەقەنى دادامغا سۆزلەپ بەردىم، داداممىۇ مېنى قايىتا
ئۇ دۇكانغا ئەۋەتمىدى. ئۇزۇن ئۆتىمەي ھېلىقى ئورا كۆز كىشى
دۇكاندىن يوقالدى، ئورنۇغا بىر ياش بالا كەلدى.

مېنى ئەڭ ئاخىرقى بىر كۈنلۈك ئىش ھەققىم - قىزىل رەڭلىك
پۇلدىن مەھرۇم قىلغان ھېلىقى ئورا كۆز قارا ئادەم تا ھازىرغىچە
كۆچىلاردا ئۇچراپ قالىدۇ. ئۇ نېمىشىقدۈر بۇرۇنقدەك ئالىيالمايدۇ.
ئەكسىچە مۇكچەيىگەن گەۋدىسىنى كونا چاپىنىنىڭ ئىچىگە تۈگۈپ
ئىتتىك يەرگە قارىۋالىدۇ - دە، گەپ قىلمائى ئۇتۇپ كېتىدۇ.

كاۋاپچىنىڭ ئوغلى

ئىككى يىلدىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن بىر پارتىدا ئولتۇرۇۋاتىمەن.
 ئۇنىڭ باش بارمىقى بىلەن بىڭىز بارمىقى ھەر كۈنى دېگۈدەك
 خۇددى جىنى شوربۇلىنىغاندەك ئاپىاق ئاقىرىپ تۇراتتى، بەزىدە
 بولسا ئىشىش قالاتتى، بۇنداق چاغلاردا ئۇ خەت يازالمايتتى،
 لېكسىيە يازالمايتتى، كونسىپىك كۆچۈرەلمەيتتى ...

سىنىپىتىكى باللار ئۇنى «كاۋاپچىنىڭ ئوغلى» دەپ چاقراتتى.
 بۇ كېلىشىمە سلىككە مەن سەۋەبچى بولغانلىقىم ئۈچۈن، ئۇنىڭ
 ئالدىدا تولىمۇ خىجىل بولاتتىم. بىر كۈنى، ئەدەبىيات مۇئەللىمىز
 ئۇنى كىتاب ئوقۇمای، شېئىر يېزىپ ئولتۇرغانلىقى ئۈچۈن ئورنىدىن
 تۇرغۇزۇپ تەنقىدىلىدى:

— كېيمىلىرىڭنى ئاپاڭ يۇيۇپ بەرسە بولما مدۇ؟ بەئەينى
 جۇۋاچىنىڭ بالسىغا ئوخشىپ قاپسىن ...

مۇئەللىمنىڭ سۆزىگە مەن ئالدىراپ لوقا ماسالدىم:

— مۇئەللىم ئۇ كاۋاپچىنىڭ ئوغلى.

مۇئەللىم باللارغا قوشۇلۇپ تەڭ كۈلۈپ كەتتى. شۇنىڭدىن باشلاپ،
 بۇ سۆز ئۇنىڭغا لهقەم بولۇپ سىڭىپ قالدى. ئۇ سىنىپىمىزدىكى
 ئەلاچىلارنىڭ بىرى ئىدى. ئىمتهاندا نومۇرى توقسان بەشتىن
 چۈشۈپ كەتمەيتتى. سىنىپ مەسئۇلىمۇز رۇقىيە ئۇنى بەكمۇ ياخشى
 كۆرەتتى. ئۇ مۇئەللىمنىڭ دەرس ئارىلىقىدا سورايدىغان سوئاللىرىغا
 تېز، توغرا جاۋاب بېرەلەيدىغان ھاizer جاۋابلارنىڭ بىرى ئىدى.
 شۇڭا مۇئەللىم دەرس ۋاقتىدا: «ھىمت توغرا دېدى... ھېمىتىنىڭ

جاۋابى توغرا... ياخشى، مانا ھيمىت توغرا چوشىنىپتۇ...» دەپ كۆپ ماختايىتى.

ھيمىت تەنەرەبىيەگىمۇ قىزىقاتى، يۈگۈرۈش دەمىسىز، يېراقا سەكىرىش دەمىسىز، ھامان ئۇ ئالدىنىقلار قاتارىدا تۇراتتى.

- ھە، ھيمىت پالۋان! يارايسەن ئوغلۇم! - دەيتتى تەنەرەبىيە مۇئەللەمىمىز.

مۇئەللەملەر ھيمىتى ھەربىر ماختىغىندا، باللارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا قازىشاتتى، ھيمىت بولسا، قۇلاقلىرىغۇچە قىزىرىپ كېتەتتى. ئەمگەك، تازىلىق قىلغان چاغلاردا، ئۇ ئەك ئېغىر ئىشلارنى قىلاتتى، ھاردىم - تالدىم دەپ قاخشىمايتتى. مەن ئۇنىڭ بىلەن بىر مەھەللەلىك بولساممۇ، باردى - كەلدىمىز ئانچە قويۇق ئەس ئىدى. بىر كۈنى، سىنىپ مەسئۇلىمىز ماڭا:

- ئەنۋەر، سەن سىنىپ باشلىقى بولغاندىكىن، باشقىلارغا كۆپرەك ياردەم قىلغىن، ھيمىت يېرىم يولدا ئوقۇشتىن توختاپ قالمىسۇن، - دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇنىڭ بىلەن ئىككىمىز مەكتەپكە بىلە بارىدىغان ۋە مەكتەپتىن بىلە قايدىدىغان بولدۇق. ئۇ ھەركۈنى ئەتىگەندە ئىشىك ئالدىغا كېلىپ مېنى چاقىراتتى.

بىزنىڭ دوستلۇقىمىز شۇنىڭ بىلەنلا چەكلەندى. چۈنكى، ئۆيگە قايتقاندىن كېيىن ۋە يەكشەنبە كۈنلىرى ئۇنىڭ قولى بوشىمايتتى. ئۇ چوڭ كۆچىنىڭ دوقمۇشىدا كاۋاپ ساتىدىغان ئاچىچقى يامان شاپ بۇرۇت دادسىنىڭ يېنىدا ئورە تۇرۇپ، زىخقا كاۋاپ ئۆتكۈزۈتتى. بۇ رەھيمىسىز ئادەمگە مەنمۇ بەك ئۆچ ئىدىم. بىر قىتىم، مەن ھيمىتىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ زىخقا كاۋاپ ئۆتكۈزۈشىگە قاراپ ئولتۇراتىم، ئۇ ئادەم كەينىگە بۇرۇلۇپ شۇنداق ھومىيىپ قارىدىكى، ئۇنىڭ يوغان كۆزلىرىدىن قورقۇپ كەتتىم. ئۇ:

- ھوي ھيمىت! ئاۋۇ بىكار تەلەپنى ھېيدىۋەت. بىر بىكار مىڭنى

بىكار قىلىدۇ، - دەپ ۋارقىرىدى.

مەن ئەتىسى ئەتىگەندە مەكتەپكە كېتىۋېتىپ ھىمىتىن:

- داداڭنىڭ ئاچىقى بەك يامان ئىكەن - ھە؟ - دەپ سورىدىم.

- ئۇ مېنىڭ دادام ئەمەس، بىزنىڭ... - ئۇ سۆزىنىڭ ئاخىرىنى تېرلا يۇتۇۋەتتى. ھە، ئۇ دادسىنىڭ كاۋاپچى ئىكەنلىكدىن خىجل بولسا كېرەك، دەپ تۇيلىدىم.

تىل - ئەدەبىيات مۇئەللەمىمىزنىڭ نېمىشىقىدۇ ئۇنىڭ بىلەن خۇشى يوق ئىدى. ئۇنى ھە دېسلا ئەيبلەپ تەنقىدەيتتى. ئەزىمىگەن كەمچىلىكلىرى ئۈچۈن دوشكەللەپ كېتەتتى.

بىر كۈنى، تىل - ئەدەبىيات دەرسى ئۆتۈلۈۋاتاتتى، مۇئەللەم تۈرىۋەسىز دەرسنى توختىپ ۋارقىرىدى:

- ھىمت، تۇر ئورنۇڭدىن!

ھىمت ئورنىدىن تۇرۇپ، قولىدىكى كىچىك خاتىرسىنى ئالدىراپ پارتىنىڭ ئىچىگە تقتى - دە، بېشىنى ساڭىلىتىپ تۇردى.

- يېزۈۋاتقىنىڭ نېمە؟ - مۇئەللەم سۈرلۈك قەدم تاشلاپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى، ھەممىمىز قورقىنىمىزدىن جىمجىت بولۇپ كەتنۇق. مۇئەللەم ئۇنىڭ پارتىسىنىڭ ئىچىدىن ھېلىقى خاتىرسىنى ئالدى - دە، ۋاراقلاپ كۆرۈپ سىنچىلاپ ئوقۇشقا باشلىدى ۋە:

- دەرس ۋاقتىدا شېئر كۆچۈرۈپ ئولتۇرغىنىڭ نېمىسى؟ - دەپ زەرde بىلەن ۋارقىرىدى.

- مۇئەللەم، ئۇنى ئۆزۈم يازدىم، - ئۇ شۇنداق دېدى، لېكىن چوڭ بالاغا قالدى.

- ھە؟! بۇ شېئرلارنى ئۆزۈڭ يازدىڭما؟! دەرسنى تاشلاپ ئۆزۈڭچە شائىر بولماقچىمىدىڭ؟

- ياق...

- هه؟! تىلىڭ نېماداڭ ئۇزۇن نېمىسىن، مەن ئۆزۈمگە يانغان بالىنى ئوقۇتالمايمەن! چىق سىنىپتن!

- مۇئەللىم، مەن بۇندىن كېيىن...

- قۇرۇق گېپىكىنى قوي، چاپسان چىق!

ئۇ نائىلاج بېشىنى ساڭگىلاتقان حالدا چىقىپ كەتتى. ھەممىمىزنىڭ ئۇنىڭغا ئىچىمىز ئاغرىدى، مۇئەللىمگە بولسا، ئاچىقىمىز كەلدى.

ئۇ بىرنەچچە كۈنگىچە مەكتەپكە كەلمىدى. يەكشەنبە كۈنى مەن ئۇنى كۆرگىلى ئۆيىگە باردىم. ئىشىكىنى ئېچىپلا داڭ قېتىپ تۇرۇپ قالدىم. بىزنىڭ سىنىپ مەسئۇلىمىز رۇقىيە مۇئەللىم بۇ ئۆيىدە كىر يۇيۇۋاتاتى! كارۋاتتا رەڭگى سارغىيىپ كەتكەن بىر ئايال ئىنじقلاب ياتاتى.

- كېلىڭ ئەنۋەر، - دېدى مۇئەللىم مېنى ئۆيگە تەكلىپ قىلىپ،

- ھىمىتتىڭ ئاپسى ئۇزۇندىن بېرى ئاغرىق. ئۆي ئىشلىرىنى ئانچە

- مۇنچە قىلىشىپ بېرىپ كېلىۋاتىمەن.

مەن رۇقىيە مۇئەللىمدىن قاتىق تەسىرلەندىم. ئەمما ئۆزۈمچە خىجل بولۇپ قىزىرىپ كەتتى. كاللامدىن: «بىزنىڭ مۇئەللىم نېمىدىگەن ياخشى، مەن ھىمىتتىڭ ئائىلە ئەھۋالى توغرىسىدا نېمىشقا سورىمغا نىدەمەن؟» دېگەن ئويلار كەچتى.

ئەتىسى ئەتىگەندە مەكتەپتە بىر خۇش خەۋەر تارقالدى، «شىنجاڭ ئۆسمۈرلىرى» گېزىتىگە ھىمىتتىڭ ئىككى پارچە شېئىرى بېسىلغانىدى. بىز ئىككىنچى سائەت تىل - ئەدەبىيات دەرسىدە بۇ گېزىتى ھىمىتتىڭ بوش ئۇستىلىگە يېيىپ قويدۇق. خىيالىمىزدا ئەدەبىيات مۇئەللىممىزنىڭ ھىمىتتى قوغلىۋەتكەن چاغدىكى سۆزلىرى ئۇچۇن ئۆچىمىزنى ئېلىۋالماقچى ئىدۇق. مۇئەللىم سىنىپ ئىچىدە

ئارىلاپ يۈرۈپ گېزىتى كۆردى، ئوقۇدى، ئۆگدى، تاتاردى...
شۇنىڭدىن كېيىن دەرسىنمۇ تۈرۈك ئۆتەلمىدى.

شۇ كۇنى چۈشتىن كېيىن دەرسىتىن چۈشكەندە، سىنىپ
مەسئۇلىمىز مېنى مەكتەپ مۇدیرىنىڭ ئىشخانىسىغا باشلاپ كىردى.
ئېگىز بولىلۇق، قاپىقى يامان مۇدیر بۇگۈن نېمىشىقىدۇ كۈلۈمىسىرەپ
تۇراتتى.

- ئەنۋەر، سىز ساۋاقداش ھىمتىنىڭ كاۋاپ ئۆتكۈزىدىغان ئورنىغا
مېنى باشلاپ بېرىڭ، ئۇنى بىز ھەيدىۋەتكەندىنكىن، ئۆزىمىز
باشلاپ كېلەيلى، - مۇدیر ماڭا شۇ سۆزنى بېتتى - دە، ئورنىدىن
تۇرۇپ ئۇستەل ئۇستىدىكى خاتىرىنى ئالدى. بۇ ھىمتىنىڭ شېئىر
يازىدىغان ھېلىقى خاتىرسى ئىدى. مۇدیر ئۇنى بىزىنىڭ سىنىپ
مەسئۇلىمىزغا تەڭلەپ:

- قالغانلىرىنىمۇ ئەۋەتىپ بېرىڭ. مەتبۇئاتقا يارىسا ئىشلەتسۇن،
بۇ بالىدا ئۇمىد بار. كېلەر ئايىدىن باشلاپ ئۇنىڭغا مەكتەپتىن
پۇتۇن تەمنات بېرىھىلى، - دېدى.

مەن مۇدیرنى باشلاپ كەلگەندە، ھېلىقى ئاچىقى يامان شاپ
بۇرۇت كاۋاپچى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ھىجىيىپ تازىم قىلىپ،
مۇدیرنى كاۋاپقا تەكلىپ قىلدى.

- ھە، كېرىم ئاخۇن، بىزىنىڭ ئوقۇغۇچىمىزنىڭ ھالىدىن ئوبدان
خەۋەر ئالغانلىرى ئۈچۈن ئالاھىدە تەشەككۈر ئېتىقلى كەلدىم،
رەھمەت سىلىگە. ئۇ نەچە كۇندىن بېرى دەرسكە قاتنىشمالماپتۇ.
بۇگۈن ئېلىپ كېتەي.

- ئوبدان، ئوبدان، بala دەرسىن قالمسۇن، ھەي... شۇ پۇل
دېگەن، ئېغىر ئىش بالىنى نابۇت قىلىدۇ دېسىلە.
شۇ سۆزلەردىن كېيىن، بىز قايتتۇق.

يولدا كېتىۋېتىپ، مەن ھىمىتتىن سورىدىم:
- ئاداش، داداڭ ئىشلىگەندىكىن، سەن ئوقۇساڭ بولمامدو؟
- دادام «مەدەنىيەت ئىنقلابى» دېگەن ئاپەتنە ئۆلۈپ كەتكەن.
- نېمە؟ كاۋاپ سېتىۋاتقان ئادەمچۇ؟
- ئۇ بىزنىڭ رۇقىيە مۇئەللەمنىڭ دادىسى، مۇئەللەم شۇ كىشىگە¹
تونۇشتۇرۇپ قويغاندىن بېرى، مەن ئائىلە قىيىنچىلىقىمىنى ھەل
قىلىپ مەكتەپتە ئوقۇۋاتىمەن.

مېنى نېمىشقا ئۇرىسەن

ئەمدىلا ئۇن ئۈچ ياشقا كىرگەن ھاجاخۇن باشقىلاردىن دادىسىنىڭ نۇرغۇن پۇل تاپقان باي ئىكەنلىكىنى ئاڭلايتتى. ئۇ دادىسىنىڭ شەھەردىن - شەھەرگە ئايروپلاندا قاتنالپ يۈرۈپ سودىگەرچىلىك قىلىدىغانلىقىنى بىلسىمۇ، بىراق زادى قانچىلىك پۇلى بارلىقىنى كۆرۈپ باقىغانىدى. ئۇ بىر كۈنى كەچتە ئۆيگە كىرىپ ھاك - تاڭ بولۇپ تۇرۇپلا قالدى. دادىسى بىلەن ئاپسىز گىلەم ئۆستىدە باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرۇپ نۇرغۇن پۇللارنى - بىر چارەك قېلىنلىقتىكى مەھكەم چىگىلگەن بولاقلارنى ساناۋاتاتتى. دادىسى ئاپسىغا:

- مانا بۇ ئۇنبەش بولاق، بىر يېرىم تۆمەن. يول خىراجىتىمىز ئۇچۇن كەڭتاشا يېتىدۇ، - دېدى. دادامنىڭ كۆرسەتكىنى پۇللارنىڭ ئازلا بىر قىسىمى ئىدى. ھاجاخۇن ئاپسىنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئەركىلەپ تۇرۇپ:

- ئاپا، ئاپا، ماڭا ئۈچ يۈەن بەرگىن، «تارىم غۇنچىلىرى»غا يىللەق مۇشتىرى بولىمەن. سىنىپتىكى باللارنىڭ ھەممىسى... - دېپىشىگە دادىسى كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ:

- ئاغزىڭىنى يۇم! بوجاڭدىكى كىتابلىرىنى ئوبدان ئوقۇ، - دەپ ئۇنىڭ ئاغزىنى توستى. ئۇ قورقۇنىدىن ئاپسىنىڭ كەينىگە ئۇتۇۋالدى ۋە پەس ئاۋازدا:

- دادا، شۇنچە كۆپ پۇلنى نېمە قىلىسەن؟ - دەپ سورىدى.

- بىلام، - دېدى ئاپسى ئۇنىڭغا، - بىز پەقەت سېنى بېقىپ

چوڭ قىلىش ئۈچۈنلا پۇل يىغۇۋاتىمىز. مانا كۆرۈگۈمۇ بۇ پۇللار بىلەن سېنى ھەرمىگە ئېلىپ بارىمىز. ئۇ چاغدا سەن ھەقىقىي ھاجاخۇن بولىسىن.

- مەن بارمايمەن! - ھاجاخۇن نېمە ئۈچۈن شۇنداق دېگەنلىكىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. ئۇنىڭ ئېسىگە چاقماق تېزلىكىدە ساۋاقدىشى ئۇمىدىنىڭ دادىسى ئېسىگە كەلگەنسىدى، ئۇ دادىسىغا سۆزلەشكە باشلىدى:

- ئۇمىدىنىڭ دادىسى بىزنىڭ مەكتەپكە بەش مىڭ يۈەن بەردى. بىز ئۇنىڭ دادىسىنىڭ بويىنغا قىزىل گالىستۇك تاقاپ بىلە رەسىمگە چۈشتۈق، مەكتەپ ئۇ پۇلغا يېبىڭى ئۇستەل، ئورۇنىدۇق سېتىۋالدى ...

ھاجاخۇننىڭ دادىسىنىڭ چىرايى بىردىنلا بۇزۇلدى. ئۇ ھاجاخۇننىڭ سۆزىنى بۇزۇپلا ۋارقىرىدى:

- ھە، بولدى، گېزتىتە كۆرۈم. ئۇ ئەخەمەق قېرى ئوتتۇز يىلدىن بېرى موجەنلەپ يىغىپ تاپقان پۇلسنى قېرىغاندا خەجلەپ راھىتنى كۆرمەي مەكتەپكە بەرگىنىنى، خۇدا ئۇرغان ئەخەمەق - تە ئۆزى ...

ئۆزۈڭ ئەخەمەق! - ھاجاخۇن غەزەپ بىلەن ۋارقىرىۋەتتى. دادىسىنىڭ كۆزلىرى چەكچەيدى. ئۇ غۇلىچىنى كېرىپ بىر شاپىلاق ئۇردى. تۈيۈقىسىز زەربىدىن ھاجاخۇن سەنتۈرۈلۈپ يېقىلىپ چۈشتى.

- جىنىم بالام، بىزنىڭ غېمىمىز سەندىلا، - دادىسى ئۇنى بەزەشكە باشلىدى، ھاجاخۇننىڭ كۆزلىرىدىن غەزەپ ئۈچۈننى يالتراتىتى، ئاچچىق كۆز ياشلىرى تۆكۈلۈشكە باشلىدى. ئۇ يىغلامسىراب تۇرۇپ دېدى:

- ئۇنداق بولسا، مېنى نېمىشقا ئۇرىسەن؟! مەن سەندەك تويماس ئادەمنىڭ بالىسى بولۇشتىن نۇمۇس قىلىمەن.

کوتولىمگەن ئۆزگىرىش

- شەۋىكەت، توختا بالام، - ئىتىگەنلىك چىيىنى ئىچىپ بولۇپ مەكتەپكە ماڭغان شەۋىكەتنى ئاپىسى توختىتىپلىپ، ئاخشام تاپىلغان سۆزلىرىنى تەكارالاشقا باشلىدى، - بالام، ئىشخانغا كىرىپ مۇئەللەمىڭە ئېتىقىن. داداڭ بولىغاندىن كېيىن، ھېچ بولىغاندا چوشتىن كېيىن بولسىمۇ رۇخسەت بېرەر.

- ئاپا، من دېدىمغۇ، مۇئەللەم ماڭا ئۆچ...
شەۋىكەت غودۇڭشىغىنىچە ئىشكەنلىك چىقىپ كەتتى.

«مۇئەللەم ھەقىقەتەن مەن بىلەن قېرىشىدۇ» دەپ ئويلىدى ئۇ يول بويى كېتىۋېتىپ، دادىسى قەشقەرگە كەتكەندىن بېرى مۇئەللەم ئۇنى مات قىلغان ئىككى قېتىملەك ئىش ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن بىر بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

بىر كۈنى چوشتىه، شەۋىكەت مەكتەپتىن قايىتىپ كىنوخانا ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، بۇلتۇر باشلانغۇچ مەكتەپنى پۇتاڭىزەندە ئۇقۇشتىن توختاپ قالغان دوستى ئەسقەرگە ئۇچراپ قالدى.

شەۋىكەت، - دېدى ئەسقەر ئۇنىڭ يولىنى توسوپ ۋە بىر بېلەتنى تەڭلەپ، - بواگۇن چوشتىن كېيىن «ئاباراڭۇم» نىڭ كېنوسى بار ئىكەن. ساڭا بىر بېلەت ئېلىپ قويىدۇم، بىلله كۆرەيلى.

شەۋىكەت ئىككىلىنىپ قالدى. كۆرمەي دېسە، راجىنىڭ ناخشىسى ئۇنىڭ قولقۇ تۈۋىدە جاراڭلاپ تۇراتتى.

- چوشتىن كېيىن دەرس بار، - دېدى ئۇ بوشراق ئاهاڭدا.

- رۇخسەت سورىمامىسىن؟

- ئۇنىڭ ئۈستىگە، پۇلۇم يوق.

- بولدى، بىلەتنى بىكارغا بېرىھى، ھەي، مەكتەپتىن كىنۇغا ئەكىرىدۇ دېسەڭ ئاپاڭ پۇل بەرمەمدى؟

ئەسقەرنىڭ كۆرسەتكەن ئەقلى ئۇنىڭ قوللىرىنى ئىختىيارسىز
هالدا تەڭلەپ تۇرغان بىلەتنى ئېلىشقا مەجبۇر قىلدى.

شەۋىكەت ئۆيىگە كېلىپ، ئاپىسىدىن مەكتەپتىن كىنۇغا ئاپىرىدۇ دەپ پۇل سورىدى. ئاپىسى كىنۇخانا، كىنو ئىسىمى ۋە كىنو قويۇلىدىغان ۋاقتىنى سوراپ، گېزىتكە قاراپ سېلىشتۇرۇۋەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ كۆزىگە قاتىققى تىكىلىپ بىر قاربۇچىسى كىنو يۈلىنى بەردى.

شەۋىكەت چۈشتىن كېيىن ئىشخانىغا كىرىپ رۇخسەت سورىخاندا،
مۇئەللەم ئۇنىڭغا پەرۋاسىز هالدا:

- شەۋىكەت، راست سۆزلەڭ! - دېدى.

مۇئەللەم، راست ئېيتىۋاتىمەن. ئاپام قاتىققى ئاغرىپ قالدى، - دېدى. لېكىن مۇئەللەمنىڭ ئۆزىگە قاتىققى تىكىلىپ تۇرغان كۆزىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يەرگە قاربۇوالدى.

ئۇ ئويلىمىغان يەردىن چوڭ پالاكەتكە يولۇقتى. كىنۇنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن قايتىپ چىقۇچىسىپ، كىنۇخانا ئىشىكى ئالدىدا كۈتۈپ تۇرغان مۇئەللەمى بىلەن ئاپىسىغا تۇتۇلۇپ قالدى. مۇئەللەم ئۇنى بەكمۇ قاتىققى تەنقىد قىلدى، ئاپىسىمۇ نۇرغۇن كايىدى. ئۇ بىرمۇنچە ۋەده بېرىپ ئاران دېگەندە بۇ ئاۋارچىلىقتنىن قۇتۇلغان بولسىمۇ، مۇئەللەمنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئاپىسىدىن سوراۋشتۇرۇپ ئۇنى بالاغا قويغانلىقىدىن قاتىققى رەنجىدى.

يەنە بىر قېتىم چۈش ۋاقتى ھاۋا بەكمۇ ئىسىسىپ كەتكەندى.

مەھەللەدىكى بالىلارنىڭ ھەممىسى كۆلگە بېرىپ سۇغا چۆمۈلۈپ كېلىشكە، مەسىلەھەتلەشتى.

- بىزنىڭ مۇئەللەم رۇخسەت بەرمەيدۇ، - دېدى شەۋىكەت دوستلىرىغا ئۇمىدىسىزلىك بىلەن قاراپ.

- ھەي ئەخمدەق، غىدىڭ قىلامايدىغان باھانىدىن بىرنى تاپىماسىن، - دېدى بىرى، شۇ ئەسنادا شۇپۇر ئابلا ئاكىنىڭ بالىسى غۇپۇر يەل بىلەن كۆپتۈرۈلگەن ئىككى بالوننى كۆتۈرۈپ چىقىپ ھەممىسىنىڭ كۆرنىنى چاقىتىۋەتتى. شەۋىكەت قانداقلا بولمىسۇن كۆلگە بېرىش نىيىتىگە كەلدى.

- ئاپاملارنىڭ ئىدارىسىدىن تاۋۇز سېتىپ بەرگەنىكەن. شۇنى ئەكلىۋالسام، - دېدى شەۋىكەت مۇئەللەمگە مۇغەمبەرلىك بىلەن.

- شەۋىكەت، راست سۆزلەڭ! - مۇئەللەمنىڭ كۆزلىرى خۇددى ئۆتكەنكىدەكلا جىددىي تىكلىلىپ تۇراتتى.

- مۇئەللەم، راست، - شەۋىكەت ئاستا يەرگە قارىۋالدى.

ئۇلار يېرىم سائەتتىن كۆپرەك يول ماڭدى. رەگەتكىلىرىدىن ئۇچرىغانلا قۇشلارغا تاش ئېتىپ، ئويىناب - كۆلۈشۈپ كۆل بويىغا كەلدى. ئۇلار كىيمىم - كېچەكلەرنى سېلىشىپ ئەمدىلا سۇغا چوشەي دەپ تۇرغاندا، مەكتەپنىڭ منبۇسى بۇ يەرگە ئۇچقاندەك يېتىپ كەلدى. دە، ئۇلارنىڭ يېنىدا توختىدى. شەۋىكەتنىڭ مۇئەللەمى جىددىي حالدا:

- ھە، شەۋىكەت، تاۋۇزلارنى منبۇسقا قاچىلاڭ، - دېدى. مۇئەللەم ئۇلارنى دەرھاللا ئېلىپ كەتتى. بۇ قېتىم ئۇ تېخىمۇ قاتىق دەشىنام يېدى ۋە تۇۋا قىلدى.

«مۇئەللەم پال ئاچامدىكىنە؟» دەپ ئوبىلىدى ئۇ يول بويىدا كېتىۋېتىپ، «مەن قاچانلا رۇخسەت سورىسام، شۇ ھامان بىلىۋالىدۇ.

كەچىچە مەن بىلەنلا قېرىشىدۇ. قاراپ تۇرۇڭلار، بۈگۈن چوقۇم
رۇخسەت بەرمەيدۇ..»

شەۋەكت ئەتىگەندە ئىشخانا ئالدىغا كەلگەندە، يۈرىكى دۈپۈلدەپ
كەتتى، «شەۋەكت راست سۆزلەڭ» دېگەن سۆز قولقى تۈۋىدە
ياڭراشقا باشلىدى، تىكىلىپ تۇرغان كۆزلەر كۆرۈنگەندەك بولدى.
ئۇ ئىشخانىغا كىرىپ رۇخسەت سوراشقا پېتىنالماي سىنىپقا كىرىپ
كەتتى.

چۈشتە ئۇ ئۆيگە قايتىپ كەلگەندە ئۈچ ئېغىز ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى
ھەممە نەرسە - كېرەكلىر سىرتقا توشۇۋېتىلگەن بولۇپ، ئاپسى
ئەمدىلا بىر ئېغىز ئۆيىنى ئاقارتىپ بولۇپ تاماقدا توتۇش قىلغانىدى.
ئۇ تاماقدى يەپ بولۇپ مەكتەپقە ماڭىدىغان چاغدا، ئاپسى ئۇنىڭغا
يالقۇرۇشقا باشلىدى:

- چۈشتىن كېيىن بولسىمۇ سوراپ كەلگىن. بولمسا مەن پەقتەلا
ئولگۇرەلمەيدىكەنمەن.

شەۋەكت ئاپسىنىڭ چىكسىدىن چىپىلداب ئېقىپ تۇرغان تەرنى
كۆرۈپ ئىچى ئاغرىدى ۋە بىرمۇنچە ئىشلارغا قارىشىپ بەردى. ئۇ
ئاپسىنىڭ:

- بىلام، سائەت توشۇپ قالدى. كىيمىلىرىنىڭدىكى هاك يۇقىنى
تازىلىۋېتىپ مەكتەپكە ماڭ، - دېگەن سۆزىدىن كېيىنلا ئالدىراپ
مەكتەپكە كېتىپ قالدى.

ئۇ تەبىارلىق قوڭغۇرقى چېلىنىشتىن ئىلگىرى ئىشخانا ئالدىغا
كېلىپ ناھايىتى تەسىلىكتە ئىشىكىنى چەكتى ۋە مۇئەللەم رۇخسەت
قىلغاندىن كېيىن كىرىپ ھودۇقان حالدا:

- مۇئەللەم، بۈگۈن ئاپام...، - دېدى- دە، ئاغزى ئومچىيپ
تىلى گەپكە كەلمەي قالدى.

- ھە، ئاپىڭىز بۇگۈن ھېيىتقا تەيارلىق قىلىپ ئۆي ئاقارتقانىدى؟
- دەپ سورىدى مۇئەللەم خۇددى ھەممە ئىشنى بىلىپ بولغاندەكلا.

شەۋىكەت ئەسلىدە «شەۋىكەت، راست سۆزلەڭ!» دېگەن سۆزىنى كۈتكەندى. مۇئەللەم بولسا ئۇنىڭ ئايىقىدىكى ھاك يۇقىغا قاراپ تۇراتتى.

- نېمىشقا يەكشەنبە كۈنى ئاقارتىغانلىرى؟ - دەپ سورىدى مۇئەللەم.

- بۇگۈن ئاپام دەم ئالغان.

- ھە راست، بۇگۈن چۈشتىن كېيىن ماتېماتىكا دەرسىدىن چارەكلىك خۇلاسە مەشقى ئېلىپ بېرىلدىغۇ دەيمەن؟

- ھە،

- شەۋىكەت، ئۇنداق بولسا رۇخسەت بېرىلمەيدۇ. سىز دەرسكە چىقىڭى!

شەۋىكەت خۇددى بىرى تاتلىق ئۇيقوۇدىن ئويغىتىۋەتكەندەك قاتىق ئاچىقلاندى. كەينىگە بۇرۇلغىنچە يۈگۈرۈپ سىنىپقا كىرىپ كەتتى. «قانداق، دېمىدىمۇ؟ مۇئەللەم زادى مەن بىلەن قېرىشىدۇ» دەپ ئوپىلىدى شەۋىكەت سىنىپتا ئولتۇرۇپ. سائەت توشتى، دەرس باشلاندى. ئۇنىڭ مېڭسىگە دەرس زادىلا كىرمىدى.

ئىككى سائەتتىن كېيىن، سىنىپ باشلىقى ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ:

- شەۋىكەت، سىنىپ مەسئۇلىمۇز سىزنى ئىككى سائەت دەرسىنى كېيىن ئۆيىگە قايتىپ كەتسۇن، دېگەندى، - دېدى.

ئۇ دەپتەر - كتابلىرىنى ئالدىراپ يىغىشتۇرۇپ ئۆيىگە يولغا چىقتى.

ئۇ ئۆيىگە يېتىپ كەلگەندە، ھاك - تاڭ بولغىنچە تۈرۈپ قالدى. مۇئەللەم ئۇنىڭ ئۆيىدە گاز ئۇچاققا ئېسىقلق تۇرغان قازانغا

ئاش تاشلاۋاتىتى. ئۆيەرنىڭ ھەممىسى پاكسىز ئاقارتىلغان بولۇپ، ئىشكار، كاربۇتلار ئۆز ئورنىغا رەتلەك قويۇلغان، گىلەملىر تامغا ئەپلىك ئېسلىغان، چىنە - قاچىلار چىرايلىق تىزىپ قويۇلغانىدى. مۇئەللەم ئۇنىڭغا كۈلۈمىسىمەپ قاراپ تۇراتى. شەۋىكەت ئۆز كۆزىگە ئىشەنەمى قالدى. مۇئەللەم ئۇنىڭغا:

- كېلىڭ شەۋىكەت، قورسىقىڭىز ئاچتىمۇ؟ - دېگەندىلا ئۇ ئېسىنى يىغۇالدى. لېكىن قانداقتۇر بىر يوشۇرۇن سېزىم پۇتۇن بەدىنى قىزىتىپ، ۋۇجۇدىنى هاياجان ئىلکىدە تىترىتەتتى. ئۇ پەقەت:

- مۇئەللەم! - دېيەلدى، كۆزلىرىدىن بولسا ياش تامچىلىرى ئېقىپ چۈشۈشكە باشلىدى.

پۇشایمان

تەتلىنىڭ بىر كۈنى، چوشكىچە رېھىملارنىڭ مەھەلللىسىدە تاش - داڭگال ئېتىشىپ ئويناپ ھېرىپ چارچىغان قەيىمۇم ئۇستىپىشىدىكى توپا - توزانلارنى قىقۇۋەتمەستىن ھاسىرىغان حالدا ئۆيگە كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى دالان ئۆيدىكى ئۇستەل ئۇستىدە تۇرغان يەل - يېمىشلەرگە چوشتى. ئۇ ئاپسىزنىڭ ئىچكىرىدىكى ئۆيده تۇرۇپ:

- قەيىمۇم، ئەمدى كەلدىڭمۇ؟ بۇ ياققا كىرگىن، - دەپ چاقىرغىنىغا پىسەنت قىلماستىن، يانچۇقلىرىنى يەل - يېمىشكە تولدۇرۇپ يوگۇرگەن بىتى چىقىپ كەتتى.

قەيىمۇم رېھىملەرنىڭ مەھەلللىسىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ دوقۇمۇشتىكى چوڭراق بىر تاشنىڭ يېننغا كېلىپ ئولتۇردى - دە، قولغا كىچىك بىر تاشنى ئېلىپ، بادام، ياكاقلارنى چىقىپ يېىشكە باشلىدى. تاشنىڭ ئەتراپىغا دۆۋلىنىپ قالغان شۆپەكلەرنى پۇتى بلەن يىراقلارغا چىچۇپتىپ، يەنە چىقىشنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقاندا، تۇبۇقسىز چىقان ئاۋازدىن چۆچۈپ كەتتى.

- قەيىمۇم، بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىپ ئولتۇرسەن؟ بۇگۇن قىلغانلىرىڭنى ئاز دەپ، ئەمدى كۆچىنى پاسكىنا قىلغىلى تۇرۇپسەنغا؟ ئۇ ئەنۋەر باشلاپ كەلگەن ئالتە ساۋاقدىشنىڭ سۈپۈرگە، چېلەكلەرنى كۆتۈرۈۋېلىپ كۆچىغا سۇ سېپىپ، سۈپۈرۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، سەل ئوڭايىسىزلىنىپ ئورنىدىن تۇردى، ئاندىن ئەنۋەرگە قولىدىكى ئىككى تال ياكاۋىنى تەڭلەپ:

- ئەنۋەر، مە، ياكاڭقى يېگىن، - دېدى.

- مەن كۆپ يېدىم، - دېدى ئەنۋەر كۈلۈپ تۇرۇپ، - چوڭ داداڭ ئېلىپ كەلگەن يېمىشلەرگە ئېغىز تەگدىم.

- نېمە؟ چوڭ دادام؟ - قەيىمۇم ھەيران بولۇپ سورىدى.

- قەيىمۇم، سەن تەكتىنى سورىماي ئازۇمنى يەۋەرگەن ئوخشىماسىن؟ راست، داداڭ بايا دوختۇرخانىنىڭ گېپىنى قىلىۋاتاتتى. سەن چوڭ داداڭنى كۆرمەپسەن - دە؟

- بۇ زادى نېمە ئىش؟ - دېدى قەيىمۇم. ئۇ شۇ چاغدا دادىسىنىڭ بىر ھەپتىدىن بېرى: «كۆرۈشمىگىلى يىگىرمە نەچچە يىل بولغان ئاکام كېلىدىكەن» دەپ تەيارلىق قىلىۋاتقانلىقىنى ئەسکە ئالدى. بۇ چاغدا، ئەنۋەر ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى:

- مەن چوشتن ئاۋۇل ئۆگىنىش گۇرۇپپىسىدىكى مۇزاکىرىنى تۈگىتىپ ئۆيگە كېتۈۋاتسام، كۆچىدا يۈز - كۆزى قان يۇقى، ئېغىر، گۈللۈك خۇرجۇن ئارتىوالغان بىر بوۋاي يولۇقتى. مەن ئۇنىڭغا ياردىملاشىمەكچى بولۇپ قېشىغا باردىم. بوۋاي مەندىن سىلەرنىڭ مەھەللنى، داداڭنى سورىدى، شۇنىڭ بىلەن سىلەرنىڭ ئۆيگە باشلاپ ئاپاردىم، ئۇ بوۋاي سېنىڭ چوڭ داداڭ ئىكەن. مېنىڭ ئۇنىمىغىنىمغا قارىماي، يانچۇقلرىمىنى يەل - يېمىش بىلەن توشقۇرۇپ قويىدى.

قەيىمۇم بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ خۇددى چوش كۆرۈۋاتقاندەك قېتىپلا قالدى. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بۈگۈن چوشتن ئاۋۇل بولۇپ ئۆتكەن ئاشلار خۇددى كىنۇ لېنتىسىدەك بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى:

ئۇزۇنلۇقى 50 مېتىر كەلمەيدىغان تار كۆچىنىڭ ئىككى بېشىدا ياكاڭتەك، ئالمىدەك چوڭلۇقتىكى تاش - داڭاللار ئارقا - ئارقىدىن ئۇچۇۋاتاتتى. ئېتىلغان تاشلار بەزىدە قېيۇمغا، بەزىدە رېھىمغا

Тېگىپ كەتكلى تاس - تاس قالاتتى.

- قەيىم! توختاڭلار! شۇمۇ ئۇيۇنما؟ بىرەر كىشىگە تېگىپ كەتسە قانداق قىلىسىلەر؟ - مۇرسىگە سومكىسىنى ئېسلىغان ئەنۋەر دوقمۇشتىن قايىرىلىپ كېلىپ ئۇلارنى توختاتتى.

- چەتتە تۇر، قاپىقىڭىنى ئۇچۇرۇۋەتمىي ھېلى، - دەپ كۆلدى قەيىم، ئۇ پۇتلرىنى كېرىپ، ئۇڭ قولىدىكى تاشنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، سول قولىدا تۆت - بەش تاش - داڭگالنى مەيدىسىگە يۆلەپ تۇتۇپ تۇراتتى.

- بولدى قىلىلار قەيىم. يۈر، سىلمەرنىڭ مەھەللەگە دەرس تەبىيارلىغىلى بارىمىز، - دېدى ئەنۋەر.

- مەن دەرس تەبىيارلاپ بولغان، كېتىۋەر، بۈگۈن رېھىم بىلەن ئېلىشىپ ئۇنى ئۇتمىغىچە قايتىمايمەن، - قەيىم ئەنۋەرنىڭ نەسەتلىرىگە قۇلاق سالماي، تاش ئېتىشنى داۋاملاشتۇردى. ئۇ رېھىمنى قارىغا ئېلىپ بىر يايلاق تاشنى ئاتتى. تاش ئۇچۇپ بېرىپ تۇيۇقسىز دوقمۇشتىن قايىرىلىپ كەلگەن بۇۋايىنىڭ يۈزىگە تەگدى. بۇۋاي دولىسىدىكى گۈللۈك خۇرجۇنى يەرگە قويۇپ، يۈزىنى قولى بىلەن تۇتۇۋالدى. ئۇنىڭ بارماقلىرى ئارىلىقىدىن قېقىزىل قان ئېقىپ چوشۇۋاتاتتى، ئۇنىڭ تۇرقىدىن ھېلىلا سىرتىن كەلگەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى، بۇۋاي تىترەپ تۇرۇپ:

- ھەي بالام، بۇ نېمە ئىش؟ ھەي.... - دېگىنچە ئولتۇرۇپ قالدى. قەيىم رېھىمغا كۆزىنى قىستى - دە، تىكىۋەتتى ۋە بازاردا ئويىناپ، چوش بولغاندا ئۆيگە قايتتى....

نېمە؟ مەن ئاتقان تاش چوڭ دادамغا تېگىپتىما؟ - قەيىم بۇتلۇن ۋۇجۇدىدىن ئازابلىنىشقا باشلىدى. كۆزلىرىدىن پۇشايمان ياشلىرى بۇلدۇقلاب ئېقىشقا باشلىدى. ئۇ بۇۋاسىغا ئېسىلىپ تۇرۇپ ئەپ بۇ سورىماقچى بولدى - دە، ئۆيگە قاراپ يۈگۈردى.

نادامەت

- بۇ قانداق بولغىنى! ئەلا ئوقۇپ كېلىۋاتقان بۇ بالا سىلەر مەھسۇلاتنى ھۆدىگە ئالغاندىن بۇيان چېكىنىپ كېتىۋاتىدۇ. بولۇپمۇ... .

- بولدى، قويىسلا خانىم، - دېدى تۇرداخۇن ئوقۇتقۇچىنىڭ سۆزىنى زەردە بىلەن بۆلۈپ، - گېزىت ئوقۇيالىمسا نىمە بۆپتو، گېزىتتە يېزىلغىنىنى رادىئودا ئاكلاب تۇرۇۋاتىمىز. پۇت - قولغا تەگىمەيۋاتقان بۇ كۈنلەرde، هەرقانچە قىلىسىلىمۇ بالىنى ئېتىزدىن بىر چامدام نېرى ماڭغۇزمایمەن! - ئۇ قولدىكى قارا تاشلىق خاتىرسىنى ئېچىپ ئوغلىنىڭ دەرسكە كەلمىگەن كۈنلىرىنىڭ ھېسابىنى قىلىپ بەرمەكچى بولۇۋاتقان خانىمدىن كۆزىنى يۆتكىدى - دە، قولدىكى ئاچىمىقى يېرىلىپ كەتكەن ئارىنى قىيش بىلەن باغلاب بۆلۈپ، دۆۋلەگلىك تاغارلارنى ئۇيان - بۇيان ئۆرۈپ ساناشقا باشلىدى.

- من مۇھىممەد ئەلىنى ئېتىزدىن ئېلىپ كېتىمەن! - خانىم ئىتىشكە بۇرىلىپ هويلىدىن چىقىپ كەتتى.

- قانداق خەق بۇ، كىشىنىڭ بالىسىغا بۇدۇشقا قاتەك يېپىشىۋالدىغان، - تۇرداخۇن ساناقتن ئاداشتى. ئۇ يېراقلاپ كېتىۋاتقان خانىمغا ئاچىچىق ئارىلاش بىر قاراپ قوبۇپ، تاغارنى باشقىدىن ساناشقا باشلىدى. ئۇ ئوغلى مۇھىممەد ئەلىنىڭ خانىمغا ئەگشىپ كەتمەيدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى، چۈنكى، ئاخشام ۋە ئەتىگەن ئۇنىڭ ئەدبىنى ئۇبىدان بېرىپ قويغانىدى.

دېمىسىمۇ شۇ كۈنلەرde ھەممىنىڭ ئىشى ئالدىراش ئىدى.

مەكتەپتە بىر ھەپتىدىن كېيىن ئېلىنىدىغان ئىمتىھان ئۆچۈن جىددىي تەبىيارلىق كېتۈۋاتى. ئاز كۈندىن كېيىن مۇھەممەد ئەلى ئوتتۇرا مەكتەپكە كۆچۈشى كېرەك. ئالدىنلىقى مەۋسۇمدا ئۇ بىر قانچە دەرسىنى تۆۋەن نۇمۇر ئالدى، ئەمدى دەرس، مۇزاكىرىلەرگە تولۇق قاتناشىمسا سىنىپتىن كۆچەلمەي قېلىش خەۋىپمۇ بار ئىدى، شۇڭلاشقا خانىم تۇرداخۇنغا «سىزنىڭ ئورمىڭىز باشلانغان بولسا، مۇھەممەد ئەلىنىڭمۇ بەش يىل ئۆگەنگەنلىرىدىن ھوسۇل ئالدىغان ئورمىسى باشلىنىدۇ» دەپ توغرا ئېتىقان ئىدى.

ئەسلىدە، ئورمىنىڭ باشلىنىشىغا تېخى بىر ھەپتىدەك ۋاقت بار ئىدى. لېكىن تۇرداخۇننىڭ بۇغدايلىرى پىشىپ تۆكىلەي دەپ قالدى. بۇنىڭ سەۋەبى، ئۇ قوشنا پېزىدىكى تۇغقانلىرىدىن بالدۇر پىشىدىغان بۇغداي ئۇرۇقى ئېلىپ كېلىپ تېرىغانىدى. شۇڭا بۇگۇن تۇرداخۇننىڭ بۇغدىيىنى كومبايسن بىلەن ئورۇش ئورۇنلاشتۇرۇلغان، خامان تەبىيارلاش كېرەك، كومبايسن چۈشمەيدىغان يەرلەرنى ئورغاقتا ئورۇش كېرەك، ئۇنىڭغا ئايىرم خامان راسلاش كېرەك، تېپىش، سورۇش، چەشنى يىغىپ توشۇش كېرەك. بۇنىڭ ئۆزىمۇ كۈزدە خېلى كەتكەن ساماننىمۇ يىغۇۋىلىش كېرەك. بۇنىڭ ئۆزىمۇ كۈزدە خېلى پۇل بولىدۇ. بۇلارنى كېچىچە ئويلاپ چىققان تۇرداخۇن تالاڭ ئېتىشى بىلەنلا ئايالنى، مۇھەممەد ئەلىنى، ئون ياشلىق گۈلنارنىمۇ ئېتىزغا ھەيدىدى. ھەتتا ئالىتە ياشلىق ئەنۋەرنىمۇ نان - چاي توشۇشقا سالدى.

- ھەي، ئوتتۇز تۆت تاغار، يەنە كېلىپ ئون نەچىسىگە ياماق سالىمسا بولمايدۇ. تېخى بۇلتۇرلا قىرقى تاغارنى تەق قىلىپ قويۇۋىدىم، ئالتسىمۇ يوقاپ كېتەمددۇ، - تۇرداخۇن ئۆزىگە پىچىرلاشقا باشلىدى، - يەنە شۇ مۇھەممەد ئەلىنىڭ ئىشى، ئەتىيازدا مەكتەپكە قىغ ئاپىرىمەن دەپ بىر نەچىچە تاغارنى سۆرەشتۇرۇپ يۈرهەتتى، كۆكتات بازىرىدىنمۇ ئىككى تاغار يوقىتىپ كەلدى، ھەي، بۇ

بالىنرە، يېشى بىر مۇچەلگە توشتىيۇ، ئېتىز- ئېرىقنىڭ پېشىنى تۇتاي دېمەيدۇ. بىر تىينىغا ئەرزىمەيدىغان دەپتىرى يوقاپ كەتسە، نەچچە مو يەرنىڭ مايسىسىنى پادا چەيللىۋەتكەندەك ئۆينى بېشىغا كېيدۇ. دەپتەر - كىتاب دەپ تاپقان - تەرگەننى سۈپۈرۈپ كېتىدۇ. ئوقۇغىنىغۇ ياخشى ئىدى، ئىش ئوڭغا تارتىپ ياردىن بەرىكەت ئۈنۈۋاتقان مۇنداق چاغدا نەق سودىنى تاشلاپ نېسىگە دۇرۇت ئوقۇغاننىڭ قانچىلىك پايدىسى بولار؟ ئۇرۇپ، تىللاپ بولسىمۇ ئىشقا كۆندۈرگەچ تۇرغىنىم تۈزۈكمىكىن.

يراقتىن گۈلدۈرلىگەن كومباينىنىڭ ئاۋازى تۇرداخۇننىڭ خىيالنى بۇزۇپ، ئۇنى ئالدىرتىپ قويىدى. ئۇ ئىچىدە: «تاڭارلارنى مۇھەممەد ئەلى يامسۇن، كومباين تۇمشۇقنى كۆتۈرۈۋېلىپ بۇغداينىڭ بېشىنىلا ئۇرۇپ كېتىۋېرىپ، بىر تاغار سامىننم ئېتىزدا قالمىسىنۇن يەنە، چاپسانراق باراي» دەپ ئوپىلىدى. دە، تامغا يۈلەكلىك ئارىنى ئېلىپ ئېتىز تەرەپكە يۇرۇپ كەتتى.

ئۇ ئېتىزغا كەلگەندىمۇ خاتىرجم بولالمىدى. قوناقلىق تەرەپكە قاراب ۋارقىرىدى:

- هوى، ئاپىسى، سىلەر هوپلىنىڭ ئالدىدىكى چەش تۆكۈدىغان خاماننى سۈپۈرۈۋېتىڭلار، ئاندىن كومباينچىلارنىڭ تامقىغا تۇتۇش قىلىڭلار. ھەي گۈلنار، ئەنۋەر! سىلەر كومباينىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ ساماننى يىغىڭلار. ۋوي مۇھەممەد ئەلى قىنى؟ - تۇرداخۇن ئەجەپلىنىپ ئالقىنىنى كۆزىگە لەمپە قىلغىنىچە ئۇزاقلارغا قاراپ چىقىتى. ييراقتىن گۈلنار جاۋاب بەردى:

- دادا، ئاكامنى خانىمى مەكتەپكە ئېلىپ كەتتى.

- هوى نان قېپى، ھارامتاماق! بەش يىلدىن بېرى مەيلىڭگە قويۇپ بەرگىنىم يەتمىدىما؟ سەن زادى مەكتەپنىڭ بالىسىمۇ، مېنىڭمۇ؟ - دېدى. دە، قولىدىكى ئارىنى چۆرىۋېتىپ، مەكتەپ

تەرەپكە قاراپ ئالدىراپ يۈرۈپ كەتتى.

ئۇقۇغۇچىلار سىنىپتا جىمجىت ئولتۇرۇپ خانىمنىڭ دەرسىنى ئاڭلاۋاتاتتى. تۈيۈقسىز «جالاق» قىلىپ ئىشىك ئېچىلدى. ھەممە چۆچۈپ كەتتى. ئۇڭى ئۆچكەن تۇرداخۇن سىنىپقا ئۈسۈپ كردى. ئۇ ئۇدۇل مۇھىممەد ئەلنىڭ ئالدىغا كېلىپ قولىقىدىن تارتقان پېتى، ئۇنى سىنىپتن ئېلىپ چىقىپ كەتتى.

ھوپلىنىڭ ئالدىغا راسلانغان مەيدانغا بۇغداي دۆۋىلەنگەندى. بىر چەتتە، يىگىرمە - ئۇتتۇز تاغار بۇغداي تىكلەكلىك تۇراتتى. يەتتە - سەككىز دېھقان خۇشاللىقىدىن ئاغزى قولىقىغا يەتكەن تۇرداخۇنىڭ ھوسۇلىنى مۆلچەرلەۋاتاتتى. تۇرداخۇن توختام بويىچە دۆلەتكە ساتىدىغان، ئۆزۈقلۈق قىلىدىغان ۋە ئۇرۇققا قالدۇرىدىغان بۇغداينى ھېسابلاپ چىقىپ مەيدىسىنى سىلاپ كۈلۈمىسىرىدى. ئۇنىڭ كۈزلىرىدىن چاقناب تۇرغان شادلىق ئۆچقۇنى بۇ يىلىقى ھوسۇلدىن پەخىرىلىنىۋاتقانلىقىنى ئىپادىلەپ تۇراتتى.

- شۇنداق قىلىپ تۇرداخۇن، - دېدى بىر مويسىپت دېھقان ئۇنىڭغا قاراپ، - ھەممىسى ئون ئۈچ مىڭ جىڭ بولسا، ئۇتتۇز ئىككى مو يەرگە چاچساق توت يۈز ئاتىش جىڭدىن ئايلىنىپتىما؟ بۇلتۇرقىدىن سەكسەن جىڭ ئېشىپتۇ-دە، بۇنىڭغا يەنە چارۋىنىڭ يۈڭى، توخۇنىڭ تۇخۇمى، مېۋە، چېۋە، كۆكتات - ئۇتىاشنىڭ كىرىمنى قوشساق، پۇلىنى ساناب تۈگەتكىلى بولارمۇ؟!

ئاغنىلەر، - دېدى تۇرداخۇن مەغرۇر قىياپەتتە، - ئەتە كاسىسر نەق پۇل تارتقاتقۇدەك، كەچتە ھەممىڭلار بىزنىڭكىگە چايغا قەدمە تەشرىپ قىلىڭلار، بىر پاخلانچىقىم بار. ئىمن دۇتارنىمۇ چاقرىپ كېلىپ، راسا بىر مەشرەپ ئوينايلى.

تۇرداخۇن كۆكلىدە مۆلچەرلەپ چىققاندىن كېىن بۇ يىل مەھەللەدە ھېچكىمنىڭ ئۆزىچىلىك كىرىم قىلالىمغىنىغا جەزىم

قىلىپ، ئەڭ ئالدىدا داستىخان سالماقچى بولدى.

ئەتسى ئەتىگەندە تۇرداخۇن كاسىسىر ئىشخانسىغا كىرگەندە،
ئەھۋال باشقىچە بولۇپ چقتى.

- تۇرداخۇن، سىلىنى بىر قاتلىۋەتكەن ئوغۇل باللارمۇ بار ئىكەن جۇمۇ، - دېدى كاسىسىر. بۇ سۆزنى ئاڭلاب تۇرداخۇنىڭ يۈرىكى «قارت» قىلىپ كەتتى. بۇ سۆز خۇددى ئۆزىنى يول ياقسىغا چىقىرىپ قويغان تراكتورنىڭ ئاۋازىدەك قۇلىقىنى غوڭۇلدۇتتەتتى، ئۇ لاسىدە بوشاب كەتكەن بولسىمۇ، چاندۇرماي، پۇل ساناۋاتقان قاسىماخۇنغا قاراپ كۈلۈپ قويدى، ئۇنىڭ ئېچىشىۋاتقان يارىسىغا تۇز سەپكەندەك كاسىسىر:

- مانا كۆردۈڭلارمۇ، بۇ ئادەم، - دېدى قاسىماخۇن قەلەم تۇتقان قولى بىلەن كۆرسىتىپ، - مو بېشىغا سەككىز يۈز ئەللەك جىڭدىن بۇغداي ئالدى. مەتروزى تېخنىك ئۇنىڭ ئوغلى - دە...

قاسىماخۇنغا قارىغانسىپرى تۇرداخۇنىڭ ئىچى ئېچىشىشا باشلىدى. ئۇ بۇلۇنى ئېلىپ ئۆيگە كەلگىچە «ئۇن نەچچە يىل كىتاب ئوقۇپ، ئېتىزنىڭ قىرىنى كۆرمىگەن مەتروزى تېخنىك بۇلتۇر كېلىپلا شۇنچۇلا كارامەت كۆرسەتكەنمىدۇ؟» دېگەن خىالانى كاللىسىدىن تەكرار - تەكرار ئوتکۈزدى، ئۇنىڭ كاللىسىغا سەككىز يۈز ئەللەك جىڭ دېگەن سان كىرىۋالغانىدى.

يېنىۋىلىشقا بولمىدى. كەچتە تۇرداخۇن مېھمانلارنىڭ ئالدىغا داستىخان سالدى. داستىخان ئۇستىدە هەركىم ھەرنىمە دېدى. قاسىماخۇنىنىڭ ئوغلى مەتروزى تېخنىك ئۇستىدە كۆپرەك پارالى بولدى. ئاخىردا ھەممىسىنىڭ كۆزى قاسىماخۇنغا تىكىلىدى، ئۇ قولىنى سورتۇپ بولۇپ تەمكىنىلىك بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:
- كونسىلاردا «ئوقۇغان ئوغۇل ئاتىدىن ئۇلۇغ» دېگەن گەپ بار.
ئوقۇغان باشقىچە بولىدىكەن، بالام مەتروزى بۇلتۇر ۋلايەتلەك يېزا

ئىگىلىك مەكتىپىنى پۇتىتۇرۇپ كېلىپلا يەرگە مەھكەم چاپلاشتى.
 ئۇرۇق دانىي ساناب، تارازىدىن تارتىپ، دەپتىرىگە بىر نېمىلەرنى
 جىجىلاپ يۈردى، مەن «ھوي ئەخەق، ئۇن نەچە يىلىدىن بېرى
 قەلەم- دەپتەرگە تويمىدىڭمۇ؟ ئەمدى دەپتىرىگىنى تاشلاپ، قولۇڭغا
 كەتمەن ئال» دېسم، «ئۇنداق دېمە دادا، بۇ يىل بىز ئىلمىي
 ئۇسۇلدا تېرىقچىلىق قىلىمىز. مو بېشىغا ئۇچ يۈز ئەللەك جىڭدىن
 ئاشۇرالىغان يېرىگىنى تەكشۈرۈپ باقتىم. بۇ يىل جەزمن بەش يۈز
 جىڭدىننمۇ ئاشۇرۇۋۇتىمىز» دېدى. مەنمۇ: چىشىغا تەگمەي قېنى،
 بىلگىننى قىلسۇن، دەپ مەيلىگە قويۇپ بەردىم. ئۇ ئۆيىدىكى ئۇرۇقنى
 ياراتماي، ۋىلايەتكە پۇل خۇبلاب، خەت يېزىپ يۈرۈپ، ھېلىقى
 بىر نېمە دېگەن نۇمۇرى بار ئۇرۇقنى ئەكىلىپ چاچتى. كۈندۈزى
 ئېتىزدىكى مايسىنى، كېچىسى كىتاب- دەپتىرىنى ئاختۇرۇپ يۈردى.
 ۋېلىسېپتنى سېتىۋىتىپ، پۇلغا خىمىيە ئوغۇتى ئەكىلىپ ئىشلەتتى.
 مانا ئەمدى قارىمامسىلە، بۇ ئامەتنى، ئەتە ئۇ ېتىخى مۇتسىكىلت
 سېتىۋالغىلى بارماقچى.

ئاللىۇنغا بەرگىسىز بالا بوبىتۇ جۇمۇ، - دېدى بىرەيلەن سۆز
 ئارىلاپ، - مەتروزى تېخنىك ئۆزىننىمۇ، بىزنىمۇ باي قىلدى.
 ئەتىگەن - كەچتە قىر ئارىلاپ يۈرۈپ، ھەممە ئادەنىڭ كۆكىنى
 ساناب ئەقىل ئۆگىتىپ تۇردى. بىر چاغدا، ئىككى - ئۇچ مولۇق
 بىر پارچە يەرگە سۇ ئېچۈواتسام، ئۇ كېلىپ دەپتىرىگە قاراپ بال
 ئاچتىمۇ بىلدىم. «ھېي مەمتىكا، ئون كۈندىن كېيىن سۇغارساڭ
 بولامىكىن؟» دەپ سۇنى توختىتۇتتى. خۇدانىڭ كارامتى بىلەن
 ئون كۈندىن كېيىن سۇغارغان يېرىنىڭ بۇغىدىيى ئوخشىپ،
 ھېلىقى سۇ ئېچۈوالغان يەرنىڭ مايسىسى قۇرۇق كۆكلەپ تۈزۈك دان
 تۈتمىدى ئەمەسمۇ؟

ئەتىگەندىن بېرى، تۇرداخۇنىڭ كاللىسىغا كېرىۋالغان سەككىز
 يۈز ئەللەك جىڭنىڭ سىرى ئەمدى ئېچىلدى، ئۇ مەتروزى تېخنىقا

ھەۋەسلەنگەنسېرى، كۆز ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئەلى
پەيدا بولدى، قولىدىكى قارا تاشلىق خاتىرسىنى يېنىك سىلكىپ،
كەسکىن سۆزلەۋاتقان خانىمنىڭ ھېلىقى چىرايى قايىدا گەۋدىلەندى.
تۇرداخۇن دۇتتارغا جور بولۇپ ئېيتىلەۋاتقان ناخشا ساداسىغا
تەڭكەش قىلىپ بېشىنى لىڭىشتىقاج، بۇ سۆزنى بىر نەچچە قېتىم
تەكرالىسى:

-مەن ئۇنى جەزمەن ئوقۇتاي!

بەش قال تۈگىمە

قوڭغۇراق چىلىنىشى بىلەن، ئۇقۇغۇچىلار ئۇيىلىرىگە قايتىشقا باشلىدى. ئۆمەر پارتا ئارىلىقىدىكى يەردە ياتقان كىچىككىنە قاتلاقلىق بىر نەرسىنى كۆردى - دە، ئالدىراپ قولغا ئالدى ۋە ھەركۈنى بىللە قايتىدىغان ساۋاقدىشى جۈرئەتنىمۇ ساقلىماي سىنىپتىن ئىتتىك چىقىپ كەتتى. ئۇ ئالدىراپ ماڭغاچقا، تۈگمىسىز چاپىنىنىڭ پەشلىرى لەپىلدەپ، مايلىشىپ كەتكەن شەپكىسى بولسا كۆزبىگىچە چۆكۈپ تۇراتتى. ئۇ مەكتەپ دەرۋازىسى ئالدىغا كەلگەندە قەدىمىنى ئاستىلىتىپ يانچۇقىدىن ھېلىقى قاتلاقلىق نەرسىنى چىقاردى. بۇ بىر موچەن پۇل ئىدى. قانداق قىلىش كېرەك؟ مۇئەللىمگە تاپشۇرۇش كېرەكمۇ؟ ياق! بۇنى ھېچكىم كۆرمىدىغۇ؟ ئۇ شۇنداق ئۇيىلار بىلەن بىڭگۈر(چوکىمۇز) ساتقۇچىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغانلىقىنىمۇ سەزمه ي قالدى.

- كېلىڭ ئۇكام، قانچىنى ئالسىز؟ - بىڭگۈر ساتقۇچىنىڭ يېقىملق ئاۋازى ۋە سوزۇپ تۇرغان قولى ئۆمەرنى بىر موچەننى بېرىشكە مەجبۇر قىلدى. ئۆمەر چوکىمۇزنىڭ قەغىزىنى يەرگە تاشلىدى - دە، شوراشقا باشلىدى.

- ئۆمەر، بۇ قەغەزنى ئەخلمەت ساندۇقىغا تاشلاش كېرەك، - كەينىدىن يۈگۈرۈپ يېتىشىۋالغان جۈرئەتنىڭ بۇ سۆزلىرى ئۆمەرنى تەمتىرىتىپ قويىدى. ئۆمەر قولىدىكى يەنە بىر بىڭگۈرنى جۈرئەتكە تەڭلىدى، جۈرئەت ئۇنى قولغا ئېلىپ قەغىزىنى ساندۇققا تاشلىۋېتىپ، بىڭگۈرنى ئاغزىغا ئېلىپ كەلدى - دە، تۇيۇقسىز بىر

ئىش ئېسىگە كەلگەندەك:

- ئۆمەر، بۈگۈن يېنىڭدا پۇل يوق ئىدىغۇ؟ بۇنى نەدىن ئالدىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەر ھۆپىپىدە قىزىرىپ كەتتى - دە، دۇدۇقلاب:

- دوستۇم جۈرئەت، ساڭا يالغان سۆزلەشنى خالىمايمەن. بايا سىنىپتىن بىر موجەن تېپىۋالدىم. ئىگىسى چىقىمىدى، ئۇنىڭ ئۈستىنگە ھېچكىم كۆرمىدى... - دېدى.

- نېمە؟ سەن بۇ پۇلنى ئىگىسىگە قايتورمайдىغان بولساڭ، ئىككىنچى سەن بىلەن ئارىلاشمايمەن، - جۈرئەت قولىدىكى بىڭىزۈرنى ئۆمەرگە تۇتقۇزۇپ قويۇپ غەزەپلەنگەن حالدا ئىتتىك مېگىپ كېتىپ قالدى. ئۆمەر بىرهازا تاڭ قېتىپ تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن، ئاستا مېگىپ ئۆيىگە كېتىپ قالدى. قولىدىكى چوكمۇزنى قانداق يەپ بولغانلىقىنى ئۆزىمۇ سەزمەي قالدى.

جۈرئەت تىت - تىت بولۇپ كېتىپ باراتتى، ئۇنىڭ قەدىمى بارغانسېرى ئاستىلاپ ئويلىنىشقا باشلىدى. «مەن نېمە قىلدىم؟ ئۇنىڭغا قېيداپ كېتىپ قېلىش نېمە ئازىم بېرىدۇ؟ مۇئەللەم ئۆمەرنى ماڭا قوشۇپ قويغاندىن بېرى، ئۇ مەكتەپكە كېچىكمەي بارىدىغان بولدى، تاپشۇرۇقلارنىمۇ ۋاقتىدا ئىشلەيدىغان بولدى.» جۈرئەتنىڭ ئېسىگە يەنە ئۆمەرنىڭ ئاپىسىنىڭ: «ئوغلۇم جۈرئەت، سىز ئۆمەرنى يېنىڭىزدىن ئايىملاڭ، ئۇنىڭ دەرسلىرىنى تەكرار قىلىشىغا ياردەم بېرىڭ» دېگەن سۆزلىرى كەلدى. ئۇ بۈگۈن قىلغان ئىشىغا خىجل بولۇپ، بىر ئاز ئويلانغاندىن كېيىن، تۇيۇقسىزلا ئەقىل تاپقاندەك ماڭىزىنغا كىرىپ كەتتى.

ئەتىسى بەشىنچى سائەتتە تەننەربىيە دەرسى ئىدى. ئوقۇغۇچىلار چاپانلىرىنى سىنىپتا قويۇپ مەيدانغا چىقىپ كەتتى. دەرسىن كېيىن ئۆمەر سىنىپقا كىرىپ چاپىنى ئالدى. ئۇ چاپاننى كىيگەندىن

كېيىن قاداقلق تۇرغان بەش دانە توگىمنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.
بۇنى كۆرگەن ساۋاقداشلىرى ئۇنىڭغا:

- ئۆمەر، بۇگۈن چاپىنىڭغا توگىمە قاداپ كەپسەنغا، مۇبارەك بولسۇن، ھەر حالدا بىر موجەن بۇلننى ئايىماپسىن، - دەپ چاقچاق قىلىشتى. ئۆمەر بىر موجەن دېگەن سۆزنى ئاڭلىشى بىلەن خىجالەت ئىچىدە ئىنتايىن ئۇڭايىسلەنди. ئۆمەر ئۆيىگە كىرىش بىلەنلا ئاپسى ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى ۋە:

- بالام، كىيمىلىرىڭ خويما رەتلەك بولۇپ قاپتىغۇ؟ داداڭ توگىمە ئېلىش ئۈچۈن بەرگەن بۇلننى خەجلىۋاتىن، دەپ ئاچقىلاۋاتاتى، يالغان ئىكەن - دە، مەنغا چاپىنىڭغا توگىمە قاداپ ئۈلگۈرتهلمىدىم. مانسا بۇگۈن ئۆزۈڭ قادىۋاپسىن. قارا، چاپىنىڭنى توگىمىلىسىڭ ئۆزەڭىمۇ ئىسکەت كىرىپ قالدىكەن. تامقىنى يەۋال، - دەپ ئۇنىڭ باش - كۆزىنى سىلاپ كەتتى. ئۆمەر قىزىرىپ كەتتى. ئۇ ئىچىنى خۇددى بىر نەرسە تانلىۋاتقاندەك تىت. تىت بولاتتى. دېمىسىمۇ تۇنۇگۇنكى بىر موجەن ۋە بۇگۇنكى بەش تال توگىمە ئۇنىڭ مېئىسىگە يىڭىندهك سانجىلىپ تۇرسا، ئۇ قانداقمۇ ئارام ئالالسىن؟! كۆيۈمچان ئانا ئۇنىڭ ئۇڭايىسلەنغان چرايىغا ۋە تاماقيمۇ يېمەي ئولتۇرغىنغا قاراپ بىرەر ئىش بولغانلىقىنى سەزگۈرلۈك بىلەن پەملەپ ئاستا كوچىلاشقا باشلىدى. ئاران تۇرغان ئۆمەر بۇقۇلداب يېغلىۋەتتى ۋە ئاپسىنىڭ قويىنغا ئۆزىنى ئاتتى. ئۇ بولغان ئىشلارنى ئاپسىغا بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەردى.

چۈشتىن كېيىن سىنىپ يىعنى ئېچىلدى. ئۆمەر مۇئەللەمى ئايجامالنىڭ ئاغزىدىن كۆزىنى ئۆزەي جىمجىت ئولتۇراتتى. ئۇ، مۇئەللەم مېنى تەنقدىلەيدۇ، دەپ ئويلىدى. ئەكسىچە، ئايىجمال مۇئەللەم ئۇنى ماختىدى. يېقىنلى ئىلگىرلەش ئەھۋالى ئۇستىدە توختالدى. ئاخىردا ئوقۇغۇچىلار رىئايە قىلىدىغان تەرتىپلەر ئۇستىدە سۆزلەپ كېلىپ، بەزى ساۋاقداشلاردىكى بەزى ئەھۋاللارنىلا ئوتتۇرغا

قويدي. سينب هيه تلبريمو، جومليدىن جورئه تمۇ خۇددى شۇنداق سۆزلىدى. ئۇنىڭ ھەققىدە ھېچكىم ھېچنېم دېمىدى. بىراق، بارلىق سۆزلەر ئۆمەرگە ئۆزى ھەققىدە سۆزلىنىۋاتقاندەك توپۇلۇپ، ئۇنى قاتتىق ھاياجانلاندۇردى. تونوگۈندىن بېرى ئۇنى قىيىناۋاتقان بىر نەرسە بۇگۈن خۇددى فونتاندەك ئېتلىپ چىقىپ كېتىدىغاندەك توپۇلۇدى.

- رۇخسەتمۇ؟ - ئۆمەر قولىنى كۆتۈردى. ئايجمال مۇئەللەم ئۇنىڭغا كۆيۈمچانلىق بىلەن قاراپ تۇراتى. مۇئەللەمنىڭ كۆزلىرى خۇددى: ئۆمەر ياخشى قىلدىڭ، ھەممە ئىشنى ئۆزۈڭ سۆزلىگىن، دېگەندەك تىكلىپ تۇراتى. مۇئەللەم بېشىنى لىكىشتىپ رۇخسەت بەردى.

ئۆمەر تونوگۈنكى ۋە بۇگۈنكى ئىشلارنى بىر - بىرلەپ تەپسىلىي سۆزلەپ چىقىتى، ئۇ بىر موچەن ھەققىدە سۆزلىگىنىدە، كۆپچىلىك تۇنۇگۈن بىر موچەن پۇلنى يوقتىپ قويغان ساۋاقداش ئايىنۇرغا قارىدى. بەش تال تۈگىمە ھەققىدە سۆزلىگىنىدە، ھەممە ھايagan بىلەن ئەتراپقا قارىدى. ئۆمەر يانچۇقىدىن ئىككى موچەن پۇلنى ئېلىپ ئۈستەل ئۈستىگە قويدي - دە:

- مەن بۇنىڭدىن كېيىن ئوقۇغۇچىلار قائىدىسىگە رئايە قىلىپ، كەمچىلىكلىرىنى چوقۇم تۈزۈتىمەن، - دەپ ۋەدە بەردى.

ئايجمال مۇئەللەم ئۆمەرنىڭ كەمچىلىكىنى تونۇش ۋە تۈزۈتىش روھىنى ماختاپ مۇنداق دېدى:

- ساۋاقداشلار، ھەممىمىز ئۆمەرنىڭ بۇ روھىدىن ئۆگىنەيلى، تېپىۋالغان نەرسىلەرنى مانا مۇشۇنداق ئىگىسىگە قايتۇرۇشىمىز لازىم. بۇ پۇلنىڭ بىر موچىنى ئايىنۇرنىڭ، يەنە بىر موچىنى بەش تۈگىمنى قاداپ قويغان ساۋاقداشنىڭ، بىز بۇ ساۋاقداشنىڭ كوللىكتىپقا ۋە باشقىلارغا كۆيۈنۈشتهك گۈزەل روھىدىن ئۆگىنىشىمىز لازىم.

ئوقۇغۇچىلار بۇ ئىشتىن قاتتىق تەسىرلىنىپ قىرغىن چاواڭ

چالدى. ئۆمەر يېنىدا ئۇلتۇرغان دوستى جۈرۈتکە مىننى تدارلىق
بىلەن قاراپ كۈلۈمىسىرىھىتتى.

مېنىڭ كتابلىرىم

ئۈكام شۆھرەت ھەر قېتىم ماڭا:

- ئاكا، ئاكا، كتابخانىغا يېڭى كىتاب چىقىتۇ. ماڭا پۇل بەرگىنە، - دېگىنىدە، مېنىڭ ئېسىمگە بۇنىڭدىن ئۇن توت يىل ئىلگىرى يۈز بەرگەن پاجئەلەك بىر ۋەقە كېلىدۇ:

ئۇ چاغدا مەن ئەمدىلا ئۇن بىر ياش بولۇپ، مەكتەپتە ئەلا ئوقۇغاندىن تاشقىرى كىتاب ئوقۇشقا بەكمۇ ھەۋەسکار ئىدىم. چوشلۇك دەم ئېلىش ۋە كەچتە كىتابخانىدىن نېرى كەتمەيتىم، ھەر قېتىم يېڭى چىققان كىتابلارنى دەرھال سېتىۋالاتىم. يەكشەنبە ۋە تەتلىل كۈنلىرىم ئاساسەن قىرائەتخانىدا ئۆتەتتى، كىتابخانىدا بار كىتابلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆبۈمىدە بار ئىدى. دادام ياساپ بەرگەن كىچىككىنە ئىككى ساندۇقۇم كىتاب بىلەن لىق تولغاندى، كىتابلىرىمنى تولىمۇ ياخشى كۆرەتتىم ۋە قايىتا - قايىتا ئوقۇيتىم.

1966 - يىلى ياز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ھاۋا بۇزۇلۇپ، ھەر تەرەپتىن قالايمىقان بوران چىقۇۋاتاتتى. ئەتىگەندە ئىشىك ئالدىغا بىر ماشىنا كېلىپ توختىدى. دە، تۇيۇقسىزلا هوىلىغا بىر توب كىشىلەر باستۇرۇپ كىردى. دادامنىڭ تاتىرىپ كەتكەن چىرىغىا قاراپ بىرەر ئىش بولغانلىقىنى پەملەپ، دادامغا چىڭ ئېسىلىۋالدىم، بېسىپ كىرگەنلەر:

- ھوي بۇرۇۋئا ئىلم نوپۇزى، كىتاب مەستانىسى، ئاق مۇتەخەسسىس، چىق بۇياققا! - دەپ توۋلاب دادامنى سۆرەپ هوىلىغا ئېلىپ چىقتى ۋە قولنى ئار GAMCا بىلەن باغلاشقا باشلىدى. ئۇلار

زار - زار يىغلاۋاتقان ئاپامىمۇ بىللە ئېلىپ چىقىتى، ئۇلار ئۆپلەرنى خۇددى ئۇغرىلاردەك بىر ھازا ئاختۇرغاندىن كېيىن:

- نېمىگە قاراپ تۈرسىن، كىسىپۇرۇش، يوقال! - دەپ ۋارقىراپ مېنى تالاغا قوغلىۋەتتى، مېنىڭ پۇتون پىكىر - خىيالىم بوغچامدا ۋە ئىككى ساندۇق كىتابىمدا ئىدى. ئېگىز بويلىق، چىرايى قاپقا، كۆزلىرى قانسىراپ تۇرغان بىرى ئۆيدىن دادامنىڭ بىر قۇچاق كىتابىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ هويلىنىڭ ئوتتۇرسىغا تاشلىدى ۋە:

- بۇ ئەبلەخنىڭ ئەكسىيەتچى نەرسىلىرى بەك كۆپكەن. ھەممىنى ئېلىپ چىقىڭلار! - دەپ ۋارقىرىدى. قالغانلىرى دادامنىڭ نەچە ئىشكاپتىكى رەتلەك تىزىلغان كىتابلىرىنى هويلىغا ئېلىپ چىقىپ كۆيىدۈرۈشكە باشلىدى، دادام چىدىماي توۋلاپ كەتتى. شۇ چاغدا مەن دادامنىڭ كۆزىدىن ئەلمەلىك ياش تامچىسىنىڭ سېرىلىپ چۈشۈۋاتقانلىقىنى ئېنسىق كۆرдۈم. بىر چاغدا ئىككى ئەبلەخ مېنىڭ ئىككى ساندۇقۇمنى كۆتۈرۈپ چىقتى. مەن چىدىيالىمىدىم، خۇددى يۈرىكىمىنى سۇغۇرۇۋېلىپ كېتۈۋاتقاندەك تۈيۈلدى. مەن ئۇقتەك ئېتىلىپ بېرىپ:

- بۇ مېنىڭ كىتابلىرىم! چېقىلماڭلار! - دەپ ۋارقىراپ، ساندۇققا ئېسىلدىم. ئۇلار كىتابلىرىمنى قايىتۇرۇپ بېرىش ئورنىغا:

- ئالا ئىنه كىنىڭ بالىسى چار قۇبىرۇق دېگەن مانا شۇ. كۆردۈڭلەرمۇ؟ بالىسىمۇ كىتابقا ئۆلۈپ بېرىدىغان نېمىكەن. ها - ها - ها - دەپ كولۇشۇپ، مېنى بىر تېپىپ دوسلىتىۋەتتى. مېنىڭ كىتابلىرىم گۈركەرەپ كۆيىۋاتقان ئوت يالقۇنى ئىچىدە كۆيۈشكە باشلىدى، مەن ئۆمىلەپ بېرىپ ئوت ئىچىگە ئۇرۇمنى ئاتىسم. مەن چاچلىرىمنىڭ ۋە كېيم - كېچىكىمنىڭ كۆيۈپ كېتىشىگە قارىماي قولۇمغا چىققان بىر كىتابنى چىڭ تۇتۇۋالدىم. بۇ كىتاب «ياش گۋاردىيە» ئىدى. يوغان ئىككى قول مېنىڭ پۇتۇمدىن سۇرەپ بىر چەتكە تاشلىۋەتتى.

مهن چۆرسى كۆيۈپ كەتكەن ئاشۇ كىتابنى باغريمغا چىڭ بېسىپ
ھۆگىرەپ يىغلاپ كەتتىم. ئۇ ئەبلەخلىر كېيىن دادامغا ئۇزۇن قەغەز
قالپاقنى كېيگۈزۈپ كوچىغا ئېلىپ چىقىپ كەتتى... ئۇلار چىقىپ
كەتكەندىن كېيىن مەن كۈل دۆۋىسىدىن بىرمۇ كىتاب تاپالمىدىم.

شۇنداق قىلىپ مېنىڭ كىتابلىرىمنىڭ ھەممىسى كۆيۈپ كەتتى.
مەن تاتما ئىچىدىن چۆرسى كۆيۈپ كەتكەن ئاشۇ كىتابىمىنى ھەر
قېتىم قولۇمغا ئالغىنىمدا شۇ ئېچىنىشلىق ۋەقەنى ئېسىمگە ئېلىپ
قاتىق نەپەرەتلەنەن ۋە ئۇكام شۆھەتكە:

- ئۇكام، ئوبدان ئوقۇپ بىلىم ئالغىن، تاپقان پۇلۇڭغا كىتاب
ئالغىن، بوش ۋاقت تاپساڭ كىتاب ئوقۇ، - دەپ تەربىيە بېرىمەن.

ئۈچىنچى قېتىم ياغقان قار

قەھرىتان قىش كۈنلىرىدە كىشىنىڭ ئۇيقوسى تولىمۇ تاتلىق بولىدۇ. ئەسقەر ئېرىنچەكلىك بىلەن ياستۇقتىن بېشىنى كۆتۈرۈپ سائەتكە خۇش ياقمىغاندەك قارىدى - دە، دادىسىنىڭ يېرىم سائەت بالدور ئۇيغىتۇھەتكەنلىكىگە نازارى بولۇپ ئۇزىنى ئۇرنىغا تاشلىۋىتىپ، بېشىنى يوتقانغا چىڭ پۇركۈۋالدى.

- ئەسقەر، تۇر دەيمەن! قار يېغىپ كەتتى، قارنى تازىلەۋىتىپ مەكتەپكە ماڭىعنى، - دادىسىنىڭ ئاچىق ئارىلاش ئاۋازى، بولۇمۇ «قار يېغىپ كەتتى» دېگەن سۆزى ئۇنىڭ ئاران يىغىشتۇرۇۋاتقان چالا ئۇيقوسىنى چېچىۋەتتى، قار خۇددى ئۇنىڭ بېشىغا يېغىۋاتقاندەك تۇبۇلدى. «ئەجەپمۇ قۇتۇلمىدىم شۇ قاردىن، - دەپ ئوپلىدى ئۇ ئىچىدە، - قار ياغمايدىغان بىر جاھانمۇ بولارمۇ؟» ئۇ كىيم - كېچەكلىرىنى كىيىپ، يۈز - كۆزىنى يۈيۈپ، چىيىنى ئىچىپ بولۇپ قار تازىلاشقا چىققاندا، ئاتا - ئانىسى ئاللىقاچان ئىشقا كەتكەندى. ئۇ قولىغا كۈرەكىنى ئالماي تۇرۇپلا يەلكىسىنى تاغ بېسىۋالغاندەك ئۇھ تارتىپ قويىدى. كېچىچە ياغقان قار ئۇنىڭ ئوشۇقىدىن ئاشاتتى، قار ئۇچقۇنلىرى قېرىشقاندەك ئۇنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرسا، ئاچىق سوغۇق ئۇنى بوزەك قىلغاندەك يۈزىگە سانجلاتتى، ئىشىك ئالدىدىكى كېچىككىنە بىر پارچە قار ئۇنىڭ كۆزىگە خۇددى پايانسىز ئېگىزلىكتىكى چەكسىز قاردەك كۆرۈنۈپ، ئۇنىڭ بېشىنى قاتۇراتتى، هەي، بۇ قارنى كۈرمەپ تەگەتكىلى بولارمۇ؟

ئۇنىڭ چوڭقۇر ئويغا پاتقان كۆزلىرى بىردىنلا پارقىراپ، تۇرالگەن

چىرايى ئېچىلىپ كەتتى، ئۇ خۇددى كىنۇ ۋاقتى توشۇپ قالغاندەك ئالدىرالپ كۈرهكىنى قولغا ئېلىپ ھەرىكەتلىنىشىكە باشلىدى. دەسلەپ قارنى ئوتتۇرىدىن توغرىسىغا ئىككىگە بۆلدى، ئاندىن ئوڭ ۋە سول تەرەپتىكى قوشنىلىرىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا ھە دەپ دۆۋىلەشىكە باشلىدى، ھايت - ھۇيىت دېگۈچە ئىشمۇ توڭىدى، ئۇنىڭ پۇتۇن بەدىنى چىلىق - چىلىق سۇ بولۇپ كەتتى. ئىش خېلىلا ئېغىر كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ ئەپچىل چارىسىدىن بەكمۇ خۇشال بولۇپ ئالدىرالپ مەكتەپكە كەتتى.

شۇ كۇنى كەچىكچە قار توخىتمىدى. ئەسقەر بواڭۇنكى قار تازىلاش چارىسىنى ئويلاپ، غەم قىلماستىن خاتىرجەم يېتىپ ئۇخلاپ قالدى.

- ئەسقەر، تۇرغىن، قار يېغىتىۇ....، - دادىسىنىڭ ئاۋارى سەھەردە ئۇنى ئوبىغىتىۋەتتى، ئۇ ئىشلىرىنى ئالدىرىمىاي توڭىتىپ تالاغا چىقىپ ھەيران بولۇپ تۇرۇپلا قالدى. ئىشىك ئالدى پاك - پاكس سۈپۈرۈپ تازىلانغانىدى، بۇنى كىم قىلغاندۇ؟ دەل شۇ چاغدا ئوڭ تەرەپتىكى قوشنىسىنىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ، تۆۋەن سىنىپتا ئوقۇيدىغان دىلشات بوغچىسىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ كەلدى. ئۆي ئىچىدىن ئاپىسىنىڭ:

- ئوغلۇم، تېخى بالدۇرغۇ؟ قار تازىلاپ ھېرىپ كەتتىڭ، دېمىڭنى ئېلىۋېلىپ ماڭىن، - دېگەن ئاۋارى ئاڭلاندى. دىلشات ئارقىسىغا بۇرلىپ:

- ئاپا، بالدۇرراق بېرىپ مەكتەپتىمۇ قار تازىلايمەن، - دېدى - دە، ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قالغان ئەسقەرنى كۆرۈپ:

- ئەسقەر ئاكا، مەكتەپكە ماڭمامسىز، - دەپ مەنلىك كۈلۈپ قويۇپ ئىتتىك ئوتتۇپ كەتتى، ئەسقەر نېمە دېپىشىنى بىلمەي دۇدۇقلاب تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭغا ھەممە ئىش ئايان بولغانىدى.

Дилшат قانچه ييراقلاشسا، ئەسقەرنىڭ ۋۆجۈدىغا كۈتۈلمىگەن بىر خىجىللەق شۇنچە يېقىنىلىشىشقا باشلىدى. نېمىشىقىدۇ يۈزى قىزىرىپ، لەۋلىرى تىتىرىھەشكە، بەدىنى بوشىشىپ، پىشانىسىدىن سوغۇق تەر چىقىشقا، بۇ ھالىت قار تازىلىغاندىن نەچچە ھەسسى ئېغىر تۇيۇلۇشقا باشلىدى.

ئۇ شۇ كۈنى كەچكىچە قاتتىق خىجالەت ئازابىنى تارتتى. مەكتەپتە ۋە مەھەللەدە دىلشاتقا تىكلىپ قارىيالىمدى. بۇ ئىشنى بىرەرسىگە دېبىشىكە تېخىمۇ پېتىنالىمدى، ئۇيىدە دادىسى ئۇنى ماختىغاندا، يۈزلىرى ئاناردەك قىزىرىپ، ئىچىنى بىر نەرسە تاتىلاۋاتقاندەك قىينىلىپ يىغلىۋېتىشكە تاسلا قالدى. بۇ قار تاماق يەۋاتقاندىمۇ، ئىشلەۋاتقاندىمۇ ئۇنىڭ خىيالىدىن كەتمەيتتى. ئۇ ھەتتا چۈشىدىمۇ قار كۆردى. ئاپىاق ساقاللىق قار بۇۋاي قولىغا كۈرەكىنى ئېلىپ ئۇنى قوغلاپ يۈردى، ئۇ ئويغىنىپ چۈشىدە قارا باسقانلىقىنى ھېس قىلدى.

خېلى كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى، ئۇنى قىیناۋاتقان خىجالەت ئاستا - ئاستا تارقىلىپ، قانداقتۇر بىر كۈچ ئۇنىڭ ئورنىنى ئىگەللەدى. «ئىسىت! - دەپ ئوپلايتى ئەسقەر ئىچىدە، - ئەجهبا، تۆتىنچى سىنىپتا ئوقۇيدىغان دىلشاتچىلىك بولالىمدىم-دە؟ خەپ، ئەمدى قار يېغىپ باقسۇنچۇ؟» قاردىن بىزار بولغان ئەسقەر شۇ كۈنلەردە قارنىڭ يېغىشىنى توت كۆز بىلەن كۈتتى.

كۆتكەن كۈنلەرمۇ كەلدى، بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ھاۋا بۇزۇلۇپ، كەچكە يېقىن ئۇششاق قار يېغىشقا باشلىدى، ئەسقەر ئىچ - ئىچىدىن شادلىنىپ كەتتى. ئۇ كەچكىچە تاپشۇرۇقلرىنى ئىشلەپ بولۇپ، ئۇستەل سائىتىنى قولىغا ئېلىپ قوڭغۇراق ۋېنلىسىنى توغرىلاپ بۇراپ قويۇپ يېتىپ قالدى.

ئەتىسى ئەتىگەندە ئەسقەرنىڭ دادىسى ئۇنىڭ ياتىقىغا كىرىپ:

- ئەسقەر، تۈرغىن، تالادا قار يېغىپ كەتتى...، - دەپ چىراڭنى ياقتى. ئۇ رەتلەك يىغىلغان ئورۇن - كۆرىپىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، دالان ئۆيگە چىقتى، ئۇچاقتا لاۋۇلداب ئوت كۆيۈۋاتاتتى. قايىناقسۇ پاراقلاب قايىناۋاتاتتى. ئۇ تېخىمۇ ھەيران بولۇپ تالاغا چىقتى، ئەتراپتا ھەتتا قوشنىلارنىڭ ئىشىك ئالدىدىمۇ قار كۆرۈنمه يىتتى. پەقەت ئۇدۇلدا قولىدا سۈپۈرگە تۇتقان قار بۇۋاي كۆمۈردىن ياسالغان كۆزلىرىنى پارقىرىتىپ كۈلۈپ تۇراتتى. ئەسقەرنىڭ دادىسى كۈلۈپ كەتتى. ئۇ ئۆيگە قايتىپ كىرگەندىن كېيىن ئۈستىل ئۈستىدىكى قەغەزگە يېزىلغان خەتلەرنى كۆردى:

«دادا، مەن مەكتەپكە قار تازىلىغىلى كەتتىم. ئەسقەر.»
ئەسقەرنىڭ دادىسى ھاياجانلاغىندىن ئۆز - ئۆزىگە تۆزلىۋەتتى:
- بەللى، يارايسەن ئوغلۇم، ئەمدى ئادەم بويىسەن!

يولدا قالغان ئۆچ بوجا

سېننە بىرنىڭ باشلىرى دەرس باشلىنىپ، مەكتەپنىڭ ئىچى تولىمۇ كۆكۈللىك بولۇپ كەتكەندى، تۆتىنچى سائەتلىك تەنتەربىيە دەرسى ئاياغلىشىشقا ئاز قالغاندا، مۇسا مەيداننىڭ ئوتتۇرسىدا ئولتۇرۇپلىپ مۇختار بىلەن ئەكبهرنى يىغىنغا چاقىردى. ئۇلار قولاقلىرىنى يېقىن ئەكلىپ پىچىرىلىشىۋانقاندا سائەت توشتى.

مەكتەپنىڭ بەلگىلىمىسى بويىچە، ئۆچىنچى يىللۇق سىننېنىڭ باللىرىمۇ ئۆپلىرىگە تىزىلىپ قايتىشى كېرەك ئىدى. مۇختارغا ئەڭ خۇش ياقمايدىغىنى ئەنە شۇ ئىدى. شۇڭا ئۇ ئەڭ ئاخىرىغا بېرىپ رەتكە تۇردى. سىنىپ باشلىقى كوماندا بەرگەندىن كېىن، ئۇلار مەكتەپ دەرۋازىسىدىن تىزىلىپ چىقىپ كەتتى. تۆت كۆچا دوقۇمۇشىغا كەلگەندە، رەت ئارىسىدا كېتۈۋاتقان مۇسا ئارقىسىغا قاراپ كۆزىنى قىستى. مۇختار بىلەن ئەكبهر رەتتىن چىقىپ تار كۆچىغا قاراپ قېچىپ كەتتى. مۇسامۇ كەينىدىن يۈگۈردى، ئۇلار هاسىراپ - ھۆمىدەپ بىر يەردە توختىدى:

- مەندە بىر مو سەكىز پۇڭ بار، سىلەردىمۇ باردۇ؟ - مۇختار ئىككىسىدىن سورىدى.

- مەندە ئىككى مو بار، تاۋۇز ئېلىپ يېمەيلىمۇ؟ - دېدى مۇسا.

- مەندە بىر مو بار، شۇنداق قىلايلى، - دېدى ئەكبهر.

ئۇلار شۇنداق قىلىپ پۇللەرنى قوشۇپ مۇساغا تۇتقۇزۇپ تاۋۇز دۇكىنىغا كىردى. دۇكاندا ئادەم كۆپ بولۇپ، كىشىلەر تاۋۇزلارنى تاللاپ، ئاندىن ئىشىك ئالدىدىكى ئۇستەل ئۇستىگە قويۇلغان گىرددە

ئۆلچىتىپ پۇل تاپشۇراتتى. مۇسا يوغان بىر تاۋۇزنى كۆتۈرگىنىچە كىشىلەر ئارسىدىن ئىڭىشىپ ئوتتۇپ ئىشىك ئالدىغا كەلدى، تاۋۇز ساتقۇچى تاۋۇزلارنى ئۆلچەش ۋە پۇل ئېلىش بىلەن بەنت ئىدى. مۇسا پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قولىدىكى تاۋۇزنى كۆتۈرگەن پېتى كەينىگە قارىماستىن مېڭىپ كەتتى. مۇختار بىلەن ئەكبهرمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن ئالاقزادە بولۇپ ماڭدى.

- هوى باللار، توختاڭلار! - تۇيۇقسىز چىققان بۇ تاۋۇشتىن ئۇچى تەڭلا چۆچۈپ كەينىگە قارىدى ۋە دەرھال جىنىنىڭ بېرىچە يۈگۈرۈپ قېچىپ كەتتى. تاۋۇز ساتقۇچى توۋلۇغان يېرىدە تۇرۇپلا قالدى، ئۇلارنى تۇتالمىدى. بىراق مۇسا تاۋۇز تاللايدىغان چاغدا، ئۇستەل ئۇستىگە قويۇپ قويغان بوغچىسىنى ئۇنتۇغانىدى. ئۇلار يۈگۈرە - يۈگۈرە يول بويىدىكى بىر تۇپ دەرەخنىڭ ئاستىدا توختىدى. مۇسا قولىدىكى تاۋۇزنى يەرگە ئۇرۇپ چاقتى ۋە تاۋۇزنىڭ ئۇتتۇرسىدىكى لوق گۆشكە چاڭ سالدى. مۇختار بىلەن ئەكبهرمۇ بىر پارچىدىن ئېلىپ ئالدىراپ يېيشىكە باشلىدى. مۇختار تۇرۇپ - تۇرۇپ كەينىگە قاراپ قوياتتى. ئۇ تاۋۇنى پۇلسىز ئېلىۋالغانلىقلەرىغا خۇساللانسا، ھېلىلا بىر كىم كېلىپ تۇتۇفالىغاندەك تۇيۇلۇپ يۈركى ئەندىشىلىك دۈپۈلدەيتتى. ئۇلار تاۋۇزنى يەپ بولاي دېگەندە، مۇسا قولىدىكى شاپاقنى مۇختارغا قارىتىپ ئاتتى، مۇختارمۇ ئاتتى، ئەكبهر تېخى يەپ بولامىغان تاۋۇز پارچىسىنى ئۇلارغا قارىتىپ ئاتتى. ئۇلار قاقاقلاب كۈلۈشۈپ بىر مەيدان جەڭ قىلدى. شۇ ئەسنادا ئېتىلغان بىر پارچە شاپاق يول بويىدا كېتۈتەقان بىر ئايالغا تەگدى. ئۇنىڭ ئاپئاق كۆكلىكى لاي شاپاقتا رەسۋا بولۇپ كەتتى.

- قانداق دېگەن ئەدەبىسىز باللار بۇ؟! - ئايال ئاچچىقلەنىپ ۋارقىرىدى. ئۇلار بۇ ئاۋازنى ئاڭلاب جىم تۇرۇپ قالدى. ئارقىدىنلا بىر ئەر كىشىنىڭ:

- سىلەر قايىسى مەكتەپنىڭ ئوقۇشۇچىلىرى؟ - دېگەن قاتىق

ئاۋازى ئاڭلاندى، مۇسا ئورنىدىن تۈرۈپ دەرھال قاچتى. ئەكبەر بىلەن مۇختارمۇ كەينىدىن قالماي قاچتى. پاسكىنا شاپاققا تولغان يول بويىدىكى دەرەخىنىڭ تۈۋىدە ئەكبەرنىڭ بوغچىسى قالدى.

مۇسا يۈگۈرگىنچە كۆچا دوQMۇشىدىن قايىلىپ، قۇرۇلۇش سېلىنىۋاتقان بىنانىڭ ئالدىدىكى قۇم دۆۋىسىنىڭ ئۇستىگە چىقىپ توختىدى. ئۇ كەينىدىن كېلىۋاتقان ئەكبەر بىلەن مۇختارغا قاراپ خۇددى تاغنى ئىگەللەپ تۈرغان باتۇرلاردەك كېرىلىپ:

- قىنى، نوچىلىرىڭ كېلىشە! - دەپ تۈۋىلىدى، مۇختار بىلەن ئەكبەر ئۇنىڭغا قاراپ ئېتىلىدى. قۇم دۆۋىسى ئۇستىدە يەنە بىر مەيدان جەڭ باشلاندى، مۇسا ھە دېگەندە ئۇلارنى دوسلىتىپ چۈشۈرۈۋېتتى. بەزىدە ئۇچىلىسى پوملاقلىشىپ تەڭلا دوسلاب چۈشەتتى ۋە يەنە ئۆمىلىپ چىقىپ ئۇستۇنلۇكىنى تالىشاتتى، ئۇلار ھېرىپ - ئېچىپ قارا تەركە چۆمۈلگەندە توختايتتى. بايىقى شاپاق - شالتاققا ھۆل بولۇپ كەتكەن كىيم - كېچەكلىر ئەمدى لاي بولۇپ كەتكەندى، ئۇلارنىڭ باش - كۆزلىرى تۈپا - چاڭغا مىلىنىپ، قايىسىنىڭ مۇسا، قايىسىنىڭ ئەكبەر بىلەن مۇختار ئىكەنلىكىنى تونىغلى بولمايتتى.

- ئەمدى ئۆيىمزرگە كېتىھىلى، - دېدى ئەكبەر مۇساغا قولىنى تەڭلەپ، - تاۋۇزنى بىكارغا ئالدۇق، بۇلۇمنى قايتتۇرۇپ بەر، - دېدى مۇختارمۇ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

- بەرمەيمەن، تاۋۇزنى مەن ئالدىمغۇ؟! - دەپ ۋارقىرىدى مۇسا قاپقىنى تۈرۈپ. ئاچقىقلاش ۋە يالۋۇرۇشلاردىن ھېچقانداق نەتىجە چىقىغاندىن كېيىن، ئەكبەر ئۇنىڭ ياقسىغا ئېسىلىدى، مۇختارمۇ ئۇنىڭ يانچۇقىغا قول سالدى. جىدمەل باشلاندى. باياتىن بېرى ئۇينىپ كولوشكەنلەر ئەمدى راستىنلا ئۇرۇشۇشقا باشلىدى. مۇسانىڭ يېشى چوڭراق، بويىمۇ ئېڭىززەك بولغاچقا، ھە دېگەندىلە ئىككىسىگە

بوزهك بولىمىدى، ئۇ بىر قولى بىلەن مۇختارنى ئىتتىرىپ يەرگە يىقىتىۋەتتى، مۇختار ئاچىقىدا يەردىن بىر پارچە تاشنى ئېلىپ مۇساغا ئاتتى. مۇسا بېشىنى تۆۋەن قىلىۋالدى، تاش ئۇدۇل بېرىپ ئەمدىلا ئىنهك سېلىنغان بىنا دېرىزىسىگە تەگدى. «چاڭ» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ بىر پارچە ئىنهك كۈكۈم - تالقان بولۇپ يەرگە چۈشتى. ئۇلار خۇددى يۈگۈرۈش مۇسابىقىسىدا كوماندىنى كوتاپ تۇرغان تەنھەرىكە تىچىلەردىك تەڭلا يۈگۈرۈپ تىكىۋەتتى، بىنادىن ئالدىرماپ چىققان ئىشچى ئۇلارنى قاچۇرۇپ قويغاندىن كېيىن، ئاخىرقى قېتىم ئۇنۇلغان مۇختارنىڭ بوغچىسىنى قۇم دۆۋىسى يېنىدىن ئېلىپ كىرىپ كەتتى.

ئۇلار شۇ قاچقىنچە ئۆپلىرىگە تارقىلىپ كېتىشتى. مۇختار ئىشىكتىن كىرىپلا سوراققا قالدى، ئاپسىز ئۇنىڭ تاناۋىنى تارتىشقا باشلىدى:

- كىيمىلىرىڭ نېمە بولدى، چىلىق - چىلىق سۇغۇ؟

- مەكتەپتە تازىلىق قىلغاندىم. سۇ چېچىشىپ ئويناپ...

- سۇ چېچىشىساڭ، بۇ نېمە لاي؟

- ھە... يېقىلىپ چۈشكەندىم.

- بوغچاڭ قېنى؟

- ھە... ھە... سىنپتا قالدى، تازىلىق قىلىپ كرسەك سىنىپ تاقىلىپ قاپتىكەن.

- ئەستەغپۇرۇلا بۇ بالىنىڭ كەپسىزلىكىنى، خەپ، داداڭغا ئېيتىمسام، ماڭ ئۆيگە كىرىپ كىيمىلىرىڭنى يۆتكە!
ئىشنىڭ قىزىقى چۈشتىن كېيىن مەكتەپتە باشلاندى.

مۇختارنى دادىسى يېتىلەپ مەكتەپكە ئېلىپ كەلدى، ئۇ بۇگۈن بالىنىنىڭ راست ياكى يالغان سۆزلىگەنلىكىنى ئېنىقلىماقچى ئىدى.

ئۇ ئىشخانىغا كېرىگەندە مۇسا ۋە ئۇنىڭ دادىسى، ئەكبەر بىلەن ئاپىسى ئاللىقاچان كېلىپ بولغاندى. ئۇستىل ئۇستىدە ئۇچىنىڭ بوغچىسى تۇراتتى، مەكتەپ مۇدىرى قاپقى تۈرۈلگەن حالدا ئۇ ياقتن - بۇ ياققا مېڭىپ نېمىنسىدۇ ئۇيلاۋاتتى. مۇسا بىلەن ئەكبەر يەردىن بېشىنى كۆتۈرمەي تۇراتتى، مۇختار ئىشىكتىن كېرىپلا قورقىنىدىن دىر - دىر تىترەپ كەتتى.

ئىشخانا دېرىزىسىگە ئولىشۇغان باللار:

- تاۋۇز ئۇغرىسى، تاۋۇز ئۇغرىسى!... - دەپ ئۇنلۇك ۋارقراشتى،
مۇختار ئىزا ۋە خىجالەتتە يەرگە كېرىپ كەتكىدەك بولدى.

باغۇھىنىڭ سوۋەغىسى

پويىز ئۇچقاندەك ئالغا ئىلگىرىلىمەكتە. مەن شۇ پويىزدا بېيىجىڭغا ئوقۇشقا كېتىۋاتىمەن. گەرچە يەنە بىر كۈنلۈك يۈل بولسىمۇ، خۇددى بېيىجىڭ كۆرۈندىغاندەك دېرىزىدىن بېشىمنى چىقىرىپ ئالدىمغا قاراپ - قاراپ قويىمەن. مېنى ئۇزىتىشقا چىققانلار ئىچىدە رەخىم مۇئەللەنىڭ: «پولات، سېنىڭ تېخىمۇ تىرىشىپ، ئۆگىنىپ، ئىلىم - پەننىڭ يۈكسەك چوققىسىغا بۇركۇتىمەك پەزاز قىلىشىنى ئۇمىد قىلىمەن» دېگەن ئۇمىدقار سۆزلىرى خۇددى پويىز ئاۋازىدەك قۇلىقىمدا جاراڭلاپ تۇراتتى. مەن خاتىرە دەپتىرىمۇنى تېچىپ، رەخىم مۇئەللەم بىلەن بىلەن چوشكەن سۈرەتنى قولۇمغا ئالدىم. ئەللىك ئوقۇغۇچىنىڭ ئوتتۇرسىدا رەخىم مۇئەللەم كۈلۈپ تۇراتتى. ئۇ ھېلىمۇ ماڭا سۆزلەۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ قاپقارا كۆزلىرىدىن چەكسىز كۆيۈمچانلىقىنىڭ يالقۇنلۇق ئۇتلرى چاقناب تۇراتتى.

ئېھ، رەخىم مۇئەللەم، سىز بىزنىڭ كۆيۈمچان تەربىيەچىمىز، مېھربان باغۇنىمىز، سىزنىڭ جاپالىق مېھنىتىڭىز بىلەن سانسىزلىغان كۆچەتلەر ئەي بولۇپ ئۆسۈپ يېتىلمەكتە، چىچەكلىپ مېۋە بەرمەكتە، مانا مەن سىزنىڭ ھالال ئەمگىكىڭىز بىلەن ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان كۆچەتلەرنىڭ بىرى ئەمەسمۇ؟ مەن چوڭقۇر خىياللار ۋە كۈچلۈك ھاياجان ئىچىدە قولۇمدىكى رەسىمگە قارىغىنىمچە ئۆسمۈرلۈك ھاياتىمىنىڭ ئۇنىتۇلماس سەھىپلىرىنى كۆز ئالدىمدىن خۇددى كىنو لېنتىسىدەك ئۆتكۈزۈشىكە باشلىدىم.

مەن باشلانغۇچ مەكتەپتىكى ۋاقتىدا ئەلاچى ئوقۇغۇچى ئىدىم.

ئۇتتۇرا مەكتەپكە چىققان ۋاقتىلاردا بولسا دەرس بىلمەيدىغان بەگباش بالا بولۇپ ئۆزگىرىپ كەتتىم. مەكتەپكە كەلمەي كۈچلاردا ئۇيناب يۈرۈم. كەلسىم ئۇقۇتقۇچىنىڭ تەنقىدىنى ئاڭلىدىم. شۇنداق قىلىپ بىر نەچچە يىللېق ئۆمرۈم بىھۇدە ئۆتۈپ كەتتى.

جاندىن ئۆتكۈدەك قاتىق سوغوق بولۇۋاتقان بىر قىش كۈنى چۈشتىن كېيىنكى مۇزاكىرە ۋاقتىدا يۈگۈرۈپ يۈرۈپ بىر ئورۇندۇقنىڭ پۇتنى سۇندۇرۇپ قويىدۇم، سىنىپتىكى ساۋاقداشلىرىدىن بىر نەچچىسى ماڭا قارشى چىقتى. مەن، قېنى بۇلار نېمە قىلايىدىكىن، دەپ قولۇمىدىكى ئورۇندۇقنىڭ پۇتنى پىرقىرىتىپ بىر ئاتقانىدىم، دېرىزنىڭ بىرنەچچە ئەينىكىنى بىراقلا چىقۇۋەتتى، ئالدىمغا يۈگۈرۈپ كەلگەن سىنىپ باشلىقى گۈلنസاغا قولۇم تېگىپ كەتتى. ئۇ يىغىلىدى. مەن قولۇمغا پول سۈرتۈچىنىڭ تۈقىقىنى ئېلىپ ئۇقۇتقۇچىنىڭ ئۈستىلىگە سەكرەپ چىقىۋالدىم - دە، كۆپچىلىككە:

- قېنى، قايىسىڭ نوچى بولساڭ كېلىشە! غىدىڭ - پىدىڭ قىلغىنىڭ تۈقامق يەيسەن! - دەپ ۋارقىرىدىم، ئۇقۇغۇچىلار ماڭا چۇقۇرۇشۇپ قارشى چىقۇۋاتقان پەيتتە، سىنىقا رەخم مۇئەللىم تاپشۇرۇق دەپتەرلىرىنى كۆتۈرگەن حالدا كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئاچىقى ئۇچقۇن چاقناب تۇراتتى، مەن ئاستا پەسکە چۈشتۈم. ئۇ بىر قاراپلا ھەممە ئەھۋالنى چۈشەنگەندى. ئۇ ماڭا:

- پولات، كوللىكتىپنىڭ ئىنتىزامىنى بۇزغان ئۇقۇغۇچى چوقۇم ھېساب بېرىدۇ، - دەپ ۋارقىرىدى، مەنمۇ تەڭلا يېنىپ توۋىلىدىم:

- بىلىۋاتىمىز، ئۇن يەتتە يىللېق كونا مائارىپنىڭ ھېسابىنى بېرىۋاتقانلارنى.

- پولات، سەن ئۇلارنى دورىما، - دېدى مۇئەللىم ماڭا ئاجايىپ بىر خىل ئېچىنىش نەزىرى بىلەن تىكلىپ تۇرۇپ.

- مۇئەللىم، سىز يەنە كىمگە قارشى چىقماقچى؟

- بىلىم ئېلىشقا قارشى چىقانلارغا قارشى چىقماقچى، - دېدى ئۇ كەسکىن قىلىپ. بالىلارمۇ چۈرقراشتى. مەن سۆز تاپالماي ئوڭايىسىز
هالەتكە چۈشۈپ قالدىم. بىر تالاي ئاغزىمغا كەلگەن سۆزلەرنى
قىلىدىم - دە، «ئۇقۇمايمۇ ئالىي مەكتەپكە كىرگىلى، خىزمەتكە
ئورۇنلاشقلى بولىدىكەنغو؟» دەپ غودۇڭشىغىنىمچە مۇئەللەمنىڭ
توصىقىنغا قارىمىي، بوغچامنى چۆرۈۋېتىپ سىنىپتىن چىقىپ
كەتتىم. بالىلار مېنگىدىن قۇتۇلغىنىغا خۇشال بولۇشۇپ چاۋاڭ
چېلىشىپ كەتتى. مەن شۇ كۈنى ئۇدۇل كىنوخانا ئالدىغا بېرىپ
لاغايلاب يۈرۈم. كەچتە ئۆيگە كەلسەم رەخىم مۇئەللەلم دادام بىلەن
سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. مەن قورقتۇم. دادامنىڭ ئاچچىقى بەك يامان
ئىدى. شۇنداق قىلىپ رەخىم مۇئەللەلمگە تېخىمۇ ئاچچىقىم كەلدى.
ئۇلار ماڭا بىرمۇنچە تەربىيەلەرنى بەردى، لېكىن سۆزلىگەنلىرى
ئۇ قوللىقىدىن كىرىپ، بۇ قوللىقىدىن چىقىپ كېتىۋاتاتتى. مەن
پەقەت مۇئەللەلم تېززەك كەتسىكەن، دەپلا ئويلايتتىم. دادام مېنىڭ
ئۇقۇمايمەن دېگەن پىكىرىمنى يوققا چىقىرىۋەتتى. شۇ كۈنلەرده
دادامنى خىزمىتىدىن توختىتىپ قويغاخقا، ئاچچىقى كەلسە مېنى
ئۇرۇپمۇ تاشلايتتى. دادام ئەتە سىنىقا بېرىپ چېقىلغان دېرىزىلەرنى
سېلىپ بەرمەكچى بولدى.

ئەتىسى مەن سىنىقا كىردىم. تۇنۇگۇن چېقىلغان دېرىزىنىڭ
كۆزلىرىگە قەغەز چاپلىنىتۇ، پەقەت مېنىڭ ئورۇنۇنىڭ ئۇدۇلدىكى
دېرىزە تۆشۈكى ئۇچۇق ئىدى، ئۇ يەردىن كىرگەن سوغۇق
يۈزلىرىمگە يىڭىنداك سانجىلىشقا باشلىدى. مەن تىترەشكە
باشلىدىم. ساۋاقداشلىرىم مېنى زاڭلىق قىلىپ، كۈلۈشكە باشلىدى.
بىرى «ئۇزۇم تاپقان بالاغا، نەگە بارايى داۋاغا» دەپ تەننمۇ قىلدى.
يۈزلىرىم چىمىلداشقا باشلىدى، قوڭغۇرۇق چېلىنىپ رەخىم مۇئەللەلم
دەرسكە كىردى. ئۇ ئارىلاپ مېنىڭ ئۇدۇلۇمغا كەلگەنده، چاپىنىنى
سېلىپ ماڭا يېپىنچاقلىتىپ قويۇپ ئۆتۈپ كەتتى. مەن ئىچ -

ئىچىدىن ئازابلىنىشقا باشلىدىم، ۋۇجۇدۇمنى بىر خىل پۇشايمان ئارلاش خىجالەتچىلىك قاپلىۋالدى. كۆپ ئۆتمەي بۇ ئىشلارمۇ ئۇنتۇلۇپ، يەنلا قىلىدىغىنىمى قىلىپ يۈرددۇم.

ئارىدىن ئۇراق ئۆتمەي ئىمتهان ئېلىنىدى. سوئال بەكمۇ قىيىن ئىدى. ھەممىسلا قائىدە - فورمىلىار بولۇپ، بىرنىمۇ بىلمەيتىم. باشقىلار شىرىلداب يازماقتا ئىدى، ئامال بولىمىدى، كتابتىن كۆچۈرۈش ئۈچۈن ئەمدىلا قولۇمنى پارتىغا سېلىپ كتابنى ئېلىشىمغا، تۈيۈقسىز بىر قول كېلىپ كتاب بىلەن قولۇمنى قوشۇپ توتۇۋالدى، مۇئەللەم كتابىمىنى تارتۇبلىپ ماڭا ئاگاھلانتۇرۇش بەردى. يەنە قاراپ ئولتۇرۇپ باقتىم. باشقىلاردىن كۆچۈرمەكچى بولدۇم، ھېچكىم قەغىزىنى كۆرسەتمىدى، ئىلاجىسىز قەغەزنى ئاق پېتى تاپشۇرۇپ چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم.

- پولات، قەغەز ئاپياق پېتى تۇرۇپتىغا؟ - مۇئەللەم ئەجەبلەنىپ ماڭا قارىدى، بالىلار مېنى زاڭلىق قىلىپ كۈلۈشكە باشلىدى. نېمە دېپىشىمنى بىلمەي مۇئەللەمگە بىر ئالىيىپ قويۇپ چىقىپ كەتتىم.

ئۇزۇمنىڭ شۇ قىلىقىدىن كۈگۈلۈمنىڭ ئارامى بولىمىدى. شۇ يىلى ئەتىيازدا ھاۋا ئىسىپ، دەرەخلمەر نوتا چىقىرىشقا باشلىغان مەزگىل ئىدى. مەن لېپىر ياساپ ئويناش ئۈچۈن مەكتەپنىڭ تۆمۈر دەرۋازىسىغا ئېسىلىپ تامنىڭ ئۈستىگە چىقتىم، «ياماننىڭ توقمىقى يېنىدا» دېگەندەك، تامنى دەسىسەپ تۇرۇپ قولۇمنى دەرەخ شېخىغا سوزۇشۇم بىلەن تەڭ دەلدەڭشىپ يېقىلىپ چوشتۇم، تۈيۈقسىز سول پۇتۇم قارس قىلىپ بىر تاشقا تەڭدى! بەدىنەدىن سوغۇق تەر چىقىپ كەتتى، «ۋايجان» دېدىم - دە، يېتىپ قالدىم. هوشۇمدىن كېتىپتىمەن.

هوشۇمغا كەلگەندە، دەسلەپ رەخىم مۇئەللەمنى كۆرددۇم. ئۇ قول ياغلىقى بىلەن پېشانەمدىكى تەرنى ئېيتىۋاتاتى. مۇئەللەمنىڭ

ئېچىنىش ۋە كۆيۈنۈش ئارىلاش قارىشىدىن يۈرىكىم يەنە ئېچىشىپ كەتكەندەك بولدى. چۈنكى مۇئەللىم تېخى تۈنۈگۈنلا، كۆچەت تىكىپ ئورمان بىنا قىلىش، دەل - دەرەخلەرنى ئاسراش ھەققىدە بىرمۇنچە سۆزلىگەندى. ساۋاقداشلىرىم گېپىسلاپ تېڭىپ تاشلانغان پۇتۇمغا قارىشىپ ئەتراپىمدا تۇرۇپتۇ، شۇ چاغدىلا پۇتۇن ۋۇجۇدۇمنى بىر خىل ئىللەق سېزىم ئىگەلەپ، سىنىپ كوللىكتىپنىڭ مېھربانلىقىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلغاندەك بولدۇم. كېيىن ئۇقسام، مەن هوشۇمدىن كەتكەندىن كېيىن ساۋاقداشلىرىم يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ نېمە قىلىشنى بىلەلمەي مۇئەللىمنى چاقىرىپتۇ، مۇئەللىم مېنى مەكتەپ دوختۇرى بىلەن بىلە دوختۇرخانىغا ئاپىرىپتۇ ۋە ئۆيدىكىلەرنى چاقىرىپ كېلىشكە بالا ئەۋەتىپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ مۇئەللىم مېنى ھەر كۈنى يوقلاپ تۇرىدىغان بولدى. ھەر قېتىم كەلگىنىدە دەرسلىك كىتابلارنى، ھېكايمە كىتابلارنى ۋە يېمەكلىكىلەرنى ئېلىپ كېلەتتى، ھېكايمەرنى ئېيتىپ بېرەتتى. شۇنىڭدىن باشلاپ مۇئەللىمنىڭ سۆزلىرى ماڭا ئاستا - ئاستا تەسرى قىلىشقا باشلىدى. ئۇ كۆزۈمگە خۇددى ئاتا - ئانامدەك مېھربان كۆرۈنۈشكە باشلىدى.

ئۇزاق ئۆتمەي مەن ئائىلىگە چىقىپ داۋالاندىم. رەخىم مۇئەللىم ھەركۈنى كەچتە كېلىپ، ئۆتۈلگەن دەرسلىرنى ماڭا ئۆگىتىپ تۇردى. بۇرۇن ئۆتۈلگەن دەرسلىرنى قايىتا چۈشەندۈرۈپ قويىدى، پۇتۇمنىڭ ساقىيىشىغا ئەگىشىپ قەلبىممو كۈندىن - كۈنگە يورۇشقا باشلىدى.

بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن هاوا بۇزۇلۇپ قاتتىق يامغۇر يېغىشقا باشلىدى. مەن خىيالىمدا قاتتىق يامغۇردا مۇئەللىم كېلەلمەيدىغان بولدى، دەپ ئويلىدىم، لېكىن نېمىشىقىدۇ ئىشىكتىن كۆزۈمنى ئالالمايتىم. شۇ چاغدىلا مۇئەللىمنى چىن دىلىمدىن ياخشى كۆرۈپ قالغانلىقىمنى ھېس قىلىدىم. تۈيۈقسىز ئىشىك ئېچىلدى، رەخىم مۇئەللىم كۈلۈمسىرەپ كىرىپ كەلدى. تۇنىڭ كېيىم - كېچەكلىرى

چىلىق - چىلىق سۇ بولۇپ كەتكەندى، كۆزلىرى قىزىرىپ كەتكەن بولۇپ، چىرايدىن ھارغىنىلىق چىقىپ تۇراتتى. ئۇ ۋادەتتىكىدەك، ئىشلىگەن تاپشۇرۇقلرىمىنى تەكشۈرۈپ چىققاندىن كېيىن دەرس ئوتۇشكە، باشلىدى، ئىمما مۇئەللىم ئۇن - ئۇن بىش منۇقتا بىر قېتىم كۆزىنى چىڭ يۇمۇۋېلىپ، ئالقىنى بىلەن پىشانسىنى توتۇپ بىردهم تۇرۇۋېلىپ، ئاندىن يەنە كۆزىنى ئېچىپ دەرس سۆزلەشنى داۋاملاشتۇردى. مەن ھەيران قالدىم. بۇنى سەزگەن دادام:

- رەخىم مۇئەللىم، كۆپ چارچاپ كەتكەن ئۇخشايسىز، بولدى قىلىڭ، بىر ئاز ئارام ئېلىۋېلىڭ. - دېدى. رەخىم مۇئەللىم كۆلۈپ تۇرۇپ:

- ياق، ھېچقىسى يوق، - دېدى-دە، يانچۇقىدىن بىر قاپ دورىنى ئېلىپ ئىككى تابلىتكىنى قايىناقسۇ بىلەن ئىچىۋېتىپ دەرسنى داۋاملاشتۇردى. ئۇنىڭ ئىككى چېكىسىدىن توختىماي تەر ئېقىپ تۇراتتى. مەن شۇ چاغىدلا مۇئەللىمنىڭ ئېغىر زۇكام بولغانلىقىنى، قان بىسىمىنىڭ ئۆرلەپ كەتكەنلىكىنى بىلىپ ناھايىتى قاتتىق تەسەرلەندىم، دادام ھاياجانلارغان ھالدا كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ تۇرۇپ:

بىلام، رەخىم مۇئەللىم ھەقىقەتەن ياخشى ئۇستاز ئىكەن، ئۇ پۇتۇن ئۆمرىنى سىلەرنى تەربىيەلەشكە بېغىشلىغانىكەن. جېنىم بىلام، مۇئەللىمىنىڭ سۆزىنى ئوبدان ئاڭلىغان، - دېدى.

مەن شۇ يىلى قىشلىق تەتلىدىن كېيىن مەكتەپكە ھاسا تايىنىپ بېرىپ - كېلىپ ئوقۇدۇم. دەرس نەتىجىلىرىم ياخشى بولدى. يىللۇق ئىمтиهاندىن ئەلا ئوتتۇم.

مەن بۇ يىل تولۇق ئوتتۇرىنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۇتتۇرۇپ ئالىي مەكتەپلەرنىڭ ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىش ئىمтиهانىغا قاتناشتىم. نەتىجەم ئالاھىدە يۇقىرى بولۇپ، چىڭخوا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ

ماٽىماتىكا فاكولتىغا تاللاندىم، مەكتەپتە ئۇزىتىش يىغىنى ئېچىلدى. مەكتەپ مۇدۇرى كۆكسۈمگە قىزىل گۈل تاقىدى. مەن قىرغىن ئالقىش سادالرى ئىچىدە كۈچلۈك ھاياجان بىلەن رەخىم مۇئەللەمگە قارىدىم. ئۇ خۇددى بۇرۇنقدەكلا ماڭا چوڭقۇر كۆيىنىش بىلەن تىكلىپ قاراپ تۇراتتى. تۇيۇقسىز، ئۇنىڭ قاپقا拉 كۆزلىرىدە خۇددى قىزىلگۈلننىڭ ياپىرىقىدىكى شەبىنەمدەك يالتراب تۇرغان ياش تامچىسىنى كۆرۈپ قالدىم. ياش تامچىسى چىrag نۇردا مەرۋايتتەك چاقنايتتى.

ئېھ ئۇستار، بۇ ياشنىڭ ئۇزاق يىللەق جاپالىق ئەمگەكىنىڭ تامچىسى ئىكەنلىكىنى مەن بىلەن، بۇ ياشنىڭ سىزنىڭ يۈرەك قاتلاملىرىزنىڭ ئەڭ چوڭقۇر يېرىدىن ئۇرغۇپ چىققان مىننەتدارلىق يېشى ئىكەنلىكىنى بىلەن، بۇ ياش ئىشچان باغۇننىڭ پەرۋىش قىلىپ يېتىشتۈرۈۋاتقان مېۋە كۆچەتلەرنىڭ ئۇزۇقلۇق سۈبىي ئىدى. بۇ ياش رەخىم مۇئەللەمنىڭ تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن سوۋىغىسى - چىچەكلەش ئالدىدىكى قىزىلگۈلننىڭ ياپىرىقىدىكى شەبىنەم ئىدى. مەن يوگۇرگەن پېتى رەخىم مۇئەللەمنىڭ ئالدىغا باردىم - دە، مەيدەمدىكى قىزىل گۈلن ئۇنىڭ كۆكسىگە تاقىدىم.

ئىھ مۇئەللەم، بۇ ئالقىش، تەننەنە، شان - شەرەپ ھەممىسى سىزگە مەنسۇپ! كۆزۈمىدىن تەشەككۈر ياشلىرى ئېقىشقا باشلىدى، ئەتراپتا ئالقىش سادالرى پەلەكە ياخىرىدى. مەن سۆيۈملۈك مۇئەللەم بىلەن قۇچاقلىشىپ خوشلاشتىم...

پوپىز ئۇچقاندەك ئالغا ئىلگىرىلىمەكتە. مەن قولۇمدىكى سۈرەتكە زوق بىلەن تىكىلىدىم. مۇئەللەم ماڭا كۈلۈمىسىرەپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى. چوڭقۇر خىاللەرىم مۇئەللەمنىڭ ئۇمىدۋار سۆزلىرى بىلەن بىلە قاناتلىنىپ پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇپ كەتتى.

ئالتۇن ھالقا

يەكشەنبە كۈنى ئىدى.

ئېگىز بىنغا ئەمدىلا كۆچۈپ كەلگەن مۇختار ئورنىدىن ۋاقچە تۇردى. ئۇ كۆزلىرىنى ئۇزۇلىۋىتىپ بالكۈنغا چىقىپ، بەشىنچى قەۋەتتىن تۇۋەنگە قارىدى. بىنانىڭ ئالدىكى بوشلۇقتا سەككىز بالا ئىككى تەرەپ بولۇپ توب ئويناۋاتاتى. بىر تەرىپىگە دوپيا، يەنە بىر تەرىپىگە چاپان قويۇپ ياسالغان ۋاراتاردا ئالابالداق پۇپايىكا كېيىوالغان، يۇمىلاق كۆزلىك كىچىك بىر بالا تۇراتى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ مۇختارنى كۆردى ۋە تۇۋەنگە چوشۇشكە ئىشارەت قىلدى. مۇختار ئوتتۇردا توختىماي تېپلىۋاتقان توبقا سەپسالدى. بۇ باهاسى ئەرزان، يېشىل رەڭلىك رېزىنکە توب ئىدى. مۇختار ئۆيىگە كىرىپ كاربۇاتنىڭ ئاستىدىن ئۆزىنىڭ چرايلىق توبىنى ئالدى - دە، يۈگۈرگىنچە چىقىپ كەتتى، ئۇ بىنانىڭ ئىشىكىدىن چىقىپ بىر پەس تۇرۇپ قالدى. تىنماي يۈگۈرۈپ توب ئويناۋاتقان باللارنىڭ پۈتۈن بەدەندىدىن توختىماي تەر ئېقىۋاتاتتى. ئۇلار ھالسىرغان ۋە جىددىيەشكەن بولۇپ، چرايلىرى توبىا - چاڭغا مىلىنىپ كەتكەندى. ئۇ كۆتۈرۈپ چوشىكەن توبىنى يەرگە قويۇپ، ھېلىقى بالغا قارىدى. ئۇ ئەللەك قەدەم نېرىدىكى ۋاراتاردا تۇرۇپ مۇختارنى يەنە چاقىرىدى. مۇختار ئۇنىڭ قېشىغا كەلدى.

- ئىسمىنىڭ نېمە؟

- مۇختار.

- بەشىنچى قەۋەتكە كۆچۈپ كەلدىڭلارمۇ؟

- هەئە، - بويى ئۆزىدىن ئانچە پەرقەلەنەسىمۇ، ئۇنى مەنسىتەمىي سوراق قىلغىلى تۇرغان بۇ بالنىڭ قىلىقى نېمىشىقىدۇ مۇختارنىڭ كۈگىلەگە ياقمىدى.

- شەۋەكتە! ھەي شەۋەكتە! تۈيۈقسىز ئىككىنچى قەۋەتتىكى بالكۈندىن پاكار بويلىق سېمىز بىر ئايالنىڭ كۈچىنىڭ بېرىچە چىرقىراپ ۋارقىرغان ئاۋازى ئاڭلاندى، - بۇ ياققا كەل، مەن نېمە دېدىم؟ - ئايالنىڭ يوغان كۆزلىرى چەكچەيگەنىدى. قۇلىقىدا ساڭگىلاپ تۇرغان ھالقىسى كۈن نۇربىدا پارقىرايتتى.

ئۇ ئايال دەل مۇختارنى سوراق قىلىۋاتقان بالغا قاراپ توۋلاۋاتتى.

- ئاپام چاقرىۋاتىدۇ، ئورنۇمغا سەن ئويناب تۇرە.

شەۋەكتە بىنا ئىشىكى تەرەپكە ماڭدى. مۇختار ۋاراتاغا كېلىپ تۇردى. شۇ چاغدا، ئۇ ئۆزىنىڭ چىرايلىق توپىنى ئىشىك يېنىدا تۇرغانلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ قارىدى. تۈيۈقسىز:

- ھەي، ۋاراتار شوركا، چاپسان، توب كەلدى! - دېگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ قارشى تەرەپكە تېپۋەتكەندىن كېيىن، تەپتى. كوتۇلمىگەندە، توب مۇختارنىڭ قولغا چوشتى. ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى خۇشاللىقىدىن ۋارقىراپ كەتتى:

- يارايدۇ، بىزنىڭ ۋاراتار يارايدۇ.

- ھە، تۇنواڭۇن بەشىنچى قەۋەتكە كۆچۈپ كەلگەن بالا شۇغۇ؟ مۇختار قولدىكى توپىنى قارشى تەرەپكە تېپۋەتكەندىن كېيىن، توپى ئېسىگە كېلىپ ئىشىك تەرەپكە قارىدى. توب كۆرۈنمه يتتى. ئۇ ھەممە ياققا كۆز يۈگۈر توب چىقتى. توب ھەققەتەن يوق ئىدى.

- ۋۇي، كىم ئالدى؟ - ئۇنىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەشكە باشلىدى. ئىشىك ئالدىغا شەۋەكتىن باشقىا ھېچكىم بارمىدى. ئۇ ۋاراتارنى ئۇچۇق قويۇپ ئىشىككە يۈگۈردى، بىراق توپىنى تاپالمىدى. ئۇ

ھودۇققان ھالدا ئىككىنچى قەۋەت پەلەمپەيگە چىقىتى.

- ئۇ پاسكىنا شۇملاр بىلەن ئارىلاشما دەپ قانچە قېتىم ئېيتتىم.
بىلەمسەن، سەن كىمنىڭ بالىسى؟ «قازانغا يولۇقسالاڭ قارىسى
يۇقار، يامانغا يولۇقسالاڭ يارىسى»، - ئۆي ئىچىدىن بايىقى ئايالنىڭ
ۋارقىرغان ئاۋازى ئاڭلاندى. مۇختار بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، ئىشىك
ئالدىغا كەلگەن بولسىمۇ ئەيمىنلىپ كىرەلمىدى.

- شەۋىكەت، توبۇمنى ئەكەل! - مۇختار تۈۋىلىدى.

- نېمە دەيسەن؟ - ھېلىقى ئايال كۆزلىرىنى پىيالىدەك قىلىپ
چىقىپ كەلدى.

- بالىڭىز توبۇمنى ئېلىپ كىرىپ كەتتى، - مۇختار قورقىنىدىن
تىترەپ كەتتى، ئايال ئۇنىڭغا شۇنداق سەت ئالايدىكى، ئۇ گويا
بۇتخانىدىكى بۇتلاردەك كۆرۈندى، ئۇنىڭ قولقىدىكى يوغان
ھالقىسى خۇددى قوڭغۇراقتەك پۇلاڭلاپ تۇراتتى:

- نېمە دەيسەن؟ سەن ئوغرى شۇملار، تۈنۈگۈن كېلىپ بۈگۈن
بىزنى ئوغرى تۇتامسىن، يوقال كۆزۈمىدىن! بىز بارغۇ، سەنلەرگە
ئوخشاش قەلەندەر ئەمەس، شەۋىكەتنىڭ ھەممە نېمىسى بار. توب
- پوب دېگەنلەرگە كۆز - قارنى توق، ماڭ - ماڭ!

مۇختار دەسلەپ داڭ قېتىپ تۇرۇپ قالدى، كېيىن يىغلىۋەتتى.
ئۇ ئۆيگە قايىتىپ چىقاندىن كېيىن بولغان ئىشنى دادىسىغا
سۆزلەپ بېرىپ، ئۆكسۈپ - ئۆسۈپ يىغلاپ كەتتى، دادىسى ئۇنىڭ
كۆكلىنى ياساپ:

- خەير... بوبتۇ بالام، مەن ساڭا باشقىدىن بىر توب ئېلىپ
بېرىھى، - دېدى. ئارىدىن بېرىم سائەت ئۆتىمگەندى، توبۇقسىز
ئىشىك ئېچىلدى، مۇختار ئىشىك ئالدىدا دېۋەيلەپ تۇرغان ھېلىقى
ئايالنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتتى. ئۇ يېڭىنى جەينىكىگىچە تۇرۇۋالغان
بولۇپ، بىقىنى تۇتقىنچە:

- هەي خەق، بىزنى نېمە كۆرۈۋاتىسىن؟ ھېلىتىن بالامنى ئۇغرى تۇتۇشۇۋاتىسىن. ئەتە - ئۆگۈن گەپ بار ئوخشىمادۇ؟ توب كېرەك بولسا، بازاردىن مەن ئېلىپ بېرىي، هوشۇڭنى يىغۇپلىش! - دەپ ۋارقىرىدى. ئۇنىڭ قولقىدىكى يوغان ھالقىلىرى ھېلىلا چۈشۈپ كېتىدىغاندەك پۇلاڭشىپ تۇراتى. ئۇ ئىشكىنى زەرde بىلەن ياپتى - دە، چىقىپ كەتتى.

- بۇ تازىمۇ ھازازۇل خوتۇنمۇ نېمە؟ - دېدى مۇختارنىڭ دادىسى ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قالغان ئايالغا.

ئارىدىن خېلى كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى. بىر كۈنى چۈشتە مۇختار پەلەمپەيدە پارقىراپ تۇرغان بىر نەرسىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇ ئېڭىشىپ يوغان ھالقىنى قولغا ئالدى. كۆز ئالدىغا ھېلىقى ئايالنىڭ يوغان ھالقىسى كەلدى. ئۇ بىر ئاز ئويلانغاندىن كېيىن، ھالقىنى چىڭ سىقىمداب، شەۋەكتەنىڭ ئىشىكىنى چەكتى، ئىشكى ئېچىلىپ شەۋەكتە چىقىتى.

- شەۋەكتە ئاپاڭ بارمۇ؟ - مۇختار ئاستا سورىدى.

- ئاپام ساقچىغا كەتتى، ئالتۇن ھالقىسىنىڭ بىرىنى يوقىتىپ قويۇپتۇ، - دېدى شەۋەكتە مۇختارغا. مۇختار قولنى سوزۇپ ئالقىنىنى ئاچتى:

- مانا ھالقا، پەلەمپەيدىن ھازىر تېپۋالدىم.

شەۋەكتە خۇشاللىقىدىن ھالقىنى ئىتتىك قولغا ئېلىپ سىنچىلاپ قارىدى، ئارقىدىنلا:

- مۇختار، توختاپ تۇر، - دەپلا ئىچكىرىكى ئۆيگە يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتتى، ئۇ مۇختارنىڭ يېپىڭى توپىنى ئېلىپ چىققانىدى.

- ئاداش بىز يېقىن دوست بولايلى، - دېدى ئۇ ئاستا.

ئىشكىنى ئېچىپ كىرىپ كەلگەن شەۋەكتەنىڭ ئاپىسى بىلەن

ساقچى بىرى توبىنى، بىر ئاللىنۇن ھالقىنى تۇتۇپ، قوللىرىنى بويىنغا
گىره سېلىپ تۈرغان ئىككى بالىنى كۆزۈپ تۈرۈپلا قالدى.

بەش ياشلىق مەرگەن

- بالغا مۇنداق ئويۇنچۇقىنىمۇ ئېلىپ بېرىمەدۇ؟ مەن نەچچە رەت كۆچىغا ئېلىپ چىقاندا يىغلاپ تۇرۇۋالغاندىمۇ ئېلىپ بېرىمگەندىم. بەنە كېلىپ قىممەتلەكىنى قارىمامدىغان، پۇلنى زايە قىلىپ...

- ھەي، ئۇنداق دېمەڭ، بالا قىزىقانىكەن، ئويىنسۇن، نەزەر - دائىرىسى كېڭىسىدۇ، نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىئەلسە، ئۇ بىزنىڭ ئىز باسارتىمىز ئەمە سەمۇ؟!

ئەمدىلا بەش ياشقا كىرگەن ئەنۋەر ئۆينىڭ بىر چېتىگە قويۇلغان قوش كارۋاتتا ئەچىلىكىنە ئولتۇرۇۋېلىپ، ئاتا - ئانسىنىڭ سۆزلىرىگىمۇ قولاق سالماي، دادىسى يېڭى ئېلىپ بەرگەن كىچىككىنە سۈلىاۋ تاپانچىنىڭ پوجاڭىزىدەك ئوقلىرىنى بەتلەش بىلەن ئاۋارە ئىدى. دادىسى ئۇنىڭ قاملاشتۇرالما ياتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە بىر - بىرلەپ ئۆگىتىشكە باشلىدى. ئەنۋەر توختىماي گەپ سورايتى:

- دادا، بۇ تاپانچىنى نېمە قىلىدۇ؟

- دوشىمەنلەرنى ئاتىدۇ، بالام.

- مانا مۇنداق، - دادىسى كارۋاتتا تۇرغان بىر ژۇرناالنىڭ قايسى بىر كىنۇدىكى كۆزەينەكلىك دوشىمن باشلىقنىڭ بېشى چۈشۈرۈلگەن سۈرمەت بار بېتىنى ئېچىپ، كارۋاتنىڭ بېشىغا تىكلەپ قويۇپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

- ھە، مانا قارا، بۇ دوشىمەننىڭ بېشىنى قارىغا ئېلىپ ئات.

Кіچіккінде سولیاۋ ئوقلار ئارقا - ئارقىدىن بېتىلىشقا باشلىدى.
ئەنۋەر ئوقلىرىنى تېرىشتۇرۇپ، قايتا بىتلەشكە باشلىغاندا، دادىسى
كىرسىلۇغا ئولتۇرۇپ گېزىت ئوقۇشقا كىرىشتى، ئاپىسى ئۇنىڭ يېنىغا
كېلىپ :

- بالام، قىنى، داداڭىنىڭ بېشىغا تەگكۈزۈپ باقه، هە ئاتە،
- دېدى. ئەنۋەر تاپانچىسىنى دادىسىغا قارىتىپ تەپكىنى باستى.
ئوقلار مۇنچاقىتىك تاراسلاپ گېزىتكە تېگىشكە باشلىغاندا، دادىسى
ئۇرنىدىن تۇرۇپ ئىككى قولنى كۆتۈرۈپ ئەنۋەرگە قاراپ:
- ئاتما، مەن تەسلىم بولدۇم. قول كۆتۈرۈپ تەسلىم بولغانلارنى
ئاتمايدۇ، - دېدى. ئەنۋەر بېتىشنى توختاتتى، ئۇ سەل رەنجىش
ئاھاڭى بىلەن ئەنۋەرنىڭ ئاپىسىغا:

- بالغا ئويۇنچۇقىنىمۇ مەقسەتلىك ئۈگىتىش كېرەك، بۇنداق
ئۈگىتىشىڭىز ياخشى ئەمەس، - دەپ نەسەھەت قىلدى.

ئەنۋەرنىڭ دادىسى ئەزىز ئاكا رايونلۇق ساقچى ئىدارىسىنىڭ
كادىرى بولۇپ، دائم يېنىغا تاپانچا ئىسىپ، ئالدراشلا يۈرەتتى.
ئۇ بىر كۈنى كېچىچە رازبىتقا خىزمىتى بىلەن ئۆخلىمای، چوشكە
يېقىن ئۆيگە كەلدى ۋە كىرسىلۇغا ئۇرنى تاشلاپ، يانغا بىر
ئۆرۈلدى - دە، تېزلا ئۇيقۇغا كەتتى. ئۇنىڭ شىم تاسمىسىنىڭ ئۇڭ
تەرىپىگە ئىسىۋالغان «ئات» ماركىلىق كىچىك تاپانچىسىنىڭ غلابى
پەسکە ساڭىگىلاپ قالدى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، ئاپىسى ئەنۋەرنى
يەسىلىدىن ئۆيگە ئېلىپ كەلدى. ئۇ ئەزىز ئاكىنى ئويغىتىۋەتەسىلىك
ئۇچۇن، ئەنۋەرگە ئالاھىدە ئىشارەت قىلىپ قويۇپ، پۇتنىڭ ئۇچىدا
دەسسىپ ئاشخانا ئۆيگە كىرىپ كەتتى. بۇ چاغدا ئەنۋەرنىڭ كۆزى
دادىسىنىڭ تاپانچىسىغا چوشكەندى، ئۇ يېنىك دەسسىپ كىرسىلۇنىڭ
يېنىغا كەلدى، ئاۋوڭ تاپانچىنىڭ غلابىنى ئاۋايلاپ سلاپ باقتى،
كېيىن دادىسىنىڭ تاپانچىسىنى تۇتۇپ قويىسىمۇ قاتتىق ئاچقىقلىنىپ

كېتىدىغانلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ قورققان بولسىمۇ، بىر كۆرۈپ بېقىش ئارزوسى ئۇنىڭ قوللىرىنى ئىختىيارسىز ھەرىكەتلەندۈردى. ئۇ غلاپ تۈگىمىسىنى ئاستا يېشىپ، تاپانچىنى يەڭىل سۈغۈرۈپ ئالدى. نېمە قىلارنى بىلمەي ئۇيان - بۇ يان سلاشتۇرۇپ كۆردى، تاپانچا ئۇزىنىڭكىدىن كۆپ ئېغىر ۋە ھەيۋەتلەك ئىدى. ئۇنىڭ قولى بىردىنلا تاپانچىنىڭ پايىنكىگە ۋە باشمالتاق بارمىقى تەپكىسىگە ئەپچىلگىنە چۈشتى. بىراق تەپكە بېسلامىدى، ئۇ بۇ چاغدا بىر پاي ئوق ئېتىپ بېقىشتن باشقا ھەممىنى پۇقۇنلەي ئۇنتۇغانىدى. ئۇ ئاستا مېڭىپ كارۋاتنىڭ يېنىغا كېلىپ ئارقىغا بۇرالدى، ئاپىسىنىڭ «ھە، بېشىغا ئاتە» دېگەن سۆزى ئېسىگە كېلىپ، تاپانچىنى دادسىنىڭ تۇرۇبا شەكلىدىكى پولاتنى تارتقانىدى، ئارقىغا يېنىك ياندى - دە، قايتىپ ئۆز ئورنىغا چۈشتى. ئەزىز ئاكا «شاراق» قىلغان ئاشازار بىلەن تەڭ چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ يانپىشىنى سىلىدى. تاپانچىسىنى تەڭلەپ كۈلۈپ تۇرغان ئوغلىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى، جۈنكى تاپانچىنىڭ ھېلىلا بەتلەنگەنلىكىنى ئېنىق ئاڭلىغانىدى. كېچە جىددىي ۋەزىپىدە ئۇدارنىكىنىڭ بىخەتەرلىك قولۇپىنى ئېجىۋەتكىنىمۇ چاقماق تېزلىكىدە ئېسىگە كەلدى. بۇنداق ھەل قىلغۇچ جىددىي پەيتتە بالىنى پەيلىدىن ياندۇرۇش بەكمۇ تەس ئىدى، ھەقىقتەنمۇ مۇشۇككە ئويۇن، چاشقانغا قېىن بولۇۋاتاتتى. ئۇ:

- بalam، ئاتما، مەن تەسلم بولدۇم، - دېگىنچە ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، ئەنۋەر بۇ سۆزنى ئاڭلاب تاپانچىنىڭ ستۇولىنى دادسىدىن بۇرغان بولسىمۇ، تەننەك كۆڭلى تەپكە باسقان بارمىقىنى تارتۇۋەتتى. «پالڭ» قىلغان دەھشەتلەك ئاشازار بىلەن تەڭ ئىشكەپ ئەينىكى جاراڭ - جۇرۇڭ قىلىپ چېقىلدى، تاپانچا ئەنۋەرنىڭ قولىدىن يەرگە چۈشتى. ئەنۋەر

قولىنى يەندە تاپانچىغا سوزۇشىغا، «چالاڭ» قىلغان كۈتۈلمىگەن بىر شاپىلاق بىلدىن، يوگۇرۇپ كىرىگەن ئاپىسىنىڭ ئالدىغا دۈم چۈشتى، يەردىكى تاپانچا ئاپتوماتىك بەتلېنىپ بولغانىدى. ئەنۋەر قولقى بىلدىن مەڭزىدىن چىقۇئاقان ئىسسىق ھاراھتنىس باشقا ھېچنېمىنى سەزىدى.

كۈتۈلمىگەن ئىش ئۆتۈپ كەتتى. كىچىك بالىدىن رەنجىڭلى بولامدۇ؟ ئەزىز ئاكا ئەنۋەرنىڭ تاسادىپىي سەۋەنلىكىنى بىلەمە سلىكىنىڭ نەتىجىسى، بىلۇپلىشنىڭ بىرىنچى قەدىمى دەپ تونۇپ، ئۇنىڭغا راست تاپانچىنى تۇتىماسىلىق، تاپانچىنىڭ دۈشىمەنلەرنى ئاتىدىغان قورال ئىكەنلىكى، چوڭ بولغاندا راست تاپانچا ئاتىدىغان قورال ئىكەنلىكى، چوڭ بولغاندا راست تاپانچا ئېلىپ بېرىدىغانلىقى ھەققىدە سۆزلەپ تەرىبىيە بەردى. ۋەقنى تەشكىلگە مەلۇم قىلىپ، تاپانچىسىدىن ئالىتە ئايلىق ئايىلدى.

- دېمىدىمەمۇ؟ - دەيتتى ئەنۋەرنىڭ ئاپىسى بىردهم ئەزىز ئاكىغا، بىردهم ئەنۋەرگە كايىپ، - بala دېگەنگە ھېچنېمىنى تۇتقۇزمىسا بولىدۇ.

شۇنىڭدىن باشلاپ ئەنۋەرنىڭ تاپانچىسى كۆرۈنمىدى. ئەنۋەرنىڭ كۆڭلىدىكى ئويۇنچۇقىغا بولغان مېھر ئوتى ئۆچۈرۈلگىنى بىلەن، يۈرىكىگە ئۇنىڭدىنمۇ كۈچلۈك بىر ئوت تۇتاشتى. دادамدەك تاپانچا تۇتۇپ، دۈشىمەنلەرنى «تالاڭ - تالاڭ» قىلىپ ئېتىپ باقسام، دەپ ئوپلايتتى ئۇ. بىراق دۈشىمەنلەرنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى، نەدە ئىكەنلىكىنى بىلەمەيتتى. ئۇ شۇنىڭدىن باشلاپ ئۆيدىكى تېلېۋىزوردىن سوقۇش فىلملەرنى ئۇخلىمای كۆرىدىغان، ھەرخىل سوئاللارنى زېرىكمەي سورايدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ بىر كۈنى تېلېۋىزوردا بىر ئىشىپيۇنىنىڭ بىر ساقچىنى بېسىۋېلىپ ئۆلتۈرۈپ قويىاي دېگەنندە يەندە بىر ساقچىنىڭ تاپانچا بىلەن ئىشىپيۇنىنى ئېتىپ ئۆلتۈرگەنلىكى كۆرسىتىلگەن فىلمنى كۆرۈپ قاتىق هايانلاندى. يەندە بىر

ئىشپىيۇن قېچىپ كېتىۋاتقاندا، ئۇ تۈيۈقسىزلا:

– دادا، تاپانچاڭنى ماڭا بېرە، مەن ئېتىۋىتەي، – دەپ تاشلىدى.
مانا بۇ ئۇنىڭ قەلبىدە ئۆسۈۋاتقان ئەقىل ۋە قەھرىمانلىقنىڭ
دەسلەپكى بىخى ئىدى. ئەزىز ئاكا قاقاقلاب كۈلۈپ ئۇنىڭ بېشىنى
سلىدى. ئاپىسى:

– كۆردۈگلارمۇ بۇنىڭ يۈرىكىنىڭ يوغىناب كېتىۋاتقىنى؟ مالك،
بۇنداق نەرسىلەرنى كۆرمەي يېتىپ ئۇخلا! – دەپ ئۇنىڭ ئوتتىك
ھېسسىياتىغا سوغۇق سۇ سەپتى.

ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتتى. بىر كۈنى كەچتە، ئەنۋەرنىڭ
ئاپىسى كېچىلىك سەپىنغا چىقىپ كېتىپ، ئەنۋەر دادسى بىلەن
ئۆيىدە قالدى. ئۇلار تازا كۆكۈلۈك ئۇيناۋاتقاندا، تۈيۈقسىز تېلېفۇن
جىرىڭىلدى. ئەزىز ئاكا تۇرۇپكىنى قولىغا ئالدى. تېلېفۇن بەرگۈچى
ئۆزىنى شەھەرلىك باشقارمىدىن دېدى. ئۇنىڭ ئىسمى ناتونۇش
ئىدى، ئۇ ئەزىز ئاكىدىن سالامەتلەكىنى سورىغاندىن كىين،
ئۆيىدە باشقا كىشىنىڭ بار – يوقلۇقىنى سۈرۈشتۈرۈپ، ئاندىن
101 - نومۇرلۇق ئەزىزنىڭ يىپ ئۇچى توغرىسىدا سۆزلەشكىلى
كېلىدىغانلىقنى ئېتتى - دە، تۇرۇپكىنى قويىدى. ئەزىز ئاكا
ئەنۋەرنى ئورنىغا ياتقۇزۇپ قويۇپ، ئۆز - ئۆزىگە «101 - نومۇرلۇق
قاتىللۇق ئەزىزى...» دېدى - دە، ئويغا چۆمدى.

بۇنىڭدىن ئالته يىل ئاۋۇال مالماڭىلىقلار ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان
مەزگىل ئىدى، بىر كۈنى يېرىم كېچىدە نۆۋەتچى بۆلۈمگە تېلېفۇن
كېلىپ، جىددى ۋەقە يۈز بەرگەنلىكى خەۋەر قىلىنىدى. ئەزىز
ئاكا نەق مەيدانغا ۋېلىسپىت بىلەن يېتىپ كەلگەندە، بىر نەپەر
بانكا خادىمىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى كۆردى. ماراپ تۈرگان تېلېفۇن
بەرگۈچىدىن ئىككى نەپەر بۇلاڭچىنىڭ نۇرغۇن پۇلنى بولۇپ، بەش
منۇت ئىلگىرى ۋېلىسپىت بىلەن شەرقىي كۆچىغا قاراپ قاچقانلىقى

ئاڭلاندى - دە، دەرھال پەرەز بىلەن يان كۆچىدىن قوغلاپ ماڭدى ۋە بۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدىن چىقىپ توستى. بۇلاڭچىلار قارشىلىق بىلدۈرۈپ، بىر مەيدان قاتتىق ئېلىشتى، كېيىن ئۇ يارىلاندى، سول پۇتۇنىڭ پىچاق سېلىنغان نىكىي بېرىدىن بۇلدۇقلاب قان چىقۇواتاتتى. ئۇ ئۇرۇنىدىن تۇرالىمىدى، بۇلاڭچىلار يەنە قاچتى، ئۇدەل شۇ پەيتتە بىر پاي ئوق ئېتىپ، بۇلاڭچىلارنىڭ بىرىنى يارىلاندۇرۇپ قولغا چۈشۈردى، قاتىل يەنە بىرىنىڭ ئۆز ئاكسى ئىكەنلىكىنى ئىقرار قىلدى. رەسمىگە قاراپ ئىزدەشىكەن بولسىمۇ، ئۇ زادىلا تېپىلمىغانىدى... مانا ئەمدى يىپ ئۆچى تېپىلدى...

ئەزىز ئاكا ئۇخلاپ قالغان ئەنۋەرنىڭ ئۆستىگە ئەدىيال يېپىۋاتقاندا، ئۇتى ئۆچۈرۈلگەن مۇتسىكىلت ئاۋازى ئاڭلاندى، ئارقىدىنلا ئىشىك چىكىلدى. ئۇ ئىشىكى ئاچتى. ئۆيگە كۆپكۈڭ كىيم كىيگەن، قارا كۆزەينەك تاقىغان بىر كىشى بىلەن تەڭ بەتلەنگەن تاپانچا كىردى ۋە جىددى كوماندا بېرىلدى. ئەزىز ئاكا قۇلایسز حالەتتىن قۇتۇلۇش ئۆچۈن، بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىپ قولىنى كۆتۈرۈپ، ئارقىغا بۇرىلىپ، تام تەرەپتىكى ئۆستەل ئالدىغا كەلگەندە توختىدى، ئۇ تامدىكى ئەينەكتىن ئالىتە يىل ئاۋۇل قاچقان قاتىلىنى ئېنىق تونۇدى. قاتىل سۇرلۇك ئاھاڭدا:

- ئىننىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش ئۆچۈن كەلدىم، سېنى ئاتىمەن، خالاس! بىراق جان كېرەك بولسا، ئىننىنى ئىككى ئاي ئىچىدە بىر تەرەپ قىلىپ قويۇپ بېرىسەن! مۇكاباتىڭ مانا، - دەپ تۆتلىك قېلىنلىقتىكى ئۇن يۈەنلىك بىر بولاق پۇلنى قويندىن چىقىپ ئۆستەل ئۆستىگە تاشلىدى.

- ئەلۋەتتە، جان كېرەك! - دېدى ئەزىز ئاكا مەنلىك قىلىپ، ئىچىدە بولسا پۇلۇڭنى ئېلىۋالغىلغۇ يېنىمغا كېلەرسەن، دەپ ئوپىلىدى.

- ئۇنداق بولسا، ياز! سول قولۇڭنى چۈشۈرمەيسەن! - دېدى
 قاتىل ۋە ھەربىر سۆزنى ئۆزى ئېيتىپ بېرىپ خەت يازدۇرۇپ،
 تامغا باستۇردى. ئاندىن ئەزىز ئاکىنىڭ ئوڭ قولىنىمۇ كۆتۈرگۈزۈپ،
 ئېھتىيات بىلەن يېقىنلاپ كېلىپ تاپانچىسىنى ئۇنىڭ بىقىنغا نىقتاپ
 تۇرۇپ سول قولىنى قەغەزگە سوزدى. بۇ ھالقىلىق پەيت ئىدى!
 قاتىل دىققىتىنى سول قولىغا مەركەز لەشتۈرگەن سېكۈنت ئىچىدە،
 ئەزىز ئاكا سول قولى بىلەن ناگاننى، ئوڭ قولى بىلەن قاتىلنى
 ئۇرۇپ يەرگە چۈشۈردى. ئۇ ئېتىلىپ كەلگەندە قاتىل ئۇنى تېپىپ
 يېقىتتى، يەرده پارقراب تۇرغان بەتلەنگەن تۈلۈچچاق تاپانچىنى
 ئېلىش ئۈچۈن ھەر ئىككىسىگە پۇرسەت چىقمىدى. جىددىي ئېلىشىش
 باشلىنىپ كەتتى. تالاي توپلاڭدا يۈرىكى پىشىپ كەتكەن قاتىل
 زادىلا بوي بەرمىدى. ئۇلار پومداقلىشۇۋاتقاندا، قاتىل ئىككى قولى
 بىلەن ئەزىز ئاکىنىڭ چېچىنى تۇتاملاپ، بېشىنى سېمۇنた پولغا
 بىر نەچچىنى ئۇرۇپ، ئۇنى ھالسزلاندۇرۇشقا ئولگۇردى. ئەپسۇسکى،
 ئەزىز ئاکىنىڭ يەرگە تىرەپ ئۇرۇلۇشكە ياردەم بېرىدىغان سول پۇتى
 ئالىتە يىل ئاۋالقى زەربە تۈپەيلىدىن ئاجىز كەلدى، ئۇ قاتىلنىڭ
 ئاستىدا قالدى.

تاراق - تۇرۇقتىن ئويغانغان ئەنۋەر بىر ھازا تورۇسقا قاراپ
 ياتقاندىن كېيىن، ئاۋاڙ چىققان تەرەپكە بۇرىلىپ، چېلىشىۋاتقان
 ئىككى كىشىنى، ئۇلاردىن سەل نېرىدا پارقراب تۇرغان تاپانچىنى
 كۆرۈپ، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى ۋە كاربۇاتىنىن چۈشۈپ،
 ھېچىنېمىگە قارىماي ئۇدۇل بېرىپ تاپانچىنى ئالدى. بۇ تاپانچىمۇ
 ئېغىر ئىدى. ئەنۋەر ئۇنىڭ يۇملاق تۈلۈچىسىغا، تۆشۈكچىلىرىدىن
 پارقراب تۇرغان ئالىتە تال ئوققا ھەيران قالدى. بۇ چاغدا قاتىل
 ئەزىز ئاکىنىڭ مەيدىسىگە منىۋىلىپ، پۇتۇن كۈچىنى ئىككى
 بېلىكىگە يېغىپ ھە دەپ ئۇنى بوغۇۋاتاتى، منۇت ئۆتسە، ئەزىز
 ئاکىنىڭ قاتىلنىڭ قولىدا جان بېرىشى چوقۇم ئىدى. ئەنۋەر دەسلەپ

بۇ ئويۇنغا ئانچە قىزىقىغانىدى، كېيىن دادىسىنىڭ ئوت چاقناب تۈرگان كۆزلىرىنى، كېيىن قاتىلىنىڭ يىرتقۇچلارداك چىرايىنى كۆردى - ده، ئېسىگە دادىسىنىڭ «تاپانچىدا دۇشىمەنلەرنى ئاتىدۇ...» دېگەن سۆزى كەلدى. كۆز ئالدىدىن كىندىكى كۆرفۇش غىل - پال ئۆتكەندەك بولدى، ئۇ ئۆڭ قولىدىكى تاپانچىنى سول قولىنىڭ ياردىمى بىلەن ئېگىز كۆتۈردى، تاپانچىنى ئالدىدىكى ئادىمنىڭ پىشانىسىگە قارىتىپ تەپكىنى باستى! «پاك» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ناگان ئۇنىڭ قولىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كەتتى. زوڭزىسىپ ئولتۇرغان كىشى يەرگە موللاق ئېتىپ چۈشتى. ئەنۋەرنىڭ بۇرۇنغا بىرخىل سېسىق ئىس پۇرىقى ئۇرۇلدى. يىقلىغان كىشىنىڭ بېشىدىن بۇلدۇقلاب قاپقا拉 قان چىقماقتا ئىدى. ئەنۋەر ھودۇقۇپ يەردە ياتقان دادىسىغا قارىدى. دادىسى ئېغىر ئۇھ تارتىپ كۆلۈمسىرىدى. ئەنۋەر بىر چاغلاردا كۆزلىرىدىن ئوت چىقىرىۋەتكەن شاپلاقنى ئېسىگە ئالدى - ده، قورقۇپ كەتتى، ئالدىدا ياتقان جەسەتنى ئاتلاپ ئۆتۈپ ئىشىكىنى ئېچىپ تالانغا قېچىپ چىقىپ كەتتى.

قولىڭىزلاردىكى مەزكۇر كىتاب ئالدىنلىقى قاتاردىكى باللار ئەدەبىياتى يازغۇچىسى، ئەدېب، جامائەت ئەربابى ۋە ئاكتىپ سىياسىي پائالىيەتچى ئابدۇلھېكىم باقى ئىلتەبرنىڭ ئىلگىرى نەشريياتىمىز تەرىپىدىن ئايىرىم - ئايىرىم نەشر قىلىنغان ۋە ھازىرغىچە نەشر قىلىنماي نۇرگىنال ھالىتىدە ساقلىنىپ كەلگەن مەخسۇس ياش - ئۇسمۇرلەرگە ئاتاپ يېزىلغان شېئر - قوشاق، مەسىل، ھېكايدى، نەسر قاتارلىق ئەسلىرىدىن ئىبارەت «ئۇيغۇر باللار ئەدەبىياتى قامۇسى» دۇر.

ئابدۇلھېكىم باقى ئىلتەبر 1970 - يىللاردىن باشلاپ باللار ئەدەبىياتى ئىجادىيىتىگە كىرىشىمن بولۇپ، بۇ ھەقتە ئاز بولمىغان ئەسەر ئېلان قىلىپ، ئۇيغۇر باللار ئەدەبىياتىنىڭ باشلامچىسىغا ئايىلانغان.

1992 - يىلى تۈركىيەگە كېلىپلا بىر تەرەپتىن ئاكتىپ سىياسىي پائالىيەتكە ئاتلانغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئىزچىل باللار ئەدەبىياتى بىلەن شۇغۇللانغان.

ئابدۇلھېكىم باقى ئىلتەبرنىڭ چارەك ئەسلىرى كەلپىلا بىر تەرەپتىن ئاكتىپ سىياسىي مۇسائىرلىق ھاياتىدا يازغان ئەدەبى ۋە ئىلمىي ئەسەرلىرى، ئۇنلارچە سىياسىي ماقالىلىرى ۋە كىتابلىرى بىلەن ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا، ئۇيغۇر سىياسىي دەۋاسىغا قوشقان تۆھپىسى ئالاھىدە ئورۇندا تۇرىدۇ.

نەشريياتىمىز ئۇستاز ئابدۇلھېكىم ئاکىنىڭ تېنىگە سەھەت، ئۆمرىگە بەرىكەت، بۇندىن كېيىنكى ئىلمىي ۋە سىياسىي پائالىيەتلەرىگە مۇۋەپپەقىيەت تىلەيدۇ.

ISBN 978-605-69486-0-2

